

સહજનનંદવિલાસ"

સ્વામીનારાયણ સમપ્રદાયો માટે સંગ્રહ
કરી છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર.
હીમતલાલે બજારે સ્વામીનારાયણ.

સીરધરલાલે પ્રહસણ મોસ્તર
નરીઆદ ગણપતિ મહેલો.

આવૃત્તી ૧ લી

પ્રત-૫૦૦

હીમત રૂ. ૦-૮-૦ પ્રોસ્ટેજ બુદ્ધ.

આ ચોપડી સને ૧૮૬૭ ના રૂપ મા આકટ પ્રમાણે
રજીસ્ટર કરાવ્યું છે

ધી આરદ્રવિજય પ્રિન્ટીંગ પ્રેસ-મહેમદાવાદમાં,
શા હરજીવન અમરજીએ છાપ્યું.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાશિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૫૧૧૩

વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ સરજાનંદ વિલાસ

વિષય ૬-૪૨

શ્રી

“સહજનંદવિલાસ”

સ્વામીનારાયણ સમ્પ્રદાયો માટે સંગ્રહ
કરી છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર.
હીમતલાલ બળદેવજી સ્વામીનારાયણ.

તથા

ગીરધરદાસ પ્રહલાદજી માસ્તર
નરીઆઃ ગણપતિ મહેલો

આવૃત્તી ૧ લી

પ્રત-૫૦૦

કીંમત રૂ. ૦-૮-૦ પૌસ્ટેજ ભુદુ.
પ્રસિદ્ધ કર્તાએ સર્વ હક્ક સ્વાધિન રાખ્યા છે

ધી સારદાવિજય પ્રિન્ટાંગ પ્રેસ-મહેમદાવાદનાં
શા હરજીવન અમરસીએ છાપ્યું.

ગ્રંથાલય વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
શ્રીમદ્ભગવદ્ ગોપીરામ સંગ્રહ
/ ૫૪૪૩

અર્પણ પત્રીકા.

સર્વ ગુણ સંપન્ન સત્સંગ શિરોમણી શ્રીયુત
ગાજણા સ્વસ્થાનના ઠાકોર સાહેબ અને એક-
સાઇઝ ઇન્સપેક્ટર સાહેબ ઠાકોરશ્રી મહેરામણ-
સીંગજી હીમતસીંગજી.

મહેરબાન સાહેબ.

આપ એક ધર્મ ચુસ્ત સ્વામીનારાયણ
સંપ્રદાય હોઇને સંપ્રદાય પુસ્તકો વાંચવાનો આપનો
શોખ, વિદ્વાનોની આપના તત્કથી થતી કદર
આપનો ગર્વ રહીત શાંત સ્વભાવ આપની
માયાળુ વૃત્તિઓ વિગેરે આપના અત્યુત્તમ
ગુણોથી આકર્ષાઇ સ્વામીનારાયણ સત્સં-
ગીઓને આ ઉપયોગી એવું “સહજનંદ-
વિલાસ” નામનું પુસ્તક આપને અર્પણ કરવાથી
તેની મહત્તા વૃદ્ધિ પામશે એવા હેતુથી આપને
પ્રેમ સહિત અર્પણ કરી આનંદ માનીએ છીએ.

હી આપના નમ્ર સેવકો

હીમતલાલ બળદેવજી શ્વામીનારાયણ તથા
ગીરધરલાલ મહેશ્વારજી. શ્વામીનારાયણ માસ્તર

આ પુસ્તક મળવાનું ઠેકાણું

અમદાવાદ-બુકસેલર મહાદેવ રામચંદ્ર
જગુષ્ટે તથા જગીરદાર મગનલાલ દેવાભાઈ
લોખા પટેલનીપોળમાં શેઠનીપોળ ધર નં. ૧૦૨૨

દાહોદ તથા વાડાસીનોર-ત્રવાડી ભોગી
લાલ ગોરધનદાસ

વડોદરા-અલ્પભટ જેરાંગભાઈ મોહનલાલ
(નડીઆદના) સ્ટેશન નજીક

જહાર ગામના ચોડરો ઉપર ખાસ ધ્યાન
આપવામાં આવશે.

પ્રસ્તાવના.

આ “ સહજાનંદ—વિલાસ ” નામનું પુસ્તક સ્વામી નારાયણ સત્સંગીઓને આનંદ આપવાનેજ અમેાએ બહાર પાડયું છે તેા ગુણીજનો આ પુસ્તકનુરુદ્ધ અને તેના મુખ્ય લક્ષ્યવાર્થને માન આપશે એવી આશા રાખીએ છીએ જ્યારે પવિત્ર અંતઃકરણ વાળાં સ્ત્રી પુરૂષો આ પુસ્તકને વાંચશે ત્યારે અમારૂં કર્તાવ્ય શું છે તે સહેજ માલુમ પડશે.

આ દેહમા રત્ન તુલ્ય ચળકતો ભક્તિ પ્રેમ મહારાજ પ્રત્યે કેવો રાખ્યો બેઠોએ તથા આ જગતમા મનુષ્ય દેહ પ્રાપ્ત થયા છતાં જે દુર્ગુણો અંતઃકરણમા રહ્યા છે તે દેટલે દરજ્જે હાની કારક છે ભક્તિ એ કેવો પદાર્થ છે નિર્વીકાર અને નિર્ભળ ભક્તિ પ્રેમ, કેાને કહે છે વિગેરે તમામ જ્ઞાનનું પગથીયું ખતાવનાર આ નાનકડું-પુસ્તક છે સદર પુસ્તકમાં કાઠપણ સુધારો વધારો કરવાને જો કાઠ સત્સંગી અમેાને સુચના આપશે તેા તેનો અમે અંતઃકરણ પૂર્વક આલ્સર માનીશું પુસ્તક ગયા બુન માસમાં છપાઈ બહાર પડનાર હતું પણ કેટલીક અમલવાને લીધે મોડું છપાઈ બહાર પડયું છે. તેને માટે સત્સંગીઓ કૃપા દ્રષ્ટિથી જોશે એવી આશા રાખીએ છીએ આ પુસ્તક પ્રશ્નિકા લાવવાને અમારા એક મિત્ર ભગવતપ્રસાદ ચૌહાણ વડીલે પોતાના

અમુદ્ધ વખતનો લોગ આપી જે મદદ કરી છે તેને માટે
 આપે તેમનો આ સ્થળે આભાર માનીએ છીએ ખુસ્તકમા
 કાંઈ હુત્રચુક જણાઈ આવે તો સત્સંગી વાંચકો તેને માટે
 દરગુજર કરશે એવી આશા રાખીએ છીએ.

નડીઆદ

તા. ૨૨-૯-૧૯૧૩ }
 સવત ૧૯૬૯ ના ભાદર
 વા વદ ૬ ને સોમવાર }

ધી.

ભદ્રેચક બકતો.

અનુક્રમ મણિકા.

કીર્તનોનાં નામ	પૃષ્ઠા
બારે આવો વાલા	૧
હનુમત મહા બળવંત	૨
દુર્ગપુરમાં ખાતીલો શામ ખેલ	૩
મેતો શામળીઆ સાથેરે પ્રીતી જોડીને	૬
મારે પ્રોત બધણી નાથજી તમ સાથેરે	૬
મારી લગની હો લાલ તમ સાથે લાગીરે	૭
લાગ્યો ગોવોદના તનથી નેડે	૬
મળ્યારે મુને જીવનો સ્વામી	૧૦
મુણીરે મેતો શ્રીમુખની વાણી	૧૦
મેતો સર્વ સંગથે પ્રીતી તોડીરે જાહેલી	૧૧
જોયુ સર્વ જકત તપાસીરે રઢ લાગી	૧૨
શું કરથે સંસારા કહુનેરે હરીવરીઆ	૧૩
એવી અતર આટી પાડીરે મુણુ બેની	૧૪
હરીજન સાચારે જે ઉરમા હીમત રાખે	૧૫
કાનુડા ફેડે ફરવુ રે કાઠથા નડરવુ	૧૭
રે લાગ્યો મારે નટવરથી નેડે	૧૮
મોહી હુતો નટવરને વાને	૨૦
મેતો સગપણ કીવુરે શામળીઆ સાથે	૨૧

રે સગપણ હરીવરનુ સાચુ	૨૪
પુરુષે તમ પ્રાણથી પ્યારે	૨૭
વાલા લાગે છે વીશ્વાધારે	૨૯
સખી આજ મોહન દીઠારે શેનીયે આવંતારે	૩૧
ગોકુળથી ગાંધારીરે મથુરા જઈ રહ્યા	૩૪
સૂચુ સજની જેનો પીયુ પરદેશ ગયો	૩૫
બંદન કમળપાર વારીરે કુજ બીહારી	૪૦
હરે ભજતા સહુ મોટપ પામે	૪૧
મીઠે મલકડે લોભાણી સુન્દર વર પ્યારા	૪૩
આવો જીતન જહવરાય કે જેડે તારી મુરતી	૪૫
અલખેલા આતમરામ કે પ્રાંતમ પાતળીયા	૪૬
રે વેચાણી હરીવર હાથે	૪૭
ધર્મ કુવર ધનશામજી મારા પ્રાણતણા આધાર	૪૮
લે લાગીરે લે લગી મળમળા શુ મારે લે લાગી	૫૦
તમે મીઠું મીઠું ખોલી રે મન લીધુરે	૫૨
એના આવો મારા લેખણડા લેરી	૫૬
એના આવો નટવર નાનડીયા	૫૮
પ્રગટ હરી મુજને મળ્યારેલે લ	૬૧
એવોને એના છેલ છમીવા મારી શેરીએ	૬૨
સુણ સાહેલી સહેજન હ સગાથે મારે પ્રીતડી	૬૬

હુલો જઈશ ગીરધર જોવારે	૭૨
છેલ્લા ચાલતા ગજ ચાલ	૭૪
વાલીડે વેરો કીધારે	૭૬
સતનાં ચોસઠ લક્ષણ	૭૮
શ્રીજી પધાર્યા સધામમારે	૮૧
આત્મ તથા પરમાત્મ	૮૩
આરતી કીજે સહજનદ સ્વામી	૮૫
ધ્યાન ધર ધ્યાન ધર ધરમના પુત્રનું	૮૮
રીજી રહી એના રૂપમા ભુદરજીને ભાળી	૯૫
ધન્ય ધન્ય માફી આખડી	૯૭
સામની છળીરે સખી સમની છળી	૯૯
પ્રગટ પ્રમાણ હરીને	૧૦૧
શ્રી સહજનદ સ્વામી	૧૦૩
હો સૈયા ધનશામ	૧૦૩
પ્રગટ હરો મુજને મહ્યારે લોલ	૧૦૮
ચોભા શ્રી કહુરે રૂડો વરણન રૂડી વરણન કરતાં જાય	૧૧૪
હુતો વારીરે ગીરધરજાલા મોળીડે તારેરે	૧૧૬
લટકાળાં લટપોરે આવે	૧૧૮
કોડે કોડે એકાદશી કોજીએરે	૧૨૦
એકાદશી આજનો દીન સારોરે	૧૨૨

વાલા તારી મુરતી મન માંનીરે	૧૨૪
આજ મારે આરહેરે	૧૨૬
ઓછાનાપરી કેશવની	૧૩૦
વાલાજી દરશન દેખેરે અક્ષર વાક્ષી	૧૩૧
જાવુ છેરે જાવુ છે	૧૩૩
સરવે સખી જીવન જોવાને આલોરે	૧૩૫
સાચા સતના અઝ ઝોધાણુરે	૧૩૬
સંતના ત્રીમ લક્ષણુ	૧૫૪
ચોસક પદી	૧૫૫
વંદુ સહેજનનંદ રસરૂપ	૧૫૬
શ્રી સદગુરુ ગુણાતીતાનંદ સ્વામીની કરેલી વાર્તાઓ	૧૧૦
શ્રી જી મહારાજની ઉત્પત્તિ વિશે	૨૦૬
માણ્યકી ઘોડી વીશે ગીત	૨૦૬
સહેજનનંદ પ્રાર્થના	૨૦૬
રૂપિરાજનાં પદો	૨૧૦
અશાહ માસ આવીયો	૨૧૩
વરતાલના મંદીરની રચના વિશે લાવણી	૨૧૫
સ્તુતિ પાઠ	૨૧૬
વચનામૃતો	૨૧૭
પ્રથમ હરીનેરે ચરણે શીશ નમાવું	૨૩૨

ઓરા આવો શ્યામ રનેહી	૨૪૨
હવે મારા વાલાને નહીરે વીસાડરે	૨૪૩
સજની શ્રીજી મુજને સાંભરીયારે	૨૪૪
ધરમ કુવર હરાકશનીરે	૨૪૮
વહુ હરમપુર સૂડર શોભે ધનશામનુંજો	૨૫૦
માણુકીએ ચડયારે મોહન વનમાળી	૨૫૪

શ્રી સહજનંદ વિલાસ.

કીરતન ૧.

મારે મહોલે આવો એ રાગ.

વ.રે આવો લાલા, સહજનંદ વાલા, રે ગઢપુર વાસી
વરતાલ વાસી આવો નાથ

અમી દ્રષ્ટી વાલા કડૂ કાજાવાલા, રે સ્નામી મારા.
વરતાલવાળા આવો જગનાથ

ઠલણ તમે આવ્યા, ઘેડડીયો લાવ્યારે,
નાં ભોજન, ઉગાડ્યાં લેચન, આવો જગનાથ
લકતને મુધાર્યો, પડગે જનાવેરે શ્રીજી મહારા
થાશે નહીં ન્યારા આવો જગનાથ

આપે જમન કીધો, કાળે કેડે લીધેરે
તોએ હરો ઠગાયા નવ જરી આવો જગનાથ
સત્સંગીને તમે બેઠાવી, તે સમેરે બેઠો કીધા
લેવા રસ્તા સીધા, આવો જગનાથ.

વરતાલ સિધાવ્યા, મંડીરો જનાવતા
રે ભુલર તમને, ડિગ્મત દેખે નયને, આવો જગનાથ

છીરતન ૨.

લોવણી.

- હનુમત મહા બળવત હરો હુ ખ માડું
જય સારગપુરના ધામ મહા સભાળુ
ગુણુનીધી ગોપાળ નદજી સહગ્રહ સ્વામી
પધરાવ્યા તમને પ્રીતથી મહા ગિરિધામી
તવ આરૂ ચરીત્ર પરીત્ર ધ્યાનમાં ધારૂં જય ૧
- છો કુળ હરણુ સુગંધાણુ કપીધર ગાંઠા
તવ હાક સુણી હનુમાન શત્રુ ધરે શકા
કર જોડી વીનતી આપ તહી ઉચારૂ જય ૨
- થઈ રામ સહાયક સીતાની ગુપ્ત લીધી
બળવત તમે લકાને ગાળી દીધી
લવ્યા સજીવની આપથી લક્ષ્મણુ સારૂં જય ૩
- સહ ભૂત પ્રેત ભૂતપ્રીઓ ભડકી ભાગે
વિકાળ મનુ વૈતાળ આવે નહિ આગે
હોય જાગરૂ જો કદી જોડ જરૂર જનારૂ જય. ૪
- નવખંડ પ્રગટ પ્રતાપ રહ્યો છે ગાજી
નર નારી નીરખી પ્રય રૂઢયમા રાજી
આવે દાસિ વિદેશના દાસિ લોક હાતડ જય ૫

ઠો વિશ્વ વિહારી હાથ ને પુરણુ જાણ
 મહા ઐઠ પરકનાં પેઞગા પવન કુમાર
 હું હીઝ કરવાનું હામ ના શરણુ તમરૂ જય હૃ

— — —
 રાગ રાગ ૩.

પદ રાગ ચનકરીની ઠમરી

દુઃખપુરમાં જાતાંજો રાગ પાલે, સગ સગ રસીક રામ લે
 લે લે લે રે હુ રાય વતનને રાગો, બાહારી રમ્યો ખેડ
 અલખેજો અતી ભારી, લાગ વૃક્ષની રમણ સુખકારી, હો
 હોમ વૃક્ષની સમક્ષ, ધમ રક્ષ, પર્મ રક્ષ, જ્ઞાન રક્ષ,
 ભગપક્ષ, દીવ્યચક્ષ, પ્રભુપ્રત્યક્ષ, શામ રંગે છેલેરે. દુઃખ ૧
 મળો મંડળી મહતનાં અતીરો, ચરે કેરમાં મહંત સંત
 દીસે, શ્રી ધનશામ અતી સાલન. તે લીરો, હો શ્રી ગનશામ
 શ્રી ધનશામ, પુરણુ કામ, સુખ ધામ, એહ કામ, ધરી હામ,
 મુની અકામ, લઈ તમામ, જન વિશ્રમ, રાસ નેલેરે. દુઃખ.
 હમથે હાર હીરા સાકળી ખીરાજે, પાથે નંપુરને ધુારી બહુ
 વાજે, ચાલે ઠમ' કેટા કામ છળીલા ને, હો ચાલે ઠમક,
 ચલે ઠમકે, ધરણી ધમકે, ઝાઝર ઝમકે, ધમકે, ખમકે
 ધમકે, નેતી નીમકે, બુરી ભમકે, ચીતમા ચમકે, શેષ
 છેને હેલેરે. દુઃખ

અંજી સને સુરેશ ત્યાંતો આવ્યા, સાથે વિશ્વને વૈકુંઠથી
લાવ્યા, શ્રી વનમાળી ચરણ શીશને નમાવ્યા, હો શ્રી વ-
નમાળી, શ્રીવનમાળી, પાડે તાળી, રંગ ઢાળી, રૂઢ્ય વાળી,
છગી રૂપાળી, નીરાળી, રહે લાળી, પલાક વાળી, સંજુતા
ટાળી, સુરેશ શેલે શેલેરે. દુઝ.

ઝાંઝ ઝઢંગનો ઘોષ ઘણો થાયે, વાજે દોકડ સનાર મંજ-
નાએ, સારંગી મોરચંગ વાસળી વળાયે, હો સારંગી સનન
સારંગી સનન, તાન તનન, ઝાંઝ ઝનન, નેપુર ખનન,
ધુધગ ધનન, ઠમકે ઠનન, નોખત ધનન, જાણુ ભનન,
બધે ફેલે ફેલેરે. દુઝ.

ધર્મી વસ્ત્ર અમુત શ્રી મોરારી, કટી કસી ને ફેટાની છટ
ભારી, શોભે પાગ, પંચદાર અનિ ખ્યારી, હો શોભે પાગ,
શોભે પાગ, કુલ બાગ, ધન ભાગ, જોવા લાગ. અનુરાગ,
છે અથાગ, ન લે તાગ, શેષનાગ, આશ મેલે મેલેરે. દુઝ.

પણ ઉપર મુગટને આકારે, દીસે તેજનો અંબાર અનિ
ભારે, ઊગુ સરસ ફરફે હો વારે વારે, હો ઊગુ સરસ,
ઊગુ સરસ, ચીત આકર્ષક, પાગ પરસ, દીયે દર્શ, એની
તર્શ, પાસ શર્શ, પીયા નર્શ, જોઈ હર્શ, વાધે વેલે
વેલે રે. દુઝ.

જામો ગરકે છે અમુલ્ય અનિ એવો, ના હોય ત્રીલોકમાં
અન્ન એન્ન બંવો, ત્યાં ઉઠે છે ઘેર કેવો, હો ફરે ફર, ફરે
ફર, બહુ પેર, ઠરી મહેર, ફરી પેર, તેનો ઘેર, સર્વ હેર,
હર્ષ ભેર, લીલા લહેર, પાપ મેલે મેલે રે. દુઃખ

॥ પ્રભુએ જામો પહેર્યો છે અતી પ્રીતે, કીનખાલ તણો
મેઘ ને ખચીતે, સુરવાલ એ શોભે છે ફરી રીતે, હો સુર
વાલ, તણો તાલ, એક ઠાળ, ઢલ્યો ઢાલ, શ્રી દયાળ,
સંગ મહાલ, તણી માલ, ઘેર શાલ શામ ભેલે ભેલેરેદુઃખ.

ધરણી ધમ ધમ અતીશે ગાળે, ધુરારી ધમ ધમ ધમધમ
તણીક વાળે, ચીત્તમા છલકે, આનંદ તાન તાળે, હો ચી-
ત્તમાં છલકે, ચીત્તમા છલકે, આનંદ ધલકે, પાગ ઝલકે,
છોગુ ઢલકે, ભાલ ભલકે, સેલુ ચળકે, બહુ ચપળકે, ગામ
ફલકે રંગ રેલે રેલેરે. દુઃખ.

શામ સંગે સખા સહુ ફરે છે ગાય ગરબી એક તાન વી-
ચરે છે, હરી સંગ રગ અંગમાં ધરે છે, હો હરી સંગ,
મચ્યો રગ, જમ્યો જગ, તે અલગ, ચીત્તમાં ગંગ,

નેઈ અંગમાં ઉમંગના તરંગ, ખુબ ઠેલે ઠેલેરે. દુઃખ.
સખા સંગ દુઃખપુરમાં અતિ હેતે, રચ્યો રાસ એ રીતે,
કપાની હેતે, અક્ષર ઇશ ખેલ્યા ખુબ શુભ હેતે હો અક્ષર

દીશ, સર્વત્રીશ, પીના કીશ, મહામુખીશ, દેશુ સીમ, તેના
શીખ અહો નાશ, રટે જાદીય, યુગ આવે અ. હુમ.

કીરતન ૪.

મેં તો શામળીઆ સાથેરે પ્રીતી નેહીને
સંસાર સર્વથી રે કે આશા તોડીને.
ગોવાંદ કુવરતુ રે કે મુખ લાગે પ્યાર
એના ઉપર સર્વશ રે કે હુ તો વાર
તન ધન જાતિ રે કે શકા હવ કેમ ધર.
મોહન તમ ઉપરે કે જીવાર છે માર
આ દેહ ધની છે રે કે સ્વામી તમ કાજે
ધણી બીજે ધાર રે કે તો મુજ કુવ લાજે.
શીર જાતા નવ મેલુ રે કે તમને હવે મોરારી
નેઈ મુગતી તમારી રે કે અટકી યા પી મરી.
આવો વંદે વેલા રે કે રંગડાના રસીયા
જીવા તણા દડમા રે કે નથ તમે વરીયા.

કીરતન ૫.

મારે પ્રીત ખંધાણી નાથજી તમ સાથેરે
વેચાણી હુ તો આજ હરી તમ હાથેરે

કરૈ જોજે આજ્ઞા સરત તોમ હુતો આખરે
 મારા મનમાં થઇને મૂળ તમ સગ મહાહુરે
 વાસા તમ વિના પણ એક નથી રહેતુરે
 આવો હરજી મારા એકાન કરીએ વતુર
 તારા મુખડાની હો, શામ લગે મીડી વાણીરે
 ફાડીલા ગોર્ધા કાન ઉપર બંધિ વારીરે
 પ્યારા છવા તણી અરજ ફરીએ ધરોરે
 મારે પુન્નૈતમ મહારાજ ભરસો તારોરે.

કીરતન ૬.

પારી લગ્ની હો લાલ તમ અંગ લાગીરે
 મારે લગ તણી લવટ સર્વે લાગીરે
 હોમાણી હ. તો રાજ કે તમ સગેરે
 મારા મૂનમૂ મહારાજ રગણી એ રગેરે
 મીથ્યા વસ્તુ તણી આપ અર્થે મેલીર
 તમ સગ ફોડીલા પ્રાણ માપી મે તો બેડીર
 તમ જોતું જગ મહા કૃપે નવ દીકુ રે
 એર્ધાંદ કુવરવ મુખ લાગે મીકુ રે

ઝોરા આવોને શામ આપણુ મળીએ રે
જીવાની ઉપર નાથ અઢળક ઢળીએરે.

મીથ્યા જગાની આરા સર્વે છાડીરે
એક તમ સંગ મહારાજ મેતો જોડીરે

ધર્મ કુવર ધનક્યામ ઝોરા આવોને
આ દાસલડીને નાથ હસીને જોલાવોને

આ મદીરીએ મારા પ્રાણ પ્રીતેથી વધારોને
હું જોઉં તમારું મુખ હેત શુ વધારોને

કુત્રે ખીછાવી સેજડી તમ કાજે રે
હું ચાપુ તમારા ચર્ણુ પ્રભુજી આજેરે

પ્રેમ સખીના જીવન બાણુ તમે કાવોરે
આ જીવા ઉપર જગદીશ દયા તમે લાવોરે

હરે વાલા જોવા તમારૂં રૂપ ચર્ધ છુ ઘેરીરે
સંધર તણે મુકી સાથ આવી એકલીરે

હરજી તમ સંગે ગીરધરલાલ રંગે રાચુ રે
મુજ સાથે રમતાં નાથ ન રાખો કાચુ રે

કરો ભોજનીયાં નાના ભાત જમાડુ તે જમીએરે
વેલા આવોને સુંદર શ્રમ નવ દમીએરે

કહો તેમ કહૂ મારા પ્રાણ મનમાં ના લાવુરે
 જે જે રીતે કીરતાર તમને લાવુ રે
 મેં તો તન મન ને ધન અરખ્યુ તમનેરે
 જુવો કહે રાખીનાથ આપો મુખ અમનેરે.

કીરતન'૭.

લાગ્યો ગેલ્લોહના તનથી નેડો
 હવે મેંતો એને ગ્રહ્યાં છેડો. લાગ્યો.
 ખીક મેં તો સર્વે કાઢી બારો વર્યા એક તો તમ ગીરધારી,
 પામી અખંડ એવાતન ભારી. લાગ્યો.
 જીવું છું પ્રીતમને ન્યાળી અતીરે શેલે જગુટી રૂપાળી
 શીરપે' પાધ સોનેરી ભાળી. લાગ્યો.
 કે કાનુમે' કુંડળ જળકે ઉપર તોરે મોતી તણે લગકે
 જોધરે મુખ મુનીનું મન જળકે. લાગ્યો.
 કેસર તણું તીલક બાહે મોહીરે હું તો ચટકતી ચાલે
 બીડીરે મુને ફીટીયા સાથે વાલે. લાગ્યો.

કીર, નં ૮.

મળ્યારે મુને જીવાનો રાગી, હવે મરે કાંઈ ના રહી ખામી,
 વર હું તો પુરસો મ પામી મળ્યા જંનેરે કાજે શીવ સર-
 ખા જોગી, લજે રે નીત્ય લવ ભ્રમાતીક ભોગી, ગાવે રે
 નારદ સનકાદીક યેગી. મળ્યા. અંરે પ્રમુખે કર સાદ્યો
 મારો, મુજથી ક્ષણ નવ નહે પ્યરો, કયેરે લવરાગરથી
 ન્યારો. મળ્યા. પ્રીતમ જોઇ મન માડૂ મોયુ, કરૂણા કરી
 મુજ સામુ જોયુ, કે દીક જન્મે જન્મનું પાપ ખોયુ. મળ્યા.
 લીધોરે મે તો કાનુકાના કેડા, નાખ્યોરે હવે શીર ઉપર
 દંડો, તેથી રે નવ લાગ્યો માયાનો નેડો મળ્યા. સર્વે સત
 તણું સુખ ત્રિયરી, આ ભક તું દુઃખ દીક્ષમાં ધારી, અ-
 ખડ છવો રહે એક મે રારી મળ્યા.

કીરતન ૯.

સુખીરે મે તો શ્રીમુખ પી વાણી
 મહુરે તુને સાલણ નઇયર વાણી
 મ મોરે રૂચમાં અંમ ત્રિયારી
 મોડ્યા ભકતને કાજે સુખકારી
 ફરીરે જન લાજે અતરના ધારી

સુખી.

મળ્યારે તમને મુસોનમના જોગે

તોયે તમે ન તણ્યા બોગે

ઘેરે તુમ અંતરમા એ રેગ.

મુણી.

પંચ વીષયથી આશા ટાળો

બ્રમ રૂપ થઇ મુજને જાળો

મીથ્યારે વસ્તુ કે દીન નીહાળો.

મુણી.

સર્વે ચરાચર તણો હું સ્વામી

ભજે રે મુને સત થઇ નીળક મ

તેને ન રહે કંઈ વાન ॥ ખામી.

મુણી.

પ્રગટ મુરતી મરી અંતર ધારે

ક્યારે કારતન કરે વારે વારે

જીવાને દહે પ્રમુ એ તરે ને તારે

મુણી.

કીરતન ૧૦

પદ રાગ ધૈવત.

મે તો સર્વે સપથે તોડારે સાહેલી

એક જગા ॥ જગા સારે જોડારે સાહેલી.

હુ કરશે પીયર સાસરોય, રે સાપડી

મે તો સમજન પગના ભનીઆરે સાહેલી.

મે તો નીચે ઠરું મનમંથીરે સાહેલી
 શીર સાટે એ વર ક્યાંથી રે સાહેલી.
 પેલુ માથું પાસંજમાં મેલ્યું રે સાહેલી
 પછી વરવાનું બીડું ઝીલ્યુંરે સાહેલી.
 હું તો રહું નહિ કોઇની વારી રે સાહેલી
 ધાયાં એક ધણી ગીરધારી રે સાહેલી.
 છાંની વાત નહિ એ તો છાવી રે સાહેલી
 પ્રહ્લાનદના વાલાની કાવીરે સાહેલી.

કીરતન ૧૧

એયું સવે જડત તપાસીરે ૨૯ લાગી
 એક પુરૂષ દીકા અવીનાશીરે ૨૯ લાગી.
 બીજે અબળાની સરવે ટોળીરે ૨૯.
 દીકું ચઉદ ભૂલન લગી ખોળીરે ૨૯.
 અબળા અબળાને શું પરણુ'રે ૨૯.
 માટે બળીઆનું લીધું ચરણુ'રે ૨૯.
 કાનકું વરથી સગપણ કીધુરે ૨૯.
 એનું મેલું મેં માથે લીધુ રે ૨૯.
 શીર નાંખ્યો હવે મેંતો છેઠે. ૨૯.

લાગ્યો નાંદનના નાંદન સાથે નેડોરે ૨૬.
 સરવે અમર પુરુષ પરહરીઆરે ૨૭.
 પ્રદાન દના બાલાને વરીઆરે ૨૮.

કીરતન ૧૨

શું કરશે સંસારી કહીનેરે હરી વરીઆ
 ચાલી જમ માથે પમ કહીનેરે હરી
 જેમ સુરો રણમાં ખેલેરે. હરી.
 યત્ર સન્મુખ પગલાં મેલેરે હરી.
 યદ્ય નોસંગ લગ્યછં લેવેરે હરી.
 કે દી પાછા પમ ન દેવેરે હરી.
 એમ સમજીને હું તો ચાલીરે હરી.
 મનમાં મરવાની આંટી છાડીરે હરી.
 સહ સાથે નાતો તોડ્યોરે હરી.
 હાથે વાળો તે હરીશું જોડ્યોરે હરી.
 પ્રદાન નહ કહે યદ્ય મત્રવાદીરે હરી
 માથા સાથે વર્ષા વનમાળીરે હરી.

કીરતન ૧૩

એવી અંતર આટી પાડીરે સુણ બેની
 ઉખડે નહિ કોઇનો ઉખાડીરે ",
 જેમ સાતક આટી રાખેરે ",
 વીના સ્વાતાની ગીર નવ ચ ખેરે ",
 જેમ કેસરો ઘામ ના ખાયેરે ",
 સો લાધણુ કરી મરી જાયેરે ",
 એમ નીશચે વીઠણને વરવુરે ",
 નહિ નો સાવ કુંવારા મનુરે ",
 બીજા પુરુષ સામુ નવ જેવુરે ",
 પ્રીત પાતની આશુ પ્રેમરે ",
 પ્રદાનદ કહે પેટી વીચારીરે ",
 પછે વાત કરી મે જારીરે ",

કીરતન ૧૪

રામ ગરબી.

હરીજન સાચારે જે ઉરમાં હોમન રાખે
 વીપતે વરવીરે કેરી દીન વચન નવ ભાખે.
 જરતનુ સુખ દુખરે ગાપક મીથ્યા કરી જાણે
 તન ધન જાતે અંતરમા શોક ન આણે

પર ઉપનર રે જન ગેમ હીમમા પગ
 દે દીક હુમ માર નજે નાંહે સાધુ ૨૧
 હરીને સગારે રહો નિશ કે ના જ્યાં
 સવે તજીને ન નાગર વડલા જ્યાં
 પ્રહ્લાનદ કલરે ગાના હરી જન હીમ ૧૩ હરી
 મસ્તક જો મારે નવ મેલે દેડ નિપારી
 દેક ન ગેવરે ને નરદ જાન જગ માત્રી
 ત્રિપીરીના પર કેદી અતર હોમે નહિ
 ની વડક વરતરે દડ ધોરજ મનમા ધારો
 કાળ કરમગરે શકા દેવે વિચારી
 મોડુ વેલેલુરે નીશ્ચે કરી એક દીન મરવું
 જગ સુખ સારે કદી કાયર માન ન કરવું.
 અતર પાકીરે સમજીને સવળી આંટી
 મથુ જાનારે મેલે નહિં તે નર આતી.
 કાઈની શકારે કેદી મનમાં નવ ધારે
 પ્રહ્લાનંદન રે વાલાને પળ ના વિસારે.
 જો હોય હીમનરે નરના ઉરમા ભાગી
 દહના જોધનેરે તેને મદદ કરે મારસી.
 જીક તજીનેરે નીત્ય હીમના સોનો જોલે,

મસ્તક માથાંરે સરવે તરણા જેવું તોલે.

કેસરી સીડનેરે જેમ શંક મીલે નહિ મનમે'
એકાએકીરે નીરલે થઈ વિચરે વનમે.

પંડે છોટારે મેટા મેડાવને મારે
હિમન વીનાનોરે હાથી તે જોઈને હારે.

બ્રહ્માનંદ કહેરે એમ સમજે તે નર શુ-
તન કરી નાખેરે શુર વચને ચુરાચુરા.

પેટ કટારોરે પેહરીને સનમુખ આડ્યા
પાછા ન વળેરે કાઢના તે ન રહે આડ્યા

સામાસામારે ઉડે ભાલા અણિઆરા
તે અવસરમેરે રહે રાજ તે મત વાલા.

સાચા શુરાંરે જેના વેરી ઘાવ વખાણે
હવન જીહુરે મગવુ તે મગગ જાણે

એની પેઠેરે હરીજન પથ જોઈ ચેતીઆ
અતર શત્રુરે લાગે અતી વજ સરીઆ

માથુ જાનારે મુખનુ પાણી નવ જાવે
બ્રહ્માનંદ કહેરે તે પ્રાંત હરી મન ભાવે.

કીરતન ૧૫

૫૬ રાગ કાફી.

કાનુડા કૈડે કરવુરે કૈાઇથી નવ ડરવું
 દુરીજન લોક દુખ ભર ખોલે તે હાથે નવ ધરવુરે.
 સગા કુટખી સરવ સગાથે
 હેતલડુ પરહરવુરે. કૈાઇ
 સ સારીથી સમપણુ તોડીને
 કામ હુથથી કરવુરે. કૈાઇ
 પ્રદ્ધાનંદ કહે મનકમ વચને
 મજાવનને વરવુરે. કૈાઇ
 કાનુડા કૈડે જાવુરે સમજાણુ આવું
 મોહનનું મેણુ મારે માથે કૈાપદી બીજાની નહી કાવુરે સ
 ચાહ લોકમાં સરવે અમળા
 તેને વરીને ખોટી થાવુરે સ.
 વરીએ તો નટનાગર વરીરે
 અખડ એ વાત ન આવુંરે. સ.
 પ્રદ્ધાનંદ કહે અવર પુરસને વરવાથી
 રૂડુ વીખ ખાવુરે. સ.
 કાનુડા કૈડે ચાલીરે ધર્મ મતવાલી.

હું જાંણુ લે કડીયાં કાલાં લોક કહે મુને કાલીરે થઈ
 જે થાથે કાનુડા કેડે તેની જોપનજય કેરી ખાલીરે. થઈ
 શીર જાતાં નટવર નહીં નેલુ ટેક અચળ ઉપર જાલીરે
 અક્ષાનંદના નાથ સંગાથે
 લાગી છે રંગડાની તાળીએ. થઈ
 કાનુડા કેડે જઈયેરે સીંદને તજઈયે
 લાજ વીનાનાં લોકડીયાથી દુખ પર યઈ નદમદયે
 જાજીવનને લાજતાં જોવારે
 જો નામ તેનું લઈ નહીંયેરે સીં
 દોને સારુ થુ થવાનું લોક તાળી મોટાઈરે. સીં.
 અક્ષાનંદ કહે નિમંલ થઈને
 ગોવીં ના ગુથુ ગાઈયેરે સીં

હીરતન ૧૬

પદ રાગ ગરબી

લાગ્યો મારેનટવરથી નેડા કે હવે મેતો શીર નાંખ્યો છેડો
 કે શૈમળીને મુજને વારી લાગ્યો
 કે અટલી મનવરતી મારી
 કે લાગ્યાં મને ધર્યાં લાગ્યાં. લાગ્યો.

કે સુ મનઘપ મરે ઠાઇ માથે	
કે મેણ મરે મોહનનું માથે	
કે હરી વરે ગુને બાંધી હાથે.	લાગ્યો
કે મોહુ વેણુ સહુ જાવાનું	
કે તેને ખીજે શું થાવાનું.	
કે મરે અરીયજા માવાનું	લાગ્યો.
કે ઠાઇ કદી મુજને શું કરશે.	
કે જર ચઢી શકા પુનુ ધરશે.	
કે જ્ઞાન ભમીભાગને મરે	લાગ્યો.
કે સમજી ને મેરો પગ જરીયા	
કે સર્વ વિશય રખ વીજરીયા	
કે પ્રદાન દનો વાટે મળીયા	લાગ્યો.

૧૬ ર

લાગી મારે નટવસ્ત્રી લગની	
કે મરજદા ગેલી જગનો.	ટેક
કે એક ટેક અંતર ધારી	
કે સગાં કટુગ સા મારી	
કે મનશુ મે વરીયા મોરારો	લાગી
કર્યું નો તન ધન કુરખણી	
કે હની તોના નવ વહુ અન્ય વાંછી	
કે કાન રૂપથી અટકાવી,	લાગી

સુખ મેં તો સંસારી ઊડ્યું

શૈા સાથે સગપણ તોડ્યું

કે જગનાજીવન સાથે જોડ્યું.

લાગી.

કે મેણાં જગ કેરાં સહીને

કે સ્થીર મ। મતવાલી થઇને

કે ચાલી હુતો શીર કરમાં લઇ ને.

લાગી

કે બેડી હુતો લય જગનો ખોઇને

કે મન નીસ દીન રહ્યું છે મોડને

કે બદ્ધાનંદના વાલાને જોઇને.

લાગી.

પદ ૩

મોડી હુતો નંદવરને વાંને કે કીધી વસ ડોલરીયે કાને મોડી

કે ચીતડામાં લાગી ચટકી કે લોઠ નણ્ણી લજ્યા પટકી

કે નહનાનંદન સાથે અડકી.

મોડી

જીવજીવને શુ પરણ કે જેને શીર ઉપર મરણ

કે સમરથનુ લીધુ શરણ

મોડી

કે થઇ પુરશેતમથીગ્રીતી. કે નથી હુતો લોઠ થકી ખીતી

કે જગપથી વળી હુતો જગ જીતી.

મોડી

કે અસલ વાન મને ઓળખાંણી કે થઈ મારે સોદુખની હાણી

કે પ્રીતમ સુખ રાખ્યું પાણી.

મોડી

કે સ્થીર રાજ નંદમાં ઠરીયું કાને માફ મન ગમતુ ઠરીયું.

કે બદ્ધ નંદશુ નંદના નરીયું.

મોડી.

૫૬ ૪

કે વર્ષા મેતો રંગભર વાલાને કે લટકાળા નંદલાલાને—વર
 હીધુ મેતો નીચે વીચારીને કે દુરીજન આકે મુને વારી
 કે વર્ષા જોકે વર ગીરધારીને. વય
 જેમ મરણ શુગની લગની કે હડે તોપણ અગની.
 કે પાની નધરે પાછી પગની. વર્ષા
 કે સતી જેમ પાછુ નવ ભારે કે તન ફેરા મુખને ટાળે.
 કે અગની ન અગ પ્રજાળે. વય
 કે શુરો કાયર થય હરી કે સતી ધેર આવે પાછી ફરી.
 કે માતપીતામાં તેને ખોટ ખરી. વય
 બલ્લાનંદ જેમ જોવું પેલું કે દેખીને ન આવું જોલું.
 કે કામ કહણ છે નથી સહેલું વય

કોરતન ૧૭

૫૬ રામ અરખાં.

મેતો અમપણ હીધુરે સાગલીયાસાથે
 માયાનું મેલુરે હીધુ માથે
 તન મન ધન સરવેરે મીઠ્યા પારીને.
 વરી મગન થઇને ર કુજળીહારીને.
 તુમ્હ જાંણી સરવેરે કે લલ્યા ત્યાગીને
 માલુનનું મેલુરે કે હીધુ માગીને

દુરમતી દુરજનીયારે કે હાડીને શુ કરશે.
 પોતાને પાપરે બળી જાતે મરશે.
 મનચાહા સગેરે મધ્ય જુ પાડી.
 આચાર મુધારે દીધા વગડી
 જાતે હુને જોરે કે મન વરતો
 પ્રજાનંદ કે રીતરે કે રસીકાને રજો.

પદ ૨

મારે મંદીરના આયોરે મેહુન શા માટે.
 શીર બાએ ઘોડુરે કે વાલમ તમ સાથે
 શુ કરશે ઘેજ્યારે કે બૂડાં સમારી
 ધરશે મા શંકારે કે મનમાં ગીરધરી
 જગજીવન તમનેરે કે સાચા જાતીને
 કુણ માને મીઠ્યારે કે જગનીવાણીને
 મારે મનડે બાબારે કે મેહુન મરમાળા
 સો માયાં જાગારે મુધા છેગાળા
 તમ સાથે બેડીરે કે સાંથી તાડીને
 દુરીજન શુ કરશેરે કે મુખડાં મોડીને.
 શીર સાટે સમજરે કે પાધ્યુ છે બેહુ
 પ્રજાનંદના વાહારે કે તમને કેમ મેહુ.

૫૬ ૩

સમજીને સારોરે કે હરી તારે છોડો.
 મનગોઘન રો રો મેમ કનને કેરો
 દમ સાથે બાપા તારે બેરે તલસી
 ભુખર લાગી છે રે લખતી લીનલસી
 પીયર જાસરીઉ રે કે સો લાગે ખાડુ
 ગોહન તમ સાથેરે કે મન માંચુ માડુ
 નીચેની નોળતરે કે વાલમ વાગી છે
 તમ સાડુ જગનીરે કે લજ્જાત્યાગી છે.
 નટવર તમ સંગેરે કે લાગ્યો છે નેડો.
 ડોલરીયા ધોળ્યોરે કે તમ ઉપર દેહડો
 પ્રહનંદના વાતારે કે વાલ વાગેરોને
 કે પોતાની જાંજીરે કે સેજ પધારોને.

૫૬ ૪

અવસર આળ્યો છે રે કે તમને લજવાનો
 તાનની ઉપાધીરે સરવે તજવાનો
 ધડુ નહી માથેરે કે ઘણી દેહ ધારીને
 તમ ઉપર સરવસ રે કે નાંખુ વારીને.
 અવતાર ધર્યો છે રે કે તમને વરવાને.
 કુલની મરભાહારે કે ખોટી કરવાને.

અમૃત રસ મેલીરે ૧ વીજ નહી ચાપુ.
 રથીયા તમ વીનારે કે વાલુ નહી રાપુ.
 કરશે શુ મુજનેરે કે કુડાં લોઠપ્રિયાં.
 જમજીવન મારારે કે જીવડાને જડીયાં
 પ્રક્ષાનંદના વાણારે ન દેશે વીસારી.
 તન મન ધન શુધીરે કે થઈ રહીછુતમારો.

કીરતન ૧૮

પદ રાગ અરબી.

રે સગપણ હરીવરનુ સાયું
 બીજી સરવે ક્ષણુ લગુર કાયુ. સગ.
 રે સૌ સાથે પ્રીતી ટાળી ભાગ્યુ મન મીઠ્યા ભાળી.
 છે વરવા જેવા એક વનમાળી. સગ.
 રે સ્થીર નહી આવરહા થોડી રે તુછ જાણી આશા તોડી.
 મે જગનાજીવન સાથે જોડી રેસ.
 રે ફાગટ ફેરા નવ ફરીયે કે પરબેર પાણીશું ભરીયે.
 જો વરીયે તો નટવરને વરીયે. રે સ.
 રે જીહર પોટયા ભય લાગ્યો. રે સૌ સાથે તોડયો પ્રાણો
 એક રશીક રંગીલાથી રંગ લાગ્યો. રે સ.

જોવું જાણીને સમપણ કીધું રે મેલું તો શીર ઉપર લીધું
પ્રદાનંદનું કારજ સીધું. રે સ.

પદ ૨

ર જગની તો હરીવરથી લાગી. મેં તનધનની આશા જાગી રેલ.
રે વાત ઠહું શુષ્ક સાહેલી રે બળીયોલ કીધા બેલી.

માથું પેલું પાસંગમાં મેલી. રે લ.

ર નડડું હું લોક તણી લાજે રે શીર ઉપર ગીરધર ગાજે
આ ઢેહ ધર્યો નટવર કાજે રે લ.

ર શીર ઉપર જો બીજો ધારૂ રે તો બગડે જીવતર મારૂ
હું જીતી બાજી તે કેમ હારૂ. રે લ.

ર હરી વીના બીજાને વગુ રે જજ તણ ખચર ચઢીને ફરવું
જો જીવ્યાથી રૂડુ મરવું. રે લ.

ર મરજા જગની મેટી રે બાધી મે પ્રેમ તણી પેટી
પ્રદાનંદનો વાલો ભેટી. રે લ.

પદ ૩

રે શીર સાટે નટવરને વરીએ રે પાછાં તે પગલાં નવ ભરીએ
ટેક. રે

રે અંતર દુઘિટ કરી ખોલ્યું રે ડહાપણ બાણ ન ડોળ્યું
જો હરી સાડુ માથું ખોળ્યું. રે શીર

રે સમજ્યા વિના નવ નીસરીએ રે રણ મધે જઈને નવ ડરીએ
ત્યાં મુખ પાંચી રાખી મરીએ રે શીર

રે પ્રગમ ચડે શુરો થઇને રે ભાગે પાછો રણમાં જઇને
 તે શુ જીવે ભુંડુ મુખ લઇને રે શીર
 રે પહેલુ તે મનમા તેવડીએ રે હોર હોર જીવે નવ ચઢીએ
 જો ચઢીએ તો કટકા થઇ પડીએ રે શીર
 રે ગંગ સહિત હરિને રટીએ રહ્યાક વાગે પાછા નવ હઠીએ
 રે પ્રદ્ધાનક ઠહે ત્યા મરી મટીએ રે શીર

પદ ૪

રે ધરીઆ અંતર ગિરધારો શુ કરશે બોલ્યા હવે જાંસારી
 ટેક.
 હું કોઇની ન રહુ બાલી રે વાલાને થાવા વહાલી
 રે શીર કરમાં લઇને ચાલી રે ધરીઆ
 રે જેમ બજ જાયેમજારે ધરી રે સવાન મરેખહુ લસી રબસી
 તે હાથીને નહિ શંકા કશી રે ધરીઆ
 રે બળવા ગઇ સતી સચી રે રામ રામ પ્રીયા રંગ રાચી
 તે પડમા જઇ ન વળે પાછી રે ધરીઆ
 જો પડખી પાછી આવે રે લાજ તણ મન લલચાવે
 તે સતી મટીને કુત્તી કહાવે રે ધરીઆ
 રે પ્રદ્ધાનક એમ વિચારી રે બીક સરવે કાલી બારી
 રે મળીઆ મેહન સુખકારી રે ધરીઆ

કોરતન ૧૯

૫૬ રામ ઇ. ૧૧.

પુરષોત્તમ પ્રણયી પ્યારારે આપા અતરજાગી
 તમને વીસુખ ના મેલુ ન્યારારે આપા અતર જાગી
 તમે જીવન દોરી છે મારીરે આ. હુ તો અખળા નાચીતમારીરે આ
 મારે તમથી જાગી કેઈ ન્યાડરે આ. હુ તો તમ પર સરવસ વાફરે આ
 મે તો લોકની લજ્યા ટાળા આ. મારે મઘીર ખીરાજીવનમાળીરે આ
 કહે મુકતાન હરગીતારે આ રાખુ ઈર પર ઈલછખીલારે આ

૫૬ ૨

તમ નટવર શ્રીધર્મલાલરે રહેજો નેલુની આગે
 મુને વાલમ છે ધણુ વાલરે રહેજો ૧ - વહાલા તમ
 વિના પળ ન રહેવાયરે રહેજો ૨ તમને નિરખીને આનહ
 થાયરે રહેજો તમે દુલ્હન દેવ મોરારી રહેજો રેહુ તો વાલમ
 તમ પર વાફરે રહેજો ૩ મેં તો આશા અસત્યની મેઢીરે
 રહેજો મેં તો તમ સંગ ખાંધી બેલીરે રહેજો ૪ કહે
 મુકતાન હ પીયુ પ્યારારે રહેજો તમને નિમખ ન મેલુ
 ન્યારારે રહેજો ૫

૫૬ ૩

મારે તમ સંગ પ્રીત ખંધાણીરે ગુણવત ગીરધારી
 મે તો જીગી તમારી જાણીરે

શુદ્ધ

તાજ રૂપ બેઠને રહી કુહીરે	શુભ
હું તો લોકોનો મરગ કુહીરે	શુભ
મારે ભક્ત ઉઠે થઇ સાચીરે	શુભ
હું તો રંગ તમારે સાચીરે	શુભ
મારે તમ સરખા શીર સ્વામીરે	શુભ
હું તો પુરુષ પદવી પામીરે	શુભ
ઠહે મુક્તાનંદ રંગ લાગ્યોરે	શુભ
મારે જીતનો ડંકો વાગ્યોરે	શુભ

૫૬ ૪

તમે મુજ પર અઢળક ઢળીઆરે પુરસોતમ પ્યારા	
મને કુજબુવનમાં મળીયારે	પુરસોતમ
મારો કુરણાકરીને કર સાચોરે.	પુર
મને અધુર અમૃત રસ પાચોરે.	પુર. ૨
હું તો થઇ અતીથે બઠ બાગીરે.	પુર.
મારે તમ સંગ લગની લાગીરે	પુર. ૩
મેં તો જાણી અલોકીક રીતીરે	પુર.
હું તો તમને મળીને જમ જીતીરે.	પુર. ૪
ઠહે મુક્તાનંદ મોરારીરે	પુર.
હું તો થઇ રહી નાથ તમારીરે.	પુર. ૫

કીરતન ૨૦

૫૬ રાગ ગરબી.

વાલા લાગો છે વીધાધારે	
સમપણુ તમ સાથે મેતો સર્વ મેલ્યો સંસારે સમ.	
મનમાં વસ્યા છે આવી સાંભરે	સગ
તમ સાડ તબયુ ધન ધામરે.	સગ. ૨
માડ મનડુ લોભાણુ તમ સાથેરે	સમ.
મુને નથી બીજાની આશરે.	સગ. ૩
મારે માથે ધણી છે તમે બીકરે	સગ.
મારી અખંડ નીલાવળે ટેકરે.	સમ ૪
મેતો દેહ ધર્યો તમ કાજરે	સમ.
તમને જોઈ મોઢ છુ પ્રજરાજરે.	સમ ૫
હુનો હેતે વેચાંણી તમ હાથરે,	સમ.
છો પ્રદ્યાનદના નાથરે	સગ.

૫૬ ૨

મારે આળ્યો અલોકીક દાવરે કોઇ મુને શુ પ્રથે	
માથા સાટે વર્યા છે મેતો માવરે.	દોષ. ૧
હવે બળે છે જગમાં બલાયરે.	કોઇ
મેતો ભેટયા છે બુદ્ધ રાયરે.	દોષ. ૨

જાતી આનંદ થયો છે મારે અગર	કાઇ
લગ્યો રશીયાળનો રંગરે	કાઇ. ૩
થઇ જગમાં અલોકીક જનરે	કાઇ.
લાગી પુરજી સલુણા સાથ પ્રીતરે.	કાઇ. ૪
મારે વાલેજી દીધુ છે મુને માનરે	કાઇ.
મુને કીધી સે હાગણ કાનરે.	કાઇ. ૫
હવે થયો સસારોરો ઝેરે	કાઇ.
બ્રહ્મ નંદને વાલેજી મોધી મેરરે.	કાઇ ૧

પદ ૩

જેઇ છેલછખીત્રી ચાતરે મન માડુ લોભાણુ	
વળી ભુરકી નાખી છે નહવાતરે.	મન ૧
તો ઘેત્રી કહે છે સસારરે	મન.
મેતો નીરખ્યા છે નંદ કુમારરે.	મન. ૨
કાઇ શાને કરોઇ મારી છેડરે	મન.
નહી મેલુ કાતુડાની કેડરે.	મન. ૩
સરવે ભુત્રીછુ ઘરડાંના કાજરે	મન.
એક વાલા કીધા છે વજરાજરે.	મન. ૪
હવે રટના લાગી છે દીન રાતરે	મન,
થઇ શીર સાટાની વાતરે.	મન ૫
મને કીધી માનીતી ને માઇરે.	મન
બ્રહ્મ નંદને વાલે જની ગાયરે.	મન ૬

પદ ૪

બારી કાઢી જગની ખીકરે વરી હુતો વનમાળી	
મેતો સમજી વીચારી કીધુ ઠીકરે.	વરી. ૬
તુછ જાંણીને સર્વે કીધુ ત્યાગરે	વરી
મોહી રમીક સલુથાને રાગરે	વરી ૨
મુને રટકી લાગી છે ચીતમારે	વરી.
ખીજી વાલાવીના ના સોહાયરે	વરી ૩
મુને કાઠ ન શુજે કામરે	વરી.
અયુ હરી વીના સર્વે હરામરે	વરી ૪
હવે નીસંક થઈછું નચીતરે	વરી.
થઈ જગમાં અત્રોકાક જીતરે.	વરી ૫
સમજી કીધુ છે તન કુરખાંણરે	વરી.
પ્રહ્લાનદના વાલાથી બાધ્યા પ્રાણરે.	વરી. ૬

કીરતન ૨૨

પદ રાગ ગરબી.

સખી આજ મોહન દીકરે સેરીયે આવંતારે	
મોરલીમાં ગીત મધુરાં વાલા આવે ગાવંતારે	- ૬
આવે વાલો હસતાને રમતારે ગોવાળાંના સાથમાંરે	
ઉછળતા આવે મોહનરે કુવડાં હાથમારે	૭

રંગડામાં રાતો માતોરે ચાલે આવે ચોખમાંરે
 રસીયા ભેવાને ઠાજરે ઉણી છું ગોખમાંરે ૩
 મોહતણનું મુખડુ ભેયુરે ઘુઘટડીની ઓકમાંરે
 ભેઇને ધાયલ થઇછુરે નેણાં ફેરી ચોટમાંરે ૪
 હયાપર હાર જીતકેરે રહ્યું મન મોઇનેરે
 સખી પ્રેમ સખીના નાથનેરે રહીછુ ભેઇનેરે ૫

૫૬ ૨

સખી આજ સાંજને ટાંભુરે આવે વાલો જીવતારે
 સખા તે ગળે બાહડલીરે નાંખી આવે ડોલતારે ૧
 સખી અલખેલો આવીરે ઉભા મારે બારભુરે
 વાલાને વધાવ્યા મોતીડેરે મધ હુતો વારભુરે ૨
 ગાયુની જીડ ઘણીરે સેરી આવી સાંકડીરે
 મેતો માઇ મમ બરીનેરે નાંખી કુત્ર પાંખડીરે ૩
 ચતુરાઇ અદ્ભુત દીડીરે હુદર વર કાનમાંરે
 કુતડાં ઉચા ઉછારીરે સમજવી સાનમારે ૪
 નેણામાં નેહ ગભુરેરે મધુરાં હાથ કરીનેરે
 સાચા પ્રેમ સખીનો વાલોરે મન ચીત પ્રાણ હરીનેરે ૫

૫૬ ૩

સખી અલખેલે વાલોરે કામણ મને ઠીધલાંરે
 મોરલીમાં મત્ર બણીનેરે મન મારાં લીધલાંરે ૧

મોહનજીયે મોહની નાંખીરે મીઠા મીઠા નેણીરે
 ઠાણજી કોરીને પેઠીરે ચપરના નેણીરે. ૨
 સખી જળ ભરવા ગઈતીરે જમુનાના ઘાટમારે
 અચાનક આવીને મળીયેરે ભુજ ભરી ખાથમારે. ૩
 તે દહાડાની ઘેઝરી ઠીધીરે નહને ગોવાળીયેરે
 બેની મુને વશ કરો લીધીરે મોહન વનમાળીયેરે ૪
 મન માડુ જખીને રહ્યુરે કયારે દેખુ નહનો લાલોરે
 હવે સખી પ્રેમસખીને કયારે ખીજાવશે વાલોરે. ૫

૫૬૪

સખી મુને પ્રીત જાધાણીરે કોડીલા કાંનમારે
 નેણે મારે વાસ ઠીધોરે સાંમળીયા વાંનમારે. ૧
 અધુર રસ પાંન કરવારે વસ થયા નાથનેરે
 પ્રેમે ઉર ઉપર ધરવારે ભુજ ડંડ હાથમારે. ૨
 સખી મને લાલચ લાગીરે વાલાના અગમારે
 મગન થઈ જમતા ફરે છેરે મોહનજીના સંગમારે ૩
 શીત સનકાદીક જેવારે જેને ખોગના ફરે છેરે
 તે રસ લોચનમારે સખી નીત પાંન કરે છેરે. ૪
 મોટા મોટા મહા મુનીનારે ધ્યાનમાં મોહન ના આવેરે
 કપા કરી પ્રેમ સખીનેરે વાલો નીત્ય લાડ લડાવેરે. ૫

પદ રાગરખી.

ગોકુળથી ગીરધારે મથુરાં જાઈ રહ્યા	
કાગળ ફાઇનાબોરે કે બહુ દીન વીતી ગયા	૧
તેણે દાઝે રાધારે ઝડે બહુ આંતરમા	
ખારે સુખ નાવેરે ન રેવાય મંદીરમાં.	૨
વૃહડાની ઝળેરે લાગ્યું તન ગળવાને	
મનડુ અકળાય છેરે કે મોહન મળવાને.	૩
વાલમ વિદ્યુડાનીરે પીડ નથી સેહેવાતી	
તે દુખની મારીરે લરો આવે છાતી	૪
ચીતડામાં ચોંતારે કે અંગ ઉતાપ ઘણો	
હૈડામાં મોટોરે કે તપની ભેગ તણો	૫
અદ્વાનદ વૃહ દઝેરે રઈછુ શ્રીજીને	
પોતાના દુખનીરે વાતુ કરે બીજીને.	૬

ગરખી ૨

સુષ્ણ સજની જેનોરે પીયુ પરદેશ ગયો	
તે અગળાને અતરરે શોક સમુદ્ર થયો.	૧
દીવસમાં તેનેરે કે ભેજન કેમ ભાવે	
રત્ની ને મુ ૧. પિદા નવ આવે	૨

વશીયા જઈ વાલમરે ઠેઠેલી પરદેશે	
થયાં દરશન દુર્લભરે મેળાપ ન સદેશે.	૩
મંદીરીયા માંધરે નથી હવે રેવાતું	
વૃહ તાપનું દુખડુરે કાઠને નથી ઠેઠેવાતું.	૪
ખાલી સેજ પીયા ખીનરે કે દાઝે કાળજીયું	
વાલમ વીણુડાનુંરે કે દુખ દીસ માઈ થયું.	૫
વૃહડાની દાઝીરે નાશી પોકાર કરે	
પ્રદ્યાનંદ અતી વ્યાકુલરે કે નઇણે નીર ભરે	૬

ગરબો ૩

બેઠી ગોખ અટારીરે પીયા પથ બાળે છે	
નંણે જડ લાગીરે નીશાશા નાળે છે.	૧
પીતમ - પંથ જોતારે ખોઈને આખડલી	
શુ કહુ તુનેપ્રદ્યારે કે ન દીધી પાંખડલી.	૨
રસ હાસ સબાડરે કે પીતમનુ મુખડુ	
તેણે દીસડુ દાઝરે કે વાધે છે દુખડુ	૩
કે વાલમના મુખનીરે કે સાલે વાતડી	
થઈ મજ સરીખીરે ન ફાટે છાતડી	૪
નોરતર ડોલેરે કે જીવ પીયા પસે	
માંજર કશ્યુ છે રે કે દરશનની આશે.	૫
વાલમ મહુ ખાણેરે ગયા છે મરીને	
પ્રદ્યાનંદ કહે જીવેરે સુરત સાંભારાને	૬

ગરબી ૪

એ પતીની વાતુરે ન જાણી આગળથી	
જાઇ કાઠકનાં કાર્યારે મુને મેલી જાળની	૬
મુને વીસારીરે પ્યારી કરી બીજીને	
દુખના દરીયામ રે રહી છુ બીજીને	૨
ઠહેવાતુ બીજીરે કે ત્રીજી કરવાતુ	
એને લક્ષણ પડીયુરે કે બીજે ઘેર ફરવાતુ.	૩
હેડામાં હુતરે એને ઘોત બર્યા	
પેલી પ્રીત કરીનેરે એણે મારા પ્રાંણ હર્યા	૪
ગયા મરુ વગમ મુનેરે ઉભી મેલીને	
મોહાગણ કીધીરે કેઇ અલખેલીને	૫
કેઇને વસ થઇનેરે પીયે શુધ વીમારી	
પ્રજ્ઞાનહ વૃહડાનેરે કે જાણિયો મારી.	૬

ગરબી ૫

કાઠથી હાથી એવેરે કાઠથી ઉડાસ ફરે	
કાઠથી રહે છેરે કાઠ ઘર વાજ કરે	૨
જોડી મુખ ખોલેરે હેતી વાનહડી	
તે ફરવે જાણિરે કે એની ધાનવડી	૨
જીવવાને ઇછેરે તો કાનમાં ધરજો	
મરુ જોને વાલુરે હોય તો તે કરજો	૩

મુને દાહ દહ ગયારે ખુઓ કોઈના તનનો
 કોઈ પર ન પામેરે સખા એના મનનો.
 વાંકી એની વાતુરે વીચારમાં નવ આવે
 જેને અમળાયરે તે સરવે તણ બાયે.
 અમે શુ લીધુરે કે બીજીયે શુ દીધુરે
 પ્રજ્ઞાનંદને વાલેરે કે કઠણ હેયું ઠીધું.

ગરબી ૬

પીયા મળવાને કજેરે કે થઈછુ દીવાની
 મહ અગની વાપીરે કેમ કરી રહે છાની
 પ્રક્રમે જપ નાવેરે કે આતુર થઈને ફરૂ
 ખારે જળવાતુરે કે શો ઉપાય કરૂ.
 પથી એક સંદેશોરે કહેજો પીતમને
 એવી કરવી નોતીરે કે વાતડી અમ.
 ભેટયા વીના બુદરે કે આ તનડુ ટળગે
 મુજને મારીનેરે કે તમને શુ મળશે.
 જે દહાડાથી ગયા છારે કે પીડા તે દનની
 કુચ જાણે વાલમરે કે વાતડલી મનની.
 મહને વશ થઈછું રે હવે નથી રેવાતું
 પ્રજ્ઞાનંદ કહે દુખડુરે કે મે નથી કહેવાતું.

ગરબી ૭

કે તો વેલા આવીરે કે દરશનીયાં દેને	
કે જેમસેમ કરીનેરે તેડાવી લેને.	૧.
જીવાડવા ઇછારે તો વાતુ' એક કરો.	
નહીતો વાલમજીરે કે જાશે જીવ ખરો.	૨
મુને વૃહ બાંણુ રે ગયાછે મારીને	
કેને આગે જઈનેરે કે કહુ પોકારીને	૩
એ પીડાની વાતુરે સારથી ન્યારીરે	
ઓષધના લાગેરે વેદના ભારીરે	૪
મહજની પીડારે મહી જન જાંણુ	
કેજાણુ મેરો પ્રાણુરે મરી જેને બાંણુ	૫
જેણુ બાણુજ માયુરે તેથી પીડા ટળસે	
પ્રદ્ધાનદ તો જીવેરે જે વાલમજી મળશે.	૬

ગરબી ૮

જે કાંઈ વધાઈરે હીથે માત્ર નાથ તણી	
તોજાંણુ જીવાડીરે કે હીધી મોજ ઘણી.	૧
પીયા મળવાને કાજેરે કે અંતર આતુરતા	
આ આંખે દેખુરે કે હી લટકાં કરતા.	૨
હુખડાની જાણેરે કે બાહર માંહી બાળી.	
કે જાણે સાધ્યાંરે કે નારી મહુવાળી.	૩

જે મહુની પીડારે તેવી નહી ભાલાની	
સાંભળતાં સાથેરે કે વાતલડી વાલાની.	૧
જ્યાં જુદીને જોલ મરે તેથી નવ ફર પડે	
પ્રીતનની પીડા કેહીરે તેરે ન નડે.	૫
પ્રાદ્યાનંદ કહે એ વેદનરે અધીક તીર થકી	
જાણી મીનને નાંખુરે કે છોટે નીર થકી	૬

ગરબી ૯

જેમ ચદ્ર વીનાનોરે ચકોર કેખી મનમાં	૧૧
ફરે ડરનો માયોરે કે વાદુલવંત વનમે.	૧
જેમ મહુની પીડારે કે જેને ઉર વ્યાપે	
તનડાને ગાળેરે કે કાલજુ કાપે	૨
ખીજુ કાંઈ દલમારે ગોડે નહી તેને	
પ્રીતમ પરદેશેરે કે મહુ વાધ્યો જેને.	૩
વીયોગની વધીરે કે જીવ ફરીતે	
ચીતડુ ગેરાણુરે કે ગીરધરને ગીતે	૪
મહુવતી નારીરે કે કરે કેને વાતલડી	
અમળા એકલડીરે કે જાપ કેમ રાતલડી	૫
શેડી કેમ કરી રાખુરે કે નેણ ના પાણીને	
પ્રદ્યાનંદનો વાણેરે નાળ્યા શુ જાણીને.	૬

૫૬ રાગ કાશી

વહન ઠમળ પરવારીરે વાલીડા કુળળીહારી. વ.
 અજળ અલોડીક મસ્તક ઉપર મુંદર પાગ સમારીરે વ ૧
 કુલ તણાં ઊગલીયા ફાંતાં ધાર્યાં ગીતગારીરે વા. વ. ૨
 અંતરમાં વશી છે આવી મુરતી મનોહર તારીરે વા. વ ૩
 પ્રહ્લાનંદ કહે પ્રજાજીવન મોહન છે નીધા મારીરે વા. વ ૪

૫૬ ૨

મેલી છુ હુ વનમાળીરે છેલા તારૂં ઊગુ બાળી. મો.
 મંજરાશી નંદલાલ ખીહારી આલ તારી લટકારીરે છે ૧
 રસીક પીયા તારે ચટકે રંગીલે મોડીડે હલ વાળીરે છે ૨
 લેરખડા ભેધ લગની લાગી ઠોઈની રહુ નહી ખાળીરે છે. ૩
 પ્રહ્લાનંદ કહે પરવસ થઈ છું પગ ભરડે છુ કેડે પાખીરે છે ૪

૫૬ ૩

હાથ ન રહુ મન હેત્રીરે ઠાંને મુને કીખી ઘેલીરે ઠાં.
 શેરડીએ મળીયો મુજને શામી મોહન ઊગલા મેલીરે ઠા ૧
 નીરખતાં મન વસ કરી નાંખ્યુ આખ્યો મરમ ભેસ નારે ઠાં ૨
 બુલી ચીર સરીર તણી મુઘ હૈડાની ધીરજ હરેલીરે ઠાં ૩
 પ્રહ્લાનંદ કહે એની છ પીમાં પ્રિવાણી ભેયા ચોલીરે ઠાં ૪

૫૬ ૪

સાને હવે રાખુ છાની મુરતી તમારી મનમાંનીરે સાં
 દુરજનીયા પાડેશી દેખીને છેા નેખળીને ધાતાં ઓનીરે સાં. ૨
 નટવર તમથી નેહ કરીને પાછી ન ભરૂં પગ પાનીરે સાં.
 રસીકસલુણા પીયાતમસ'ગરમવુ'નર્થીવાતલડી ઓનાન.રે સાં ૩
 પ્ર દાનંદના નાથ તમારો મહીમા જાણે છે જ્ઞાનીરે સા ૪

૫૬ રાગ સામેરી.

હરી ભજતાં સહુ મોટપ પામે જન્મમચ્છુ દુખ જાનરે
 પારસ પર સી લોહ કર્યન થઇ મોઘે મુલે વેચાયરે હરી ૧
 મુતી નારદના જાતને જાણેા દાસી પુત્ર જગ જાણેરે
 હરી જાણરે હરીનું મન કેવળા વેદપુરાંણુ વખાણેરે હરી. ૨
 રાધાજી અતી પ્રેમ મગન થઇ ઉર ધાર્યા ગીરધારીરે
 હરીવર વરી હરી તુલ્ય થયા જેનું ભજન કરે નરનારીરે હરી. ૩
 સામળીયાને શરણે જે આવે તેહના તે ભવ દ્વાખ વામેરે
 મુક્તાનંદના નાથને મત્તાં અખડ એ વાતણુ પામેરે હરી ૪

૫૬ ૨

પ્રેમી જનને વશ પાતલીયો સામ મુદર મુખકારીરે
 જાત વરણુ રૂપે નવરીજે પ્રભુજીને ભક્તી પ્યારીરે પ્રેમી ૧

પ્રેમ ન નીપજે દેશ વીદેશે પ્રેમ ન હાટે વેચાયરે,
 પ્રેમના પાસગમાં શીર સાપે તે જન પ્રેમી કાવેરે પ્રેમ ૨
 પ્રેમની વાત સુણી પરીક્ષિત સવળી સમજણુ ન લીધીરે
 સાલરીને સુક મુની રસને છપાડે મોહવરીત કહી લીધીરે પ્રેમી ૩
 મજવીનતાના પ્રેમને આગે ઉડયા ઠેટીક કળીરે
 મુકતાનદ એ પ્રેમનો મારગ સમજે સંત મુધીરે પ્રેમ ૪

પદ ૩

પ્રેમ ભકતી જેને ઘટ આવી તેહને હરી રંગ રાચેરે
 મજવીનતા કર તાલી બળરે નટવર થઇથઇ નાચેરે પ્રેમ. ૧
 માટે મુનીવર દેહ હમીને આત્મ દરશન ઇચ્છેરે
 ખીડ બ્રહ્માંડથી પ્રીત તજે પણુ પ્રેમનો રાહ ન પ્રીછેરે પ્રેમ ૨
 પ્રેમનો મારગ સુકળ પ્રીછે કાં પ્રીછે મજ નારીરે
 મુની નારદ રહે મગન પ્રેમ રસ ધ્રુવ લાન કુમારીરે પ્રેમ ૩
 પ્રેમની આગળ સાધન સરવે રવી આગળ જેમ તારારે
 મુકતાનદ પ્રેમનો મારગ પ્રીછે તે પ્રભુજીને પ્યારારે પ્રેમ ૪

પદ ૪

પ્રેમ રસાય ન જો જન પામે તેનો તે મારગ ન્યાસારે
 પીડ બ્રહ્માંડમાં પ્રીત ન રાખે ઉરધારે પીયુ પ્યારારે પ્રેમ ૧
 લોક લાજ મરબદા ન માને રહે હરી રંગ રાચીરે
 ત્રીભુવનમાં તેધન્યધન્ય અગળા તેની તે ભકતી સાચીરે પ્રેમ ૨

અગાને આ ન સામળીયો અછત એ અગાળા પેપેરે
 પ્રેમીજન એ મરમ ન પ્રીછ હરીજન સંગમાન નરાખેરે પ્રેમક
 કામ દોષ મદમોહ તથાં દલ પ્રેમી પાસન આવેરે
 મુક્તાન દ પ્રગટ પ્રભુ ઉરધરી લટકે શુ લાડલડાવેરે પ્રેમ. ૪

પદ રાગ ગરબી.

મીઠે મલકડે લોલાણી સુદર વર પ્યારા
 તારા મુખની લાવનતા મીઠીરે મોહન વનમાળી.
 ચટક રંગીલા તારા મોલીડાને છેટે મનડુ ઝેલે છે કેડકેડે મો. ૧
 રંગડો જમ્યો છે કુણડાંને તોરે લમર લમે છે ચડકોરે મો. ૨
 બાલ વીલક ફેસર ફેરૂ રાજે મુખ જોઈ સશીપર લાજેરે મો. ૩
 પ્રદ્યાનંદ કહે સરવસ વાડૂ રૂપ જોઈને વાલા તાડૂરે મો. ૪

ગરબી. ૨

તારાં લટકાં પ્યારાં મુને લાગેરે લેરી લટકાળા
 હુતો રીઝ સલુણા ફેરે રાગેરે છેલા છે. માળા
 સૂદરનેણ કમલ દળ જેની જાગ્યી લમર રયા શેનીરે. લે. ૧
 ગોળકપોળ સુભ ગતીત્ર ત્રાણુ કોમળ નાસાકાળુરે લે. ૨
 અધર ઉપર જાંણે કુમકુમ ઢગીયુ' દત્તાદમ ફેરીકળીયુરે લે. ૩
 પ્રદ્યાનંદ કહે સામુ જોઈને મનડુ લીધુ છે માડૂ પ્રેમનેરે લે. ૪

૫૬ ૩

વાલી લાગે છે મુખડાની વાણીરે પ્રતમજી પ્યારા.
 મીઠે મલકડે લોભાનીરે મુદરવર સારા
 નટવર આડી નજરે નીહારી રંજડાનીરે લુવારીરે પ્રી ૧
 મધુરમધુર મુખહાસ કરીને લીધા પ્રાણ હરીનેરે પ્રી ૨
 મદ્યમોહન તારી નૌતમ મુરતી નીમખ નમેલુ મારા ઉરથીરે
 પ્રી. ૩
 પ્રદ્યાનદ કહે રીઝી તારે રાગે અહોનીશ રેને મારી
 આગેરે પ્રી. ૪

૫૬ ૪

તારાં છોગલીયાંની છળી ભારીરે કુવર કાંનુડા
 છેડા ગુણવંતા ગીરધારીરે લાગો છો રૂઝ
 પ્રાણજીવન શીર કેસ રૂપાળા ઠાળા કીતળીયાળાંરે કુ. ૧
 લાલ કસુખીતારાં મોલીડાંને ચટકેલેધ મોઈછુ કરલટકેરે કુ. ૨
 કુડલની છુખી નથી કુઢેવાતી નીરખી ઠરેછે મારી છાતીરે કુ. ૩
 પ્રદ્યાનદ કહે રહોને રંગીલા આંખડલીમાં અલખેલારે કુ. ૪

૫૬ રાગ ગરબી.

આવે જીવન જાદવરાય કે જોઉતારી મુરતી
 વાલી લાગે છે રાજીવ નેણ મેલુ નહી ઉરથી ૧

આવો છે. ગાવાળા હો છેલ્લો ખાંતીલા જોઉ ખાંતમાં
 માફ મનડુ વામે છે મોહન પાઘડલીની લાતમાં ૨
 તારી પાઘડલીના પેચ પાંપણ ઉપર રાજે
 રસીયાવર કાટીક કામ છળી જોઈને લાજે ૩
 મન માન્યુ છે મહારાજે મોલીડાને તોર
 તારાં નેણે નટારનાથ કે ચીત માફ ચે રે ૪
 તમો ચાલો છો મુઠર ચાલ ચનુર વર ચટકંતા
 આવો પ્રેમ સખીના નાથ ભુવન મારે લટકંતા ૪

ગરબી ૨

રસીયાવર રૂપ અનુપ જોઈને ફરે કુચી
 લાવણુના જોઈને લાલ સારદ ચડી ભુચી ૧
 પેરી શોભીના શણગાર હાર હેંધ્યે ધરીને
 આવો મલવા મોહન ગીત્ર ચીમાં વીચારીને ૨
 આવો લટકા કરના લાલ વાલમ જે.ઉ વાલમાં
 આવો છે.ગાં જોશી છેલ ચટકતી ચાલમાં ૩
 આવો હસતાને રમના હો સામ ભુવન મારે ડોલતા
 માત મન ગમતા મહારાજ મીઠુમીઠુ બોલતા ૪
 આવો રાખુ નેચાંમાં નાથ મુરતી તારી મન માની
 વાલ પ્રેમ સખીના પ્રાણ કે છે.ગર ગુમાની ૫

ઝરળી ૩

અલબેલા આતમરામ કે પ્રીતમ પાતળીયા
 તમે છો મારા જીવન પ્રાણ સુદરવર શામળીયા ૧
 મને લાગ્યો તમારો નેહ કે નટવર નાનડીયા
 મારા જનમ સગાથે નાથ જીવડત્રા સાથે જડીયા ૨
 કરી રાખુ હૈયાનો હાર હરી હવે નહીં મેલુ
 મેં તો તમ સગ પ્રીતમ પ્રાણ જાંણીને જાણ્યું બેલુ ૩
 તમ વીના સનેહી સામ વાહાલુ બીજુ નહીં, રાખુ
 તમ ઉપર સુદર નેણ પ્રાણ વારો નાંખુ ૪

ઝરળી ૪

શુભચિત ગીરધરલાલ મદીર મારે આવોને
 મારા પુરેને મનના ક્રોડ હેતે બોલાવોને ૧
 બેસો ચોરડીયે અલબેલ ઢાલીયો ઢાળીને
 મનમોહન મીઠા ગીત ગાયો દેઇ તાલીને ૨
 આવો આંગણીયે મહુનજ રસીક વર જોવાને
 આવો મનડુ મોવાને છેલ ગાવડડી દોવાને ૩
 આવો જોવા વલોણુ લાલ જાડે તરે વારણુ
 નાળી આપુ ચાકળીયો નાથ બેસો મારે જાણીયે ૪
 આવો મગમગા મહુરાજ કે દીલ મારૂ કદવાને
 આવો મેનમગીના પ્રાણ ભુજ લાગી મગદાને ૫

૫૬ રાગ પરજ.

રે વેચાંણી હરીવરને હાથે નેડા લાગ્યો નંદનાનંદન સાથે રેવે.
 રેવાલીકાના મુખડાની વાણી મુણી હુતો એમાં પ્રેવાણી રે વે.
 રે રસીલાની મુરતી રૂપાળી મોયુ મન છોગલીયાં લાલી રે વે.
 રે વેધાણી હુ મળમાળે વેણે લોભાણી હુ ડાલરીયે નેણે રે વે.
 રે વાયે મુખ મોરલડી ગેરી પ્રહનદનો વાલો લેરી રે વે.
 રે ગઈતી ગાવડલી દોવા પ્રીતે મુખ મોહનતું જોવારે ગે.

૫૬ ૨

છાનીછાની લોક તણી લાજે ચાલી હુતો કાંનુડાવર કાજેરે ગો.
 મુજપર અઢળકઢળીયા વાલો સામા શેરડીયે મળીયા રે ગો.
 રે કાડીલે ડાલરીયે કાને સખી મુજને સમજાવી સાંને રેગે
 રે તેની નહી ગમળીજા કાઈને વળીપ્રહ્લાનદનો વાલોજોઈને ગે

૫૬ ૩

રે મંદીર આવેને માવા પ્રેમે મુને અધુરાં મૃત પાવા રે મં.
 રે તમ સગ મન માંયુ માડ નીમળ એક નથી રેતુ રે મં.
 રે તમવીના ખીજુ નથી ગમતું રેછે ગન કેડેકેડે ભમતુ રે મં.
 રે જીવુછું મુખડાને જોતી છોજી મારે નથડીતું મોતી રે મ.
 રે પ્રહ્લાનંદના વાલા વારી મોહન તમે સર્વ નીધી મારી રે મ.

૫૬ ૪

રે રજની જાગ્યા કે સગે રંગાંણા છા તેને રંગે રે રજ
 રે અચગે થાય છે જમ ! એવી કુણ લારમાયા તમને રેર

૨ રંગીલી નૌનમ રૂપાળી મીઠા બોલી અંતર મળમાળી રજ.
 ૨ તેથી ક્ષણ દુર નથી રેતા બીજની તો અમર નથી રેતા રજ
 ૨ પ્રદ્ધાન દના વાલા ત્યાગી તેની તમને લાદચડી લાગી રજ.

૫૬ રાગ ગરબી.

ધર્મ કુવર ધનસા નજી મારા પ્રણ તણા આધાર જોઇને જીવંજી
 તન મન ધન તમ ઉપરે લેઇ વાડ વાર હજાર જો ૧
 સુદર મુરતી મોહની મરા મનમા પુચી રાજ. જો.
 તમ વીના સુને કાનજી બીજી કાઈ નવ મુઝે કાજ જો. ૩
 પાપણુપર આગ્રા દઈ તમે બાપી પાધ અનુપ જો.
 કૌટીક કંદ્રપ વરણે લેઇ વાડ ચો રૂપ જો. ૩
 બલ તીલક શેભ ઘણી જાણે જગુડી કામડું બાંધુ જો
 કમલ નયન કટકામા મરા તાણા લોહા પ્રાણુ જો. ૪
 મધુર મધુર હસતુ જોઇને વાધ્યો પ્રેમ અપાર જો.
 વાગ કચ્છમા સામ છે તીલ નીરજ્યા જેવો નીત જો ૫
 તીલ જોઇ જમચુ ગ તમાં વાપી પ્રેમાનંદમાં પ્રીત જો

પદ ૨

શી કહુ શેભા અગતી જો / લાયનોયાં લેભાય ચીતડુ ચોરે છે
 નીરખી નાસાકીરની મરા ભાવનાં પાતીક જાય. ચી ૧
 અધુર પ્રવાહની આપમા જાણું કુન્કડી સમ દા ૧ ચી.
 ચીજુક તણી ભા ઘણી કંબુ કંક જોવાની આં ૧ ચી ૨

વૃક્ષ સ્થલ વાલુ ઘણુ મુને મલવા વાધે પ્રીત ચી. ૩
 આ જન જાહુ ઉરધરી આંખો મઝીયે મોહનપ્રીત ચી. ૪
 ઉદરમાં ત્રીવર્ણી પડે ઉડી નાખી નૈતમ જોઇ ચી.
 રયામ કટી સેયામચી ઉરમાંઈ રત્ન મનરેઈ ઇ ચી. ૪
 જનુ જુગલ છપો જોડને મારો મુલ નો અવતાર ચી.
 ખીડીપાની નીરખના મારે દુર થયો ચી. ૫
 શોલે ચીને જુકન છે અવી જગલ ની જોડ. ચી
 અખડ રહો ઉદમા પુરો પ્રેમાનંદના કાડ. ચી. ૬

પદ ૩

નવલ સનેહી નાથજ રૂપાળા રાજવનેણું વાલા લાગો છો
 હસતાં હસતા હેતમા બેલો છો મીઠાં વેણુ વા. ૧
 આખડલી અમ્ર ૧ ભરી કાઈ કરૂણા કદી નવ જાય. વા.
 ચીત્ત ચોરાણુ ચાલમા મરકલડે મન લોભાય વા. ૨
 આતુરતા નથો અંગમાં દીશે છે શીલ સ્વભાવ વા.
 પ્રેમ તણો પરવાહ વહે નેણામાં નટવર નાવ વા. ૩
 ભુદર ભાવીક ભાવના નૃથી અરથા અરથો સામ વા.
 પરમારથને કારણે પધાર્યા પુરણુ કામ વા. ૪
 દીન ઉપર તમે દયા કરી તમ દુર્લભ દરશનદેવ વા.
 કામ તરૂ છો કાનજી જાણે મોટા મુનીવર દેવ વા. ૫
 કરૂણા નીધી કરૂણા કરીને છોગાળા રંગ છેલ વા.
 પ્રેમાનંદ કહે અખડ રહો આંખરણીમાં અલખેલ વા. ૬

ધર્મ કુવર શ્રી કરનજી તમે ભકત પતી ભગવાન

એ વર માણુ છું.

દયાનીધી તમે દાસને નીત આપો છે એ દાન એ વ.

નોરવીકલ્પ ઉત્તમ અતી એવું ના^{જી}એ નાથ તમારૂં એ વ. ૧

લલિતેલા તમ આગળે હું અરજ કરૂં એ સાડું એ વ.

હાત્યમજાને સહીત હરીએવી એકાંતીક તમમકતી એવ. ૨

પ્રીત રહો તમ ચરણમાં ખીજે રહેા સદા વીરહતી એ વ. ૩

હું મા તમારૂં ભકત પાત્રુ કુની એમાં કોઇ પ્રકાર એ વ.

દોષ નરહે કોઇ જાતનો એ આપો ધર્મ કુમાર એ વ. ૪

તમારા કોઇ ભકતનો મરે દ્રોહ ક્યારે નવ થાય એ વ.

સંગ એકાંતી ભકતનો મુને નીત્ય આપો મુનીરાય એ વ. ૫

દાસ તમારા દાસનો મુને રાખો નાથ હજુર એ વ.

પ્રેમાનાંદની વીનતી સાંભળજો સામ જરૂર એ વ. ૬

પદ રાગ પરજ.

લે લાગીર લે લાગી મળમાળાશુ માર લે લાગી.

મધ્ય રાતેરે વાલે ગેરત્રી વળડી

સામગત મ' અપડી જાગી.

મળ. ૧

બ'શીને નાદે હુતો ધાયલ યપહુ'	
લોકતણી લજ્યા ત્યાગી.	મજા ૧
નંદનાનંદન શુ નેહ બ'ધાણે	
મનહાની ભમણા ભાગી.	મજા. ૩
શુકતાનંદના નાથને મલતી	
વાત જોઇને વેદદ જાગી	મજા ૪

૫૬ ૧

મન વશીયારે મારે મનવશીયા મનગમતા મારેમન વશીયા	
જરકશી પાઘ કમુખી જાગે	
પીતાંબર કમરે કમરે ફરીયા	મન. ૧
ગોપીજનને મનડે રે ગમતા	
રામ વીનોદ તણા રશીયા	મન ૨
પ્રેમીજનને વસ પાતલીયે	"
અણતેડયા આવે ધશીયા	મન ૩
શુકતાનંદના નાથને મલતાં	
તનહાના તાપ સવે અશાયા	મન ૪

૫૬ ૩

રંજ લાગ્યેરે મારે રંજ લાગ્યે રશીયાજનો મારે રંજ લાગ્યે	
શુદ્ધ રંજ લાગ્યે ગીરધરનો	
ઉમ ટવાનો હવે અથ ભાગ્યે	રશી ૧

પર

જીવડલા સાથે રંગ જડીયો.

જેમ શેના સંગ સોહાગો

રશી ૨

જુઠું જગતનું સગપણુ તોડયું

જેમ તોડે કાચો ધાગો

રશી ૩

મુકતાનંદના નાથને માનતા

જીવ તણે દેદા વાગ્યો

રશી ૪

પદ ૪

હરી વરીયારે મેનો હરી વરીયા શીરપામંગમાં દહનેહુગીવરીયા

જુઠા જગતની આશ તણેને

જગજીવન વાલો ફરોયા

શીર ૧

જેને વરેરે જમ પ્રાસન નાશે

તે સર્વે નર પરીયા

શીર ૨

વાલો પેરાળ્યો મુને અખંડ ચુડો

જેને દેખીને જમડા ડરીયા

શીર ૩

મુકતાનંદના નાથને મલતાં

કાલ તણે શીર પગ ધરોયા

શીર ૪

પદ રાગ ગરબી

તમે મીઠું મીઠું બોલીરે મન લીધુરે

મીઠડા બોલાજી કાંઈ કાંમણુ મુજને ડીધુરે

મી. ૧

સુણી સુખની મીઠી વાણીરે	મી.
ઠરૂ તનમન ધન કુરળાંણીરે	મી. ૨
તારૂ રૂપ અલોકીક જોયુ'રે	મી.
જોઈ મનકુ સારૂ મોયુ'રે	મી. ૩
મેતો સેજડી બીછાઈ તમ સારૂરે	મી.
આવો કાઈ નથી કેનારૂરે	મી. ૪
શીઠ ડરતા ડરતા ચાલોરે	મી.
માગ મંદીરીયાંમાં માલોરે	મી. ૫
સર્વે વસ કીધી વૃજનારીરે	મી.
જાયે અદ્વાનંદ બલીહારીરે	મી ૬

૫૬ ૨

સુને રસબસ કીધી રસ રંગેરે રશીયા રંગીના.	
મારૂ ચીનકુ ડોરો તમ સંગેરે	રસી. ૧
હુતો ઘરનો ધ ધો જૂલોરે	રસી.
જોઈ રૂઝુ નીશદીન કુલોરે	રશી. ૨
બેકુ મારે તમારૂ આવી બાંતુરે	રસી.
હવે કેમ કરી તાપુ છતુ'રે	રસી. ૩
મેતો મેણ તમારૂ લીધુ માથેરે	રસી.
એક સગપણ કીધુ તમ સાથેરે	રસી. ૪
મારે તમથી જોયે એક સાચુરે	રસી.
સાને લોકડીયાથી લાજુરે	રસી. ૫

વળી વળી હસી હસી વાલ વધારે. રસી.
પ્રદ્યાનંદને જનમ સુધારોરૂ. રસી. ૬

૫૬ ૩

તમે કોડે કોડે પ્રીતડી કીધીરે કાંન વર કોડીલા
આવી કોડે કોડે જુઓ સુજ સાંમુરે કાં. ૧
સરવે પુરો મારા હૈડાની હામુરે કાં. ૨
કોડે કોડે આવીને કાઈ કેળેર કાં.
વાલા દરશન નીત નીત દેળેરે કાં. ૩
કોડે કોડે કરો આવી આહુરે કાં
તારા બુદર લટકા બહુરે. કાં ૪
કોડે કોડે પેરોને હાર કોડેરે કાં
ચી ૧ ચોરો નયબુની ચોટેરે કાં ૫
કોડે કોડે બોલોને કાણ કાણુરે કાં.
લાગે પ્રદ્યાનંદને વાહુરે કાં. ૬

૫૬ ૪

હુસે હુસે આવી હેરણાં હેરોરે હરીવર હુશીલા.
માથે તોરો ઘાલી કુહડાં હેરોરે હરી. ૧
હુસે હુસે લઈ મોરલી હાથેરે હરી.
રૂડા ચોલો ગોપીજન સાથેરે હરી. ૨
હુસે હુસે મધુર સ્વર ગાતારે. હરી.
આવે વાલમા મોરલી વાતારે હરી. ૩

હુસે હુસે ઠરો છો આવી હાંશીરે	હસી.
હરી તેણે વશ કીધાં વૃજવાશીરે	હરી. ૪
હુસે હુસે ફાડો છો આવી હેલુરે	હરી.
કીધુ ગોધુળ સરવે હેલુરે.	હરી. ૫
હુસે હુસે આલો તમે બેનારે	હરી.
અશ્વાનંદનું મનડુ મોતારે	હરી ૬

તારી મોરલડીને તાનેરે લાલ ચટકી લાગી છે	
વળી મુદર બીનેવાનેરે.	લા. ૧
અતી છબી અલોહીક ભાળીરે	લા.
રસ રીત ધણી રૂપાળીરે	લા. ૨
ખાસી અવલ પછડી ખેશેરે	લા.
વળી નટવર મુદર વેશેરે	લા. ૩
બેધ રૂપ અલોહીક તારેરે	લા.
બેધ તનધન સરવશ વારેરે	લા. ૪
કયું વીલક મનોહર બાલરે.	લા.
મુદર વર તારી આલેરે	લા. ૫
નોતમ અણીયારે નેણેરે	લા.
અશ્વાનંદ કહે રસને વેણેરે	લા. ૬

૫૬

પદ ૬

તમે અલવ હરોં છો આવી આવીરે નાગર નટવરજી	
છાંની નહી રહે થાવળી આવીરે	ના. ૧
વન એકલડી મુને જાણીરે	ના.
ઠેમ બોલો નીલેજ વાણી	ના. ૨
તમે છેલ થયા તે સૌ જાણીરે	ના.
કાંઈ ગણો નહી ટાણુ કે કટાણુરે	ના. ૩
રીતે કહુછું વેગળા રેજીરે	ના.
કાંઈ એલફેલ મુખમાથી ઠેજીરે	ના. ૪
સાને વેહેતા રોહો છો તમે વાટેરે	ના.
આવી જાજેમાં મહીને માટેરે	ના. ૫
બ્રહ્માનંદ કહે તમને હુ વાડરે	ના.
નહો. લેશો કેઈના મત માડરે.	ના. ૬

પદ રાગ ગરબી

ઓરા આવો મારા લેરખડા લેરી	
કીધો તમ સાડ મેં જગ વેરી	ઓરા આવો ૧
કાળુ નઉતમ જામા જરકશીયા	
શેભે પાઘડલી શિર સોનેરી	ઓરા આવો. ૨

નંગ જડીલ બાળુ બેરખડ
 કરે પોંચી હેમ ઠડાં પે'રી ઝોરા આવો. ૩
 તમે રશીઆ રંગડાંના બરીયા
 મુખ મોરલડી વાતા ઘેરી ઝોરા આવો. ૪
 પ્રદ્યાનંદના છેલા ઇગાળા
 ચાલ્યા ચાલ મલપતી ગજ ઠેરી ઝોરા આવો. ૫

૫૬ ૨

મરમાળા મનમાંન્યા માવા રહો આંખડલી આગે આવા
 તારાં મનમોહન મીઠા વેણાં આવો શામ તમે મને સલગાવા મૂન
 નીત આવો વાલમ મારે મંદીરીયે રૂડી ચાલ ચતુરાઈ શીખાવા ,,
 તમે નાવોતો હુનંદજીને ફરીયે બહુ હેત કરીને આનુમોલાવા ,,
 પ્રદ્યાનંદના બાલસ્નેહીડા રાખુ બેર કરી નહિ દઉં જાવા ,,

૫૬ ૩

વાલુ લાગે મુને મોહન મુખ તારું
 છે જો પુરણ ચંદ થકી ખ્યારૂ વાલુ. ૧
 તારા મુખડાની મીઠી લાવણતા
 જોઈ જોઈ કોટી કોટીક કંઈર્પ વારૂ વાલુ. ૨
 મુલ ગોળ કપોલ તીલક તાળુ
 તેમાં દોભાણુ મનડુ મારૂ વાલુ.

તારા મુખની શોભા મળમાળા

નીત નીરખી અંતરમાં ધારૂ

વાણી. ૪

અદ્વાનંદ ઠહે વશ કીધી મુજને

છે જો કેડીલુ કામણુગારૂ

વાણી. ૫

૫૬ ૪

તારી મુરતી મન માનીરે શકા હવે જગની કોણુ ધરે
લટકાળા તમને લાડકા મે તો દીઠેલ જમનાંને આરે તા.
મન મોહન સુદર મોલ કે તોરા ફૂલ તણા જુકીયા તારે તા.
શુભ જાસા દીપ સમાન જાની કામુ નણુકમળ ફેરે અનુસારે તા.
અદ્વાનંદના હારહબારીડા હુ તો જીવુછુ તમને ડેખુ જ્યારે તા.

૫૬ રાગ ગરબી.

ઝોરા આવો નટવર નાંનડીઆ

તમે મારા જીવ સાથે જડીઆ

ઝોરા. ૧

ચોસો છે સોનેરી પટકે છબી રંજ ચોસ તણે લટકે

લીધુ મન હાથ તણે લટકે

ઝોરા. ૨

કરી મેં તમ અથે કાયા લાગી છે મુખડાની માયા

જીવે ધણુ જસોદના જાયા

ઝોરા. ૩

સુદર વર લાગેછો મારા ન મેલુ જોડ જોડ ધડી ન્યાળા

છે જી મારા પ્રાણુ મડી ખારા

ઝોરા. ૪

વાતુ થકી દુઝડાં વિસરોએ એકબેઈ અંતરમાં ઠરીએ
 ઝાના આવેા મોઠડલી ઠરીએ ઝોરા. ૫
 કદીપર પીતાંબર કસીયા હેતે નીત બાલો છે હસીયા
 અધ્યાનંદના વાલાળ રસીયા ઝોરા. ૬

ગરબી. ૨

વાવો હરી વાંસલડી વાલા લાલીડા નંદ તણા લાલા
 મો'યુ મય બંસીના સ્વરમાં બરીધુ' આનંદના ભરમે
 બધી હવે રહવાતુ ધરમે વાવો. ૧
 યુલ સરવે અંતરની બલયુ બંસીમે' ચીત માફ વળયુ
 અધ કાણુ નવ યાયા અળયુ વાવો. ૨
 વેંધાણી બંસીને નાદે મુણુ છુ મુંદર વર સ્વાદે
 માઓ હરી ઉંચેરે સ્વાદે વાવો. ૩
 આવી છુ સાંભળવા ઝોલે બંસી અતિ મરમાલે બોલે
 મુણી હીલ વસી આર બુગ ડોલે વાવો. ૪
 બંસી મુને લાગે છે ખ્યારી જેરી જેરી વાગે ગીરધારી
 પ્રધાનંદ બાયે બલીહારી વાવો. ૫

અરબી ૩

આવો આવો મુંદર વર ઓશ જોઉં માથે ફુલાંના તોશ
મારૂં સર્વ આંધુ છે મજરે દેખોછો અમરતની નજર
પિંડુ મન ફુલાંને મજરે
આવો. ૧

થોલે સુખ ઉપર ત્રીલ ત્રાણ કપોળે તીલકડી મળ્યું
 ખડુ રૂડા લાગે છે બાણ્ય આવો. ૨
 મનોહર મુરતી મન સાની છુપાડી કેમ કરી રહ્યું છાની
 દેખી હું થયું છુ દીવાની આવો. ૩
 કેસરની આડ કરી લાતે વળી વળી બોલો છો વાલો
 ચાલો છો હંસ તણી ચાલો આવો. ૪
 સુરગી સુથણુલી ચંગી અનોપમ પેરીને જગી
 પ્રહ્લાનંદના વાલા રંગી આવો. ૫

ગરબી ૪

ઊંજ તમે નંદ તણા નંદા ચતુર વર ગોકુળના ચંદા દેજ.
 કાડીલા કુંવર કાનુડા નટાર સુદર નાનુડા
 નજેશ્વર દીસો છો રૂડા ઊંજ. ૧
 આંખુ તારી અનિશે અણિયારી મનોહર સુદર મળમાળી
 રંગીલી મુરતી રૂપાળી ઊંજ. ૨
 આવો ઘેર આવોને આવા ખાતે મહી માંખણીયુ ખાવા
 મીઠું મીઠું બોલોને માવા ઊંજ. ૩
 પેંરી તમે જરકસીઆ જામા ચાલી આવો વાલમજી સાંમ
 વાઓ હરી ખંસી વીસામા ઊંજ. ૪
 કાંધ વીધ જાશે નહિ કલીયા હેતે તમે કુણુ તણે હલીયા
 પ્રહ્લાનંદના વાલા છલીઆ ઊંજ. ૫

૫૬ રામ પરજ.

લગાડી તે પ્રીતી લાલરે પ્રીનલડી તો લગાડી
 પ્રીતમ માર્યાંરે યેમનાં તમે તીખાં તીખાં યાચુ
 જોતાં તમને જાહવારે થયા પરવશ મારા પ્રાણુરે પ્રીન. ૧
 વાલી બકુડી વાંકડી વાલાં લાગે છે સુદર વેણુ
 નટવર તમને નીરખના મારાં છડયુ નાખેછે નેણુરે પ્રીતી. ૨
 હાર હજારો પેરીયા નેણુ ન જોરાજોર
 પ્રદ્ધાન હ હેડે વરમે કોડીલો નંદ કીશોહ પ્રીતી. ૩

૫૬ ૨

બળત્રી તે બંશી કાનરે વાંસલડી તો વળડી
 માવા તમારી મોરલી આરે ખુબ પડી છે ખેદ
 કોપી જોણે કાળમાં છાતલડી માંહી છેદરે વાં. ૧
 વેણુ વળડી વીઠલા રૂપાળા રંગ રેલ
 ઘર ધંધા બુલીગઈ હુ તો બરવુ બુલી જલ હેલરે વાં ૨
 મહમાં વાગી વાંસળી આવી સુદર જોણે સાદ
 પ્રદ્ધાનંદ કહે વશ થઈ મોરલડીકેરે નાહરે વાં. ૩

૫૬ ૩

પેચાત્રી તે બાંધી પાઘરે પાઘડત્રી તો પેચાળી
 પાઘડલીના પેચમાં થયુ મન મારુ શુલતાન
 વાલમ મુને વશ કરી કોડીલા છેલા કાન પાઘ. ૧

દુઃખ તોડની ફેરમાં જોઈ લમર થયા ચક્રચુર
 મતવાલા થઈને ફરે મેલી ના જાયે દુરરે પાષ. ૨
 માવા તારૂ મોલોચુ મે દીકુ પાંડાદાર
 અક્ષાનંદના વાલમા વીસાર્યો મે' જંસાર. પાષ.

પદ ૪

મરમાળી છે આંખો માવ રે આંખડલી તો મરમાળો
 આંખડલી અણુઅણીયુ ખ્યારી જાણેરે તીખાં બાણુ
 ચીતડામાં લીલી ગઈમુને કરી લીધી વેચાણુરે આંખ. ૧
 નેણાં તમારા નાથજી છે મારે રાતાં ચોળ
 અતરમાં ઉડા ગયા થયુ હૈડુ હાલ કલોલ આંખ. ૨
 અનિશે દીઠાં આડારે આડી દીધીરે ધીરજ હાલ
 અક્ષાનંદ કહે કહે માફ કર્યો લોચનીઆં તારાંલાલરે આંખ. ૩

પદ રાગ ગરબી.

પ્રગટ હરી મુજને મળ્યારે લોલ
 કાંઈ કળ્યામાં નાવે વાત મારી બેની પ્રગટ. ૧
 આજ હીનબધુ અલગકે ઢળ્યારે લોલ
 પોતે પુરષોત્તમ સાક્ષાત મારી બેની પ્રગટ. ૨
 એતો પ્રકૃતી પુરૂષ થકી પર છે રે લોલ
 એતો અક્ષર તણા આધાર મારી બેની પ્રગટ. ૩

એતો રાધા રમાના વર છેરે લોલ	
એનો નીજમ ન પામી પાર મારી બેની	પ્રગટ. ૬
એતો રામ ધિરાજપણે લાજતારે લોલ	
એતો ત્રીભુવનપતી ભગવાન મારી બેની	પ્રગટ. ૭
એતો સુરતર મુની શીર છજતારે લોલ	*
મન મોહનરૂપ નિધાન મારી બેની	પ્રગટ. ૮
માહા મુક્ત પુજે જેની પાદુકારે લોલ	
એવા પરમ પુરૂષ મહારાજ મારી બેની	પ્રગટ. ૭
જેને ધડીએ ન મેલે મા રાધીકારે લોલ	
એવા દુલભ મુલભ થયા આજે મારે બેની	પ્રગટ. ૮
ન વીગ્રહ ધર્યો ઠરણા કરીરે લોલ	
લીધો દ્વીજ કુળે અવતાર મારી બેની	પ્રગટ. ૯

પદ ૨

પ્રગટ થયા છે આ સમેરે લોલ	
શ્રી કૃષ્ણ કમલ હલ નેણ અવીનાશી	પ્રગટ. ૧
જેને સુરપતિ નરપતિ સરવે નમેરે લોલ	
એવા ધર્મકુંવર સુખદેણુ અવિનાશી	પ્રગટ. ૨
જે જોકુળ અંદ નંદ લાડોલોરે લોલ	
તેજ ભક્તિ ધર્મ સુત શામ અવિનાશી	પ્રગટ. ૩
તેણું મુક્તિનો દાવ ઉઘાડીઓરે લોલ	
ન મોરીને દેખા નીજ ધામ અવિનાશી	પ્રગટ. ૪

ધુધર્મ ધરા પર સ્થાપવારે લોલ	
ઉખાડવા અધર્મનાં મુળ અવિનાશી	પ્રગટ. ૫
નીજ જનને અખંડ સુખ આપવારે લોલ	
પાવન કરતા લકિન ધર્મ કુળ અવિનાશી	પ્રગટ. ૬
અસંખ્ય જીવ ઓધારવાને આવીય રે લોલ	
બ્રહ્મ મોહોત વંશી હરી રાય અવિનાશી	પ્રગટ. ૭
મોટા મુક્ત મુનીને સાથે લાવીયારે લોલ	
જેનાં દરશન કરે પાપ જાય અવિનાશી	પ્રગટ. ૮
મેં મહુવડ લકતી ધર્મનાં તે લ	
હાલ દુષ્ટ નારાયણ નામ અગિન શી	પ્રગટ. ૯
વાંચા તર્ત કાપે છે બધ કમ તાર લોલ	
પ્રેમાનંદનો સ્વામી ધનશ્યામ અવિનાશી	પ્રગટ ૧૦

પદ ૩

જેને જોઈએ તે આવો મોક્ષ માગવારે લોલ	
આજે ધર્મવંશીને દ્વાર	નરનારો જેને. ૧
જન્મ મૃત્યુના ભય થકી છુટવારે લોલ	
શરણે આવો મુમુક્ષુજન	,, ૨
શીદ જાઓ છો ખીજે માથુ કુટવારે લોલ	
હો તો તરત થાશે પાવન	,, ૩
બુઝા શીદ ભટકો છો મન પંથમારે લોલ	
આવો સતસંગ મોક્ષરૂપ મેલીને	,, ૪

આણે પ્રેમ પનિત સાચા સંતમારે લોલ			
થશે મેં ક્ષ અગિયે અનુપ	”	”	૫
બુજો આંખ ઉમડી વિવેકનીરે લોલ			
શાંદ કરો જોળ ખાંડ એક પાડ	,	..	૬
લીધતાએ જીજ્ઞા ગુરુ લેખનરે લોલ			
કામ કાંધે વધારી છે રાડ	”	”	૭
એના અજ્ઞાની ગુરુના વિશ્વાસથીરે લોલ			
જાતો નરકે વગાડતા લોલ	,	”	૮
પ્રેમ નદ કહે ઢોડાપે કાળ પાસથીરે લોલ			
અવો શાણુ આપે છે હરી કાલ	”	”	૯

પદ ૪

જાઉ ધર્મ કુવરને વારણેરે લોલ			
ભવ છુડતાં જાલી મારી ખાય અક્ષયેજે જાઉ.			૧
ખાંધ જાલીરે તાણી નીધી જારણેરે લોલ			
નહિ તો વહીને જાતી હતી કયાની કયાએ	”	”	૨
વાલે ઘેર કળીમાં કઢણા કરીરે લોલ			
લીધો ધર્મ ગૃહે અવતાર	”	”	૩
પે તે અક્ષરપતિ આળ્યા શ્રીહરીરે લોલ			
કરવા અધમ તણો ઉદ્ધાર	”	”	૪

વાઘે પ્રગટ પ્રતાપ જણાવીયોરે લોલ	
મેટયા લેખ્યા વિધાત્રા લેખ અલખેલે	“ “ ૪
છવ જમના તે હાથથી છોડાવીયોરે લોલ	
મારી કર્મની રેખપર મેખ અલખેલે	“ “ ૫
ચાર વર્ણ આશ્રમ ચારનારે લોલ	
ચાખ્યા અચળ ધરાપર ધર્મ અલખેલે	“ “ ૬
મદમાંસ ચે રી ફેલ જરનારે લોલ	
નરનારીના સુધાર્યા કર્મ અલખેલે	“ “ ૭
કીધાં સુધ અંતર નરનારીરે લોલ	
ધરમભગતી પધરાવ્યા માંહી અલખેલે	“ “ ૮
એવા દિય ચરોત્ર ગિરધારીન રે લોલ	
પ્રેમાનંદ જોઈને વારી જાય અલખેલે	“ “ ૯

પદ રાગ ગરબી

આવોને આરા છેલ છળીલા મારી શેરીએ	
આવોને આરા હોતે કરીને સામુ હેરીએ	૧
આવોને આરા લાવો મળ્યાનો આપણ લીજીએ	૨
આવોને આરા ખાંતે કીને આપણ ખેલ્લ એ	૩
આવોને આરા કુતડે બીછાઇ મેંતો સેજડી	
આવોને આરા હાથ જોડીને આગે છુ ખડી	૪

આવોને આરા મનડાં મળ્યાં તે નથી છુટતાં	
આવોને આરા ફરીજન દેખીને છોને કુટતા	૫
આવોને આરા પ્રગટ થયા અમારે કારણે	
આવોને આરા પ્રજ્ઞાન હ જાય તમારે વારણે	૬

પદ ૨

પધારો નાથ વાટ જોઈને ઉભી કયારની	
પધારો નાથ શંકાતજ મેં સંસારની	૧
પધારો નાથ મંદીર અમારે રગ માર્ણ્યે	
પધારો નાથ અવગુણ અમારાં ચીત ન જાણીયે	૨
પધારો નાથ તમને વધાવું મોતીડે કરી	
પધારો નાથ પ્યારા રાખીશ હુઆ ઉપરી	૩
પધારો નાથ માયા રાટે વરીછું રાજને	
પધારો નાથ મેઘી લે.કડીયાની લાજને	૪
પધારો નાથ ચીતડું મોછું તમારી ચાલમાં	
પધારો નાથ ભુધર લખ્યા છો મારા બાલમાં	૫
પધારો નાથ છેલ્લે છપીલા કુંવર નંદના	
પધારો નાથ વાલા રસીલા પ્રજ્ઞાન હના	૬

પદ ૩

છપીલા છેલ્લે ફર ફરે છો શીઠ ડોલતા.	છ.
અમથી શામાટે નથી બોલતા.	છ. ૧

અમને તમારો એક આશરો	છં.
મનમાં ન ગોઠે પીયર સાસરે.	છં. ૨
વાલપ લાગી તમારા વેણમાં	છં
આવેને રાખશું જોને નેણમાં	છં. ૩
સુજને લાગી તમારી આખડી	છં.
પ્યારા પધારો પેરી આખડી	છં. ૪
હાવે ફરીને આવો ભેટવા.	છં
મનહાંની દાઝ સરવે મેટવા	છં. ૧
આલસ મેલીને હવે આવીયે	છં.
પ્રહ્યાનદને હસી બોલાવીયે.	છં. ૬

પદ ૪

રંગીલા કાંન અરજી અમારી એક ઝીંઝીયે.	રં
મનની આંટી તે હવે મેઝીયે	રં. ૧
રહોને આવીને અહીયાં રાતડી	રં.
વાલપની ઠરીયે જો વાતડી	રં. ૨
ઝાંઝુ તમને કરી સુ દાખીયે	રં
રાંકુથી રીશ નવ રાખીયે	રં. ૩
છોટ રેવુ તે વારી નવ ઘટે	રં.
મળ્યા વીના તે પીડા નવ મટે	રં. ૪

પ્રીત કરીને અમને પરહર્યાં	રં.
કુખજનાં ઘરતે પોતાનાં કર્યાં.	રં. ૫
અહ્યાનદની અરજી તે સાભળો	રં.
આવીને એકાંતે મુજને મળો.	રં. ૬

૫૬ રાગ સૌરઠ

સુષ્ણ સાહેલી સેહેજનઠ સંગાથે માટે પ્રીતવી	
ને તો નવ છુટે અતરમા અલોપીક એવી ટેવ પડી (ટિક)	
હુ ડર નહો હવે કોઈની લાગી.	
મેતો લોક લગ્યા સર્વે ત્યાગી	
મારી લગની એ માથે લાગી	સુ.
મને ઘર ધણે દીઠો ન ગમે	
મારૂં મનડુ તો તે પાસે લગે	
વાલો રૂઢીયામાં દીન રાત રમે	સુ. ૨
મેતો સમજીને કીલુ અચળ સદી	
બહુ કુટી થાક્યા લોક કહી	
હવે શીર સાટેની વાન થઈ	સુ. ૩
સૌ વિસરૂ તનધન કુટાળી સજી	
એથી અદક્ષણ મન ન રહે અળગી	
અહ્યાનઠ કહે મારૂં મન વળગી.	૪

પદ ૨

ઉરમાંહી વસી સહેજનંદ સહુણી મુરત માધુરી થઈની
સંહની હાલ લાલ છબી નીરખતાં મારી નજર ઠરી (ટીક)

પગે ચટકા કરતી ચાખડી.

છબી નટવર સુન્દર હાથ છડી.

કરે ખ્યાલ અલોકીક ઘડી ઘડો

ઉ. ૧

વાલો જરકશીયા જામા પેરી

ચાલે ચાલ અંટકતી ગજ ઠેરી

તેણે લીધુ મન માફ હેરી

ઉ. ૨

જે કાંઈ એ સાથે પ્રીત કરે

તેના અંતરમાં જગજીવનંદ

તે ફેરા ભવમાં કદી ન ફેરે

ઉ. ૩

આવે અંગ આમુશણુ ઉલસીયો

કટી જરકશીનો કશણુ કશીયો.

વાલો પ્રધાનંદને મન વશીયો.

ઉ. ૪

પદ ૩

મારા રૂઢીયામાં રાત દીવસ એક રટના સેહેજનંદની

દ્રગ આવી વશી સુન્દર શામ શરૂપ છબી જગવદની (ટીક)

દીલ ઘુટી આંટી દગમગની

મેતો મરજા મેત્રી જગની

મારી લાગા એ સાથે લગની.

મા. ૧

જે એ સાથે લગના બારે
 તેની જન્મ મરણ સંસારી જાવે
 હોય ભાગ્ય બડા તેને ભાવે. મા. ૨
 મેતો જોટ ગ્રહી અવીચળ એની
 મારે આશ નહીં બીજા કેની
 એ વીના બોળુ કંઈ છે નહીં મા, ૩
 એ વસ્તુ વેચાય નહીં કોઈ હાટે
 તે મને નહીં દીધા દ્રવ્ય માટે
 અદ્વાનંદ કહે એતો શીર સાટે. મા. ૪

પદ ૪

ધન્ય સંત સૂઝાણુ સેહેજનંદ બજનમાં મન લેલીન હે.
 કરી અચળ વીવેક એક ટેક ધારી રહેશો પ્રસીનહે, ટેક)
 જેણે તન ઉપાધી સર્વે ત્યાગી
 ઉર ભ્રમ કર્મ ગ્રંથી ભાગી.
 રહે અખંડ બજનમે અનુરાગી ધ. ૧
 નહીં કામ ક્રોધ મદ લોભ કદા
 રહે રામ નીરંતર માંહી રૂદા
 તે સમઢસીં પ્રેક્ષણ સદા ધ. ૨
 અન્ય અખંડ ન ભુલત એક ઘડી
 ઉરમાંહી અલોકીક દેવ પડી
 જેની સુરતી અહોનીચ ગગન ચડી. ધ. ૩

નતિય પ્રદ્યાનંદ ઉર સુખ વાશી
જેને અપ્પરીધી નવનીધી દાસી.
એવી પ્રગટ પ્રમુતા ઉપાશી.

ધ ૪

પદ રાગ ગરબી.

હુતો જાઈસ ગીરધર જોવારે મા મુને વારીસમા
મારા ઉરમાં છમીડાજીને પ્રેવારે મેણે મારીગમા (દેડ)

જાઈસ જોવા હુતો નદજીનો લાલો

હાર મારે પ્રાચ સનેહી દાગે વાલો. મા. ૧

દેલ જીલો વાલો કુજળીહારી

હાર એતો જીવન દોરી યે માંગરે મા. ૨

વારીશમાં હુ તને કહુ છુ ૭ પહેલુ

હારે હુતો માગુ જાતા નહી નેહરે. મા. ૩

દેમાનંદના સ્વાગીને સાડ

હારે દુરપાણુ કર્યું જીવન મારે મા. ૪

પદ ૨

હારે મેતો જાયા ચતુર નદલાલરે ઉભા જોશીયે

હારે કર્યાં તીલક દેશરના ભાસરે મુદર વર દર્યે

પ્રેત પાધ શીર ઉપર શોભે

હારે જોઈ છાજડીયાં ચીત્ત લોભરે ઉ. ૧

શ્વેત હાર પેચીં ઉર કાળુ	
હારે બાંધ્યા શ્વેત કુત્તાના બાળુરે	ઉ. ૨
શ્વેતાબર સરવે અર્ગે બીરાજે	
હારે ભેઈ ડેટી કામ છગી લાજેરે	ઉ. ૩
પ્રેમાનંદ દહે પલવટ વાળી	
હારે ચડ્યા ઘોડલડે વનમાળીરે.	ઉ ૪

પદ ૩

વાલો ઘોડલાં પેલાવે ઘનશામરે બાઇ મારે આંગણીરે	
મારાં ચીત્તડાં ચોરે છે સુખ ધામરે આઅડલીનો આણીયે	
ઘોડલાં ફેરેને વાલો સુખ સામુ હેરે	
હારે મુને ન્યાસ કરી આણે ફેરે	બાઇ ૧
અપગ તુરગ અતી પેગે ફેરે છે	
હારે એતો ગરૂડનો ગતવ હર ઉરે	બાઇ ૨
મુરનર મુનીજન નીરખે છે પ્રીતે	
હારે આ ચીત્ર લાખ્યા છે બીતેરે	બાઇ ૩
ફડો લાગે છે ને ફરકે છે પટકા	
હારે રીજ્યો પ્રેમાનંદ ભેઈ લટકોરે.	બાઇ ૪

પદ ૪

હારે સખી નાવા પધારે મહરાજરે જીવન જમનાંમાં
સાથે લીધો છે સર્વે સમાજરે વૃજને વીરામે

હસવારે હસવા વાલો ચાલે ખજારે	
હારે ઉભો નગવાસી પ્રાણ વારેરે	અવ. ૧
છત્ર ચમર શીર ઉપર રાજે	
હારે આગે અગણીત વાળાં વાગેરે	અવ. ૨
ઉતર્યા ગોવીંદ જમનાંમાં નાવા	
હારે આવ્યા સુગમની પુસપે વધાવારે.	અવ. ૩
ગીરધર નાવેને જોપીયુ ગાવે	
હારે જોઈ પ્રેમાનંદ વારી જાયેરે	અવ. ૪

પદ રાગ ધનાશ્રી

છેલ્લા ચલનાં ગજ ચાલે આવો મારે આંગણીયે
 હુલો મોહી છુ મોહનલાલ તોરે કુલડાં તણે
 પ્રીતમ પેચાં પ્રેમથી તમે સોનેરી સુરવાર
 જરકશીયા જામાતણી મારા ચીડામા ખુનીચાલ આવો. ૧
 રૂપાળો રતને જડયો કબુ શોભે કમળ કટાર
 ગુણીયલ ગજ મોતી તથોરે રાજે હેડા ઉપર હાર આવો. ૨
 મુદર મુખ શોહામણું જોઈ લાજે સૈયર કોડ
 પ્રધાનદના વાલમા તારા મોહીડાનો અજખ મરોડ આવો ૩

૫૬ ૨

ઝોરા આવોને પ્રાણ આધાર વાલા મારે ઝોરડે
 હુતો મોઘ નંદકુમાર બાબુ કેરે ઝોરડે
 સોના કેરાં સાંકળાં પેર્યાં રસાયા જાંઘરાય
 હરીવર લટકાં હાથનાં મારે અટક્યાં અંતરમાંય વાલા. ૧
 અજબ અલોડીક આંગળી રાજે નખમણીલલ સમાન
 શોભા વિટી વેદની કાજુ રાજે છે રશીયા કાન વાલા ૨
 અંગઅંગ પતી ઓપતો શોભે છુંદરવર શબ્દગાર
 અદ્દાનંદના વાલમા તારી બાન કરી બલીકાર વાલા. ૩

૫૬ ૩

વાલી લાગે છે વ્રજચંદ્ર પ્યારા તારી પાઘડી
 મરમાળા બાળ મુકદ જીવડામે જડી
 ફુલ દડો ઉછાળતા જ્યારે સામા આવો છો શેષ
 જાંઘ સાંમુ જોઇને મારા નાથ ઠરે છે નયણુ પ્યારા. ૧
 અતી મળમાળી આંખડી કાંધક સુદરસતી કેર
 આડી નજરે હેરતાં કાજુ લાગે છે નંદકિશોર પ્યારા ૨
 આંટો ઉપરણી તણો ભાળી વાધે છે મનમાં ભાવ
 અદ્દાનંદ જાયે વારણુરે તારા મુખડા ઉપર માવ પ્યારા ૩

૫૬ ૪

રૂડી લાગે છે વ્રજરાજ છળી તારો શાંમળા
 કાના મનડુ લેવા કાજ ચાલોછો ઉતાવળા

આવીશ હું અલબેલરા વારી ગીરધાર તારે ગેલ
 કુબુધીડાં નીંદા કરી છોને મુરખ ધોતાં મેલ છળી. ૧
 રશીયા તારા રંગની લાગી ચટકી ચીતડા માંચ
 શકા તજી અગ ડોલે શુ હવે જગથી ડરેરે છળી.
 અચળ તમારો આશરો મારે ન હી ધીજની આશ
 પ્રહ્લાનંદ કહે રેજનાં અમે દામ વીનાની દાર છળી. ૩

૫૬ રાગ કાશી

વાલીડે વોરો કીધોરે દુજવીહારી નીર મોહી નાથ
 તમને શુ ઘણુ કહીયે વીચારી મનમાં રહ્યેરે કુ. વા.
 પેલાં તે દાડ લડાવ્યાં વળતી તેા વીસાર્યારે કુ. વા.
 અમૃત પાઇત મોટા કીધાં વીજેગે વીખ દીધારે કુ. વા.
 વેત્રા પધારી દરશન દેને ડાતો તેડાવી લેનેરે કુ. વા.
 પ્રહ્લાનંદની એછે અરજી સારણને ને હે.ય. મરજી કુ. વા.

૫૬ ર

વાલમજી વેલા આવોરે પ્રીતમજી પ્યારા પ્રીતમજી પ્યારા.
 તમથી લાગી છે આપી પ્રીતી જાણોછો સર્વેરીતીરે પ્રી. વા.

વાધી છે વૃહડાની વેલી ગયા છે ઉમા મેલીરે પ્રી વા.
 તલખે છે ત્રજની નારી લેટયાની અશા ભારીરે પ્રી. વા.
 હરશન હર્ષને દુખગ્રણો રગડ ની રેલુ વાળોરે પ્રી વા.
 બ્રહ્માનંદની અરજી સુણીયે સુઝાતુ તમને બાણીયેરે પ્રી. વા.

૫૬ ૩

જીવનજી તમને જાણ્યારે છેલ્લ શુમાની શુમાની
 છેલ્લા પેલાં વેલાતે અમૃતરસ પાઈગયાછે તમે વાઈરે જી. શુ.
 મનકાં અમારાં તમે લઈને બેઠાછો મથુરા જઈનેરે છે જી.
 વૃહડાની પીડ નજાંણી ગયા છે મન તાણીરે છે. જી.
 અમે આવીને તમને વરીયાં તમેનો છેતરીયારે છે. જી
 બ્રહ્માનંદના વાલા લેરી થયા છે તમે શેરીરે છે. જી.

૫૬ ૪

સાંમળીયા સામુ જોજોરે મથુરાંના વાશી સાંમળીયા વાલા
 એ છે જો નગરી ઠગારી ત્રીમુવન થકી ન્યારીરે મ. સાં સાંમ
 ત્યાંના તે લોક ઠગારા ઉપરથી બેલે સારારે મ. સાં સાંમ.
 મથુરામાં મોહન વેલી આ કુબજા અડબેલીરે મ. સાં સાંમ.
 તમને એકાતે જાસે તેડી ચડાવીદેશે મેડીફે મ. સાં સાંમ
 બ્રહ્માનંદનાસ્વામી કાંના ચાલી નીકળજો છાંનારે મ, સાં સાંમ

સંતનાં ચોસઠ લક્ષણ કહ્યાં છે તે

હે માત સંત કેવા છે ? તે દયાળુ છે ૧ અને ક્ષમા કરવાને છે સ્વભાવ જેમનો એવા છે ૨ અને સર્વે જીવના હિતને ઇછે એવા છે ૩ અને શ્રીતઉસ્નાદીકને સહન કરે એવા છે ૪ અમુર્યા જે કોઈના ગુણને વીશે દોશનું આરોપણ કરવું તેણે રહીત છે ૫ અને શાંત સ્વભાવ વાલા છે ૬ ને નથી ઉત્પન્ન થયેા કોઈ શત્રુ જેમને એવા છે ૭ ને ઇરશા જે ખરોખરીનું સહન ન કરવું તેણે રહીત છે ૮ અને કોઈને ઉપર વૈર રાખવું તેણે રહીત છે ૯ ને માંને રહીત છે ૧૦ ને મછર જે કોઈનું સહન કરવું તેણે રહીત છે ૧૧ ને જેમ ઘટે તેમ બીજાને માંનના આપનારા છે ૧૨ ને બીજાને પ્રીય હશે ને સત્યરૂપ એવી છે વાણી જેમની એવા છે ૧૩ ને જીત્યો છે કામ જેમણે એવા છે ૧૪ ને જીત્યો છે લોભ જેમણે એવા છે ૧૫ અને કોઈ પ્રકારનો જે મદ તેણે રહીત છે ૧૬ ને દેહને વીશે અહ્મબુદ્ધિને દેહ સંબધી પદાર્થને વીશે મમત્ત્વ બુદ્ધિ તેણે રહીત છે ૧૭ ને સ્વધર્મને વીશે છે દ્રઢ પણે વસ્તવું તે જેમને એવા છે ૧૮ ને દલે રહીત છે ૧૯ ને માંહી બાહાર પવીત્ર પણે વરતે એવા છે ૨૦ ને ઇદ્રીયો ને દમનારા છે ૨૧ ને સર્વ સ્વભાવવાલા છે ૨૨ ને જેટલું ઘટે તેટલું બાલવાનો છે સ્વભાવ જેમનો એવા છે ૨૩ ને જીતી છે ઇદ્રીયો જેમણે એવા છે ૨૪ ને પરમાટે રહીત

એવા છે ૨૫ ને મુખ દુઃખ માન અપમાન હર્ષ ક્રોધાદીક
ભાવે કરીને પરાભવ ન પામે એવા છે ૨૬ ને ખીનજો
કરીને શોભતા એવા છે ૨૭ ને જ્ઞાન ઇંદ્રીયોને કર્મ ઇંદ્રીયુની
જો અપલતા તેણે રહીત છે ૨૮ ને ખીજને બાધ કરવો
તેને વીશે ચતુર છે ૨૯ ને પોતાના આત્મા સ્વરૂપને વીશે
નીણાને પાંખ્યા એવા છે ૩૦ ને સર્વજીવ ઉપર યથાયોગ
ઉપગારના કરનારા એવા છે ૩૧ ને કૌંઠ પદાર્થની અપેક્ષાએ
રહીત છે ૩૨ ને દુતાદીક જો વ્યસન તેણે રહીત એવા છે
૩૩ ને સદ્દા વાલા છે ૩૪ ને ઉદાર સભાવે જુક્ત છે ૩૫
ને તપ કરવાને વીશે છે નીણા જેમને એવા છે ૩૬ ને કે ઇ
પ્રકારના પાપે રહીત છે ૩૭ ને ત્યાગ કરી છે શ્રામ કથાને
શ્રામ વારતા તે જેમણે એવા છે ૩૮ ને સત શાસ્ત્રનું છે
વ્યસન જેમને એવા છે ૩૯ ને પંચવીશેની આશકતીએ
રહીત છે ૪૦ ને આસ્તીક બુદ્ધિવાલા છે ૪૧ ને સતઅપ
તના વીવેકે જુક્ત છે ૪૨ ને મધમાશાદીકના સસર્ગે
રહીત છે ૪૩ ને દ્રઢ છે વૃત્ત જેમનાં એવા છે ૪૪ ને
દોષની ચાડી કરી તથા ચોરી કરવી તેણે રહીત છે ૪૫
ને પારકી જો ગુહ્ય વાર્તા તેને ખીજની આગળ પ્રકાશ ન કરે
એવા છે ૪૬ ને જીતી છે નીંદ્રા જેમણે એવા છે ૪૭ ને
જીત્યો છે અહાર જેમણે એવા છે ૪૭ ને જેવું પદાર્થ
મલ્લે તેણે કરીને સતેષને પાંખે એવા છે ૪૮ અને પોતાના
ધર્મને વીશે સ્થીર છે બુદ્ધિ જેમની એવા છે ૪૯ ને

હીંસાએ રહીત છે વૃતિ જેમની એવા છે ૫૦ ને પદાર્થની
 ત્રસ્તાએ રહીત છે ૫૧ જેમ પોતાને સુખદુઃખ જણાય તેમ
 બીજાને પણ સુખ દુઃખ થાય તેને જાણે એવા છે ૫૨ ને
 સતશાસ્ત્રમાં જેવી રીતે પોતાને નીરકામ પ્રદાયક વૃત
 પાલવાતુ કહ્યું છે તેવી રીતે યદ્યર્થ પાલનારા છે ૫૩ ને
 યમ ને નીમ તેણે બુકત છે ૫૪ ને જીત્યાં છે આશન
 જેમણે એવા છે ૫૫ ને જીત્યો છે પ્રાણ વાયુ તે જેમણે
 એવા છે ૫૬ ને શ્રીકૃષ્ણ ભગવાનનો ચર્ણકમલનો છે દ્રઢ
 આશ્રય તે જેમને એવા છે ૫૭ ને શ્રીકૃષ્ણ ભગવાનની
 ભક્તી પરાયણ વરતે એવા છે ૫૮ ને નીરતર શ્રીકૃષ્ણ
 ભગવાનને અર્થે સર્વ કીયાને કરે એવા છે ૫૯ ને શ્રીકૃષ્ણ
 ભગવાનના અવતારના જે ચરીત્ર તેનું નીરતર હરખે કરીને
 શ્રવણ કરે એવા છે ૬૦ ને તે અવતાર ચરીત્રનું નીરંતર
 હરસે કરી કીરતન કરે એવા છે ૬૧ ને શ્રીકૃષ્ણ ભગવાનની
 સુતિના ધ્વજ પરાયણ વૃત્તે એવા છે ૬૨ ને નથી વૃથા
 ગયો ભગવાનની ભક્તી વીનાનો દાણ મત્ર કાળ તે જેમને
 એવા છે ૬૩ આવી રીતે લક્ષણે બુકત હોય તે સંતપુરુશ
 કેવાય એમ જાણવું ને એવા સંતપુરુશના પ્રસંગ થકી ભગ
 વાનની એકાંતી ભક્તી પમાય છે ને એ એકાંતીક ભક્તી
 ને પામીને એ જીવ કૃતાર્થ થાય છે. એ રીતે શ્રી હરીગીતા
 ને બીશે ભક્તી માતા પ્રત્યે શ્રીહરીએ શ્રીમુખે કહ્યાં જે
 સંતપુરુશનાં લક્ષણ તે સમપુર્ણ થયા.

પદ રાગ ધૌળ

શ્રીજી ખ્યાયાં સધામમાંરે મેઢી પોતાના મલેલ
તે પણ તન તાગશેરે ત્યારે રખે પડતી લેલ શ્રીજી. ૧

ત્યારે ભકતી મને કેમ ભાવશેરે

ધર્મ પર રહેશે જો દેસ

વાન વૈરાગ્યની નહી ગમે ર

જ્ઞાનનો નહિ રહે લેસ

શ્રીજી. ૨

ક્ષમા દયા ને દીનના સા સાડ રેસે સંતોસ

ત્યાગ તેપણ ટકસે નહીરે તેતો જોઇ મુકયોછે જોસ શ્રીજી ૩

મનમાંને તેમ માલશેરે ચાલસે ચીત અનુસાર

માથેથી બીક મટી ગઇરે જેનેકેનો નરહયો બાર શ્રીજી. ૪

કીશોરી જોડા તે પેરશેરે તેલના બીજયા તૈયાર

ચટકંતી ચાલ શુ ચાલશે જેને

શ્રીજી. ૫

પનારાં પોતીયાં પેરશેરે લાલ કારે લીટી લગાર

પેચે પાટલીયુ પાડશે જેને.

શ્રીજી. ૬

અવલ પછેડીયુ ઓઢશેરે તેમાં મર હોય જોતાર

બની ઠગાને બેસશેરે જેને.

શ્રીજી. ૭

મન માન્યું માથે બાંધશેરે રૂડું હીંગલે રંગદાર

જોરેબર ગમતું ગોઠવશેરે જેને.

શ્રીજી. ૮

ગાદી લકીયાને ગાદલાંરે અવલ ઓશીગાં સાર

સભ્યા સુંદર સમારશેરે જેને. શ્રીજી. ૬

ભાવતાં લોજન જમશેરે જેવો હશે પોતાને ખ્યાર

સારાં સ્વાદુ શોધશેરે જેને, -શ્રીજી. ૧૦

ગરમ નરમ ગળ્યાં ચીકણાંરે સુદર વળી મુખ દેનાર

ખટરસ ખોલીને ખાવશેરે જેને શ્રીજી. ૧૧

સારાં શાક વધારશેરે મેઢી ઘણા ધીના વધા

જુગતે જુજવું જમસેરે જેને. શ્રીજી. ૧૨

પગે પાલા શીઠ ચાલશેરે આવે જાણે અઝાર

ઘોડા ગાડીયુ રાખશેરે જેને શ્રીજી. ૧૩

મોટાની મેટપ ઢાંકશેરે નાંખશે પોતાનો બાર

વાતુના વાયદા કરશેરે જેને શ્રીજી. ૧૪

નારી ધનને નંદશેરે વાતમાં વારંવાર

અતારે અભાવ તો ને કરેરે જેને શ્રીજી ૧૫

ફાવતા દેશમાં ફરશેરે અંત પર થૈય તૈયાર

ગાંમ જમતાં તે ગોતશેરે જેને શ્રીજી ૧૬

સારાં શેરને શોધશેરે છયાં દુઃખ નહોય લગાર

મીઠી રસોયુને માંનશેરે જેને શ્રીજી ૧૭

છોટા છોટા શીશ રાખશેરે ચાકરી કરવા બેચાર

મોટાની મોખત મુકાવશેરે જેને શ્રીજી ૧૮

ત્યાગ હોય નહોય તાંનમાંરે તેતો અતી કરશે ઉચાર

હંમે કરીને હંન કાદ્યેરે જેને શ્રીશ્રી ૧૯
 વૃત્તિ અંતર વાલશે નહીરે ખડખડ વરતશે ખાર
 લોકમાં લાજ વધારશે જેને શ્રીશ્રી ૨૦
 સર્વે ઢગાનાં સ્થળ દેખાડીયાંરે એવાં બીજાં છે જો અપાર
 તન અભીમાંની તે નહી તજેરે જેને શ્રીશ્રી ૨૧
 આતો લાખ્યું છે બવીસનુરે સૌ સમજી ગ્રજો સાર
 નીરકુળાનંદ કે એ નહી કરેરે ધ્રુવું છે મે કરી વીચાર
 જેને કાઈનો ન રહ્યો ભાર શ્રીશ્રી પધારો ધામમાં ૨૨

આત્મા તથા પરમાત્મામાં મન અંખડ રહે ત્યારે
 સાંખ્યયોગ કેવાય કરી રહ્યા કેમ જણાય ત્યારે કહ્યું જે
 આત્મામાં ને પરમાત્માને અખંડ જોઈ રહે ત્યારે એને કાંઈ
 કરવું રહ્યું નહી જ્યારે સત્યગુણ વરતે ત્યારે તે સમદમ દીક
 ધૃમસુખ વૃત્તે ને રજોગુણ વૃત્તે તારે અનેક પ્રકારના
 સંકલ્પ થાય અને જ્યારે તમોગુણવૃત્તે ત્યારે તેમાં ચાર દોષ
 વૃત્તે તે તેમાં પ્રથમ એકતો પ્રમા બીજો મોહ ને ત્રીજો
 આળસ ને ચોથી નીદ્રા તેમાં પ્રમાદ તો સુધ જ્ઞાન થાય
 ત્યારે ટળે નેમો હોય તો સુધ જ્ઞાન ને જાંણપણારે ત્યારે
 ટળે ને આળસ તો માહાત્મ જાતમ જાંણીને ભગવાનની
 નવ પ્રકારની ભકતી કરે તારે ટળે ને નીદ્રા તો કીયાયે કરીને

ટળે દેહ છે તે સ્ત્રી છે ને સંકલ્પ છે તે દીકરા છે તે
 જ્યારે સાંખ્ય વીચારે કરીને સત્તરૂપે કરીને વૃત્તે ત્યારે સ્ત્રી
 ને ને દીકરાનો નાશ ગયો કેવાય જોગી જોવો જે પુરૂષ
 તેને કાંમ જે તે ભયાંન કહે છે કે તા દાવાનલ અગ્નીની
 પેઠે જાળે છે તે શબ્દ સ્પર્શ રૂપ રસ ને ગંધ એ જે
 પાંચવીષયની કામના જીતવી અતી દુખીજ છે તે જો દેહને
 ણલ હીણુ કરે ઇંદ્રીયોમાં રાગ રહે છે ને મનમાં સંક
 લ્પ બંધ કરે તેા બુદ્ધીમાં કામ રહે ને બુદ્ધીથી પર તે
 અનાદી અજ્ઞાનરૂપ જે કારણ શરીર તેણે જીત્યું છે તે બુદ્ધી
 થકી પર એવો જે જીવ તેને વીશે છે માટે જીવમાં
 લગવાનને ધારે તારે એ દોષ જાત્ર અને સ્વસ્તીક
 આશને બેસીને પ્રાણુ દેહની ભાવના મુકી દેવી ઇંદ્રીયની તે
 શરીર ન હાલે ત્યારે સ્થુલ નીભાવના મુકીને સંકલ્પ બંધ
 થાય ત્યારે સુક્ષ્મ નીભાવના મુકીને નીંદ્રાજીતીને જાંણપણામાં
 જોડ રહેવું ત્યારે કારણ નીભાવના મુકી ત્યારે જીવાત્માને
 વીશે લગવાનની મુરતા ધરવા તેને ધારણા કહીયે ને નખ
 શીખા પરીયત અંમને સંભારવું તેને ધ્યાન ન કહીયે એમ
 ધ્યાન કરતાં થકાં કેલક અંગમાં તથા ભુરતીમાં જોડાઈ જાય
 એ સમાધી એમ ધ્યાન કરતાં થકાં કાવુ નહી જેમ મુતરનો
 તાર તુટે ને સંધાડે ત્યારે ઠાકડુ ભરાય છે તેમ લગવાનમાં

થી વૃત્તી તુટે ને સોંધવી પણ કાવું નહીં એમ સમજીને
 આજસ પ્રમાદનો ત્યાગ કરીને ભગવાનમાં ભેડાવું ત્યારે
 વાશના ટળી જાય છે અને જે નવ વાંના રાખે તેને વીધન
 ન આવે તેમાં એક દ્રઢ ઉપાસના ૧ બીજા દ્રઢ નીમ ૨
 ત્રીજુ સુભ દેશ ૩ ચોથો સુભ કાલ સેવો ૪ પાંચમો
 સતર્ક પુરૂષનો સંગ ૫ છઠ્ઠી ઉત્તમ શ્રદ્ધા ૬ સાતમો સાધુ
 પાળો પ્રદ્યારી તથા સતસંગ ઇત્યાદીક ક્રાંદનો અવગુણ
 ન લેવો ૭ આઠમુ દેહાબીમાનનો ત્યાગ ૮ નવમુ ક્રોધ
 મંદીર તથા મહાના થઈ રેવુ પણ અધરીયા ન રહેવુ ઇ.

સ ધ્યા આરતીનો પદ.

આરતી કીજે સેહેજનંદ સ્વામી	
નટવર રૂપ પ્રગટ બહુ નાંમી	આર. ૧
સારઠ શેષ નારઠ ગુણ ગાવે	
નીગમ નેતી કહી પાર નપાવે	આ. ૨
સર્વાતીત અકળ અવીનાશી	
જાડી જપત મુની શસ્ત્ર અધ્ય શી	આ. ૩
માયા જીવ ઇસકે કારન	
નર તન ધાર્યો પતી જન તારન	આ. ૪

અંગોઅંગ પુષ્પ ધરે બન માલી	
હરીજન સંગ બળવત તાળી	આ. પં
એહી છબી રહો નીત નેનુ આગે	
ભુકતાનંદ કર જોરી કે માગે	આ. ૬

પદ ૧

આવો રમીયેરે વાસુદેવ વનમાળી	
આજ અનોપમરે આવી છે દીવાળી	૧
દીવા કીધારે આંગણીયે બહુ ભાતે	
તોરણ બાધ્યારે ત્રીકમ રમવા ખાતે	૨
જોયા જેવીરે માંડવીયો શણગારી	
શોભા આવોરે દીપમાળની સારી	૩
ગાયે ગરળીરે રમે મુનીવર રાસો	
થઇથઇ થાયેરે નાચે સુર આકાશે	૪
આનંદ વાદ્યોરે છબી અલોકીક જોઈને	
પ્રેમાનંદનારે નાથ રહું મન મોહીને	૫

પદ ૨

ગીરધર આવોરે ગરબીરમીયે વાલા	
હોતે લીજેરે તાળી નંદના લાલા	૬
આજ સપરમોરે દાહાડે રમીયે કોડે	
આવો રશીયારે લીજે તાળી જોડે	૭

હૂતો રીજીરે રાજ તમારે રંગે	
આનંદ વાધ્યોરે અલખેલા તમ સંગે	૩
હળવા હળવારે ફરીયે આવો હોરા	
છેત્રા જોઉરે પાઘડલીના તોરા	૪
આરસ મેલીરે બાંધો કમરે પટકો	
પ્રેમાનંદનારે નાથ જોડે તારો લટકો	૫

પદ ૩

શી કહુ શોભારે શામળીયા તમારી	
રાખુ ઉરમારે ગુણવૃંતા ગીરધારી	૧
પાઘડલીનીરે ઉપમા શો કહી ઢાખુ	
મોલીડાં ઉપરરે ત્રીભોવન વાળી નાંખુ	૨
રૂડા શોભેરે જરકશીના હરી જાંખા	
પેરીને આવોરે આનંદી વર સાંખા	૩
કમર કશી છેરે લાલ અલોકીક રીતે	
મનડુ મોહુંરે છેલછળીલા પ્રીતે	૪
હાર વીરાજેરે ઉરપર આનંદકારી	
જો છળી ઉપરરે પ્રેમાનંદ બલીહારી	૫

પદ ૪

સજાળી ઉભારે આંત્રણીયે અલખેલો	
ગીત મધુરાંરે ગાય રશીલો છેલો	૬

નટવર વેશેરે શોભે રંગમો બીનો	
લટકે બાંધ્યોરે પટકો છેત નવીનો	૨
હાર વીરાજેરે હેંડે સુદર સારા	
જોતાં નેણારે ત્રપત ન થાય મારાં	૩
રશીયે બાંધ્યારે બાંયેસુદર બાળુ	
થોડુક હસ્તારે છેત જણાવે જાનુ	૪
ઉભા મોડેરે આળસડુ બહુનામી	
સુદર શોભેરે પ્રેમાનંદનો સમી	૫.

૫૬ રાગ કેદારો.

પદ ૧

ધ્યાન ધર ધ્યાનધર ધરમના પુત્રનુ	
જે થકી સર્વ સંતાપ નાશે	
કોટી રવી ચંદ્રની કાંતી આખી કરે	
એવા તારા ઉર વીશે નાથ ભાસે	ધ્યા. ૧
શીરપર પુષ્પનો મુગટ સોહામણો	
શ્રવણ પર પુષ્પના શુષ્ક શોભે	
પુષ્પના હારની પંક્તિ શોભે ગળે	
નીરખતાં ભક્તનાં મન લોભે	ધ્યા. ૨
ધ્યારંગી પુષ્પના કંઠણુ ઠર વીશે	

બાચે બાબુખંધ પુષ્પકેરા
 ચર્ષણુમાં સામને નેપુર પુષ્પનાં
 લક્ષીત ત્રીભંગી શોભે ઘરણાં
 અજાઅંગ પુષ્પનાં આભરણુ પેરીને
 દાસપર મેરની દ્રષ્ટી કરતા
 કહે છે મુકતાનંદ ભજ દ્રઢ ભાવશું
 સુખતણા સીંધુ સર્વ કષ્ટ હરતા

ધ્યા. ૩

ધ્યા. ૪

પદ ૨

પ્રીત કર પ્રીત કર પ્રગટ પરીબ્રહ્મશું
 પરહર અવર પ પાળ પ્રાણી
 પ્રોક્ષથી ભવતણો પાર આવે નહી
 દેહદેદાંત કહે સત્ય વાંછી
 કાચતરૂ સર્વના સંકલ્પ સત્ય કરે
 પાશે જઈ પ્રીતશુ શેવે જ્યારે
 તેમ જે પ્રગટ પુરૂષેતમ પીછશે
 યાશે હરીજન તતકાળ ત્યારે
 પ્રગટને બહુભણ પાર પાંખ્યા મણા
 એપ ગુનકા કપી વૃદ્ધ ઠેાટી
 વૃજતણી નાર વ્યભીચાર આવે તરી
 પ્રગટ ઉપાશના સઉથી મોટી

પ્રી. ૧

પ્રી. ૨

પ્રી. ૩

શ્રીનારાયણ સ્વામીને પરહરી
ભર સજનાર સર્વે ખવાર થાશે
કહે છે મુક્તાનંદ પ્રગટ લજ પ્રાણીયા
અધ તણા ઓધ તત્કાળ ભાશે

પ્રી. ૪

પદ ૩

રાત રહે પાછલી ચાર ગટીકા ત્યારે
સંતને સયન તણ લજન કરવું
સ્વામી નારાયણ નામ ઉચારવું
પ્રગટ પરીબ્રહ્મનુ ધ્યાન ધરવું

રાત ૧

તે સમે આળપંપાળ બકવું નહિ
ચીત હરી ચરણમાં પ્રીઈ દેવું
ગૃહસ્થને જકત જંજાળને પરહરી
કૃષ્ણ ગોવર્દ ગોપાળ કેવું

રાત. ૨

લજન તણ તે સમે અન્ય ઉધમ કરે
નારકી થાય તે નરને નારી

તેમાટે અમુલક અવસર પાંખીને

હરીજન સર્વે લેજો વીચારી

રાત ૩

દુર્લભ સાજતે મુગમ શ્રીહરી કર્યો
ખેય । દીપસી લગીનું ખાંખી

કહે છે મુક્તાનંદ ભજ દ્રઢ ભાશું

શ્રી નારાયણ સત્ય સ્વામી

રાત. ૪

ભજન કર ભાવશું પ્રગટ પરી પ્રદ્યુતું

રાખ હરી રૂપમાં મન તારૂં

પ્રગટના ભજનથી પરમ સુખ પામીયે

ઉરથકી નાશ પામે અંધારૂં

ભજ. ૧

નખરીખ નાથની મુરતી સાયામણી

ચરણના ચિન્હ સંતાપ ટાળે

પ્રેમસું ચીતવે ચરણ શ્રી હરીતણું

ગ્રંથી ગાળે સર્વે કર્મ બાળે

ભજ. ૨

નખતણી પકતીની જોત નીતનીત નવી

ઉદરમાં ત્રીવલ્લી અધીક શોભે

ઉર વીશે શ્રી વૃષ્ટ ચિન્હને નીરખતાં

ભક્તનાં ચીત તતકાળ લોભે

ભજ. ૩

નેણુને વેણુ ચિત્ત ચોર સોય.મણું

પરમ ઉદાર અતી ચતુર સ્વામી

કહે છે મુક્તાનંદ ભજ દ્રઢ ભાવશું

પ્રગટ પ્રમાંણુ એ અતર જામી.

ભજ. ૪

માવળ મુજપર ખુશ અઢંગક ઢળ્યા

માહેડું મંદીર ધામ કીધું

સુખતણા સીધું સેહેજે મળ્યા શામળો.

તમ થકી માહેરૂ મળ સીધું.

માવ. ૧

દીન દુળબળ તણી ત્રીઠ જાણી તમે

મુજપર મેર અતી શેજ કીધી

દોયલી વેળાના દામો છો નાથજી

સાંમળા મારી સંભાળ લીધી.

ભજ. ૨

જે સંઘ નેહ કરો તેને નવ વીશરો

લકત વચ્છલ તમે અધીક રશીયા

ખરદ પોતાતણુ સત્ય કરવા તમે

માહરે મંદીર નાથ વશીયા

માવ. ૩

આજ અમરતણા મેઉલા વરશીયા

લવતણી ભાવટ આજ ભાગી

આજ મુક્તાનંદ અધીક સુખ ઉપજ્યું

તમ સગ સાંમ દ્રઢ લગન લાગી.

માવ. ૪

પદ ૩

માહરે મંદીર અખંડ રહો માવજી

તમ વીના દુઃખતણો અંત નાઆવે

આવતુ જોમન અનંગો દુઃખ દે ધણુ

તન તણા તાપ તે કૌણુ સમાવે

માવ. ૧

આશ સરવે પરહરી પ્રીત તમશુ કરી

વરી હુ મેડવંતી નામ તમને
 મદન રોપુ મારવા તાપને ટાળવા
 અધુર અમરત રસ પાઓ અમને મહા. ૨
 તમ સંગ આ સઉ દારા સંસારથી
 નટવર નીમુખ કેમ રહુ ન્યારી
 નયણની આગળે અખંડ રહો નાથજી
 વીવીધ વીનોદ કરતા વીહારો મહા ૩ ૩
 રશીયાજી તમ સંગ રંગ લાગ્યો ખરો
 ગમે નહી જકતનો ગધ મુજને
 આજ મુકતાનંદ આડ સર્વે ટળી
 અરપી હુ તન મન નાથ તુજને માહ. ૪

પદ ૭

માહેર ભાગ્ય અતીશેજ અદકુ થયુ
 નાથજી તમ સંગ નેહ બેડી
 તનતણા તાપ સંતાપ સર્વે ટળ્યા
 તનધન જકત શુ પ્રીત તોડી માહેર ૧
 અશત સુખ ખરહરી નાથ તમને વરી
 લોકની લાજ નવ ધારી મનમાં
 શુરાની પેરે તમ શનમુખ આલતાં
 અધીકુ આનંદ નવ માંય તનમાં માહેર ૨

ઢાટી બ્રહ્માંડના નાથ કરણ્યા કરી
 શ્રી હરી માહરે મોહોલે આવ્યા
 સણાગત તણાં લાડ પાળો સદા
 ભક્ત વચ્છલ તમે નાથ કર્યા
 દેહડી જાય પશુ નેહ નવ છુટજો
 એ વર આપજો નાથ મુજને
 મુકતા નંદ કહે નાથજી શ્રી હરી
 નીમખ ન્યારા નવ મેલુ તમને મહેરૂ

માહેરૂ. ૩

માહેરૂ. ૪

પદ ૮

પુરૂષોત્તમ તમે પ્રગટ મુજને મળ્યા
 આજ આનંદના આધ મારે
 અશતની આશ સર્વે ઉપરથી પરહરી
 સામળા થઈ દ્રઢ શરણુ તારે
 વીશે વાયુ વડે તરણુ જેમ ઉડતી
 માવજી મેરૂને તુલ્ય કીધી
 ઢાટી બ્રહ્માંડના નાથ કર સાધને
 અચળ પદવી મુને આજ દીધી
 હાસ વીનોદ બહુ હેત દેખાડતા
 માહા પ્રભુ આવીયા મોહોલ મારે
 નટવર અલોકીક રૂપ નીહારતાં
 રસીયાજી રાચી હુ રંગ તારે

પુરૂ ૧

પુરૂ ૨

પુરૂ. ૩

સહુ દુઃખ કાપીયુ અખંડ સુખ આપીયુ
 અથીર થીર થાપીયુ છેલ રશીયા
 કહે છે સુકતાનંદ સર્વે કમળ ટળી
 મારે મંદીર નાથ વશીયા પુર. ૪
 મનરે માન્યું નંદલાલશુ જોઈ પાધ પેચાળી

પદ રાગ સામગ્રી.

રીજ રહી એનારૂપમાં ભુદરજીને ભાળી મ. ૧
 ભાળ તીલક કાઢ ભાલવું કેસરનુ વીરાજે
 નેણુની શોભા જોઈને દોડી રતીપતી લજે મ. ૨
 કુલડાના તોરા જુકીયા ઝગકે કુંડળ કાને
 સુખડાની શોભા જોઈને મોઢ બીનેલ બાને મ. ૩
 હીડલતા શુ મહારજે જોતાં રહીછુ લોભાઈ
 સુકતાનંદ નાથ શુ કીધી અચળ સગોઈ મ. ૪

પદ ૨

જનમ સુદ્ધ કર્યો માહરો નટવર નંદલાલે
 સુખડુ અલોકીક સામળે આપ્યું અતી ગણવાલે જ.
 મૈનના મનોરથ પુરીયા શુણ્વંત ગીરધારી
 માવ ઉપર મેં માહેરૂ નાખ્યું તનધન વારી જ. ૨

પરવસ થઇ હું પ્રેમમાં શામળીયાની સંગે
 રસીક સપુષ્પા મજરાજને રાચી હુતો રંગે જ. ૩
 જીતનો ડકો વાગીયો રીઝયા કુજવીહારી
 મુકતાનદના નાથને વરી થઇ જગ નારી જ. ૪

પદ ૩

સગપણ કીધુરે શામળું મનમાં સમજી વીચારી
 આશ તજી સંસારની ધાર્યા હિરમાં મેરરો સગ. ૧
 નીમખ ન મેલુ નાથને નેણથી ન્યારા
 પરમ રનેહી સામજો. મુને પ્રાણથી પ્યારા સગ ૨
 લવ જ્ઞાતીક મહામુની તેને દુર્લભરાલો
 તે રશીયો મુજને મળ્યા નટવર નહીલો સગ. ૩
 થઇછું અધીક અલખેતરી લજ્યા લોકની મેત્રી
 મુકતાનદના નાથ શું ખાંધી ગૃહ કરી બેઠી સગ ૪

પદ ૪

આજ માડુ ભાગ્ય ઉદે થયું નીરખ્યા મજપતીવાલો
 છેતછળીલો શામજો લેરી નહજનો લાલો આ. ૧
 જરકશી પાઘના પેચમાં તોરા અધીક વીરાજે
 મુખ શોભા જોઇ માવની પુરણ શશીલાજે આ. ૨
 ભાળવી શામ વીરાજતું નેણા અણીયારાં
 અતી ચંચળ રસનાં બાર્યા કંઠેજેલ કાળાં આ. ૩

અંગો અંગ મુરતી માધુરી રશોયો ગીરધારી
મુક્તાનંદના નાથની છાત્રી પર બલ્લીહારો આ. ૪

પદ ૧

ધન્યધન્ય મારી આંખડી નીરખ્યા મજપતીવાલો
મથે સુંદર મોળીયુ ઓઠયે નવલ દુશાલો ધ. ૧
લાગ તીસક સોહામણુ બ્રગુટી રૂપાળી
લોચન તીખા લાલના નાશા મળમાળી ધ. ૨
કુડળ જડાવુ કાનમાં મકરાકંઠ લાળી
તે જોઈને કુલી કરે સર્વ નર નારી ધન્ય ૩
કાળુ ગોળ કપોળ મે તીસ ત્રાજુ શોલે
ગોકુળ વાશી ગોપનાં જોઈ જોઈ મન લોલે ધ. ૪
અધર લાલ સુલ દાંત છે ડાડમ કળી જેવા
બ્રહ્માનંદના નાથને હુશી બોલ્યાનો હેવા. ધ. ૫

પદ ૨

આજ મારે આનંદ અંતરે જગજીવન જોઈને
મનમોહનની મુરતી રાખુ નેણાંમાં પ્રેઈને આ. ૧
ઘોડલાંની વાંશેરે શુભરૂ હાથડાનો હાર
અશક્તરી અલબેલની જોઈ તન ધન વાડ આ. ૨
ગીરધર જજ અંખાડીયે ચાલ્યા મથુરાં શેરી
વીનના ઉલેવે વારણાં કુલડલાં વેરી. આ. ૩

વાજાં ઐત પ્રકારનાં નીશાંણુ પ્રટાળા
ચમળ ઢળે શીર શામને લાગે રૂપાળા. આ. ૪
ચોગદારે ઇંચે સ્વરે જ્યજ્ય વાણી ઉચાળી
પ્રદ્ધાનંદ છળી જોઇને જાય ણલીહારી આ. ૫

૫૬ ૩

હરીવર જેશી હાથીયે માંણીગર માલે
ચમળ ઢળે તે સાંમળો છેગાળો ચાલે હરી. ૧
મથુરાં નગરની માનની હેતે અતી હેરે
ગોખ ચડી ગજગામની કુલડા વેરે હરી. ૨
હમરી અખીલ ગુલાલની ઉડે અતી ભારી
તે જોવાને આવ્યા પ્રદ્ધા ત્રીપુરાની હરી ૩
ઢોલ દદામા ગગડે ત્રાંખાલુ વાળે
કુબુદ્દી મત્રી કંફના દેખીને દાઝે હરી. ૪
પ્રદ્ધાનંદના નાથની ઓપે અસવારી
કોટીક જનમ પાવન થયા નીરખી નરનારી હરી. ૫

૫૬ ૪

શી કહુ શોભા આજની પ્રગુવ્યામાં નાવે
ગીરધર ગજ અંખાડીયે મલપંતા આવે શી. ૧
પાગ ઉપર શીર પેંચતે શોભા અતીસારી
અજબ દુશાલો ઓઢીયો પ્રજરાજ વીહારી શી. ૨

હૈડાની ઉપર હીડલે મોતીની માળા
 મથુરાં ફેરી શેરીયે લાગે રૂપાળા શી. ૩
 ઠર્યું નીકંદન ઠંશનું નીજજન સુખ આપ્યું
 દેવકીને વસુદેવનું ભવ બંધન કાપ્યું શી. ૪
 જોગી જતી જલે જપે સનકાત્રીક ચાલે
 બ્રહ્માનંદ પાવન ઠર્યાં લોચન નંદલાલે શી. ૫

પદ રાગ ગોલી

સામની છબીરે સખી સામની છબી
 જોને કુલડેથી છાઇ સખી સામની છબી સા. ૧
 કુલના તોરાની ફેરે ભરૂર કરે શુંજર
 અંગોઅંગ હરીને શોભે કુલડાના શણગાર સા. ૨
 કાન મે કુલડાંનાં કુડંગ કુલના ભુજબધ
 કુલતણા ગજરા ફાવે છે મુદર મોંઘ સૂગંધ શા. ૩
 કુલતણો શીર મુગટ જોડેને મગન ફરે વ્રજનાર
 કુલતણી સોખપર જાયે બ્રહ્માનંદ બલહારી સા. ૪

પદ ૨

કુલની માળા શોભે કુલનીમાળા
 બેની મુદર વરને શોભે ગળે કુલની માળા કુલ. ૧

નવલ કુસુમી પટકા ઉપર તોરે હું વાળી
 કુલની પછેડી ઓઢી ઉભા વનમાળી કુલ ૧
 કુલડાની વયજતી માળા હરીવરને ફાવે
 એ માળાને જોવા સારૂ ઇદ્રાદીક આવે કૂલ ૩
 કુનના કલદી માથે લટકે છબી નૈતમ સારી
 પ્રહ્લાનદ કે નટવર મુરતી નેણમાં ધારી કુલ ૪

પદ ૩

કુલની બાંધીરે પાંચી કુલની બાંધી
 હેલી નટવરજીને હાથે પાંચી કુલની બાંધી કુલ. ૧
 કુલતણાં છેગત્રીયાં ફરતાં મેલ્યાં મળમાળા
 કાતો ઉપર કુલડા જે સ્યાં લાગે રૂપાળા કુલ. ૨
 કુલ દડો ઉછાળે વલો લટકે મન લેવા
 એ લટકાને જોવા આવે ભવપ્રજ્ઞા જેવા કુલ. ૩
 કુલડાની ટોપીને ગુથીને પ્રેમ પેતાવી
 પ્રહ્લાનદ કહે એ છબી મેતો અંત ઠેરાવી કુલ. ૪

પદ ૪

મન મારૂ મોહુંરે હેલી મન મારૂ મોયું
 એના કુલડાની શોભને મન મારૂ મોયું મન ૧
 કુલડાંના ગજરા ધાર્યા સુન્દરવર છેલ્લે
 ગજરાનો ફેરે ભમરા કેડો નમેલે મન ૨

કુસડાં કેરા તોરા પેર્થા ઘૂજળવન વાલે
 ભુદરજી પુલાંને ભારે લટકતા ચાલે મન. ૩
 અલખિતાને. સર્વે આંગે પુલે કુસવાટી
 બ્રહ્માનંદ કહે એ છળી જોવા આવે સૌ દાડી મન. ૪

પદ ૧

પ્રગટ પ્રમાણુ હરીને લજ મન પ્રગટ હરીને
 કામકોષ મદ લોભ તણને ધ્રુવ ઉર ટેક ધરીને ભ. ૧
 ગલવાસનું સંકટ પ્રાંણી જાઈશમાં વીશરીને
 કુખુખી કુડકપટ પરહરજે લજ્જે પાવ ડરીને ભ. ૨
 માલમલક સર્વે મેલીને જાણું જરૂર મરીને
 જોઈશમાં જમરાને આગે ઝાઝો ભાર ભરીને ભ. ૩
 ભવદુઃખ ટળે મીટે સર્વે બ્રમણુ સતનો સંગ કરી
 બ્રહ્માનંદ કહે આવો અવસર નહી પામીશ ફરીને ભ. ૪

પદ ૨

નારાયણ સુખકારી લજ્જેને નાનયણ સુખકારી
 સાધુજનની માંન્ય શીખામણ વીશે વીશેવીકા વીસારી ભ. ૧
 માતપીતા સુત બાંધવો મેડી નૈતારાં સુત નારી
 જમના દ્વર એકીલા જાણું કરજે કરમ વીચારી ભ. ૨
 રાજારંક શુણ્ણજન પંડીત ખેડુને વેપારી
 સંગ્રાં કુટુંબ સહીત સાંને લે જાવે જમ ભારી ભ. ૩

ભરતખંડ દેહ મનુષ્યનો મીલે નહી વારમવારી
 પ્રદ્ધાનંદ કહે થાને સુંખીયો સંત વચન ઉરધારી ભ. ૪

પદ ૩

અલખ પુરુષ અવીનાશી લજ્જે ને અલખપુરુષ અવીનાશી
 કરમ કટે તારાં અનંત જનમનાં ફેર મીટે ચેરશી ભ. ૧
 સગુ કુટુંબી સુતને નારી માતા મામોને માશી
 અતે લેરૂ દોષના જાવે અંતર દેખ તપાશી ભ. ૨
 ધરમા બેઠો ગાળ્યું બોલે દેખી તીરથવાશી
 પરધન હરે કરે નીત કબુલો પરનારીની હાંશી ભ. ૩
 મારૂ મારૂ કરનો મુરખ મેલી ધન મરી જાશી
 પ્રદ્ધાનંદ કહે હજી સમરી લે રશીક શામ સુખકારી ભ. ૪

પદ ૪

પ્રગટ હરી ભજપ્રાણી સમજીને પ્રગટ હરી ભજ પ્રાણી
 પાપ -દોહ પરિત્યાગ કરીને દયા ધરમ ઉરઆણી સ. ૧
 પરધન પરત્રીયા મદ માટી નરકતાણી નીસાંણી
 તે પાપે કરી અવસ પીલાઇશ ઘાલી જમરા ઘાંણી સ. ૨
 સમજ્યા વીના નબોલીશ કેહી સુખથી મીથ્યા વાંણી
 મમતા કેરો માથે મુરખ ભારમા લેજે તાંણી સ. ૩
 એળે દેહ અમુલખ બોયો કીધી ધુળ કમાણી
 પ્રદ્ધાનંદ કહે તત્પર થઈ ભજ જગપતી સાચા જાંણી સ. ૪

પદ ૧

શ્રી સેહેજનનંદ સ્વામી મેરે શીર શ્રી સેહેજનનંદ સ્વામી
હીમન સહીન મોહન માડુ તોચા નરકમી મેરે. ૧
કામકોષ મદ લોભ મેવાશી કાહુ કીસકન લાવે
અમઈનકી જડ મુગ ઉખારે બાહરી નશીસ ઉડાવે મેરે. ૨
ઠર શુરસાન ખડગ લે નીસદીન મોહ ફેજ સખમાડુ
રણશે પાયો ધરુ નડી પીછા હીમત કમહુ નહાડુ મેરે ૩
મોહ પ્રપંચી માડુ રણ બીચ સખ જગડ મીટબઈ
મુક્તાન દ મગન રહુ હરીસંગ ચરનકમળ લપટાઈ મેરે. ૪

પદ ૨

હરી કે હકમ સેં શુગ અગ મે હરી કે હકમ શુરા
નારાયણ મુની દેવ રીઝાવું ખેલ મયાઉ પુરા અખ. ૧
શીલ સતોષ હજુરી ચાકર નિશદીન રાખુ પાસા
સાવધાન રહુ રણ બીચ કાઠો શમશે વાશા અ. ૨
રૂડી ફેજ ફિરાઉ ચહૂદીશ ચોર રહન નહી પાવ
રાજ અકંટક કરી થીર મેહુ સગ ટટા મીટ બાવે અ. ૩
ભજન ભક્તી બીચ કરત અડંગા તીનકા શીશ ઉડાઉ
મુક્તાન દ મોહ હળહની કે મોજ ચરનરતી પાઉ અ. ૪

૩

શ્રીનારાયણ દેવા મેરે પ્રભુ શ્રી નારાય દેવા
અભ મે મરણ બાની હે ઇનકી કડુ નીરંતર ચેવા મે. ૧

પીડ પ્રહ્લાદશે પ્રીત મીટાઉ સર નર હુ હે ઇ શુભ
 શ્રમણી બેરન અવસર ચુકુ દાવ અડાહે પુરા અ. ૨
 પ્રગટ રૂપ પુરૂષે તમ થાયે સખમુનીવર કે સ્વામી
 કામ કુમતી કે મુળ ઉખારૂ હોઈ અચળ નીખામી મે ૩
 અષ્ટસીધી નવનીપી ચતુરધા ધનકી આયત મોઈ
 મુક્તાનંદ મગન રહી નીધીન પ્રભુ ચરને ચીતખેઈ મે. ૪

પદ ૪

શ્રીહરી કૃષ્ણ બીરાજે મેરે ઉર શ્રીહરી કૃષ્ણ બીરાજે
 અખમે' દીન બીન હોઈ બોલુ'તો નીજ સ્વામી લાજે મે. ૧
 સરસતી અરૂણ મુખો'જાની પીછા ચતત ન કોઈ
 બેપીછા પગ ધરત કુમતિ કરી અવત જનપ્રવીણ છે મે ૨
 શ્રીનારાયણ દેવ દયા કરી યારદદ ભવકાશી
 અખમે' નિમિત માય હોઈ રણુ બીચ માડમોહમેવાશી મે ૨
 જન્મ મરણકા ઝગડા ચુકયા ચુકયા પ્રજાટ દેવ લયે રાજી
 મુક્તાનંદ મમ રહો નીધીન નીરલે નોખત બાજી મે ૪

પદ ૫

બેદ પૂરાંન પોકારે શુનહુ શળ બેદ પુરાન પોકારે
 શ્રી નારાયણ દેવ લજ્યા બીન ભવજળ કોહુન તરે શુ. ૧
 અનંત ભુવન કે ઈશહે તદપી અધીક ભરથખુડ રાજી
 નીજ તપ કૃળ દે ભરતખંડ મધ્ય કરખકો અજી શુ. ૨

જુગજુગ વેદ વચન પ્રતિપાલન ઇસ ધરત અવતારા

રામકૃષ્ણ આદીક વપુ ધરી છે પતીત કીય ભવપાર શ્રું ૩
એહી પ્રભુ અકળરૂપ અવતારી એહી શામ અતર જામી
પ્રગટ પ્રમાણુ ખીરાજત ભુપર મુકતાનંદકે સ્વામી

પદ ૬

શ્રીનારાયણ સ્વામી સખહી પર શ્રીનારાયણ સ્વામી
રેતિનેતિ જહી નીગમ ખાતનત સતીખળવંત બહુનામી સ ૧
નિત્ય નિમીત વપુ ધરત સંત હીત ભરતખંડ મધ્ય આપ
અગણી ૧૭૧૧ આધાતર નીચ બળ મહીમાખરન્યોનજાઇ સ ૨
ઇસકે ઇસ દેવનકે જનહીત તપશા હોઇ
કામકો ગર્વકોષ બિનટાર્યો કૃષ્ણ રૂપ ભયે સેઇ સ ૩
ક્ષર અક્ષરપર પ્રગટ રૂપ શો ચરીત કરત સુખકારી
કરૂણા સીધુ કમળ દ્રગપર મુકતાનંદ બહીહારી સ. ૪

પદ ૭

હરીખીન કોઇ નતેરા સમજ નર હરીખીન કોઇ નતેરા
આર દીનકી આંદની વીતે આગે ખોત અધેરા સમ. ૧
મનુષા દેહ દયા કરી દીની તાતે એત સવેરા
અબકો અવશર ભુલ જાયગો સહેગો દુઃખ ખોહોતેરા સમ. ૨
ભરતખંડ મધ્ય જનમ દીયોહો જ્યાં પ્રભુ પ્રગટ બશેરા
ધર્મકુવર કૌ નામ રટણુ ઠરી પાર કરો ભવ દેરા સમ. ૩

કામક્રોધ મદ લોભ માન તણ હો સંતનકા ચેરા
સુકતાનંદ કહે મહા સુખ પાવે માન વચન દ્રઢ મેરા સમ. ૪

૮

ધન ધુતા ગુરુ ડોલે હંશ હોઇ ધન ધુતા ગુરુ ડોલે
લોભકે પાસ મેં આપ બંધાને શોકયા ઝોરકુ બોલે હંશ. ૧
કામક્રોધ અરુ લોભ નરકકે પંથ સળહી સુની ગાયે
ગીતામાં ગોવીંદ બહુત વીધી અરબુન કુ શમજાએ હંશ. ૨
સોમ ગચ્છી ગુરુ જ્ઞાન બતાવે શોકયા ભવજળ તારે
કામક્રોધ સંગ આપ બંધાનો ઝોર કે જનમ બીઆરે હંશ ૩
યાકારન શાયે ગુરુ સેવો જાશે હોત કાચાના
સુકતાનંદ કહી હીતખાંની સુનીયો સંત સુખના હંશ ૪

૫૬ ૯

કોહુ કામ ન આવે પ્રભુબીના કોહુ કામ ન આવે
જબ ઘેર જમ કોકર છવકુ મતલબ હુશ બંધાવે પ્રભુ. ૧
માતપીતા જીવંતી મુત બંધુ નિજનિજ સ્વારથ ગાવે
અંત શમે હરી ભજન ભુજાવત આળપંપાળ બતાવે પ્રભુ. ૨
લોહ જ જીર જકડ કરજી વકુ જમપુરમે લઇ જાવે
ધર્મરાય જબ લેખાં માગે તબ પ્રાણી પસ્તાવે પ્રભુ. ૩
ભયભંજન ભગવાંન ભજ્યા બીના અબ આ કોન છોડાવે
મે નહી માની સતકી ખાતા ઇઉ કહી શીશ ડોલાવે પ્રભુ ૪

જમરા જોરશે મુઘડળમારે કાટીકાટી તન ખાવે
મુકતાનંદ વખતસર ચેતે સો પ્રાણી સુખ પાવે પ્રભુ. ૫

૧૦

ભયભંજન ભગવાન સમરજે ભયભંજન ભગવાંન
જીન શમરે તિન મહા સુખ પાવે ગાવત બિહપુરાન સમ. ૧
ધૃસમ્રોખ પ્રજાદ વીલીક્ષણ સમરે સારંગ પાની
પ્રગટ પ્રતાપ ભયો આ ભવમેં જનત નીનઅજની મુમ. ૨
મીરાં લોકલાજ કુ તજકે ભપ હરીગે એક તાંના
કુમતી વીખકે પાન કરાયો શોભયો સુધા શમાના મુમ. ૩
બલીગુરૂ શીખ શુની નહીં શવને દીનો શરવસ દાના
ઉત્તરે આપ ભયો તાકે ખસ કરી નીજ બચન પ્રમાના મુમ ૪
અનંત ખાતકી એક ખાત હે સુની લેજો સખ કાંન
મુકતાનંદજયકેજ ગમે નહીં હીતકારો આન મુમ. ૫

૧૧

અવસર કયુ ન મુધાર્યો અમુલ્ય અવસર કયુ નધાર્યો
આ નરદેહ દેવનકુ દુર્લભ શોવશુ પ્રથા ખીખાયો અમુ. ૧
આ તન શખકે આદી કારન જાહાંજાહાંલુ મન ધારે
સ્વર્ગન કં અપવર્ગ આહી તન નિગમ પુરાન પોકારે અમુ. ૨
આ તને મીલે પ્રગટ પુરુષોત્તમ આ તને મોહની વારે
હરીકે ચરન કમળ ચીત ધારીકે કુળ ધિકીતેર તારે અમુ. ૩

સાચે સંત મીલે જળ જીવકુ તળ મોહકી કાંશી ટારે
મુકતાનંદ મીલાવે હરીકુ જન્મ કોટી અધહારે અમુ. ૪

૧૨

વૃથા ગયે પનતીન લજન ધીન વૃથા ગયે પનતીન
તા હસીં ભજકે ભવ દુઃખ ભાગે રહ્યોરે વીશયમાં લીન ભ. ૧
મમતા મે માયા લગી ખુતો મનમે માપી પ્રવીન
હરીજન દેખીકે હારી કરજ્જે માહા સઠ મતીકા હીન ભ. ૨
સ્વાસ્થકા જે સ્વાન જુત ડોલે ઘરઘર હોઇતીના
પરમાસ્થકો રાહ નપીછો મનમે અધીક મલીના ભ. ૩
નાકરની શેશ બકર બેઠા કરની કણુ નહી કીના
મુકતાનંદ કહે લજ્યાધીન મોહન સખીધી હોય ગેતીના ભ. ૪

૧

હો સૈયો ઘનશામ કુદરતજ આવેનેકી ખાંસુરી બળવે હો. ૧
ગોપ કદં બની વેષ્ટીત મોહન મધુરેમધુરે સ્વરે ગાવે હો. ૨
ગોપદરજ મંડીત તનું સુદર ઉરબન માળા શોહાવે હો. ૩
કટીપટ પીત અધરપર મોરલી કર ગ્રહી કમળ ફેરાવે હો. ૪
આવત રાજ હશ ગતી મોહન પ્રેમાર્નદ મન ભાવે હો. ૫

૫૬ ૨

હોસૈયો સુનો હો ગોવોંદ ગોરી આવે મેરો મન લલચાવે હો. ૧
મધુરીશી તાન બળવે ગીરધર તનમન તાપ સમાવે હો. ૨

બાકે ચરન અંધર ભુજ મોરલી નીરખીને સુખપાવે હો. ૩
ચીતવન હરત સંતાપ સકળ દુઃખ મંદમદ મસુકાવે હો. ૪
પ્રેમાનંદ કરે પ્રાનનો છાવર ચરન કમળ લપટાવે હો. ૫

પદ ૩

હારીહ મે થે મોહની મે હન પ્યારે કાનખી ૧ પટવારેને હારો. ૧
કીની આતુરી થતુર સાવરે હરે મન પ્રાન હમારે હારો. ૨
મોહકબાન ચઢાય પલક શર શ્યામ કશીમર મારે હારો. ૩
અપળ નેન ચીતવની ચીતવ તમે તુરત ગરદ કરી હારો. ૪
પ્રેમાનંદ મજવાશી શાવરો બીશરન નાહી બીશારે હારો. ૫

પદ ૪

હુ બેકાંની છબી શ્યામસુન્દર મનમાની દેખો મૃદમસકાની હુ. ૧
બંનશશી હશી કહતકહુકસુની બચન અતડી હરખાતી હુ. ૨
નેન સરોજશર સશીતળ અતી હરત સકળ દુઃખ હાની હુ. ૩
બજન મીન મધુપ સગપંકજ ઉપમા કડન લજની હુ. ૪
પ્રેમાનંદ મદન મુસુકનીપર ઠોટી કામ કુરગાની હુ. ૫

૧

પ્રગટ હરી મુજને મહ્યારે લોલ
કંઈ કયામાં ના આવે વાત મારી બેની પ્ર.
આજ દીનખંધુ અઢળક ઢળ્યારેલોલ
પાતે પુરુષોત્તમ શાક્ષાત મારી બેની પ્ર ૧

એતો પ્રકૃતિ પુરૂષ થકી પર છેરે લોલ	
એતો અક્ષર તણા આધાર મારી બેની	પ્ર. ૨
એતો સંધારમાના વર છેરે લોલ	
ત્રીલોચન પતિ ભગવાંન મારી બેની	પ્ર.
એતો શુરીનર મુની શીરે છાજનારે લોલ	
મનમોહન રૂપ નીધાન મારી બેની	પ્ર. ૩
માહા મુકતનું જે જેની પાહુકારે લોલ	
એવા પરમ પુરૂષ મહારાજ મારી બેની	પ્ર.
જેને ઘડીયે ન મેલે રમારાધીકારે લોલ	
એવા દુર્લભ સુલભ થયા આજ મારી બેની	પ્ર. ૪
નર વિશ ધર્યો કંઈક કરીરે લોલ	
લીધો નીજ કુળે અવતાર મારી બેની	પ્ર.
પ્રેમાનંદનો સ્વામી આજ શ્રી હરીરે લોલ	
શુકિત આપી કરે ભવપર મારી બેની	પ્ર. ૫

૨

પ્રભુ પ્રગટ થયા છે આ શમેરે લોલ	
શ્રોકૃષ્ણ કમળ દળ નેણ અવીનાશી	પ્ર.
જેને શુરપતિ નરપતિ શહુ નમેરે લોલ	
એવા ધર્મકુવર સુખદેણ અવીનાશી	પ્ર. ૧
જે ગોકુળ અદનનદ સાગીદારે લોલ	

સૈજ ભક્તિ ધરમસુત શામ અવીનાશી	પ્ર.
તેણે મુક્તિનો દ્વાર ઉઘાડીયોરે લોલ	
નરનારીને દેવા નીજ ધામ અવીનાશી	પ્ર. ૨
સુદ્ધ ધર્મધરાપર સ્થાપવારે લોલ	
ઉખાડવા અધમનાં મુળ અવીનાશી.	પ્ર.
નીજ જનને અખડ મુખ આપવારે લોલ	
પાવન કરવા ભક્ત ધર્મકેળ અવીનાશી	પ્ર. ૩
અસંખ જીવો આધારવાને આગીયારે લોલ	
બ્રહ્મ મોહોલવા શી હરીરાજો અવીનાશી	પ્ર.
મોટા મુક્ત મુનીને સાથે લાવીયારેલોલ	
જેનાં દરશન કરે પાપ જાય અવીનાશી	પ્ર. ૪
મે.ક્ષપતી કુવર ભક્તિ ધર્મનારે લોલ	
હરી કૃશ્ન નારાયણ નામ અવીનાશી	પ્ર.
વાલો તરત કાપે છે બધ કર્મનારે લોલ	
પ્રેમાનંદનોસ્વામી ઘનશમ અવીનાશી,	પ્ર. ૫

પદ ૩

જેને જોઇયે તે આવો મોક્ષ માગવારે લોલ	
આજ ધર્મવશીને દ્વાર નરનારી	જો.
આવો પ્રગટ પ્રભુને પગે લાગવારે લોલ	
યાલો તરત ઉતારે ભવપાર નરનારી	જો. ૧

જન્મ મૃત્યુના લય થડી છુટવારે લો	જો.
શરણે આવો સુમુક્ષુ જન નરનારી	જો.
શીઠ જાવો દો બીજો માથુ કુટવારે લોલ	
આંતો તરત થશે પાવન નરનારી	જો. ૨
બુડો શીઠને ભટકો છો મન પંથમારે લોલ	
આવો સત્પત્ર મેલીને મેક્ષ રૂપનરનારી	જો.
આણો પ્રેમપત્નીના સાચા સતમારે લોલ	
થાશે મેક્ષ અતિશે અનુપ નરનારી	જો. ૩
બુઓ આંખ ઉઘાડી વીવેકનીરે લોલ	
શીઠ કરો ગોળ બોળ એક પાડ નરનારી	જો.
લીધી લાજ બીજા ગુરૂ લેખનીરે લોલ	
કામ કોષ વધારી છે રાડ નરનારી	જો. ૪
એવા અજ્ઞાની ગુરૂના વીમવાસથીરે લોલ	
જાશે નરકે વગાડતાં લેલ નરનારી	જો.
પ્રેમાનંદ કે છોડાવે કાળપાસથીરે લોલ	
આવો શરણે આવે છે હરી કાલ નરનારી	જો. ૫

૪

જાઉં ધર્મકુવરને વારણેરે લો
 જાવ બુડતા કાલી મારી બાયે અલખેરે
 બાહે જાંણીને તણી લીધી બારણેરે લોલ .

- નહીતો વહીનેમતીતી કયાનીકયાંએ અલખેલે ધ.
 વાલે ઘેરકળીમાં કંઈજાકરીરે લોલ
 લીધા ધર્મગ્રંથે અવતાર અલખેલે ધ.
- પોને અક્ષરપતી આવ્યા શ્રીહરીરે લોલ
 કરવા અધમ તણે ઓધાર અલખેલે ધ. ૨
 વાલે પ્રગટ પ્રતાપ જણાવીયેરે લોલ
 મેટયા લખ્યા વીધાતાના લેખ અલખેલો ધ.
- જીવ જમના તે હાથથી છાડાવીયેરેલોલ
 મારી કર્મની રેખપર મેળ અલખેલે ધ ૩
 ચાર વર્ણુનેઆશ્રમ ચારનારે લોલ
 ચાખ્યા અચળ ધરાપર ધર્મ અલખેલે ધ.
- મધમાંસ ચોરી ફેલ જનનારે લોલ
 નરનારીનાં મેલાવ્યાં નીજ કર્મ અલખેલે ધ. ૪
 ક્રીધાં સુધ અંતર નરનારીનાંરે લોલ
 ધર્મલક્ષિત શ્વરાવ્યાં માંહે અલખેલે ધ.
- એવાં દીગ્ર ચરીત્ર ગીરધારાનારે લોલ
 પ્રમાનદ જોઈને વારીજાય અલખેલે ધ. ૫

પદ ૧

શોભા શી કહુરે રૂડી વરણન કરતાં જાય ચીત ભુડી
હરીવર જોયારે રગમાં મોહી હુતો રશીયાજીના અગમા ૧
ઉદર અનોપમરે નીરખી ઉપમા પીપળ પાનના સરખી
ત્રીવળી સુદરરે શોભે જોઇજોઇ ચીતડુ માફ લોભે ૨
નાલી ઉડીરે રૂપાળી પ્રહ્લા જોરે તે આશનવાળી
કટીલક જોઇનેરે મનમાં અગપતીલાગુડયે માહાવનમાં
હરીયે ઉપવીતરે ધારી મુનીના મનને આનંદકારી
નીરખી આનંદરે પામી આવા રૂડા પ્રેમસખીના સ્વામી ૪

પદ ૨

હરીને નીરખ્યારે નેણે વાલાને વરણવુ સુદર વેણે
શામ શરીરેરે શોભે અજાન પાહુ ચીતડુ લોભે ૧
સુરતિ ઉચી વખાણુ સવાયે શઠતથુ પરમાણુ
મડા સુદરરે શરારે પિતપટ પેર્યા છે બળવરે ૨
મેરે સાદેરે ગાજે સાભળી મેઘ નગારાં લાજે
હરતા આવેરે પાસે કેસર શરીણો સુગંધ શ્વાસે ૩
ગૌતુહલનરે ભરીયા જોગ કળાના પુરણ દરીયા
પ્રહ્લવિદ્યાનારે સ્વામી આવા રૂડા પ્રેમસખી વર પાંમી ૪

પદ ૩

રગજોભીનોરે જોઇ હરીના જુગલ ચરણપર મોઇ
રૂડા સાથળરે કેવા નિરખી મનમાં રાખ્યા જેવા ૧

ગોળ છે જોડારે સ્વરૂપે ઉપમા કહળી સ્થાનની ઓપે
 શોભીત શોભારે ધામ વ્રજવિનતાના પુરણ કામ ૨
 સુદર શોભેરે જાનું નીરખી ધન્ય ભાગ્ય કરીમાંનું
 જંઘા જુગલરે નિરખી ચંદન ચરચિત મનમા હરખી ૩
 ઘુંટી અનુપમરે પાંતો નિરખી મનમાં રાખુછાની
 એ પદ ઉરમારે ધારી પુંજ પ્રેમસખી બલીહારી ૪

૪

ચરણ હરીનારે શોભે જોઈ જોઈ મુની મન મધૂરલોભે
 છબી અલોકીકરે ન્યારી સોળે ચીનતણી બલીહારી ૧
 મછ તે માહા સુખરે આપે ત્રીકુણ ગોપદદ બડા કાપે
 ઠળસ ધનુષનેરે ધારે ચોમ તે તાપ હૈયાના ટાળે ૨
 અર્ધચંદ્ર ઉજ્યોરે લરી સ્વાસિ અણકુણ મંગળકારી
 જવને જાળુરે નાજે વજ્રદ અકુણ અતિશે ૬ જે ૩
 અણુજ શોભારે સારી ભાગે ઉપરે રેખા અતી પ્યારી
 શુક જેવા જોગીરે વીચારે નીત હઠી પ્રેમસખી ઉરધારે ૪

પદ ૫

એ ચરણનારે લોગી શીવશનઠાદીક શુક જેના જોગી
 મનમાં વીચારીરે પ્રીતે તેણે કરી કામાદીક રોપુછતે ૧
 ક્યાનમાં નખમણીરે દેખે ઝીણીઝીણી આંગળીયુતો રેખે
 જોવું નીતજ મહોરે અંગઠે બીજે નરાચે ભામે જુઠે ૨

રૂપી ગણુ પુજેરે આનંદે ભવબ્રહ્માદીક નીત ઉઠી વ દે
 શેષ સંભારેરે મનમાં પુજે ગોવાળ વંદ્રાવનમાં ૩
 કંચને કુંભકુંભરે સમારી ઉરપર રાખે ઋગ્ગનીનારી
 ઉપનીસદનોરે સાર પ્રેમસખી કરી રાખે ઉરહાર ૪

પદ ૬

સુદર શોભેરે રશીયો વાલો મારા રૂઢે કમળમાં વશીયો
 રૂપ અનોપમરે જોઇ ઉપમા તુલ્ય ન આવે કોઇ ૧
 નીત્ય ઉઠી નારદરે ગાવે શેષ શકુલમુખ પાર ન પાવે
 શ્રી નારાયણરે સ્વામી હુતો જોઇને આનંદ પાંખી ૨
 નખશીખ શોભારે વળાણી શુદ્ધ કરુણ મારી-વાંણી
 અંગોઝંગનેરે ગાઉ હવે હુતો ભવમા પાછી નાઉ ૩
 હવે હુતો થઇ રૂરે માતી હરીના ગુણ સાગરમા નાતી
 વાલો મુને ઝાલીરે હાથે રશીયે પ્રેમસખીન નાથે ૪

પદ ૧

હુતો વારીરે ગીરધરલાલ મોળીડે તારેરે
 આવી અટક્યા છે અલખેત્રે ચીનડે મારેરે ૧
 તમે રાજ થઈ મહારાજ મારે ઘેર આવોરે
 હુતો તલખુ તમારે કાજ હશિને જોલાવોરે ૨
 માફ મદીરીડે મહારાજ પાવન કરવારે
 આવો અલખેલા આધાર ચીત માફ હરવારે ૩

તમે આવંતાં અલખેલ બીક માં આંશુરે
 મારે મદીરીયે મહારાજ ગમતું માણુરે ૪
 તારુ મુખડુ જોવા નાથ થઈછુ ઘેલીરે
 આવો પ્રેમાનંદના પ્રાંણ છોગલાં મેલીરે ૫

પદ ૨

આવો રશીયા રાણવ નેણુ નંદના લાલારે
 મારા પ્રાંણ તણા હિ પ્રાંણ મુજને વાલારે ૧
 મારે સુખસંપત સુખધામ નામ તમારૂરે
 તારા નામ ઉપર મજરાજ સરવ સવારૂરે ૨
 મારે જોગ સમાધી ધ્યાન દરશન તારૂરે
 તારા મુખપર શામ શરીર તનમન વારૂરે ૪
 તારારા લટકા ઉપરલાલ જાઉ હુતો ઘોળીરે
 મુને લટકાં જોવામાવ લીધી જોળીરે ૪
 વાલા આવોને આવા શાંમ રહો દ્રગ આગરે
 નીજ સેવક પ્રેમાનંદ એ વર મારેરે ૫

પદ ૩

મારી પ્રીતી પ્રાંણ આધાર તમ સંગ ત્યાગીરે
 મેતો અસન જગતથી નાથ આશા ત્યાગીરે ૧
 એક તમે તમારા જન તે મુને પ્યારરે
 મારા જીવડલાથી નાથ નરહો ન્યાયાર ૨

વાલા તમથી વીઝુખ નરનાર પશુવંત હીશેરે
 તમવીના તે બીજે કાંઈ મન નવ હીશેરે ૩
 વાલા કલ્પ તરૂં તમે શામ સુદર છેલારે
 ચીત્તામણી ચતુર શુજાંણુ છો અલભેલારે ૪
 બીજુ સર્વે તમવિના શામ સિધુ ખારેરે
 મારે પ્રેમાનંદના નાથ ભરૂશો તારેરે ૫

૫૬ ૪

નહી મેલુ હુ સુદર શામ કુજબીહારીરે
 હુતે દામ વીનાની દાસ દારી તમારીરે ૧
 ભમે શુભવંત સુખના ધામ સારગ પ્રાણીરે
 હુતે હાથે તમારે નાથજી વેચાણીરે ૨
 જેમ રાજો તેમ રહુ નાથ એક પગે ઉભીરે
 નહી વરતુ કોઈ દીન નાથ તમને દુભીરે ૩
 તારા ચરણ તણી રાજ શામ સર્ધને ચાહુરે
 કેહો તો વ્રન રાખુ વ્રજરાજ તમને વાહુરે ૪
 જે કલેવુ ઘટે તે કાન મુજને કેળેરે
 વાલા પ્રેમાનંદ પર નાથ રાજ રહેજેરે ૫

૧

લટકાળો લટક નોરે આવે મોહન મોરલી વાતોરે લ. ૧
 સખાને સંગે અતી ઉછરગ જીન મધુરાં જાતોરે લટ. ૨

કેશરીયે વાઘે કસૂખલ પાઘે કેશર રંગમાં રાતોરે લટ. ૩
 કુવાના તોરા ગજરાની ટોપી કુવાને હારે કુલાંતોરે લટ. ૪
 નીરકુવાનંદનો સ્વામીશામળીયોઆવે અમીરસપાતોરે લ. ૫

૫૬ ૨

શામળીયો રનેહનો ખાંધ્યો આવે છે અલખેલોરે ૧
 રંગમા રાંગાને વાશળી વાતો છેગાળો છેલછખીલોરે શા. ૨
 * અનિ પ્રસય વન્ન વાસાનુ અલવે લયેઈ અલખીલોરે શા. ૩
 દરશન દેવાને કાઠએ કહેવા રશખમ કરવા રશીલોરે શા. ૪
 નીરકુવાનંદનો સ્વામીશામળીયોઆવે વાજપથુવેલોરે શા ૫

૫૬ ૩

છખીલાની છમી જોધને મોહી રહ્યું મન માફરે ૧
 નેચા વીશળને વાણી રસાળ તેપર તનમન ચાફરે છ. ૨
 વાલાનુ વદન સુખનુ સદન શેલે છે સુદર સાફરે છ. ૩
 જીવનજોધહુ મનમા મોહી મીઠેમટકુ તમાફરે છ ૪
 નીરકુવાનંદના નાથને નીરખા અતરમાં ઉતાફરે છ. ૫

૫૬ ૪

છેગાળા તારા છેગાળા ઉપર વાલમજી જાહેવારીરે છો. ૧
 નગર નાગર સ્થાન સાગર મનમાન્યા મોરારીરે છો. ૨
 કાન ગાવાળાને વાદળી ાળા તમેમીરાત્યછો મારીરે છો. ૩
 નંદનાલાલા લાગો આતવાલા ગુણવંતા ગીરધારીરે છો. ૪
 નીરકુવાનંદના સ્વામી સાંમળાયાહુ'હુ' દાશીતમારીરે છો. ૫

પદ ૧

કેડે કેડે એકાદશી કીજીએરે

એવું પ્રતજવા નહીં દીજીએરે કેડે ૧

એ પ્રત કરે તે ધન્ય માંનવીરે

તે તો નાથો કેટીકવાર જાંનવીરે કેડે ૨

જેણે વચન પ્રમાણે પ્રત આપ્યુંરે

તેણે કારજ પોતાનું સરવે કર્યુંરે કેડે. ૩

એનો મહિમા મુનીવર ગાય છેરે

અવીનાશી મળ્યાનો ઉપાય છેરે કેડે ૪

પ્રદ્યાનંદ કહે એમાં હરી રહ્યા વશીરે

કીધી ઓધવ પ્રમાણે એકાદશારે કેડે. ૫

પદ ૨

હરીજન હોય તે હરીને લજેરે

પ્રત એકાદશી તે કેદી ન તજેરે હરી. ૧

જાણે માત સમાન પરનારનેરે

ગણે તુચ્છ સરીખો સંસારનેરે હરી ૨

મધમાસસ હરામ જેને નવ ખપેરે

જીલે તાત દીવસ પ્રભુને જપેરે હરી. ૩

માયા જીવ મંથર ન જાણે લભનેરે

રટે પ્રદ્ય ન જીને પરીપ્રદ્યનેરે હરી ૪

પ્રદ્યાનંદના વાલાની છળી ઉરધરેરે

મતવાલો થઇને જગમાં ફરેરે હરી. ૫

પદ ૩

ભલે આવી અનુપમ ઝોઠાદશીરે	
મારે વાલે મુજ સામુ ભેયુ હશીરે	ભલે. ૧
આજ આવીઆ નંદ કરી બેલહીરે	
થઈ રશીયા સંઘાથે રંગ રેલહીરે	ભલે. ૨
લટકાળા કુંવર નંદલાનીરે	
ચીન ગમે ખુંટી છળી ચાલનીરે	ભલે. ૩
રગભીનો રમે રંસ રંગમારે	
અતી આનંદ થયો છો મારા અગમારે	ભલે ૪
પ્રીતી જાણી રશિલો વચને પળ્યારે	
પ્રહ્લાનદનો વાલો મુજને મળ્યારે	ભલે. ૫

પદ ૪

ધન્ય ધન્ય ઝોઠા દશો આજનીરે	
રૂડી નીરખી છળી વ્રજરાજનીરે	ધન્ય. ૧
કુંદડાંનાં છોગા તે ચીત્તમાં ધર્યારે	
તે ભેધને મારાં નેણાં ઠર્યારે	ધન્ય ૨
ભાળી કેશર તીલક રૂઢુ ભાળમારે	
મારી લગ્નની લાગી છે નંદલાલમારે	ધન્ય. ૩
વાંકી બ્રહ્મદીમાં મન મારૂ ભમેરે	
હવે ખીજુ દીકુ તે મુને નવ ગમેરે	ધન્ય. ૪
પ્રહ્લાનદ ઠહે રૂપાળી એની આંખડીરે	
ખ્યારી લાલ કમળ કેરી પાંખડીરે	ધન્ય. ૫

એકાદશી આજનો દીન સારોરે
 ગામ્યે નટવર નંદદુલારોરે
 એના પ્રતનો મહીમા ભારીરે
 જાણે પ્રહ્લાદીક ત્રીપુરારીરે
 મળે પ્રગટ પ્રમાંણ મોરારી
 પ્રત રાખીને હરીવર વંદીયેરે
 પ્રક અંતર આંત્રી ધરીયેરે
 કોડે આનંદ ઉછવ કરીયેરે
 પ્રહ્લાદ કહે એ પ્રત કયાં છેરે
 તે તો પાર સંપ્રારને થયાં છેરે
 એમ ઉધવ કહી ગયા છે.

એક. ટેક.

એકા ૧

ધન્ય. ૨

એકા. ૩

એકાદશી ઉગ્ધવનો દીન રૂડોરે
 કોડે નીરખીયે છેલ્લ કાનુએ
 રશોયા સંગ રંગ ભેર રંગીયેરે
 દેહ પ્રાણ ધંત્રી મન દમીયેરે
 ત્યારે ગીરધરને મન ગમીયે
 પીત પ્રેમ સુપારસ પાળેરે
 કરો મન નવ રાખીયે ખીજેરે
 રશીયો નટ નાગર રાંઝે

એકા. ટેક.

એકા ૧

એકા. ૨

જેણે વચન થકી મન કીધું રે
તેનું સધર્યું તે કારજ સીધું
અદ્યાનંદ કહે જનમ ફળ લીધું

એકા. ૩

૫૬ ૩

એકાદશી ઉછવનો છે દહાડો રે
ખુમ રચીયેરે રંગ અખાડો રે
કરીયે મત અતિ ઉગરંગેરે
પેરો વસ્ત્ર આભુશણ અંગેરે
રમીયે શામ મુરવર સંગે
સખી શામ ચરણ ચીત્ત લઇયેરે
વીધ રૂપ વીશે વિસરાઇયેરે
ગીરધર નટનાગર ગઇયે
એનોમહીમા કહ્ય મા ન આવેરે
મોટા મોગ મુનીવર ગાવેરે
અદ્યાનંદ કહે હરીને મેળાવે

એકા. ૮૬.

એકા. ૧

એકા. ૨

એકા. ૩

૫૬ ૪

એકાદશી પ્રગટ પ્રભુ ડોને ખ્યારીરે
સર્વે હરાજનને સુખકારો
રહેશે મન જે વચન પ્રમાણેરે
એમાં અશય ભાવ નવ આંખેરે
તેતો મોક્ષ મહા પદ માણે

એકા. ૮૬

એકા. ૧

સખ જગ મંડળ કરણીરે
 હંખ શોક સંતાપની હરણીરે
 સાચી મોક્ષ તણી નીશરણી એક. ૨
 બ્રહ્માનંદકે ટળે ભ્રમ બીતીરે
 રહે વ્રત શનાતન રીતીરે
 થાય પુરણ હરી પદ પ્રીતી એકા. ૩

૫૬ ૧

વાલા તારી મુરતી મન માનીરે
 વશ કીધી છેલ ગુમાની વાલા. ટેક.
 મનમોહન મોહી વાળારે મરમાળા આંખડહીના ચાળારે
 કામણુગારા છેલ છોગાળા વાલા. ૧
 વાલી લાગેછે મુખની વાણીરે તેણે લીધુ છે મન માડ તાણીરે
 હુનો કાથ તમારે પેચાંણી વાલા. ૨
 હુતો હારીને દોરો તમારીરે જાઉં તનમન ધન બક્ષીહારી
 મને ગમીયા છે ગીરધારી વાલા. ૩
 તમે છે મારા પ્રાણુ આધારારે મારી આંખડહીના તારારે
 છે પ્રેમસખીના પ્યારા વાલા. ૪

૨

વાલા તારી વાતડી વાલી લાગેરે
 માડ સાલળતાં હંખ લાગે વાલા. ટેક

તારા મુખમાં મોહન બેલીરે સાંભળતાં થઇ હુતો ઘેલીરે
તમે વાળી છે રગડાની રેલી વાલા. ૧

જેઠ તમને તે જાદાવરાયરે માફ હેડુ તે તાહું થાયરે
માફ મન મળવાને ચાયે વાલા. ૨

તારી વાતું લાગે મને વાલીરે હુતો કેમકરી આવું ચાલીરે
તારે બોલે બાંધી મુને બાલી વાલા. ૩

અલબેલા મંદીર મારે આવોરે વાતું સાંભળવાનો છે લાવરે
વાલા પ્રેમસખીના નાવ વાલા. ૪

૫૬ ૩

છેલા તારા છેગલા પર વારીરે
વાલી લાગે છે મુરતિ તારી છેલા ટેક

પાતળીયાજી પળવટ વાળીરે આવી ઉભા છે વનમાળીરે
ઓરા આવોને લીજે તાળી છેલા. ૧

તારા ઉરપર મોતીની માગારે રૂડા લાગો છે નાથ રૂપાળારે
ચીત્ત ચારે છે નેણાંના આળા છેલા. ૨

મન માંન્યા છે અલબેલારે વાલા લાગો છે રંગના રેલારે
આવો મળીયે સુદર વર છેલા છેલા. ૩

હુતો મોહી પાઘડલીને છેડેરે માફ મનડુ ફરે તમ કેડરે
પ્રેમસખી તે મળવાને તેડે છેલા. ૪

નેણાંમાં આવો નાથજી રાખુ રે

મારા પ્રાણુ વારીવારી નાણુ

નેણાં ૧૬

હવે નીમખ ન મેલુ ન્યારારે છો જીવન પ્રાણુ હમારારે

મારો જન્મ સુધારે ખ્યારા

નેણાં ૧

મારે તમથી વાલુનહી કાઢરે રાખુ જીવડલામાં પ્રાણરે

તમનીના મરૂ હુતો મીઠ

નેણાં ૨

મારો સુદગ જનમ તમે કીધેરે રૂપી રીને મે લાવો લીમોરે

જગ ઉપર ડરો તે દધા

નેણાં ૩

મેતો મો નીહારી પ્રીતીરે વાળા જાણી તમારી રીતીરે

હવે પ્રેમસખી જગ જીની.

નેણાં ૪

૧

જાજ મારે ચોરડેરે આવ્યા અવીનાશો અકળેલા

જાઈ મે યોગીવારે સુદર છે.ગા વાળા છેલ

૧

નીરખ્યા નેહા ભરીરે નટવર સુદર શ્રીધનશ્યામ

શોખા શી કહુરે લાજે નીરખી કોટીક કામ

૨

ગુથી ગુલામનારે ઠઠે આરોધ્યા મે હાર

દાઈને વારણુરે ચરણે લાગી વારમવાર

૩

આપો મે અદરેરે બેસવા ચાકળીયો કરી ખ્યાર

પુઠ્યા પ્રીતશુરે જાઈ મેં સર્વે સમાચાર

૪

કેને હરી કયાં હતારે કયાંથી આવ્યા ધર્મકુંભાર	
શુદર શોભતારે અંગે સજ્યા છિ શણગાર	૫
પેરી પ્રીતશુરે શોરગી સુથણદી સુખદેણુ	
નાડી હીરનીરે જોતાં ત્રપત ન થાયે નેણુ	૬
ઉપર ઓઢીયોરે ગુંઢો રેટો જોના લગ	
સજની તે સમેરે ધનધન નીરખ્યાં તેનાં ભાગ્ય	૭
મસ્તક ઉપરેરે બધુ મોઢીદુ અદૃશ્ય	
કેટીક રવી શશીરે તે તો નાચે તેને તુલ્ય	૮
રેશમી કોરનોરે કરમા શાયે છિ રૂમાલ	
પ્રેવાનદ તો રે છમી નીરખી થયો નીલાન	૯
પદ ૨	

સજની સાંભળોરે શોભા મળુ તે ॥ તેહ	
સુર્તિ સભારતારે ગુજને ઉપજ્યો અતિ રનેહ	૧
પેર્યાં તે શમેર હૃદયે અંગે અનકાર	
જેના મે નીરખ્યારે એવા વરણુવું કરીને ખ્યાર	૨
બસાસ કપુરતે પેર્યાં હોડે સુદર હાર	
તોરા પાવમારે તેપર ભમર કરે ગુજાર	૩
બાળુ બેરખાએ ખાયે કપુર ॥ શોભીત	
કડાં કપુ નાન જોતા ચોરે સોના ચીત	૪
સર્વે અંગે ॥ હોડે અત્તરની બહુ ફોર	
ચોરે ચાત ॥ હોડે કળનયણુની ફોર	૫

હસ્તા હેનમાંરે સૌને દેતા સુખ આનંદ	
રસરૂપ મુરતીરે શ્રી હરી કેવળ કરુણા કંઠ	૬
અહમુત ઉપમારે દેતા શેષ ન પાંમે પાર	
ધરીને મુરતીરે જાંભુ આખ્યો રસ શયુગાર	૭
વાતપ વેણુમારે નેણાં કરુણા મેં ભરપુર	
અંગોઅંગમાંરે જાણે ઉગીયા અગણીત શુર	૮
કરતા વાતડીરે યોડી અમૃત સરખાં વેણુ	
પ્રેમાનંદનારે જોના ત્રપત ન થાયે નેણુ	૯

પદ ૩

બોલ્યા શ્રી હરીરે શાંભળો નર નારી હરીજન	
મારે એક વારતારે સૌને સભળાવાનું છે મન	૧
મારી મુરતીન મારો લોક ભોગને મુક્ત	
સર્વે દીવ્ય છેરે ત્યા તો જોવાની છે ભુક્ત	૨
મારૂં ધામ છેરે અક્ષર અમૃત જેનું નામ	
સર્વે સમ્રધીરે શક્તી ગુણેકરી અભીરામ	૩
અતિ તેજે મયરે રવી શશી કેટીક વારણે જાય	
શીતળ શાંત છેરે તેજની ઉપમા નવ દેવાય	૪
તેમાં હું રહું રે દ્વિભુજ દીવ્ય સદા શાકાર	
હુલ્લે દેવનેર મારો કોઈ ન પાંમે પાર	૫
જીવ ઇશ્વર તણોરે માયા કાળ પુરૂષ પરધાન	
સૌને વશ કરૂં સૌનો પેર કહું ભગવાંન	૬

અગણીત વીથનીરે ઉત્તપતી પાલણુ પ્રદય થાય
 મારી મરણ વીનારે કોઈથી તરણું નવ તોડાય ૭
 એમ મને જાણ્યોરે મારાં આશ્રીત સૌ નરનારી
 મે તમ આગળેરે વારતા સત્ય કહી છે મારી ૮
 હુ તો તમ કારણેરે આંચો ધામ થકી ધરી દેહ
 પ્રેમાનંદનોરે વાલો વરશ્યા અમૃત મેહ ૯

૫૬ ૪

વળી આ સાલળેરે મારી વારતા પરમ અનુપ
 પરમ સીદ્ધાંત છેરે સાને હેત કારી સુખરૂપ ૧
 સૌ હરી ભક્તનેરે જાતુ હોય મારે ધામ
 તો મને સેવતેરે તમે શુદ્ધ ભાવે થઈ ગાંડકામ ૨
 સૌ હરી ભક્તનેરે રવુ હોય મારી પાસ
 તો તમે નેત્રજેરે મીઠ્યા પંચ વીશેની આશ ૩
 મુજ વીના જા જોરે ખીજો માનક સૌ આકાર
 પ્રીતી તોડજોરે જુકા જાણી કુટંગ પરીવાર ૪
 સૌ તમે પાળજોરે સર્વે દ્રઢ કરી મારાં નેમ
 તમપર તીર્થોર ધર્મને ભક્તો કરશે ક્ષેમ ૫
 સંત હરીભક્તનેરે કીધો શીક્ષાનો ઉપદેશ
 લટકાં હાથનારે કરતા ચોલો નટવર વેશ ૬

નીજ જન ઉપરરે અમૃત વરસ્યા આનંદકંદ
જેમ સૌ અહિસધીયે પ્રીતે પોણે પુરણ ચંદ ૭
શોભે સંતમારે જેમ કાંઈ હિંગણમાં ઇંદુરાજ
ઇશ્વર ઉદે થયારે કાળીમે કરવા જનના કાજ ૮
એ પદ શીખશે ગાશે સંભાળશે કરી પ્યાર
પ્રેમાનંદનોરે સ્વામી લેશે તેની સભાર ૯

૧

ઓછવની પ્યારી કેશવની આજ એકાદશી ઓછવની આ. ૧
કોટી ગઉ કેરાં દાન કે પણ નાવે તોણે એનાલવની આ. ૨
મંગળરૂપ સદા સુખકારી વાલી નીમી જન રેખવની આ. ૩
વચન પ્રમાણે કરે વ્રત જેનુ ત્રાસ મટે પ્રયુજવની આ. ૪
પ્રહ્લાનંદકહે વ્રત કરવું એગઆજા સ્વામી ઓપવની આ. ૫

પદ ૨

કુરખ અતિ ભેટયા કુશપતિઆજ એકાદશી દરખઅનિ આ. ૧
મનમોહન મારે મદીરઆવ્યા અધીકથઇ હુતોપૂન્યવંતી આ. ૨
પીતાંબર આભુશણ પેરી આલંતા વાવો હશગતી આ. ૩
પુરુષોત્તમ પુરણ વરપાંમી રહીન ખામી હવે એકરતી આ. ૪
પ્રહ્લાનંદ કહે હરીવર વરતાં ચંદ્રશૂવનમાં હુથઇરેછતી આ. ૫

૩

માવ મળ્યા તનતાપ દળ્યા આજ એકાદશી માવ મળ્યા આ. ૧

પુરવલવની પ્રીતજાણીને આવીને અમપરઅઢળકઢળ્યા આ. ૨
 મુનીવરધ્યાન ધરીધરી થાકયાકોઈથી વાલો નજાય દળ્યા આ. ૩
 માડમંદીરીઉપોતાતુ રેજાંણ્યુ'બુદરસુખદઃખમાંહીમળ્યા આ. ૪
 બ્રહ્માનંદ ઠહે હરીવર પાંખી આનંદ ઠેરા ઓધ વર્ચા આ. ૫

૪

સફળ ફરી હુતો હરીને મળી આજ એકાન્તી સફળફળી ૧
 ચોપકરી નટનાગર સાડ શેજ સજી કાગુ કુસમકળી આ. ૨
 રસખસ હોયરહીરશીયાસંગળ્યુ મીશ પયમાંય ભળી આ. ૩
 નીતનીત પ્રેમરહુ ઉરધરતી હરીચરણે મનવરતી હળી આ. ૪
 બ્રહ્માનંદકહેહરીવર વરીયા જન્મમરણ કેરીશંકાટળી આ. ૫

૧

વાલાજી દરશન દેખેરે અક્ષરવાશી
 પુરુષોત્તમ પ્યારા તમથી બધાણી
 હવે બેલી નથીરે વાતુ છેટે મેલીરે અક્ષ. ૧
 પુરુષોત્તમ પ્યારા તમરા મુખરાની વાંણી
 વીના લાગે અન્ય ધુળધાંણીરે અક્ષ. ૨
 પુરુષોત્તમ પ્યારા સુખડુ આપીને દુઃખ દીધુ
 વીગંગે કામણ કીધુર અક્ષ. ૩
 પુરુષોત્તમ પ્યારા જીવાની અરજી ઉર ધારો
 આપો અહોનીસ સંગ તમારેરે અક્ષ. ૪

૨

પ્રીતમજી તમને જાણ્યારે બ્રહ્મરૂપના લોગી ટેક
 બ્રહ્મના લોગી પેઢી તે પ્રીત લગાડી વળતી
 વળતી માશો આડીરે પ્રહ્લા. ૧
 બ્રહ્મના લોગી મારે તમારૂં આંબુ' ખાંતું
 તેતો કેમ કરી રહે છાતુરે પ્રહ્લા. ૨
 બ્રહ્મના લોગી મેતો નાખ્યો શીર છોડો
 સુંમશી અમને તડેર પ્રહ્લા. ૩
 બ્રહ્મના લોગી હવાને વળતે જુગ થાયે
 એકલડુ નવ રવાયરે પ્રહ્લા પ્રીતમજી તમને ૪

૩

દીન સેવકનો ગુનાગરે સેહેજનદ સ્વાંગી ટેક
 સ્વામી મારા તનડના તાપ ખુઝાવો
 સેવાનો આપો લાવેરે સેહ. ૧
 સ્વામી મારા જેમ કહો તેમ કરીયે
 જોઈને અમે ઠરીયેરે સેજો. ૨
 સ્વામી મારા દાસની પીડા ક'ઈ જાણો
 એની ઉપર કયા અણોરે સેહેજ. ૩
 સ્વામી મારા તેડાવો તમારી પાસ
 જીવાની પુરો આશરે સેહેજ. ૪

૪

તુને કાંણે કામણ કીધુરે શુણ્ણવંત ગીરધારી ટેક.
 ગીરધારી તમને કાણ મળી નાર ઠગારી
 અમને મેલ્યાં વીશારીરે શુણ્ણવંત ગીરધારી ૧
 ગીરધારી તમને એમ ન ઘટે કરવું
 એક ઘેર જઈને ઠરવુંરે શુણ્ણવંત. ૨
 ગીરધારી તમને ઝાણુ તે શુ ઘણું કહીયે
 વીચારી મનમાં રહીયેરે શુણ્ણવંત. ૩
 ગીરધારી તમને ભેટયાની આશા ભારી
 છવાને તેણે વીચારીરે શુણ્ણવંત. ૪

૧

જાવું છેરે જાવું છેરે જાવું છે નીદાન
 ભજ ભગવાંનરે જીવ જાવું છે ટેક.
 જાવું છે રે જાવું છેરે રવાનુ છે કુચું
 માન સાચુરે જીવ. ૧
 જાવું છેરે જાવું છેરે ધનમાલ મેલી કાણુ ઠેકીરે જીવ. ૨
 જાવું છેરે જાવું છેરે આવું તન ત્યાગી જોને જાગીરે જીવ. ૩
 જાવું છેરે જાવું છેરે આપો જમણે હાથે આવે સાથેરે જીવ. ૪
 જાવું છેરે જાવું છેરે કહે નીરુકુળાનંદ ભજ ગોવીંદરે જીવ. ૪

૨

ભુવેમારે ભુવેમારે આપું અંગ ભાળી

દેશે બાળીરે ભાઈ ભુવેમાં

ટેક.

ભુવેમારે ભુવેમારે તન નથી તારૂં માને મારૂંરે ભાઈ. ૧

ભુવેમારે ભુવેમારે દેખી દેહ રૂડી છે જોકુડીરે ભાઈ. ૨

ભુવેમારે ભુવેમારે દેહ દેશે ડટી થાશે માટીરે ભાઈ. ૩

ભુવેમારે ભુવેમારે દેખીદેહ સારી જોને વીચારીરે ભાઈ ૪

ભુવેમારે ભુવેમારે કહે નીરકુળાનંદ સ્વામી સુખકદરે ભાઈ ૫

૩

માનીલેરે માનીલેરે માનીલે મન મારૂં

તો ઘણું સારૂં મન માંનીલે

ટેક.

માનીલેરે માનીલેરે ખેટમાથુ ખુટનોતજને તુંતોરે મન ૧

માનીલેરે માંનીલેરે ધાઈશમા

ધનનારી થાશે ખતારીરે

મન. ૨

માંનીલેરે માનીલેરે સાચાનો થાસંગી

મન બહુ રંગીરે

મન ૩

માનીલેરે માનીલેરે તાંબુતારી તથ

હરી લેને ભથરે

માનીલેરે માનીલેરે કહે નીરકુળાનંદ

કીટે કંદરે

વીચરે વીચરે વીચારૂ કહૂ તારે સારૂ વીર વીચારૂ ટેક
 વીચારે વીચારે વીચારીને ચાલે જાવુ કાલે વીર. ૧
 વીચારે વીચારે વીચારાને યાલે હરી પ્રભુવેર વીર. ૨
 વીચરૂ વીચારે સનમ ગ કુંસંગ તો રહે રચ વીર ૩
 વીચારૂ વીચારે દુલ્હન છે આ દેડી ચાલે નહી વીર. ૪
 વીચારે વીચારે કંઈ નીરકુળાનદ છે છે છંદ વીર. ૫

૫૬ રાગ ધોળ

રાતે સખી જાન જો નિં ચાલેરે
 નેડીપુનાં અવે લટકતો લલેરે ૧
 નેડી શોભા મુગે વણુવી ન જાયરે
 નેડી નીગમ નેતિનેનિ કરી ગાયરે ૨
 મોડે ઘેડે રાજેશ્વર બીરાજેરે
 છળી જોડ કાદી કદ્રા લજેરે ૩
 મધ્યા હલે માહા મુનીના પ્રહરે
 તેમા શોભે તારે વીટયો જેમ ચંદરે ૪
 મુકશનકાદીક ઉત્તમ જશ ગાયરે
 નૃત કરી નારદ વેણુ બજાયરે ૫

નીજ શખા ચમર કરે લઈ હાથેરે
આ જો આઠ્યા ભુમાનંદનો નાથરે ૬

૨

જીવો છબી શામ સુન્દર વર ઠેરીરે
હીરની નાડી મુથણુલી શોનેરીરે ૧
જરકશી જામો બુદ્ધાદારે
કશીયો કમર શોનેરી કટારે ૨
શીરપર પાઘ પેચાળી નવ રંગીરે
કાંને શુદ્ધ શુલાળી માથે કલગારે ૩
ચંજરા તોરા ગળે શુલાળના હારે
આવી ઉપર લમર કરે શુ જાલરે ૪
પોચી કડા બાયે ગળુખંધરે
નગ જડાં કુડળ મોતીનાં ઝદરે ૫
વેગે જીવ્યો વરણાગીથો વનમાળી
શીતળ થયે ભુમાનંદ કહે ભાળીરે ૬

પદ રાગ ગરબી

સાચા ગંતનાં અંગ એધાંણરે જોઈ લેવાં બ્રહ્મીયે
જેને મળવે માંન્યુ કલ્યાણરે તેને જોવા ઘડીયે ઘડીયે ૧

ખાતાંપીતાં જોતાં જણાશેરે આશે એના અંતરની
 ઉઠે બેઠે બોલે ખુલાશેરે પાસે વસતાં એ નરની ૨
 હશે હાર દહૈયા ફેરે વણકયે પણ વરતાશે
 જેમજેમ છપાડશે ઘરેણુરે તેમતેમ છતુ થાશે ૩
 ખાચે ખુણેલસણ એલચીરે તે ગંધ કરે છુપાવાનું
 કહે નીરુકુળાનદ ત્રાત નકીરે જેમ છે તેમજણાવાનું ૪

પદ ૨

જેવો રસ ભર્યો જે હામેરે તેવો તેમાંથી ધરશે
 કાચ કાઢશે પડશે કામેરે નીચે તેવો નીશરશે ૧
 જોને આર કરે જન જેવોરે તેવો આવે ઓટકારે
 આણ પુછે નીશરે એવોરે આશે અંતરની ખારે ૨
 જોને ચીલ ચડે અશમાને નજર તેની નીચી છે
 દેખી મારણને મન માંનેરે અન્ય જોવા આંખ મીચીછે ૩
 એવા લક્ષણ વાલા લાખુરે દીઠા મે દગો ભરીયા
 કહે નીરુકુળાનદ સુ ભાખુરે આલખો એની જોઈ કીયા ૪

પદ ૩

કામી બોલે કાળે ભરીયુરે લોભી બોલે લોભ લઇ
 કોધી બોલે કોધે અનુશરીયુરે માંની બોલે માનસઈ ૧
 સ્વાદી બોલે સ્વાદ વખાણી! ડભી બોલે ડંબભરી
 અંહકારી અંહકાર આંણીરે કપટી બોલે કપટ કરી ૨

માટે જે જનને મલે જેવારે તેવો તેને રંગ ચઢશે
 નેજાયે શ્રાતા સાડ લે વાર જેમ છે તેમ તેનું જડશે ૩
 યુમ ખરા હોય ખપ વાતારે તેને જોવું તપાશી
 થાય નીરકુળાનંદ સુખાલારે ખરી વાત કહી ખાશી ૪

પદ ૪

વણ સાધુનો વરતારોરે આ પદ સૂચતાં ઓરખાશે
 પછે સોપીશમા ગમ સારોરે તે સાથે પ્રીતી થાશે ૧
 તેડુ વીના મન નહી માનેરે ખીજે દલડુ નહી જોશે
 ઠાંપરની વાતુ કાને જે સાંભળી પડયમા ને પેશે ૨
 આંખ્ય અતરની ઉઘડશેરે પડશે પારખુ પોતાને
 ખરા ખેટાની ગમ પડશે જડશે વાતુ એ જોતાને ૩
 પછી સંતઅસત એક પાડેરે નહી દેખે તે કોઇ દને
 કે નીરકુળાનંદ શુ દેખાડેરે જાંણુજે જેમ છે તેમમને ૪

પદ ૫

જેનુ તનમન માન્યુ ત્યાગેરે ભક્તી ધર્મ ભાવે છે
 તેના વચન વીટાણા વૈગેરે અંતરમાથી આવે છે ૧
 શીલ સંતેષને વડી શાન્તીરે એમાં રહને જોડે છે
 ધીરજતા કય નથી જાતીરે જ્યાંન ધ્યાનમાં ડાલે છે ૨
 જોવા સત સઉના સગારે પરઉપગારી પુરા છે
 જેના દલમા નેકોય દગારે સત્ય વાતમાં શુરા છે ૩

વધી હેન ધણુ' છે હુયેરે આંખે અમરત વરશે' છે
કહે નીરકુલાનંદશુ કહીયેરે એ જનજોઇ હારીહરખેછે :

૬

નકી વાન છે એ નીરધાર જુડી જરાય નથી
સહુ અતરે કરો વીચાર ધણુ શુ કહુ કથી ૧
એક જમ તાં બેલીયો સંખ અસંખથી શુ સર્થુ
એક જમીને બેલ્યો નીસખ યમના જાવા કર્યુ ૨
એમ એક પુજ્યે પુજ્યા સઉ સેવે સૌઉ ચેવીયા
માટે ધણુ ધણુ શુ કહિ ભેદ ભક્તના કલ્યા ૩
હવે એવા વીના જે અનેક જગતમાં જે કહીયે
કહે નીરકુલાનંદ વીવેક શેવે સુખશુ લઇયે ૪

૫૬ ૭

જેના અંતરમાં કામક્રોધ લોભની લાય બહે
એવા બહુ કરના હોય બોધ તે સાંભલે શુ વલે ૧
માન મમતા મહર મોહ ધરશા અતી ઘણી
એવો અધમ સર્ગાલ મોહ ધરી રહ્યા જે ઘણી ૨
તેને સેવતાં શુદ્ધ થાય પુણને સુ પાંગીયે
જે જમાડીયે તે પણ જાય ખાધુ જે હરામીયે ૩
એનાં દરશન તે હુખ દેણુ ન થાય તે નકીજીયે
સૂણી નીરકુલાનંદનાં વેણુ સૌ માની લીજીયે ૪

૫૬ ૮

એવા વીકારી નરની વાત દેનાર છે દુઃખની
 જેના અંતરમાં દીન રાત ઇચ્છા વીસય સુખની ૧
 એને અર્થ કરે ઉપાય શોધી સારાં ગાંમને
 પોતે પોતાનું માતમ ગાય ચાચે દામ વામને ૨
 કરે કથા કીરતન કાવ્ય અર્થ એ સારવા
 ભલે દેખાડે ભક્તી ભાવ પર ઘર મારવા ૩
 એથી કેદી ન થાય કલ્યાણ ચજામુને જાણવું
 કહે નીરકુલાનદ નીરવાણુ પેળી પરમાણુ ૪

૯

દેહ પોશવા સાડ જે દંભ કરે છે જે કબુદી
 ખોટા સુખ અર્થે આરભ મુકયો નહી મુવાસુધી ૧
 તેણે જનમ પશુ ને પાડ ખોયો ખોટા કારણે
 મોક્ષ મારગે આપ્યાં કમાડ કડી જડા ખારણે ૨
 ફેરા નફાવ્યો થયો તે ફજેત છતા ગઈ જલમાં
 મેલી મુક્ત મોટપની રીત્ય દયા ની કરા બલમાં ૩
 આપડા પણે આખો દીવસ દુઃખે ભર્યો દોહાલો
 કહે નીરકુલાનદ અવસ ખાટયો માલ ખાઈલો ૪

૧૦

સત અસતનો ચોલખાણ પાડા છે પુનઃપુનઃ
 સુખી સર્વે જન શુભાણુ નિઃશામાં નિઃશામાં ૧

જડ ભરત જન કળે દેવ એવું થાવું આપણે
 તારે કરતાં અસતની સેવ વાતકો કેમ જાને ૨
 અત્તી આદ્યું કામ અતોલ પરલોક પાંમવા
 ત્યારે ખરી કરી જોયે જોલ વીધ તે વાંમવા ૩
 વણસમળે સાર અસાર પારકો કૈણ થયા
 કરી નીસ્કુલાન હ વીચાર સત અસત કર્યા ૪

પદ ૧૧

કેને દુઃખ થાવનો દસમારે ભુલે જૂડો ભાવ નથી
 પલ ઉપકારે પલપલમારે ઉપળે ઇચ્છા અંતરથી ૧
 પંચવીશ્યને પરહરીનેરે વરતો છે વણ વીકારે
 તેડ જણુયે જામે કરાનેરે જન એ જોલે છે જ્યારે ૨
 વણનોનારે નણ વાતુરે વારે એના અતરથી
 જોલે અહ મતાતુ ઘનાતુરે ઉતરતનમન સુખપરથી ૩
 એવા કાથી મલે જન એકેરે નીરમળ અતરે નીસ્વકામી
 કહે નીસ્કુલાન હ રિવેકેરે ખીજા બહુ હો હરામી ૪

પદ ૧૨

વીશ્ય જનનાં વાયકરે ભર્યા ભરપુર ભુકાઇયે
 હોયે સૌને દુઃખઘાયકરે એથી સુખીયા શુ થાયે ૧
 જોને અગ્ની ધદી ધર્મમારે વીશે સાડવી લખ્યા છે
 એનાં વચન શોધી શાસ્ત્રમારે સર્વે લઇને લખ્યા છે ૨

વલી વશીષ્ઠને દુરવાસારે લોભી કોપી કાગે છે
 એના અતરની જે આસેરે સર્વે શાસ્ત્ર જણાવેછે ૩
 માટે જે જનમાં શુભ જેવોરે એવો આપે સેવકને
 કહે નીરકુળાનંદ ન શેવોરે જાણી એવા વીવેકનેરે ૪

પદ ૧૩

કયાં ખટદશ પદ આ ખોલીરે સૌજનને સમઝાવને
 કહ્યુ તનમનમાં મે તોલીરે જેમ છે તેમ જણાવને ૧
 કોય પીઉ સરસને પાધરે ઉઠેરે નર ઉરગને
 તોયે નીરવીશ તન થાયરે વાઘે વીશ એના અગને ૨
 જોને જેવો શુભ જે બીજેરે તેવો તેહ જણાવે છે
 તેની કોટા જતન જોડીજેરે તોય તે શુ ખદક્ષાવે છે ૩
 એવા ઝેરીલા જન લક્ષ્મીરે તરન તેને તણ દેવા
 સુણી નીરકુળાનંદની વાંણીરે સુધ સતની કરીયે સેના ૪

પદ ૧૪

કઠણ વચન કઉછુરે કડવાં કાકચરૂપ
 દત્તીને ગોલી દઉછુરે સુખ થાવા અનુપ ૧
 ખરેખ મન જન ખાવશેરે આવું જે ઔપદ
 છરણ રોગ તેનો જાવશેરે મુખી થારો સદ ૨
 પણ બીક રહે છે ખોલતાંરે સાચી દેતાં શીખ
 ખરા છીદર કેના ખોલતાંરે વવધ જાશે વીખ ૩

દેહ માનીને હલમારે સુણતાં જાશે સુખ
 પરજલશે તે પલમારે ઢાઝયે થાશે દુખ ૪
 માટે કઉન કઉ કોય નરે એમ આવે વીચાર
 નીરુકુળાનંદ વીચારી જોયનેરે પછે કરૂં કચાર ૫

૧૫

સુણો સાધુ સુખજી સરખારે નારદ જેવા નેક
 નથી ઉપમામાંનો સરખારે ઉર કરો વીવેક ૧
 જડભ્રત જેવા જાંણીયેરે શનકાદીક સમાન
 કદરજ જેવા વખાંણીયેરે ખરાખ ખમ્યાવાન ૨
 એવી સાધુતાને આશરીરે જાશે લીધો જોગ
 ત્યારે પ્રીત સહુ શુ પરકરીરે ભૂલવા ભન ભોગ ૩
 એની રીત્યે રીત્ય આપણીરે ખીજી ત્યે જાધ
 પરકરો પરી પાપણીરે વલગી એ વરાધ ૪
 ફોગટ પડતા ખીજા કંદમારે આવે દુઃખ અનંત
 નીરુકુળાનંદ આનંદમારે સદાચોને સંત ૫

૫૬ ૧૬

શુક્રજ્યે નથી સંધર્ચુરે ધાતું વલી ધન
 નાણુ નારદે ભેલુ ન કર્યુરે કેછે કોઇ દન ૧
 જડભરતે ન જોડાવીયુરે ગાડુ ગાડી વેલ
 કદરજનુ વાશે કાવીયુર ખરી ક્ષમાનો ખેલ ૨

સનકાદીકે સુખ કારણેરે ગાડુ ન રાખ્યું ઘેર
 આતો બાધ્યા ખીજને બારણેર કરવા કાલોકેર ૩
 મેત્રી ઉભી અશલ રીતનેરે નકલ લીધી નેક
 તેતો ચોટી ગઈ ચીતનેરે છોડે નહુટે છેક ૪
 કહે એની કારતુરે તેશુ બાધાય વેર
 કહે નીરકુળાનંદ તો હજુરે મુપર રાખજો મેર ૫

પદ ૧૮

જરૂર જાણું છે જાણુજેરે પ્રભુજીને પાસ
 એતો દેખી ચેમ આણુજેર વણ કરે તપાસ ૧
 જાણા જગ મોટાં બુઠ ઇરે તેની તજે તાણ
 એને ઇછે તે હયા કુટ છે ને ઇછે શુભાણ ૨
 મેલો તાણ આ લોક મુખનોરે પ્રાત કરો પરલોક
 એતો મનો જ મુખનોરે જોટે હરખ શોક ૩
 રૂઝા સંત પી રીતડીરે જાણો બુદ્ધિજન
 જેને પ્રભુ સાથે પ્રીતડીરે તે વાચારો મન ૪
 મયે કલકને મરશુરે એતો છે અકાજ
 તેતો નીરકુળાનંદ નરશુરે જાઈ રીઝે નહી રાજ ૫

પદ ૧૯

શોધી આંખો તુ સુતસંગમારે લજવાને લગવાન
 આંખો તારે તારા અંગમારે નાંતા મોટય પમાન ૧

સુઉ સંતને શીશ નમાવતોરે યેને દાસાનુંદાસ	
ગુણ ગોત્રીઢણના ગાવતોરે જગથી થઈ ઉદાસ	૨
ઐહુ ગયુ તારી ગાંઠનુંરે બીજુ પેકુ પાપ	
લઈ લીધુ લણુ લાંઠનુંરે અપલુ કયુ આપ	૩
બની વાત ગઈ બગડીરે કવથાણુ છે કામ	
દલેશ લગી છે સગડીરે સઉનો થાવા સ્યામ	૪
નાને ગુણે તો ટપ ન મલેરે વીચારી જોને ખાત	
કહે નીરુકુળાનંદ કા બલેરે ઠાલો દીન રાત્ર	૫

૫૬ ૨૦

મોટા થાવાનુ મનમાંરે દલમાં ઘણુ ડોડ	
તેવા ગુણુ નથી તનમાંરે ઠાંકરે તુ કોડ	૧
તુ તપાસી જોને તુજનેરે ઉતરી અંતરમાંય	
પછિ ઇછ જે થાવા પુન્યનેરે તેનુ નથી કાંય	૨
કાંમ કોધ વલી ક્ષોભ છેરે લીયે છે તારી લાજ	
તેણુ કરી અંતર ક્ષોભ છેરે જો વીચારી આજ	૩
ભુડા ઘાટ ઉઠે છે ભીનરેરે જે ન કેવાય ગાર્ય	
ઐહુ વાતનો તારે અતરેરે નથી નથી વીચાર	૪
નથી ખોલતો ખોટા માયનીરે દે છે બીજાને દોષ	
કે છે નીરુકુળાનંદ ન્યાયનીરે અમથો શો અપશોષ	૫

પદ ૨૧

એક ભુલશેા જો એકઠેરે વાલ્યાં મીડાં વીશ	
જોતાં શર વાલો ન જરેરે તારે કરી છે રીસ	૧
ધન વીના કરે છે ધાંખનારે કાંચક મલવા કાજ	
પાંમીશ નહી પડીકાં રાખનારે ઠાલી ખોઈશ લાજ	૨
દીવો દીનકર આગળેરે કરવા જાયે કોય	
શેખા શુ લખાય કાગલેરે ઉલટી હાશી હોય	૩
મોટા પંડીત આગે મુરખોરે કરે કો ઉચાર	
સઉ જાણે પશુ સરખોરે જાયે ન પડે ભાર	૪
માંડો મોર કળા શોયા મણીરે પછે દેખાડે પુક	
નીરકુળાનંદ લાગે લજમણીરે જરાએ નથી જુડ	૫

પદ ૨૨

વાત હેતની હૈયે ધારજેરે સમજીને શુજાણુ	
દાંમ પડે એ વીચારજેરે તો યાગે કલ્યાણુ	૧
પ્રભુજીને પાંમવારે આછે સુંદર શાર	
વધુ વડાં વીઘ્ન વાંમવારે પામવા ખેડો પાર્ય	૨
કથું લગાડીને કડવુંરે લીંમથી ઘણુ લાખ	
એમ કહીને નાંતુ લડવુરે સઉ પુરશે સાખ	૩
કોય વીધે આવી કાંનનેરે કરીને કલ છલ	

પણ સમજો તેના તાંતનેરે પેઠાવશે કુંડલ ૪
રહુ આપણી જે રીત્યતુરે શોધી કયું સાર
કહું નીરકુળાનંદ હીતતુરે સાર સુખ દેનાર

પદ ૨૩

જાંતો મલી છે, મોટી વાત હાથ આવી તેમા હારજેરે
કરી જતન દીવસ રાત્ર સુતા બેઠાં સંભારજેરે ૧
આચો મલ્યો છે સતસંગ અંગે અચલ દરી રાખજેરે
રખે ચડે બીજનો રંગ એવુ ડાપણ દુર્ગ નાંખજેરે ૨
લઇ બેઠા છે મોટા લાલ લેટી પુરણુબ્રહ્મનેરે
નહી તો દુઃખનો ઉગતડલ માની લેજે અં મરમનેરે ૩
આજ પાંખ્યા છે આનંદ વાખ્યા દારૂયુ દુઃખનેરે
એમ કહે નીરકુળ નંદ રાખે સુકના એવા સુખનેરે ૪

પદ ૨૪

ધણ મોંઘા જે ધનશામ નાવે નજરે ન મલે કોઇનેરે
અક્ષર વાશી આહુ જામને રહ્યા છે અખંડજોઇનેરે ૧
અતિ થઇને દીન આધીન નીત્ય નમાવે છે શીશનેરે
લગ્ની લગાડી લેલીન જોઈ રહ્યા છે જગદીશનેરે -

એવા મુક્તને મલવા કાજ મોટા ઇછેછે મનમાં
 શીવ બ્રહ્માને શુરરાજ તેતો તલખે છે તનમાં ૩
 એવા દેવતાનાં દરશન થાતાં નથી થોડી વાતમાં
 નીસ્કંપાનંદ વીચારે મન આવો રહશ બેશી એકાંતમાં ૪

૫૬ ૨૫

કીડાં જીવકીયાં જગદીશ જાણો જુજવી જાત્યને છેર
 મર આપીએ શોશો શીશ તો એ વણ મલ્યાનીવાતછેર ૧
 કીયાં કીડી કની મેલાપ લેણો થાવા ભારે લેદ છેર
 કીયાં પુરણ પુરુષોત્તમ આપ કીયાં જેને બઉકેદછેર ૨
 અતિ અણ મલ્યાન એહ મલ્લવું માઇક અમાઇકનેરે
 તે તો દયા કરી ધરી દેહ આવે એધારવા અનેકનેરે ૩
 તઇયે થાયે એનો મેલાપ જારે નર તન ધરે નાથજીરે
 કહે નીસ્કંપાનંદ આપ તારે મેલાપ એને સાથજીરે ૪

૫૬ ૨૬

એવા મલ્યા છે મહારાજ જે કેઇ સર્વાના શામ છેર
 વાલીરાજ એ ધીરાજ એને આધારે સો ધામ છેર ૧
 ધાંમધામના જેરેનાર હજુર છે જોડીને હાથનેરે
 કરીઆ રત્ય શુ ઉચાર શીશ નમાવો હે નાથનેરે ૨

શીવ બ્રહ્માને સુરેશ્વ દેવ અદેવ રેછે ડરતારે
 જેની આજ્ઞામાં અઉનેશ શશી સુરજ રેછે ફરતારે ૭
 કંપે કાલ માયા મનમાંવ અતિ ઘણું અંતરમાંરે
 કહે નીરકુળા નદ કાંચ તુપણ ઠર્ય એના ડરમાંરે ૪

પદ ૨૭

એને આગદય જો આપણ કાંણુ ગણતિમાં આવીયેરે
 શીદ ડાલીને ડાપણુ સમજી શિયાંણુ હશાવીયેરે ૧
 જેને રચ્યુ આ જગત્ જોને જુજ જાત્યનુરે
 જોતાં મુઝાઈ જાય મન એવું કયું ભાતભાતનુરે ૨
 એણે કર્યું એવું એક થાય નહી જરૂર જાણીયેરે
 વણકરે એ વીવેક શીદ અભીમાન આણીયેરે ૩
 મેલી ડાપણુ લોળાપણુ રયે દામના દાસ થઇનેરે
 કહે નીરકુળાનંદ આપણુ તો બેશીયે લાલ લેઇનેરે ૪

પદ ૨૮

જેજે હરીયે કર્યું હેત એવું કરે કોણુ આપણેરે
 માત તાત સગાં સમેત માંન્યા રનેહી લોલાપણેરે ૧
 જોને ગરલવાસની ત્રાસ ટલે કેમ ટાલી કોયનીરે
 તેપણુ ટાલીને અવીનાશ રાખે ખખર્યા અન્યતોયનીરે ૨

યત્ની સમેસમે સંભાલ જાણેા કરે હરીજનનીરે
 બીજી જોવું કાણુ દયાલ કયારે મનાય નહી મનનેરે ૩
 એમ સમજાવીના જન આવે ઉન્નતાઇ અંગમારે
 કહે નીરુકુલાનંદ વચન પછે મનમાને કુસંગમારે ૪

૫૬ ૨૯

નહી ગણેા પોતામાં શુભ જાણ્યું હુપણ છાઉ કાંમનેરે
 તારે કોને વાધેા કુણુ લેતાં અશરેા સુદર શાંમનેરે ૧
 જારે કરી દીનતા ત્યાગ અંગે લીધેા અહંકારનેરે
 તારે મદ્યેા માયાને લાગ ખરેા કરવા ખુવારનેરે ૨
 પછે પ્રભુ પાંમવા કાજ જેજે કર્યું તુ આ જગમારે
 તેતો સરવે ખોયેા સાજ પડયેા ઠાવકેા જઈ ઠગમારે ૩
 એવા મુરખની મીરાત્ય એને અથે નથી આવતીરે
 કહે નીરુકુલાનંદ વાત હરીભક્તને માન્ય ભાવતિરે ૪

૫૬ ૩૦

આવી અંગની જે વાત કાયે નર ઉતારે અંગમારે
 ત્યારે સુખી થાયે શાક્ષાતપછે સમજીરે સતસંગમારે ૧
 થઈ ગરીબને ગરજવાંન શીષ થઈ રહે 'સર્વ'નેરે
 મેલી મમતાને માંન ત્યાગ કરે તન ગર્વનેરે ૨

ખોલી ખોટ ન રાખે કાંઈ ભટ્ટી ભગતી ભજવવારે
 એક રહે અંતર માંઈ તાંન પ્રભુને રીજવવારે ૩
 એવા ઉપર શ્રીધનશામ સદા સર્વદા રાજી રહેા છેરે
 શરે નીરુકુળાનંદ કામ એમ સર્વે સંત કહે છેરે ૪

પદ ૩૧

કાતો વલી કહુ એક વાત સુણુ જો સઉ તલી
 છે જો સાંભલા જે વી શાક્ષાત વાલપે કહુ વલી ૧
 જેમ નરદેવ દધને હડ વેરી વશ કરે
 લીયે ખાટી તે સર્વે ખડ દુષ્ઠ તે સર્વે ડરે ૨
 તેમ પ્રગટ પુરણુ બ્રહ્મ સંતના શતરૂ હણ્યા
 કામક્રોધ લોભ જેવી સંમ તે તરણુ તોલ ગણ્યા ૩
 સ્વાદ સ્નેહ મમતા માંન પાપી પારે કાં કીધા
 કહું નીરુકુળાનંદને દાન નીજ જન તારી લીધા ૪

૪૨

પ્રેમ જીત્યા એ સતરૂ શમોહ કામ કરોધ લોભક્ષ
 સ્વાદ સ્નેહ મમતા મોહ તે તો દેખાડુ કહી ૧
 કામ કારણે કઠાવી લાજ કરોધ ખોલા બંધ કરી
 લોભ ઉપયં માહા મુનીરાજ આવીયા ઝાડે ફરી ૨

રવાદે સહ એકઠું કરી અન્ન જલ નાંખી જન જમે
 રનેહ સંભારે નહી સજન માંનથી દુર રમે ૩
 કાઠી રીસ કરી હડકાર ખીજી દુષ્ટ બહુ ડર્યા
 કહે નીરકુળાનંદ નીરધાર વેરો એમવશ કર્યા ૪

સારો શકકો યેસારો સુદર પ્રભુજી પ્રગટ થઈ
 નીષ્કલંક કર્યા નારી નર ઉત્તમ ઉપદેશ દઈ ૧
 કોઈ કાલે સુણી નહી કાન એવી રીત્ય આપે આણી
 લોકમાંઈ અલોપીક નીલાન આચર્યે પામ્યા પ્રાણી ૨
 બહુ શામથી વાવરી શામ કામ તે કૈંક કરી
 રહે પધારીયા નીજ ધામ શ્રી ધનશામ હરી ૩
 વાસેરીયા વેરી વીપગીત ખરાખરે ખીજે ભર્યા
 કહે નીરકુળાનંદ તેની રીત્ય દેખી શોચુ દાઝી મર્યા ૪

વડુ વેર વાળવાને ને કાજ સાવધાંએ સહુ થયાં
 મોટામોટાની લેવાને લાજ તાઠે છે તે હરીયાં ૧
 ઝીણા ઝાલવામાં નહી જશ માટે મોટાને જોશે
 કરશે દગો દેખજો અવસ્ય વેર વાલી વગોવશે ૨

માટે પ્રભુ પછી એમ થાય તેનો સંસોશીયો
 સમાસમુ કહે કોં કેમ જેનો રખવાસ ગીયા ૩
 એમ છિ એ અનાદીની રીત્ય નવી એ નથી થઇ
 કહે નીરકુળાનંદ ધારો ચીત્ત સનાતન સાચી કહી ૪

૫૬ ૨૫

કરન પધાર્યા ફેડેની વાત શ્રી ભગવતે ભાળી
 * કયોં અસુરે બહુ ઉત્પાત હરીનારી ઘેર રાખી ૧
 અરબુનતુ ન ઉપજ્યુ કાંચ ગાંડીવતે ઘણુ એ હતુ
 તોય ન થઇ તેનીશાય બુઢાપણુ આવ્યુ નોતું ૨
 માટે પ્રભુ ગયા પછી એમ થાય તેનો સંસોશીયો
 સમાસમુ કહે કોં કેમ જેનો રખવાસ ગીયા ૩
 માટે સમઝો સર્વે સુબલુ વચનમાં વલગીરેજો
 કહે નીરકુળાનંદ નીરવાંણુ કઠણુ પલ આવી છેજો ૪

૫૬ ૩૬

નારીન જીવો નજરે કાચ વીતની તો વાત બુડી
 સ્વાદ સનેહ દુખદાઈ દોય ઇછા એની ટાલો ઉડી ૧
 માન મોટો છે અરી અજીત સમઝીને સંગ તજો
 નકરો એ પચની પરતીત હીતો શુ હરી ભજો ૨

આવો અવસર જાય અમુદય પાછો તે પામતો નથી
 તેને તપાસી કરો તોલ ઉંઠો અંતરથી ૭
 માંડી મુઠી જુગટાની જેમ જીત્યા તો જીત થઈ
 કહે નીરકુળાનંદ તો એમ હાર્યા તો હાર થઈ ૪

સંતનાં ત્રીસ લક્ષણ

પરમકૃપાલુ ૧ દ્રોહરહીત ૨ ક્ષમાવાન ૩ સત્યવાંણી ૪
 નીધા રહીત ૫ દ્વંદ્વ રહીત ૬ પરમ ઉપકાર ૭ કામરહીત ૮
 ઇદ્રીજીત ૯ કેમલતા ૧૦ આચારવાન ૧૧ સંગ્રહરહીત ૧૨
 વીચારવાન ૧૩ નીજ ધર્મ પાલક ૧૪ સાવધાન ૧૫ વીકાર
 રહીત ૧૬ ખીરજવંત ૧૭ દયા અધીક ૧૮ ખટ ઉરમી
 રહીત ૧૯ માન રહીત ૨૦ દાસપણું ૨૧ સર્ણાગત વછલ
 ૨૨ જ્ઞાનસત્તા ૨૩ સહુના મીત્ર ૨૪ વીવેકી ૨૫ વીધાસી
 ૨૬ બ્રાતી રહીત ૨૭ હરીપારાયણ ૨૮ હુનીરાશી ૨૯
 ભજની સદા ૩૦

ચોસઠ પદી

એકવાત અનુપ અમોલ્ય કરૂ જી કવા તાણું
 પણ મન ભાઈ કેછે મ ભોલ્ય ઘોલ્યું ન કેવું ઘણુ ૧
 પણ વણ કર્યે જોવી ગત્ય પડે કેમ પરને
 સંતઅસતમાં એક મત્ય નીચે રહે નરને ૨
 માટે કહ્યા વીનાના કલાયે સહુ તે સુણી લઇયે
 મોટા સંતનો કહ્યો મહીમાય તે સંત કેને કહીયે ઠ
 કેછે સંત શેવે સરે કાજ એમ છે આગમમાં ,
 સુણી નીરકુળાનંદ તે આજ સઉ છે ઉદમમાં ૪

પદ ૨

એવા સંત તણી ચોલખાંણુ કહુ સહુ માંભવે ।
 પછે સાંપી તેને મન પાંણુ એ વાલે તેમ વાલે ૧
 જેના અંતરમાં અવીનાસ વાસ કરી વસીયા
 તેણે કામે કોધ પાંખ્યા નાસ લોભને મોહ ગીયા ૨
 એવા શતરૂ તણું ટાલ્યું શાલ લાલ જ્યાં આવીરહયા ।
 તેણે સંત થયા છે નીકાલ પુરણ કામ થીયા ૩
 એવા સંત જે હોય સંસાર શોધીને શેવીજ્યે
 કહે નીરકુળાનંદ નીરધાર તો લાલ તે લીજ્યે ૪

સાચા સંત શેવે શેવ્યા નાથ શેવ્યા સુર શહુને
 શેવ્યા સુકત મુની રૂપી સાથ ખીજ શેવ્યા બહુને ૧
 એવા સંત જમી જમ્યા શાંમ જમ્યા સહુ દેવતા
 જમ્યા સર્વે લોક સર્વે ધામ શહુ થયા ત્રપતા ૨
 એવા સંતને પુજીને પટ પ્રીતેશુ પેરાવીયાં
 તેણે ઢાંકયાં શહુનાં ઘટ લલા મન ભાવીયાં ૩
 એવા સંત મલ્યે મલ્યા સ્વાંમી ખાંમી કાંઈયે નરહી
 કહે નીરકુળાનંદ શીશ નાંમી સાચી સહુને કહી ૪

૫૬ રાગ અરબી

વંદુ સહેજાનંદ રસ રૂપ અનુપમ સારનેરે લોલ
 જેને ભજતાં છુટે ફદ ફરે ભવપારનેરે લોલ ૧
 સમર પ્રગટ રૂપ મુખ ધામ અનુપમ નામનેરે લોલ
 જેને ભવ બ્રહ્માદીક દેવ ભજે તણ કામનેરે લોલ ૨
 જે હરી અક્ષર બ્રહ્માધાર પાર ફાઇ નવલહેરે લોલ
 જેને શેષ શહુસ મુખ ગાય નિગમ નેતિ કહેરલોલ ૩
 તથા સુહર રૂપ અનુપમ ભુગલ ચરણે નર્મરેલોલ
 નખશીખ પ્રેમશખીના નાથ રહો ઉરમાં રમીરેલોલ ૪

આવોમારા મોહન મીડડાલાલ કેજેઉ તારી મુરતીરેલોલ
 જતન કરીરાખુ રશીયારાજ વિસાડ નહી ઉરથીરે લોલ ૧
 મન માડ મોહું મોહનલાલ પાઘડલીની ભાતમાંરેલોલ
 આવોઓરાછે,ગલાં ખાંશુછેત્ર ખાતીલાલજેઉખાંતમાંરેલોલ ૨
 વાલા તારૂ જલકે સુદર ભાલ તીલક રૂડાં કર્યાંરે લોલ
 વાલા તારા વામ કરણમાં તીલ તેણે મનડાં હર્યાંરેલોલ ૩
 વાલા તારી બ્રગુટીને બાણે સ્યામ કારજ મારાં ઠેરીયારેલોલ
 નેણે તારે પ્રેમશખીના નાથ કે ચિત મારા ચે રીયારેલોલ ૪

વાલા મુને વશ કીમી વજરાજ વાલપ તારા વાંમરે
 મન માડ તલદે જોવા કાજ ટિબકડી છે ગાલમારે લોલ ૧
 વાલા તારી નાશિકા નમડી નાથ અધર બીબ લાડછેલોલ
 દેલા મારા પ્રાણુ કડુ ખુર્યાણુ જોયા જેવી ચાલ છેરે લોલ ૨
 વાલા તારા દંત દાડમના ખીજ અતુરાઈ આવતારે લોલ
 વાલા મારા પ્રાણુ હરો છો નાથ મીઠુમીઠુ ગાવતારે લોલ ૩
 વાલા તારે હસવે હરાણુ ચી ૧ ખીજુ હવે નવ ગમેરેલોલ
 મન માડ પ્રેમશખીના નાથ કે તમ કેડે જમે રેલોલ ૪

રશીયા જોઈ રૂપાળી કોટ રૂડી રેખાવળીરેલોલ
 વાલા મારૂ મનડુ મલવાચામ કે જાય ચિતડુ ચળોરેલોલ ૧
 વાલા તારી જમણી ભુજને પાસ રૂડ તીલ ચાર છેરેલોલ
 વાલા તારા કંઠ વચે તીલ એક અનુપમસાર છેરે લોલ ૨
 વાલા તારા ઉરમાં વિણુગુણ હાર જોઈ નેણાં ઠરેરેલોલ
 વાલા તેતો જાણે પ્રેમી જન જોઈ નીન ધ્યાન ધરેરેલોલ ૩
 રશીયા જોઈ તમારૂ રૂપ રશીકજન ઘેલકારે લોલ
 આવો પ્રેમશખીના નાથ સુદરવર છેલકારે લોલ ૪

વાલા તારી ભુજ જુમલ જુગટીશ જોઈને જાઉં વારણુરેલોલ
 કરનાં લટકા ઠરતા લાલ આવોને મારે ખારણુરે લોલ ૧
 વાલા તારી આંગળીયુની રેખા નખમણી જોઈનેરેલોલ
 વાલા મારા ચિતમાં રાખુ ચોરી કહુ નહી કોઈનેરેલોલ ૨
 વાલા તારા ઉરમાં અનુપમછાપ જોવાને જીવ આકળોરેલોલ
 વાલા મારે હૈડે હરખ નમાય જાણુ જે હમણાં મળોરેલોલ ૩
 વાલા તારૂ ઉદર અતી રસ રૂપ શિતળ સદા નાથજીરેલોલ
 આવો ચોરા પ્રેમશખીના પ્રાણ મળુ ભરી ખાથજીરેલોલ ૪

વાલા તારી મુરતિ રસરૂપ રસિક જોઈને જીવેરે લોલ
 વાલા જો રસના ચાખણુ હાર છાશ નવ પીએરે લોલ ૧
 વાલા મારે સૂખસંપત તમે સ્યામ મોહન મન ભાવતારેલોલ
 આવો મારે મંદીર જીવનપ્રાણુ હશીને બિલાવતારે લોલ ૨
 વાલા તારૂ રૂપ અનુપમ ગૈર મુરતિ મનમાં ગમેરેલોલ
 વાલા તારૂ જોખન જોવા કાજ કે ચિત્ત ચરણે નમેરેલોલ ૩
 આવો માર રશીયા રાજીવ નેણુ મરમ કરી બોલતારેલોલ
 આવો વાલા પ્રેમશખીના શેણુ મંદીર મારે ડોલતારેલોલ ૪

વાલા તારૂ રૂપ અનુપમ નાથ ઉદર શોભા ઘણીરેલોલ
 ત્રીવલી જોણું મુદર છેલ આવોને આરા અમ લણીરેલોલ ૧
 વાલા તારી નાભી નૌત્તમ રૂપ ઉડી અતિ ગોળ છેરેલોલ
 કટીલક જોઈને જાદવરાય કે મન રગ ચોળ છેરેલોલ ૨
 વાલા તારી જ'ઘા જુગલની શોભા મનમાં જોઈ રહુરેલોલ
 વાલા તિત નીરખુ પીડોને પાની કાઢને નવ કહુરેલોલ ૩
 વાલા તારા ચરણકમળનું ધ્યાન ધરૂ અતિ હેતમારેલોલ
 આવો વાલા પ્રેમશખીના નાથ રાખુ મારા ચિત્તમાંરેલોલ ૪

વાલા તારા જુગલ ચરણ રસરૂપ વખાણુ વાલમારેલોલ
 વાલા અગ્નિ કૌમળ અરુણ રશ્મિ ચોરે ચિત્ર ચાલમારેલોલ ૧
 વાલા તારે જમણે અંગુઠે નિલ કં નખમાં ચિત્તેરેલોલ
 વાલા છેલી આંગળીએ તિલ એક જોવા મન દિગ્ધ છેરેલોલ ૨
 વાલા તારા નખની અરુણતા જોઈને શશિકળા ક્ષિણેરેલોલ
 વાલા રસ ચોર ચર ચક્રેર જે ભક્ત જોવાને પ્રવીણુછેરેલોલ ૩
 વાલા તારી ઉર્ધ્વ રેખામાં ચિત્ત રહો કરી વાસનેરેલોલ
 માગે પ્રેમ સખી કર જોડી દુજો દાન દાસનેરેરે લોલ ૪

શ્રી સદગુરુ ગુણાર્તાતાનંદ સ્વામીની કરેલી વાર્તાએ।

હું બાળક હતો ત્યારે એક મારગી સાધુનો મહાન્ત
 મહા કરીને બેઠેલ ત્યાં જઈને પાધરી ડોશીયોને બેસવી
 તે મેં પ્રશ્ન પૂછ્યું જે કાર્ય શું અને કારણ શું? ત્યારે
 એ કહે ચામને તો આલડે નહીં, અને મને તો કાઈએ
 શીખવેલ નહીં! અને એ કહે કે તમે ઉત્તર કરા પછી
 મેં કહ્યું જે ભગવાનનું કારણ તે સર્વે સુષ્ટી કાર્ય ત્યાંતો
 સહી બુઝા પડી ગયા એક હરીજન પાસે કીરતન બોલાવી

કહ્યું કે આજના કીરતનમાંજ ચાર વેદ ખટ શાસ્ત્ર અને
અરાડ પુરાણ આવી જાય છે એવા ચમત્કારી છે ધીરેરામાં
એક ખાતો તેલ કકડાવીને શાલીંગગમને નાંખ્યા તે વાન
સ્વામીએ સાલગી ને રૂવા ઉભાં થયાં ને મોહિયા જીવમાં
ખગવા લાગ્યું જીવો! જગતમાં એવા લેહુ છે.

શુદ્ધ સ્વરૂપ નિષ્ઠા રાખી નીકર વાધો ભાગશે નહી
એમ મહાન્તે પણ કહ્યું છે તે માટે આ પ્રગટ પુરુષોત્તમ
તે સર્વે શ્રી કૃષ્ણઆદીજ અવનાર તેમના અવતારી સર્વના
કારણ સર્વના નિયતા એ આ શ્રીજી મહારાજ સહેજનદ
સ્વામી છે એમા લેશ માત્ર ફેર નથી એમ જાણી ઠાક
દેવી, દેવ દેવજ્ઞાનો ભર પાડવા દેવો નહી ને પ્રતીવ્રત
ખાની, નીતી રાખી તો ઠેક અક્ષરધામને પમાશે અને
આ સત્સંગનો મહીમા તો અપાર છે કેમકે બ્રહ્માંડ બ્રહ્માંડ
પ્રત્યે શ્રીકૃષ્ણ આદર મુર્તિયુ છે તેવા તો અનન્ય અવતાર
થયા ને આ વણુને તો શાક્ષાત શ્રીજીમહારાજ મળ્યાને વા. ન.
જેવાં તો આ સત્સંગમા છોકરાં છે એવો મહીમા સમજીને
દ્રઢ ઉપાશના કરી અને એવા જે પુરુષોત્તમ તેતો આ
એકજ તેણે તો સુધરી તપ વર્તાવી ખીજાએ તો લેજીને
લેજી બાઈ બાઈતુ રાખેલ પણ જીહું નપાડેલ એવી ગણી
વાતોઃ કહ્યું પદાર્થ ઝાઝા લેજાં કરવાં નહી નીકર ઘણી
મુઝવણ થવાની ને વાસના રહેશે દેહ સાડ પદાર્થને દેહને

તો વેરી કહ્યો છે તે ભજન કરાના છે વાંચના છે
એવો છે. દેહાભિમાન મુકે સર્વે દોષ જાય છે એ વાત
કહીને ઉપર વચનામૃત વચાવ્યું.

ને સુકતાનંદ સ્વામી જેના હોય તે પણ પદાર્થનો
ભોગ થયે ઉત્તરતા જેના રહે છે કે ન રહે

શોભ શાધનનું વચનામૃત વચવીને કહ્યું જે તે કરીને
અક્ષરધામ પમાય વળી કતુ જે અમારો વાક કદરોમા
અમેતો કહી છુટીયે કેમકે વૃથ થયા તે નહીં વેચા માટે
કહીયે છાએ જે સમગ્ર સુદ્ધ વર્તનને બીકર ઝાંગે દૂષપરો.

આ ઘડીયે જો હાય ઘોડું કે પેટ બેગલું કે વાળો
એવા મેગ થયા હતા તો બની રત જાગે પણ અમકુ
ચાક ઘડી ધ્યાનમા ન બેસાય તે રાત બની ઉઠા નેનાય
દેહુનું વેરી છે તે પોતાનું કનનને વાળ પગનું નોવરાયે
છે પણ ધ્યાન કરવા ને એવા ન.

વીશયથી બધાણો તે બાળ સુકાણું તે માટે
આપણે મુકાવું ને જુઓ અહીં વીશયના બોગ નથી તેને
પણ બરફીના પડીયા ભરેલ સોતેજ આવે તો તો બાધા
વગર રેવાય કે નરેવાય એવો જીવનો સ્વભાવ છે એટલાસાર
નથી આવતા એજ સાર છે

આ સતસંગમાંજ સુખ તે ધર્મ જ્ઞાન વેરાગ ભકતી
જે જે સુકૃત છે તે આ સતસંગમાં છે ને બીજે તો બધે

સરગી રહ્યું છે તેમાં તે પશુ જોવા છે. ને બોલનાં પણ આવડતુ નથી ને વીવેક પણ નથી. નેદાઈજ નથી. માટે જો કુમળનો જોગ થાય તો આ સતસંગને ઘસારો આવી જાય તે સારુ કુસંગ નજ કરવો. દેશકાળદીક આડ શુભ છે ને અશુભ છે તે વનવાળે આ જ્યાં થતા રહેતા હોય તેટલો દેશ શુભ ગાડીનો અશુભ અને જ્ઞાનસ્થાનને ધક્કા એ આદીક ઘણાક છે હવે કાળ શુભ તો ભગવાન લખાય ને મુખીયુ રેવાય અને અત્યુ જેમ કાળ હોય તેમ થાય તે. તેને આ વાટાણુ ભુકે છે ત્યારે લેખા બને મણુમ કુળી ને છે ને મુલ મળુ ત્યાર કેટલાક રાણુમ વળા મુલ તે શુભ બધાએનું અત્યુ લેખુ હતુ એ ઠેકાણુ અત્યુમ કળ લેખો.

કાળ કુરુધ લોભ મન ઈર્ષ્યા દેહાભીમાન એ સર્વે મુકળે તે દી ભગવાન ને ભગવાનના સાધુ રાજી થશે.

આ જંગાજી પર્વત કાડીને સમુદ્રને મળ્યાં છે તે તો મળે કેમકે પાંણી જાંજુ ત્યારે અમ થાય પણ આજે પંચ વીવય તેતો એથી એ આકળા છે કેમ જે પ્રદ્માને શીવ સરખા ભુલ્યા ને ઈંદ્રને હજાર ભગ થયાં ને ચંદ્રને કલંક લાગ્યુ એવને મીટામોટા રાવણાદીકને દુઃખ થયું ને સૌભરીને છતર્યા ને પાતસરને સુગીને એ આદીક ભુટયા તે માટે તેનો જોગ ન કરવો ને આ તો મહારાજ

પ્રગટીને રાખ્યું છે આવું તો કોઈએ ખાંધેલ નહીં મોટામોટા અવતારે પણ કળ્યા કર્યા પણ આ મારગ તો કોઈએ પર વરનાંયો નથી.

વેદ રસમાં મહારાજે કહ્યું છે જે હે પરમહશે. આ અસ્ત્રીરૂપ તરવારની જે તીખી ધારા તેણે જે પુરૂષ નથી હરાંણે તે તો દેવનો પણ દેવ છે માટે એ ધાર કાઢી થોડી નથી બહુજ આકરી છે તેનો જોગ થાવા નદેવો ને આ દેહ ધર્યો છે તેણે કરીને તો લગવાનજ ભજી લેવા આ ભરનખંડમાં દેહ કંઈ થોડે પુન્યે આવતો નથી. તે દેવતા પણ કહે છે જે અહો અર્મીષામ્ એ સ્ત્રોત બોલીને કહે એમ દેવતા પણ ઠંછે છે. તે મળ્યો. ને વળી લગવાનના સંત મળ્યા એ કાંઈ થોડી પ્રાપ્તી નહીં ને બુદ્ધિએને દશ વીશ લાખ રૂપીયા હશે તે કંઈ લેખા નહીં આવે અને પણ શેર ઉતરાત ખાવાનું નહીં. અને જેને રૂપીયા નથી તેને પણ તેમજ ખવાય માટે જોઈએ ખટલું ને કામ આવે એટલું પેના કરવું એ હીક છે આપણે લાભ મળ્યો છે એતો કાંઈ કહેવાય નહીં માટે હવે રાખવો.

સતબુદ્ધિ દ્વાપર ત્રેતા ને કળી એ ચાર બુદ્ધિની એક ચોકડી એવા ઇકે તેર ચોકડી એક ઇંદ્ર રાજ કરે, એવા ચાંદ ઇંદ્ર પડે ત્યારે એક વૈરાટનો દીવસ થાય ને એવા પ્રીત દીવસનો એક માસ ને બાર માસનું એક વરસ

એવાં શો વરસ થાય ત્યારે વૈરાટ પડે ત્યારે એક દી
પ્રધાન પુરતનો થાય એવા શો વરસે પછી પ્રકૃતી પુરવનો
એક દીવસ એવાં સો વરસ જીવે તોપણ એક દી તેને
કાળ નાશ કરી નાંખે છે ત્યારે કહો એની આગળ
આપણુ શુ આ એટલા સારૂ મુજબ મારૂ મારૂ કરનો હશે
માટે કાંઈ છે નહીં. થોડાકમાં કામ શાધી લેવું એવું મ'ડવું જે
અર્થત્ત્મનીવાદેયાત્માની એમ મ'ડવું એક દીવસ વચનામૃત
વંચાવીને કહ્યું કે આ વચનામૃતના ચોપડામાં તો ચાર
વેદ ખટ સાક્ષ ને ૧૮ પુરાણનો સાર છે તેમાં મહારાજે
સીદ્ધાંત વાત કહી તેનો અભ્યાસ કરવો.

ખડોડો કાંઈ આપણે લાભ થયો છે જોને ભગવાન
કેટલે છેટેથી દયા કરીને આપણે સારૂ આવ્યા છે આહા.
અને આ તો એાલી સતી ને જેમ લોકોએ સતી કરી
તેમ આ જીવને પણ ભગવાન ભજીયે છીએ શાસ્ત્ર ધર્મ
અર્થને કામપર છે ને મોક્ષપર તો માહીથી કોઈક શ્લોક છે
તે માટે મોક્ષના કામમા આવે તેનું ચહણુ કરવું બીજાં
સર્વે મદીરોમા સર્વે પાપ છે અને ચારેકાર પાપ છે એક
એક સતસગમાંજ કલ્યાણ છે બીજે કાંઈ કલ્યાણ છેજ નહીં
પછી પોતે પોતાનું કહ્યું જે હું વર્ષ આઠનો થયો ત્યારે
પ્રથમ ગોસાઈજીની કંઠી બાંધી તેમાં તો બલ્લીચાર ભાજ્યો
પછી ત્યાથી પરણામીમાં ગયો ત્યાં પણ એનું એ પછી

સતસંગ મળ્યો ત્યારે શાંતી થઇ એમ પોતાને મીસે
કરીને બધા મતામાં દોષ દેખાડી દીધા ને પોતે તો સર્વે
જાણતા હતા,

સર્વેના કારણ પુરૂષોત્તમ સહેજનંદ સ્વામી ઉપાસના
કરીને ઠેઠ અક્ષરધામમાં જાય અને બીજા અવતારની
ઉપાસનાએ તેના ધામમાં જાય જેમ હરી વશ ખડમાં
પેલ દ છે તે વાત ભાગવતમાં છે બે સમય દ્રશ્ય જેવા
મહારાજને જાણુશે તો વૈકુંઠમાં જશે તો ચાર હાથને માહા
કૃત એમાં શુ એતો કાઈ ઠીક નહી ને શ્રી કૃષ્ણ જેવા
જાણુશે તો યોગોકમા જશે ત્યા તેથી વાછડા ને ગોપીઓ
ને એ છે તેમા શુ માટે કાંઈ સુખ નથી તે માટે
મહારાજને પુરૂષોત્તમ જાણવાને વચનામૃતમા પાત્ર કહ્યું છે,
જે જેવો મને જાણુશે તેવો તો હુ તેન કરીશ ત પુરૂષોત્તમ
જાણુવે કરીને અક્ષર ધામમાં પુગાય તે પાત્રે નાશ ન
થાય ને બીજે તો પ્રકૃતિ પુરૂષ સ્ત્રી કાળ થઇ જાય છે,
ત્યારે એક મણે કહ્યું કે જ્યા ભગવાન નાખે ત્યાં રહેવું
ને ભગવાનના ધામમાં તો બધાયે સરખા છે એમ કહ્યું
છે પણે સ્વામી કહે તારાને ચંદ્રમા ત એક કહેવાય ને
મહારાજે પાણુ કહ્યું છે અવતાર અવતારીમા ભેદ સમઝવે
રાખને રાખનો ઉમરાવ તીરને તીરનો નાંખનારા એજ
ભેદ છે આટલો ઉમરાવ ઘણો ભારે હોય ને હુકમ ચલાવે

એવો છે ને રાજા પાસે જાય તારે કેટલી સલામો કરે ત્યારે
 પાસે બેસાય ને રાજાનો એના ઉપર હુકમ એમ છે છે તે
 ઉપર વચનામૃત વચાન્ધુ જે બીજા ધર્મને બીજા અવતાર
 ને મહારાજને એક સરખા કહે તેને પચમાડા પાપથી પણ
 પાપી જાણવો ને એનો સગ ન કરવો એ વચાવીને તેને
 પાછો પાડ્યો ને કહ્યું જે વચનામૃતના મધ્યના નવમામાં
 કંચુ છે જે બીજા અવતાર જેમ જાણે તો ઘોડા કર્યા કહેવાય
 ને બદ્ધીકાગ્રમ સ્વેતરીપ એતો રાત્રી પવનમાં નાશ થઈ
 જાય છે ને એ સુકત ત્યાના વૈકુંઠમાં જાય છે ને બીજા
 પણ નાશ થાય છે મહારાજે બીજા અવતાર જેટલા તો
 હરીભક્ત તથા સાધુ દારે કામ કરાવ્યા છે ને કરાવે છે ને
 તમા તીત કલ્યાણુ છત્યાદીક મોટાં મોટા કાર્ય ભક્તે દ્રશ્યે
 પ્રશયા છે તે ભાગ જન જેવાનો એ છે ને બીજાએ તો
 પાસે જાવ્યા છે ને આનો તોડાવે છે તેથી અસ્ત્રી ધનનો
 ધન પણ થતો નથી એના કેટલાક છે ને ઉપર પાળા
 રાખતા નમ કહી દેખાડ્યા એમ પણ છે ત્યારે એવાથી તો
 એ સરખા અને બીજા ભાગવા ન તો દેવા તેનું દ્રષ્ટા દીધું
 દીધોના પાદશાહુ નામ દેવતા ન બીજેથી નપડે તે એક
 નામનો સીધાઈ ત્યા ગયો તેના પાદશાહુ પુછ્યું કે કેમ
 તારું નામ એ છે ત્યારે કે હું તે સરખા કવો જેવા પગરખાં
 ચમરખા લાગરખા એવાંજી અ ભેદ છે એવી રીતે

સમજવું તે સમજણ ઠીક એવી જો સમજણ નહોય તો
કાચપ રહે તે માટે શ્રી મહારાજ અવતારના અવતારી છે
તેજ ભજવા ને જાણવા એમ સક્ષામાં જોડયા ને પછી
શણ્ણગાર આરતી થઈ એટલે દરશને પધાર્યા આત્મા છે તે
માહા તેજોમય છે ને આ સુથુલ સુક્ષ્મને કારણ એ ત્રણ
દેહ થકી નાંખો માનીને એમ ધારવું જે હું અક્ષર છું ને
મારે વીશે સદાય પુરસોતમ મહારાજ વીરાજમાન છે તે
વીશદ કરણીના વચનામૃતમાં સર્વે વાત છે ને થોડી થોડી
વાત તો સર્વે વચનામૃતમાં છે કાક બાકી હશે આત્માનો
મનદ્ર રાએ સંગ કરવો જે હું આત્મા છું અક્ષર છું એમ
નીરંતર કર્યા કરવું તો તે અક્ષર ભાવને પાંચી જાય છે
તે ઉપર દ્રષ્ટાંત જે મહારાજે એક ઢેડનો છોકરો હતો તેને
કહ્યું જે તું કોણ છું એટલે કહે હું ઢેડ છું તો કહે તું
દસવાર એમ કહે જે હું આત્મા છું પછી તેણે દશવાર
કહ્યું ત્યારે વળી પુછ્યું કે તું કોણ છે ત્યારે કહે હું
ઢેડ છું વળી કહે તું સોવાર કહે જે તું આત્મા છે તે કહ્યું
એટલે પુછ્યું કે તું કોણ છે ત્યારે કહ્યું કે હું ઢેડ છે.
ત્યારે મહારાજે કહ્યું જેને દેહ સાથે જોડાઈ રહ્યો છે એમ
કહીને કહે જે આત્માનો મન દ્વારે સંગ કર્યા કરે તારે
અક્ષર રૂપ થઈ જાય છે તે શીક્ષપત્રીમાં કહ્યું છે જે
દિજાત્મ્યનં બ્રહ્મત્ત્વમ્ એ શ્લોક બોલીને કહે પુરસોતમ પત્રીમા

કહ્યું છે જે આત્માને અક્ષરરૂપ માંને તેજ સતસંગી છે
 માટે એ વાત કરે છુડકો છે. એક જણે પ્રશ્ન પુછ્યું જે
 મોટા સાધુને તો ભગવાનમાં અખંડ જોડવા પણ કોકને
 અધીક આગ્રહ કરીને જોડે છે ને કોકને તો સાધારણ
 વાતચીત કરેછે તે એ જીવમાં સદ્દા મંદ છે કે કેમ ત્યારે
 સ્વામી કહે એવાને પુર્વનો સંસ્કાર ભારે છે તેથી એમ
 અતી આગ્રહ કરે કરે છે તે મોટા સંતમાં ભગવાન પેરેક
 થઇને એને કરાવે છે ને એવાને તો સંસ્કાર પણ થોડા
 છે ને સદ્દા પણ થોડી ત્યારે કહે કેમ સદ્દા વધુ થાય
 એટલે સ્વામી કહે એને એમ જણાય જે મોટા સંત
 બોલે છે તે કાંઈ માણસ નથી બોલતા એતો એમ જાણે
 જે ઇશ્વર બોલે છે ને એને વીશે દેવ બુદ્ધી હોય તેની
 તેની પાછી શેવા ભકતી વીનય કરે તેણે કરીને સદ્દા થાય
 પછી ભગવાનમાં જોડે છે જીવને ચાર ઘાંટો મેં વીચારી
 રાખી છે તેમાં એક ને પુરુષોત્તમ જાણવા બીજું સાધુ
 ઝારખવા ત્રીજી પંચ વીશયમાંથી પ્રીતી ઉખેડવી ને ચોથી
 આ જીવને દેહ એક થઇ ગયો છે તે ચાર ઘાટી જખરી
 છે તેમાં બેનું ક્રમ ભારે એક તો પચવીસયમાંથી પ્રીતી
 ઉખેડવી ને બીજી દેહથી જીવ નાંખો નાંખો જાણવો તે
 જડભરતને વખાણ્યા કે અહોહો જડભરતને તરવાર કાઢીને
 મારવા માંડ્યા ને બીન્યા નહી ને કહ્યું જે પાપ જશે

મારશો તો ને અમરીશને એથી વધુ વખાણ્યા એવી જ્યારે
આત્મ નોંસ્ટા થાય ત્યારે જાણે ઠીક ને આતો વખત આવે
ત્યારે સુધાઈ જાય છે તે સુધાવા નહેવી પદાર્થ સાફ ને
પુસ્તક સાફ મહારાજ પ્રગટ થયા તે ભેગા બે હબાર
ભગવાનના અવતાર થયા ને પોતે એક માહી અવતારા
થયા એમ ચોખ્ખુ સમજવું એક જાણે પ્રસન્ન પૂછ્યું જે કેડ
મહારાજ પાસે ને તમારી પાસે કેમ અવાય ત્યારે સ્વામી
કહે મહારાજને પુરશોત્તમ જાણે અવાય કૈાઈએ આસ્થાય
ને લાલા થઈને ઇછસોમા બે જરાક આપે તો આપણે કાઈક
કરી નાખીએ એમ છે માટે એમાં કાઈ માલ નથી
દેશકારમા સ્થોતી રાખવી તેથી તો દ્રવ્ય કાચું કે દીકરો
દેહ મુકી ગયો કે ખાવા અનાજ ન મળ્યું તો તેમાં
અમજજી પ્રાંત આપે છે તે એક વાણીયો પરદેશ જઈને
કરોડ રાજશો નાણા ભેગાં કર્યા તે વાણુ મરીને ગાળ્યો તે
કાંઈ ઉતારવા પડીયા ઉપર પગ લીધો ' વાણુ બુડ્યું' ત્યારે
વાણીયો કહે આહો પણુ જન્મા ત્યાં કર્યા હતા બી - એક
કૂટીરને ચાલ્યા રરતાનજા એક દોડુ મડ્યું તે ન મે
નાંખ્યું હવે તે પાણુ પડી ગયું પણ પોંડક મડ્યો ત્યારે
જળર પડી ત્યારે કંઈ નથી સુજ કર જા પાપ યનથા
એમ વીચારીને આનંદમાં પડેવું વળી કાકાભાઈના
અચનામમાં કહ્યું છે ૪ ધરમા દશ માણસો હોય ને

તે સર્વે મરવાનાં હોય તેમાંથી એક બચે તે શું થોડું છે ને
 જેટલું ઘરમાં ધન હોય તે પણ સર્વે જતાડ હોય
 તેમાંથી ખાવા જેટલું રહે તે શું થોડું છે માટે એમ સમજવું
 આકૃતિ ચિત્રિષા લ્યહિતા નિઘ્યહિત્રહ એનાં ચોમ્મઠ લક્ષણ
 સધુના હોય ત્યારે સાધુ થવાય ને મહા પત્રય સુધી
 ગોપાળાનંદ સ્વામી કીપાનંદ સ્વામી સ્વરૂપાનંદ સ્વામી
 મુકતાનંદ સ્વામી જેવા સાધુને અહો રાત્રી નીરંતર સગ
 કરે ત્યારે પુરા સાધુ થવાય સાધુના વગર સુખ આવે, નહી
 આ પત્રી ઉપર અચીતાનંદ દ્વત્રચારી પાસે ગ્રંથ આજો
 કરાવ્યો છે તેમાં સમયુક્ત વત આવી ગઈ છે અહો
 હમણા ગણીક પ્રાપ્તી છે આના સાચું તે જગત્તાન જેવા
 કહેવાય પોતાનાં વખાણ પોતાને નકરવા એમ શીક્ષા પત્રીનાં
 કહ્યું છે પણ કહ્યા વિના સમજાય નહી પત્રી મહુ ખોટ
 થાયે આત્મનીષ્ટા આવે તેણે પરીને સર્વે વાન થાય આન
 સકાવર સમે હારે ત્યોય નાજે મેગ દેહારે મરને ખારે
 મેગ આવી જુમેરે મરને તોય ન લીજેરે રે મેરે એવી
 જોઈએ પ્રથમતુ છીરીમસુ વચનામૃત વચનાને કતુ કે
 આપણુ એક નીરગુણ લાવને પમડે એતુ છે કીર ન
 સોઈ સાચે મમ દામડે એ કીરતન પ્રમાણે રહે તો સાચે
 ભકત કહેવાય મહારાજે પ્રથમ નીત્યાનંદ સ્વામીને પોતાનું
 પુરશોતમપણુ કહેવું તે જ્યારે સતમ ૧ છંદ ૧ કયો ત્યારે

ઉપાસનાનો પ્રસન્ન નાંખ્યો તેમાં શ્રીકૃષ્ણની ઉપાસનામાં દેવાય એવી રીતે સાત દીવસ લગણુ કળ્યે'ચાલ્યો ત્યારે મહારાજ કહે એમજ લખાય ત્યાં તમે સુજાણો ને કેટલુક ખીજ્યા તોયપણ ન માન્યુ ને કહે ચરીત્ર મેળવો જે મહારાજે કીધા છે ને તેણે કીધાં એમ કેટલુક થયું ને એકલા કાઢયાને મહારાજ ખીજા સાધુ લેળા ભળી ગયા તો પણ ન માન્યું પછી મહારાજ કહે અમારો રહસ્ય આ સાધુ જાણે છે એમ કહીને હાર આપ્યો સલામાં ને ગોપાળાનંદ સ્વામીને મહારાજે કહ્યું કે જો માફ પુરસ્કેશ તમપણ નહી પ્રવરતાવો તો આને આ દેહમાં એકહજાર વર્ષ સુધી રાખીશુ પછી સ્વામી કહે મને પણ કહ્યું હતું અને ખરડામાંથી જાણ્યુ ને મોરથી પણ જાણતા તે મે ઉધારી વાત સલામાં માડી ત્યારે સાધુ સૌ કહે તને કેાણે કહ્યું છે જે તુ કહે છે ત્યારે મે કહ્યુ સ્વામી નારાયણે કહ્યુ છે ખીજે કેાણુ કશે ને મહારજે મધ્યના નવમામાં વચના મૃતમા સાખ્ય દીકનામાં તેજનામા લોયાના ચૌદમામા એ આતીક ગણામા કહ્યુ છે એકવાર કહે અવતાર અવતારીનો લેઈ કેમ સમજવો ત્યારે એક જણુ કહ્યું લવાયો ને વેશ ત્યારે પોતે કહે એમ નહી રાજાના ઉમરાવ ને તીરનો નાંખનારો તારાને ચંદ્રમા અમ લેઈ જાણવો વાદી પણ ત્રણ પ્રકારના થાય છે એમાં સાધારણ વાદી તો સરખ

પકડાય તો પકડે ને પુત્ર વાત્રી તો સરપ ન પકડાય તો
 ચીથરે કરીને ચીરી નાખે ને ગારૂડી તો મણીધર સરખાને
 પકડીને આગળ નચાવે એમ ગારૂડી લેદ છે તે આતો
 ગારૂડીની પેઠે ન આવે એવા છે એકવાર વડતાલમાં વીવાદ
 થયો તારે સ્વામી કહે મે કહ્યું લખનો કાંને દેખા-
 ઠ્યો છે અમ અમને તો સ્વામી નારાયણે કાંતમાં મત્ર
 મુક્યો છે તે ફેમ બીજી કહીશું પછી તો રાજી થઈને દ્વી
 નીકળ્યા એમ મહારાજ કહે જ્યારે ઈદ્ર કલ્યાણ કરવા આવે
 ત્યારે એના શીશ દેવતા જેવા થાય ને વૈરાટ જ્યારે આવે
 ત્યારે એના શીષ બ્રહ્મા જેવા થાય અને પુરુષ જ્યારે
 કલ્યાણ કરવા આવે ત્યારે એના શીષ વૈરાટ જેવા થાય
 અને અક્ષર જ્યારે કલ્યાણ કરવા આવે ત્યારે એના શીષ
 પુરુષ જેવા થાય ને પુરુષોત્તમ કલ્યાણ કરવા આવે ત્યારે
 એના શીષ અક્ષર જેવા થાય રે અક્ષર આગળ તો કૈંઈને
 અવતારા દીક રહેતું નથી એમ કહ્યું સર્વોપરી પુરુષોત્તમ
 પણ નાખ્યું છે તે વીના એક બ્રથ કાઈ નહોતું એક
 જણે કથા કરીને રામ કથા વાચી તે શુ ક્ષાત કોડમાં
 સ્વામી નારાયણનો મેળાવો પણ છે એમાં શુ વાચવું
 એમાં તો સૌને નિશ્ચય છે આ પુરુષોત્તમનોજ કરવો એમાં
 ભાસે છે એકવાર સમયામાં ભાગવતની કથા કરી તેનું
 પણ રાતના બાર વાગે વાત કરીને દક્ષ્યુ કે એમાં શુ

વાચે છે માંહે મહારાજનું કાંઈ આવે છે એતો કુટે છે તે
 શુ કરીએ સૌને એ વાતની તાણુ તે મહારાજે વડતાલમા
 એક હરીજન આગળ કહ્યું કે આ અર્જુનવીરની વૈરાટ
 પુરુશે પચાસ વર્ષને દોઢ પૌર દીવસ સુધી રતુંતી કરી
 ત્યારે આ પ્રતાપમાં પધારૂ છે એવી ગણીવતુ છે તે ત્યાં
 ના હોય તે જાણુ ને જ્યારી સાથે આવ્યો હેય તેવા
 સમજે નાગડમામા સ્વરૂપા નંદ સ્વામીએ સહુ જાને પુછ્યું
 કે મુરુ નાગડ મામા રત નીવા પચાસ વૈરાટ હોવા હે
 ત્યારે મહારાજ કહે ને ન કહી ને વેળા જેણે દવાત્રી જેમા
 પ્રસાદ દેવાનું જેણે માગતા ને જેણે રત હે એહો
 ન તેા એવું મહારાજે તાઉ સમજ્યો હતો ત્યારે
 રામાણી નેરે અગેવ તોર કહ્યું તોર હો મહારાજ
 ત્યાં જોપ મેળવળને પ્રવેશ વાળ હરી તેરી અમને ધધ છે
 ત્યારે મહારાજ હહે જેના જોપજેવાળને મળ્યા હતા તેને
 તો આ ભાવાનનાં પ્રશન પણ નશી થના તમારે તો
 બહુ મોટી અધીક પ્રાપ્તી ધધ છે ભકતીયે કરીને મહારાજ
 મહુ થાય છે ને એની આજા છે એટલા સારૂ કરીયે
 છીએ પણ સુલ મારગે છે તેણે કરીને મોટા લોકંતરને
 પમાશે પછી મોટાના મોટા વેલવ અને મોટાં પાપ એ
 બુઝો આ અડેરાવ એક દીમા જેટલું કરતો હશે નેટલુ
 ગરીબ આખા ભવમાં પણ ન કરે માટે આને આ દેહે

લકતી પણ કરતા જાણું તે કરતાં થકાં એક વૃત્તિ આત્માને
 વીશે રાખે જાવી આતમનીષ્ટા જેવી એક વાત નથી તે
 મન દ્વારા એ ક્ષર છું અને પુરસ્કૃતમ મારે વીશે જોડા છે
 એમ કરતાં જાણું એમ ઘણું ઠેકાણું મહારાજે કહ્યું છે એ
 સુક્ષ્મ લકતી છે તેણે કરીને આત્મીક સુકતીનું મત્યુદામ
 એવી લકતી તો ચાર માણસ કરે એટલી પોતે એકલો
 માને કરીને કરે ને સેવા કરે રોટલા ખાય એ સર્વે
 લકતીમાં રાત મળે છે તેણે કરીને કરે તે પણ તેણે
 કરીને શીખી ન થાય કાં જાળપણી રાત ને કરા
 સાધુનો મન પારવો મારે ને તે તી જીવ કુચ છુટકો
 છે દેવ નિગાધાને જુદાને મોહ પમડો છે જે ગાડીને
 પુસ્તકને સેવાને રતેનીનો નીં મનમ નાહો એ પણ
 તેણે કરીને જુ ગાંધે જાગત કાણે મારે કંઈ માત્ર નથી
 નાજ લગોડા ઠાડ સર્વે મનમજ લયો કહા લાગ જઠાક
 સાહુ લયો કયા જાત જડી પાદશાહુ લયો કહા આન
 કીરા કીરાઈ દેવ લયો તો કહા જયો અહમેવ જઠયો તુ
 સણા અધીપાઈ પ્રદ્યુમની સસંગ વીના સખ ચોર લયો તો
 કહા લયા ભાઈ ત્યારે ભરતજી રાજ સુદીને મૃગલામાં
 બધાણા એ કાઈ સાધુનો માર્ગ નહીં આસન સાડ પથારી
 સાડ ચંદા ગાડી એવાં તુછ પદાર્થ સાડ મોટી ખોટ લાવવી
 નહીં સર્વે દોષ રહીત રૂડા સાધુને શેવીને સાધુતા શીખવી

એમાં માત્ર છે નહીં તો મોટપ ને માન સાડ ગાડી કે
 ઘેડુ ન મળે કે દુખીયા થાવુ એમાં શું જીવમાં ડોડ
 ઘણું એમ કહીને બોલ્યા જે મોટો થવાનું મનમાં દલમાં
 ઘણું ડોડ તેતેવા શુભ નથી તનમાંરે ઠાં કરે તુ કોડ
 ભુડા ઘાટ ઉઠે છે ભીતરે તે ન કહેવાય બાર એવું છે.
 માટે જ્ઞાન શીખવું તેણે કરીને કોઈ વાતની અપેક્ષા ન
 રહે જો જ્ઞાન હોય તો મુખાધયે કરીને અસત ચુકતીયો
 ઉાવે તે અમે સૌ જોપાળાનંદ સ્વામી કોપાનંદ સ્વામી
 આદીક મોટા મોટા સાધુ પછીની વૃત્તિ ન આવે તે સાડ
 સવારમાં નાચા વગર કામ કોધાદીકને જોડીને ગોષ્ઠી કરીયે
 ત્યારે એક જણ કહેશે જુઓને મસાણીયા બેઠા છે ને કરે
 છે શું તાં ઝાપડા સભારે છે અને શીક્ષાપત્રી પાળતા નથી
 બ્રાહ્મોનુત્તરશયન વિહાર નાચા ધોયા વગર એ કરે છે ત્યારે
 ખીજા નવા જાણે વાત ખરી અને આજ્ઞા લોપત! આ
 સર્વેજ છે અને અમે આત્મનીષ્ઠાની વાતો ઉપાસનાની
 વાતો કરીયે શાસ્ત્ર ખોટા કરીને અવશુભ ધાણે છે ત્યારે
 જુઓ એતે કેમ સમજવું જે રાત લઈને ભાગ્યા છે એવા
 હોય એ વાતનું કાઈ નહીં એમ મુરખને કાઈ ગતી નથી
 કઈ આપણે ભકતી નથી કરતા અને ખોટી કરવા કહીએ
 છીએ સૌ મુરખનો ત્યાગ કરીને એક વીવેકીને અહણ
 કરવો ગીરીશે ગીરીયે ધાય જઈને સમુદ્રમાં ઝુડી મરીયે

મહા વીખ ખાય પણ મુશ્કેલી મીઠા ન કીજીયે વળી મહા
 રાજે કીડીયારાના રોગનું પણ કહ્યું છે માટે ત્યાગ કરીને
 વીવેક દશમો નીધી કહ્યો છે તેનું શ્રદ્ધા કરશે તો મુખ
 થાશે અહો જીવતા અજ્ઞાનનો પાર નથી માણસ મટે છે
 પાછુ વાળી જોના નથી કારખાંતામાં રાજામાં પધરાંમણી
 મા તે શુ કરીએ ઓહ્યા જગતની ગોડે સાંજે કથાનાં બે
 વચનામૃત માંડમાંડ વચાય અને વળી પાછુ તેનું તે પણ
 તેણે કરીને ભગવાન રાજી તથાય આતો શ્રેયાસી બહુ વિચના
 ને હેડેમાં પણ કહે છે કે સારા કામમાં શો વીધન કાંતો
 ભક્તી રૂપે માયા પ્રેરે નાં એકાતમાં ધ્યાન કરાવે એમ
 કરતા કરતાં પાડા નાખે તે માટે વીચારવું અને જીવની
 ખોટ તે શી શી કહેનાય મતલબે ધાય છે જોગ રાશીયો
 મોટેરો હોય તો પૃથ્વીના લેગી કરે વાણીયો મોટેરોય તો
 દ્રવ્ય લેગુ કરે બ્રહ્મ લેય તો પુસ્તક લેગાં કરે અને
 રણારી મોટેરો કરીયે તો ઢાર લેગાં કરે પણ કોઈ સાધુ
 થાય નહીં માટે એમાં માલ નથી આવે સાધુનો સંગ
 કરીને સાધુ થાવુ રૂઢયા પડ્યા રહેશે બીજા પદાર્થ
 પડ્યાં રશે ને આદ્યુ જવાશે જેને ભક્તી કરે છે સતમાં
 ધ્યાન કરે તે મનમા એમ જાણે જે આ સર્વે ખાઈખાઈને
 મુઠ્ઠા યયા છે ને એક હુ કંઈ છુ તો સૌએ જાણી ગયુ

મોટપ પાંખીને ચેલો કરે પછી ચેલો તો ખીજી શું કહીયે
 તુ ખરી તો ઇને એને સાકર માંહી નાંખી ને પાપ ઇછા
 ની ચોરીયુ કરે ચરે ચેલો એમ ન કરે તો પડે છાને
 મંત્ર કાન મુકીને શીખવે એમ જીકતીયો કરે ને જન્મ
 જોઇ નાંખે એવી જીકતીઓમાં ઇને સમુ ચેલાને પણ
 લેલુ લેલુ કામ થાય તે ઉપર છોટા છોટા શીશ રાખશેરે
 એ બાદ્યાને કહ્યુ કે ચેતના મુખી તે સદાય મુખી એવી
 રીતે કેટલાંક કહીયે એ કહ્યાં તેથી કેટલાંક ઝાડ હાથમાં
 ઉગ્યાં હોય પછી સુ ધ્યાન ભજન થાય ખીજાનું જેઇને
 બેશે પણ થાય નહી તે એક ખાવો શુલાખગર હતો તે
 સોઉતુ બેઇને માથે ઓઢીને બેઠો ત્યાતો રૂપીયાને ઢારાંને
 ઉગરાંણી તે કુર્યાં એટલે આકળો થઇ ગયો ને કહ્યુ કે
 ઉઠો ઉઠો શુ બેશી રહ્યા છો આટલું આ કરવું છે તે
 કરીયે એમ થાય છે માટે ટીખળ ઘાલવાં નહી મહારાજે
 તે પંપોળી રાખે તેની પાસે રેવું નહી એમ કહ્યુ છે પછે
 શુ જે તેમ કરો અમે તો આત્માનંદ સ્વામી ટોકતા તે
 લેળા રહ્યા બ્રહ્માનંદ સ્વામી લેળા રહેતા તે નીકળીને તે
 માટે કહ્યા વીના ખેડ જાય નહી જ્યાં સારીસારી રસોઇ
 મળે ત્યા બારે બારે જાય પણ કેવળ આત્માનંદ સ્વામી જે
 આપે તે ન કશે ભા કાચુ દુઃખશે તુ નથી કાં કશે કતાળ

જુનેગઢથી મ'ગાળ્યાં છે એમ બાંનાં કાઢે તેમ ચોખી ના
 કેવી ને રોટલા દાળ લેવાને પછી બે દી રહીને ભાગી
 નીકળવું પણ ગર્યાં ચીકણાં આપડયાં વધાર્યાં છુગાર્યાં ખુબ
 તડુશીને સુતા તેણે કરીને વધશે કામને કોધ આપણે તો
 ત્રણ અંથ પ્રમાંણે રહેવું ધર્મામૃત નિષ્કામ સીધીને
 શીક્ષાપત્રી એમ મહરાજે કહ્યું છે મહરાજની રૂચી પ્રમાંણે
 શુ અદ્વાનંદરેનો ભવો રૂખમે' એમ કહ્યું છે તરણ અથથી
 વધુ લુગડુ કે પદાર્થ રશે કે ખવાશે બધન થાય એનો તે
 આગળ જવાબ લેવાશે પછે રૂચીનુ વચનામૃત વંચાળ્યુ ને
 કે આતો ખપ વાળાને કહ્યું છે ને જેને ખપ નથી તેને
 તો લાગ આવે સારે જોઈ લે સ્વાદ કરીલે તેને તો એમજ
 ભજન થય જે ક્યારે લાગ આવે એવાને તો મહરાજે
 વચનામૃતમાં લમાડ જેવો ને કુતરા જેવો કહ્યો છે એવા
 ન હોય તેને આ વાત સારી લાગે નીકર મરૂ લાખ
 વાતુ કરીએ તોપણ નમનાય આ લોકતુ હેત તો એવુ છે
 એમ કહાને એક પટેલતુ દ્રષ્ટાંત વીસતારીને કહ્યું જે એના
 કંદુ નીને એ ઉપરથી મરે એવુ હેત હતુ પણ સાધુના
 કહેવાથી માદો પડયો દુધ ઉતાર્યુ તે કામએ ન પીધુ કાણે
 જાય અઢકુ રડે આંગણીયે જમને ભસ પડે તે સારૂ લાગે
 તે માટે હેત હોય તો પડે નહીં માટે એવાં આ

જોતાં હોય છે ગ્રહસ્થને છોકરો ન માંને કે દુઃખીયો થાય
 મંજુ તે તો સૌસોના ડાપણ પરમાંણે કરશે માટે વૃધ થાય
 કે ગામોગામ મંદીર કર્યા છે તેમાં બેશીને ભજન કરવું
 ને બે ટાણા રોટલા જઈત ખઈ આવવા સ્વામીએ કહ્યું
 છે તે જોડું છે કે જેશે ખુટે બેવકુ .જેકુ ન દેવે ખાણ
 મુક્ત કહે એહી વૃધકુ સળહી કરત અપમાન જેને
 સુખે રેવું તેને તો માન મુકી દેવું મારતું છે તે નીકર
 થાય પુજા તે ઉપર કહ્યું કે ગુરુ એકો જાપ દીકરોને
 સામુ વહુ એમ રહેવું અને દાસાતુ દુશ્મન હરી કદી
 હોય નહી જેમ કરશે તેમ સારજ થાશે કાણ જાણે
 આપણે વાસના હશે તેને ટાળવા એમ થાતુ હશે તો
 એમ જાણવું ને ગુપ્ત રાખવું ને ધુળ જેટલો પણ જે
 માણસનામાં માલ નથી તે આગળ હમારે હાથ જોડવા
 થડે છે તેને મંદીરમાં રાખવાનો બપ છે અને વ્યવહાર
 ક્યો એટલે શું કરવું નીકર તો ઘણાંયે ના કહીએ પણ
 મહારાજને રાજી કરવા છે અને જેને સુખીયા થાવું હોય
 તેને તો શોળ વર્ષનો છે.કરો થાય એટલે તુલશીને પાંદડે
 કરકાને અરપણ કરવો એટલે થયું અરે એક પોતીયે કયાં
 જીવને સમુ છે મરે તો દુઃખીયો થાય એવ્યા પ્રાણીનો
 છોકરો મરી ગયો ત્યારે પોકેપોકે રાયો ને જીભ પણ

શૈવરાવે જે બહુ ડાહ્યો હતો ને આ કરતો એમ હજારો
 કહે ત્યારે ભટ્ટ જરખરે ગયા તે વખતે દીના વાગ્યા
 ત્યાં કે તુ ખાતો પીતો નથી તે શુ છે આ તારો દીકરો
 મરી ગયે તેથી ઉદ્દેપુરની ગાડી ઉડી ગઇ આ એક
 બ્રાહ્મણ મુઓને એક ખડીયો બોલે એમાં શું પછી તો
 પેલે વીચાર્યું ત્યાંતો ખડ પછી કહે હુતો પંદર દીવસમાં
 મરત તમે જીવતો રાખ્યો એમ છે કાંઈ ખેડુ મલકમેં
 બોલે છે વાણીયા સઘં નાગર સોની લુહાર કડીયા એ
 આદીની ઠાંક ખોટ છે એમ જ્ઞાન શીખવું ખજુરાનો
 એક પગ લાગ્યો ત્યોય શુને સાંભે તોય શુ કુકડી વીના
 વાંછુ નહી વાય એમાં શુ એમ વીચારીને સુએ ભજન
 કરવું આનંદજી સઘેડીયાને ત્યાં મહારાજ ગેડાતા તે
 કહે માયાના રૂપ કહે એ પછી કહે કે સાહુકારનો
 દીકરો મરેતો તમારે કેમ તો કહે કે બહુ
 બુડું કેવાય પછી કહે આ રાજનો દીકરો મરે તો ત્યારે
 કહે કે બહુ ખર્ચે કરૂ પછે કે તમારો મરે તો
 ત્યારે તો કહે કે તે ઘડીયે સઘાડો બધ ધધં જાય ને
 બુડું થાય એમ છે પછી મહારાજ કહે હવે મોહતું
 રૂપ કહીયે જે બ્રહ્માથી લઇને તે સૌને લોહીમાં બોલ
 થાય છે એકડુ કરકુ હોય કે પત ઝરતુ હોય તો હેત

ન થાય જીવ માત્રને કર કે નજર છે જેમ ચીલ ચડે
 અશમાનેરે નજર તે નીચી છે જોઈ માણસને મનમાં
 અન્ય જોવા આંખ મીચી છે જેમ મુખડ ઘશીને ભગવાનને
 ચડાવે છે તેમ દેહને ઘશીને કરકાને ચડાવે છે આ 'જીવ
 આંમડીયો છે તે મ'ડયો છે ચમારને ઘેર અવતર્યો હોતતો
 પણ આનંદ ત્યાં કાં રાતને હી ગ'ધાય તેમ આ દેહ પણ
 ચમાડન. કડ જેવો તેમાં જીવ આનંદ કરીને બેઠો છે
 પણ ગીગાની ગોડે ગુલાબની સુગંધી લે નહીં અને આ
 દેહમાં તો હાડકાં પડ પાચ લાળ લીટ બર્ચાં છે તે નવે
 દ્વારે નર્ક' ઝરે છે ને કેવળ નર્કની કોથળી છે તે ઉપર
 ચામડુ મઢયું છે તે ક્ષણભંગુર કહયો છે માટે કાંઈજ
 માલ નથી તેમાંથી હેત તોડીને આત્મામાં કરવું જેમ
 ઓલી સમળાએ માંસનો લોચો રાખ્યો હતો ત્યાં લગી
 બીજીએ એને થાંચ મારી ને કરકાલીને મુકી દીધો તે
 ઘડીયે તે ભેળી સૌ ગઈ તેમ આદેહ રૂપી લોચાને મુકીને
 સગા માત્ર થાવું તેમાં સુખ છે અને દેહ કરીને તો પ્રભુ
 બજી લેવાય એટલો તેમાં માલ છે જીવનો તો અવળો
 સલાવ છે તે ખાવું રૂપીયાને વીસય તેમાંજ મ'ડયો છે
 જો રૂપીયા હોય તો ભાગીને ગઈ લેવા ને તે ખાઈને પ્રભુ
 ભજવા સો ઉપાય કરીને બાજરો ભેગો કરવો ખેતીવાડી

કરીને ચાકરી કરીને સાંથે રહીને પણ એકવાર તો ભેગો
 કરવો પણ પછી હાયહોય નકરવી ને ભગવાન ભજવાને
 તે ન કરો તો આ મંદીરમાં ખાજરો સળી જાય છે તે
 ચાર મહીના રહીને અહીંયાં ખાઈને પણ ભજવાને આવળા
 પછે આવો સમાગમ નહી રહે ઉત્તમ વક્તા છે ત્યાં
 સમાગમ કરી લેજોને પછે તો ચીજી ખાધીયોય તે સંભારવી
 ને ધારવીને વીચારવી તે મહારાજે શીક્ષાપત્રીમાં કહ્યું છે
 ને વચનાસૂતમાં પણ કહ્યું છે સમાગમ વીના જ્ઞાન ન
 આવે ને દેશકાળ આઠીક આઠમાં પણ સંગ અધીક કહ્યો
 છે તે જોહ્યા સાત ભુડા હોય તો મોટા પુરૂષ સારા કરી
 દે માટે વારેશ્વર સતસંગ કરવો તેમાં સર્વે વાત આવી
 જાય જેને જે વાલુ હોય તે તેના શીશને દેહે એમ સાધીના
 વાલા ભગવાન તે જીવના હૈયામાં ઘાલી દે છે ને જેમ
 ખાધા વીના ભુખ જાય નહિ ને તપ્યા વીના ટાઢ જાય
 નહી સુરજ વીના અંધકાર જાય નહી તેમ સમાગમ વીના
 જ્ઞાન થાય નહી ને ભણેલો હોય તે ભણાવે પણ અભણ શું
 ભણવે કેમકે એને મુળમાં વીધા નથી તે આવે ક્યાંથી
 ગુરૂવીના જ્ઞાન નહી ગુરૂ વીના ધ્યાન નહી ગુરૂ વીના આત્મ
 વીચાર ન લહતહે એ સગુરૂ વીના કંઈ અતુ નથી તીન
 તાપકી જાળ ઝર્યો પ્રાની કાંઈ આવે એ સવધ્યો બોલીને

કહે એવા સાધુને સમાગમ કરે છુટકો છે તે કરવો તેપણ
 અર્થ સાધ્યામી કે દેહ પાત્યામી એમ કરવો ત્યારે રાજી
 થાય છે તે સમાગમે તો એટલો ફેર પડે જેમ કારત
 સ્વામીયે પૃથ્વીની પ્રદક્ષણા કરીને ગણપતીયે પારવતીના
 કહેવાથી ગાયત્રી કરી તેપણ પૃથ્વીની થઈ જુઓ કેટલો
 ફેર પડ્યો તે કરોડ જન્મ સુધી અંતર દ્રષ્ટી કરે ને ન
 થાય એટલું એક મહીનામાં કરે એવું સમાગમનું બળ છે
 માટે અમારાં સીદ્ધાંત એ છે અને મહારાજે પણ કહ્યું છેજે
 કાક મીરા લઈને આવા સાધુ ભેગા જન્મ ધરીયે એમ થાય
 છે એતો આપણને કહ્યું છે ણીજી વાત સરતો આ ભગવાન
 બહુ મોટા પ્રગૈટ થયા અને ણીજી અવતાર જેવાં એના
 સાધુ સતસંગી દ્વારે ચરીત્ર કરાવ્યા છે ને પોતે જે નરના-
 રાયણનું લગ્ન્યુ છે તેતો જેમ કાક અજાણે ગામ જવું હોય
 તોતે ભોમીયો આવે તેમ પોતે કાંઈવાર આવેલ નહી ને
 એતો ભરતખડ કૈવાય તેથી એને ભોમીયા લીધા છે એમ
 બાણવુ એમ મહારાજે પણ કીધેલ છે આતો બધી
 વાતની વીન છે તે સાધુ નવીન નીમ નવીન તે મહારાજ
 કહે આ સાધુને નીમ એ જે અમે અક્ષરધામમાથી ભેગા
 લાવ્યા છીયે ને સ્વામીને ભોગવવાના પદ્ધતિને સેવક ન
 ભોગવે ને જ્યારે રામચંદ્રજી ભોય સુતા ત્યારે ભરતજી

એક હાથ ધરતી ગોદીને સુવે એને શીવજી પણ ભગવાનને ભોગવવાનાં પદાર્થ નથી ભોગવતા એક ઉખેડે ને એક ચોટાડે આ સતસંગમાં ત્રણ પ્રકારના છે જે સતસંગી હોય તેને કુસંગી કરી નાખે અને અંતર દ્રષ્ટી કરતો હોય તો બાર દ્રષ્ટી કરાવે અને વેવારમાથી ઉદાસ હોયતો તેમાં ચોટાડે એવા પણ મંદીરમાં છે માટે એનો ઝોરખીને ત્યાગ કરવો એ તો ઇંદ્રીયારામનેએક અર્થારામ એવા છે તે બેની વચે પથારી કરે તો છ મહીના થાય વીસુખ કરી નાખે તેને ઝોરખીને સંગ ન કરવો અને જરાશીયાની ગોડે અંતર મળવા દેવું નહીં અંતર મળ્યું કે ભુડુ થાય એ બેને મુકીને આપણે તો આત્મારામ થાવું આધાને પથારીને ચેલાને પદાર્થને અથે વેર એ કાંઈ સાધુનો મારગ નહીં એ માર્ગ ચુકાવેલ માટે જ્ઞાન શીખવું તે વીના ખીજી કાંઈ રાત્રી પ્રલયમાં નહીં રહે ને જ્ઞાન તો માપલ્યમાં ત્રણ જીવાનું નથી તે શુ જોઈયે એમ આપણે આ આમા આટલું રહ્યા છીયે પણ વનમાં રહાયે તો સુખ રહે એક ટાણું રોટલા જોઈયે ને ગોદડી એક હોય તો ખીજી વસ્ત્ર ન જોઈયે વનમાં રતા તારે આ ગોદડી ભર રેતા તેમાં ટાઢ રહે તડકો રહે અને વરસાદ પણ બે પછેડીવા રહે પછી શુ જોઈયે એ સ્વભાવ પાયડા

હોય ત્યારે થાય નીકર તો જેમ આશનથી ઉઠતાં જાંજો
જમાડયો મણ્વીધરજી નાગને છેડે તેમ થાય માટે જ્ઞાન
શીખવું જેજે ભગવાન કરે તેમ થાય આ અમને ઠોડર
થયું હતું તે કોઈને ન મટે ને મટયું અને આવરણ પશુ
પનર વરસ થયાં નથી વળી આ બે વર્ષથી (૧૬૧૮)થી
મોત આવીને પાછુ ગયુ અને જેમ ભગવાનને ગમતું
હશે તેમ થાશે જેને આ સમાજમ મળ્યો તેના વારગાર
નથી આ સમાગમનું ફળ તો આગળ અવીનાશ મળશે
એ જ્ઞાને કરીને તો એમ થાય ખટરસમા રહ્યા ને જલેબી
માં ગયા તે આજ્ઞાના જેમ રહે તેમ કરવું તે થરથર
ધુજત રહત વચન મે શશી અરૂ સુરા થરથર ધુજત રહત
અચન મે કાળ હજુરા અજ્ઞામાં મુખ છે કર્મ વશ કરવું
પડે છે તે કરતાં તો આજ્ઞાએ કરે તો એના જીવમાં મુખ
થાય આ ભગવાન તો જેમ કાડી કરી મેળાપ ભેળો થાવા
ભારે ભેદ છેરે કયાં પુરશેતમ આપ કયાં જીવ એને બહુ
કેદ છેરે એમ મળ્યું છે માટે સૌ વાતનુ ગમતુ મુકીને
આજ્ઞા પ્રમાણે વરતવું સૌ માથા જાતારે સાંધા છી છમાગા
એક શીર કે ખારતે કયુ ઠરત ગમારા હવે તો ખરેખરૂ
મડવુ સતી નહી કુતી કાવે એ કીરતન બોલીને કહે પાછા
પગ ભરે શું થાય માટે સનમુખનાં લેવાં શાસનમાં મુખ

અહીંશાને બ્રહ્મચર્ય બે ધર્મ કહયા છે તે અહીંશા તે શુતો કાંઈક પદાર્થ બોધતુ હોય તે ગ્રહસ્થ પાસે માગીયે ને તે તેથી ન અપાય તો હીસા થઈ કોઈ પદાર્થને બોધયે ત્યારે હીશા પાર પડે કોઈ ન કયવાય ત્યારે હીશા અને બ્રહ્મચર્ય તો નેત્ર કાન નાક મીં હાથ પગ આદીક અંગ સાચવીયે ત્યારે પળે એવો દેહ કયાંથી મળે હાથ પગ આદીક છદ્મીઓ એ સહીત આનો ભગવાન ભજ્યાનો સાજ છે તે વૃથા ખોઈ નાંખવો નહીં લેખે લગાડે તેને ડાહ્યો કહ્યો છે નીકર તો પશુ જેવો જાગૃવો આને ખા દેહ તો હમણાં પડ્યો જાંબુવો એ જેટલા ઘડીયાળીના ડકા વાળે છે તેટલો કાળ આવરદાનો ખાઈ જાય છે પણ આ જીવ તો તે ભુલ્લી ગયો છે તે ઉપર ગર્ભમાં શુ કહીને તું આંધોરે એ બોલાવીને કહે પછે શુ લાકડી લઈને મારે જીવતો જાંબુ છે આ બધું કોઈકને થાવું છે એમ નથી અભવાસ જન્મ મરણ લખચેરાશી એતો ઉભા છે માટે આવો સમાગમ કરીને એને ટાળી નાંખવાં ત્યારે ગીરભય થાય મહારાજ કે અમને ખાપી વાળો ગમે છે કેમકે એને સત અસતનો વીવેક આવડે કાર્યાકાર્ય બયાભય બંધ મોક્ષ એને જાંબુજે આતે કરવું ને આતે ન કરવું એમાંથી બંધન થાયે ને એમાંથી મોક્ષને કરે તે હીપાનંદ સ્વામી

સરખા તો ચીકીશા કરે કે એમાંથી આમ થાશે ને બીજી
 એ જે કોઈ મોટાનો અવશુષ્ક લે તેનું બહુ ભૂડું થાય ને
 પોતામાં તો અનેક અવશુષ્ક હોય તે એક સાધુ રોજ શાક
 વધારે ને એ કદી આત્માનંદ સ્વામીમાં દાહતા ત્યારે કહ્યું
 કે શાક કરો ત્યારે એલે સૌ આગળ હોહો ક્યું તે વાત
 મહારાજ પાશે ગઈ કે એ બહુ ભૂડું ક્યું એના જીવનું
 મોટા સાધુમાં અવશુષ્ક પડે તો મુકતાનંદ સ્વામી જમતા
 હતા તે એક જણે એમ ચીતવ્યું કે મોટા આમ જમે છે
 પછે એ જે અન જમે તે કીડા થઈ વ્વય પનર દી લગી
 એમનું એમ થયું પછે દાનમાં તરણ લઈને પગે લાગ્યો
 ત્યારે સમુ થયું તે માટે કોઈ મોટા સાધુને આજ્ઞા ન
 લેવે. અરે કેટલાક તો ગોપાળાનંદ સ્વામી વાતો જોઈ
 એમ કહેતા તેપણ ગયા તે દીઠા કરોડ રૂપયા હશે તે કામ
 નહી આવે અને જ્યાંજ્યા હશે ત્યાં અન થાય તે એમ
 જાશે આશ્રમા અરાડ કરોડ રૂપીયાનું કમરસ્તાન છે પણ
 એટલા રૂપીયાના ગઉ લઈને ભગવાન ભજ્યા હોય ને કથા
 કરી હોય તો કેટલી થાય ઘણી શાંતી તો સૌ વધારીયે
 તેણે શુ થાય હુ.ખ તો આવે એ સાધુનો મારગ નહી અને
 કથાયે થાય તો કેટલો સમાશ થાય એવી છાવણીમાં તો
 કેટલીક નાંખી રહેલો નીકળી ગઈ મોખાં આશન નીકળી

ગયા ને રૂપીયા નીકળી ગયા એમ પડધા પડે ને દ્રવ્ય તો
 લેગુ કર્યું ને આપ્યું રેતુ નથી નશીબમાં હોય તારે માટે
 નીશકામી થાયું નિર લોભી થાઉ નીરસ્વાદી થાયુ ત્યારે
 ભગવાન રાજી થાય આ શમાગમ મળ્યો છે તે કોક પુર્વના
 ભારે સસ્કાર છે તે આળ્યા છો કરવા સાડ ને જે નથી
 આવતા લેને ભારે પાપ છે આનુ ફર તો આજકાલ મહીને
 છ મહીને વરશે પણ મહાશે સમાય ઘણું કરશે કાંઈક
 જાણુતા હશે જે કરીએ છીએ ને કેમ કંઈ થાતુ નથી
 પણ આતો મેળવણી નાળીયે છીએ તે દહીને ઘી તો
 વલોળ્યા પછી નીકળે આ વાત તો જાહુ ફુલલ છે આ
 સતસંગ તો ગણો થયો છે ને પૃથ્વી સર્વનાં માણુચ કરશે
 પણ આવો કેનારે કયાથી મળશે રૂપીયા ગાડેગાડા આવશે
 હવેલી થાશે પણ આ નહી મળે હવે કોઈ વાતની કલ્પના
 રાખવી નહી આ જીવ સમજતા મંડયો તે મીથી આજ
 સુધી ખેડ કરી વેપાર કર્યો પણ રોટલોને ઝગ મળે છે
 પણ રૂપીયાને ઢગલો ભરાતો નથી માટે શાસન ઝાઝું
 કરીયે ને કદી ઝાઝું મળે તો શુ થાય હુખ થાય તે માટે
 આપણને જે ભગવાન મળ્યા છે તે કરશે તેમ થાશે ને
 દાગ રોટલા ને વસ્ત્ર ગળામાં લીધા છે તે દશે મોગ ઘોડા
 કદકમીયાણા ને માળીયા નીહારો તે કાંઈક લુટી લે તે

ખાવા અને મલતુ નહીં ને કાળ પડતા કાંતો તીડ કાંતો ઉંદર ને રોગ એ પણ કંઈક આવતાં તેમાં દુઃખ આવે તો શાંતુ દુઃખ કાળ કોઈ દી આવ્યો નહોતો એમ જણાય છે માટે ભગવાનના ભજનનો આજ લાગ છે. અરે અમે ખાવીસ વરસ વનમાં તો ત્રણ દીવસ વાંશે અને મળે ને જાડ તળે ટાઢ તડકો વરસાદે હીમમાં પડ્યું રેતા તે મિઠામાં રહેતા ગોદડી ભેર રહેતા એમ દુઃખ સહન કર્યા છે અધ્યાત્મ અધીભુત ને અધીદેવ એ ત્રીવીધી તાપતું રૂપ કર્યું જે અધ્યાત્મ એ જે આ દેહમાં રોગ આવે ને અધીભુત રૂપ સાવજ આદીક પરથી ને અધીદેવ તો તીડ ને ઉંદર આદીક દેવતા સખંધી દુઃખ થાય તે ભગવાન ભજે તો મટે તે ખરેખર ભજે તો ગ્વાતો આપણી સામુ ભેધ રહે એવા દયાળુ છે તે ઉપર વાત કરી કે શ્રીકૃષ્ણને કહું કે છપન કોટી જાદવ લક્ષ્મી આદીક પટરાણીયો ને અમારો દેહ જેવો વાલો નથો એનો ઉધત પ્રીય છે એમ દયા કરે છે એવું થવું ગારી સાડ આશા સખે છે તેમા શુ છે ને ભજન તો થાતુ નથા ને અકલપ્ય છે જેમ ખાવરા બેસારીયે વળી વણેરે અમ નકરવું એનું તો માટા સાધુને પુછવું જેમને આમ થાય છ તે મન શુભતું સાડ થાય તેમ કેા શુ કરે હું બલીહારી અં વૈરાગ્યને અહો કર્યા એમ

વીચારવા એવા ઠરાવ કરવા તે ખરા કેવાય ને આતો શરીર
 માટીનો હગમો છે તે શાબ્દ હોય ત્યારે કીરતન કે ભજન થાય
 શનૈઃ પંચાશનૈઃ ગ્રંથાઃ જેમ રાજના દીકરાને એક હી ઝાઝુ
 ખવરાવે તેમાં મોટો ન થાય ને રાજ ભૂખ પ્રમાંણે
 ખવરાવે તો વધે તેમ જ્ઞાન પણ ધીરેધીરે સમાગમે થાય
 કે ભોમ વીના રશેષ થાય નહી એમ ભોગવીના ભગવાન
 ભજાય નહી જે વાતો સાંભળે તે વૃધી પાંખે નીકરે તો
 કાંઈ આથ ને ઉંઘ ઝાઝી આવે શુ કાંઈ ખાઈને સુઈ રેવા
 ભોજા થયા છીએ આજકાલ મહીને છ મહીને સાધુ તો
 સગ કરે છુટકો છે શુજરાતમાં તળ સુધી ખોદીયે તેમાં
 પાણી નહિ ને આ દેશમાં તો પેલેજ ઘાએ પાણી તેમ
 આત્મનીષ્ઠાનો મારગ તે પાંચા વીનાનો છે ને બીજા માર્ગ
 માંતો પાંચા છે અને આપણે તો આત્મા મોઢેથી શીખીને
 કથન માત્ર થયા છીએ તે આ ઘડી ચીમડાનુ કે તુમડાનુ
 કે ફેરીઓનુ ગાડુ આવે તો આત્મપણુ રહે નહી તે ટાણે
 સખે એ ખરૂ જ્ઞાને કરીને થાવુ જે જડ દુઃખને મીઠ્યા
 એવુ જે દેહ તે હુતો સચીદાનંદ છું આત્માનંદ છું અખંડા
 નંદ છું એવુ છું એ બોલ્યા નેક કે રજોગુણ તમોગુણ
 ભેદ ભરી જાવુ નહી નીરગુણ થાવું તે ઉપર
 વહિનઠીતો પિનુળા એ સ્લોક બોલીને કહ્યું કે આગળથી

તો એ વાતુ કરે ને જ્યારે જોગ આવે ત્યારે આશન સારૂ
કે ખાધા સારૂ જાએડા કરે ગ્રહસ્થને તો એમ સમજવું
કાંઈ વાતની ચીંતા નકરવી અને થાય તો ઠીક આ આમ
થાય તો ઠીક ને શેજે જોઈએ એટલું ધન પેદા કરે। પણ
જાણુ થાય એમ તો કાંઈ મુખજ નથી તે ચાર જણા હતા
તે રૈજ દ્રવ્ય થાય એમ વાચાર કરે ત્યારે આકાશ વાંણી
થઈ કે દ્રવ્ય મળશે તો હુ જ ગણુ થશે એટલે કહે આ
બ્રહ્માડમા જેટલું હુ જ હોય એટલું અમને થાઓ પણ
દ્રવ્ય મળે ત્યારે કે ઠીક પછે ચાર માણુમાનું રસ્તામાંથી
જડવું તેમાં જાએ જણુ સખ્યા જે એલ્યા જેને મારી
નાખીયે તો જાએ મણુ થાય પત્રી એલ્યા જેને ગાંમમા
લાડવા લેવા મોકલ્યા તે ઝેર નાખીને લાડવા લાવેલ તે
આવ્યા કે વાવમાં પાણી પીવા મોકલી પાંજુ નાખી મારી
નાખ્યા ને એલ્યા જે જણુ ખાવા બેઠા તે પણ ખાઈને
મરી ગયા શે તુ પડયું રહ્યું જેઓ આમ સુખીયા થાય છે
માટે એ વસ્તુ ભુકી છે તે જ્યા જાય ત્યા ભુકું કરે તે
એક અમદાવાદ માં અંશી વર્ષના વાણીયાને છોકરો થયો
તે ગાંડો થઈ ગયો એમ કેટલાક થઈ જાય છે માટે ભગવાન
ભજવા એમાં શેશો વીચાર જોઈએ ને વેપાર કરે તેમ
એટ જાય વધારો પા થાય વીવ પા થાય ઠઈદુ પણ

થાય તે બધું વીચારૂં જોઈએ જેને થાય તેમાં હરખ ન
 કરવો ને શોક પણ ન કરવો તે કીધેથી જ્ઞાન સદી જાય
 સત્ત્વ ગમાથી પાછુ પડી જવાય બુદ્ધીમાં જડતા આવી જાય
 ને તમોચુષ્ણ વૃધી પાંખી જાય તે કલપે કરીને તો ગોળાનું
 પાણી સુકાઈ જાય છે તે માટે જે જે ધર્મો કરીને એમ
 કેવું જે આપણે અહીં રહેવું નથી એટલે નાશ થઈ જાય
 અરે દ્રવ્ય સારૂં તો ઓલ્યા પ્રલોક જે પૃથ્વી રસાતળે જાયો
 પણ દ્રવ્ય મળે એવું ન કરવું જલારમાં પેડાશમાં વીશયને
 ઢાલ વાગે છે તે સાચવવું નીકર નાક કપાઈ જશે ઓલ્યા
 કરોડ વાળાને શાક હજાર ઈંડ ભરવો પડ્યો તેની શાક
 બાઈડી થઈ તે કરી હોત તો ધર્મ લોપનું વાત તે પણ
 ધર્મ લોપ્યે આમ થાય છે માટે ધર્મ રાખીને ભજવા
 મોટો અણુકોટ કર્યો ત્યારે ભકતી માતા પ્રતક્ષ આવ્યાં
 ત્યારે બધાં એ કહ્યું કે મહારાજ આ ભકતી આવ્યાં છે
 ત્યારે કહે રાખોને જાઓ કહો રહેશે પછી એમ કહ્યું ત્યારે
 કે હું પ્રતીવ્રતા છું તે જો ધર્મ રાખો તો હું રહું પછી
 મહારાજ કહે જો ધર્મ રાખો તો ભકતી રશે માટે
 આપણે સૌ ત્યાગી ગ્રહસ્થ જો ધર્મ રાખીશું તો ભકતી
 રશે એ શીદ્ધાંત છે એકલી આંનીપણ કાળા ખડીયું હાલ્લી
 આવે છે તે સારૂં ભલે વેવાર જોઈ શકાય પણ એકલી આ-

ઝાઝા કરવા નહીં અને તો એક છે તેને માટે થયેલ
 બીજી છીએ જે કાંઈ ઉદ્ધાંક ઉડશે અર્થે દોશો નપસ્યતિ
 એમ છે બધે ત્રણ ત્રણ વર્ષ સુધી કરવા કાઢે છે એમાં
 પશુ અંતર એનાં ફરી જાય છે, અને વારવાર ભેગાં કરીને
 વાતો કરવી એ પશુ જાંણ્યું જોઈએ અહુસ્થ તે ખાયડી
 છોકરાંને ખાવાતુંને રૂપીયા એ બંધનકારી ત્યાગીને દેહ
 ઇંદ્રીયુને ચેલો અને ખાવું માટે તેમાં લેવાવું નહીં અને
 વારવાર અંતર દ્રષ્ટી કરવી અને આતે હુ શુ કરવા આવ્યો
 છું શુ થાય છે દેહ ઉન્નત છે ઇંદ્રીયુ ઉન્નત છે તે સારૂ
 પ્રથમ ભક્તી કરવી તે મહારાજ ભક્તીવાળા ઉપર બહુ
 રાજી થતા ને થાળ આપતા ભક્તીયે કરીને વર્ત્તવું વૃત
 ઉપવાશે કરીને તપે કરીને નીર્દય થકા ઇંદ્રીયુ ને દેહને
 દંડ દેવો ત્યારે ભગવાન ભજવા દે છે અને ભગવાન રાજી
 થાય છે. પ્રકૃતિ પુરુષ સુધી પંચ વીષય રૂપી હોળી લાગી
 છે તે કુટેછે મહારાજ કહે પંચવીષયરૂપી પાતાળ તે પાંચીયે
 ભરવા માટે પશુ ભરાય નહીં વેરી ધરમાંહી તેણે જાંનત
 સનેહી મેચેરે તે માટે માછક ધુળ જેવા પંચવીષયને ત્યાગ
 કરી દેવો અને આ દેહ ખોટા કરી નાંખવાને મમત્વ
 કરીને સર્વેને નાથવંત મે તુછ જાંણવા એવી રીતે દેહ
 લોક લોકને દેવતા લોક એ સર્વે નામ રૂપનો નીચેષ

કરવો તેણે કરીને વૈરાગ્ય થાય છે તેણે કરીને અંતર દ્રષ્ટી
 કરવી આ લોકમાં શો માલ છે આ વાડી લીધી છે તે શું
 પાંણાને કાંટા છે અમને તે કાંઈ માલ જણાણો નહીં પણ
 આ બજારના કાંટા કરતાં એ સારો છે અને શેર શેર
 કરીને બુધી ભણ થઈ જાય છે શેર કરતાં ગામડું સારું કેમ
 કે ગામડામાં એકવાર હોળીને શેરમાં ખારે માસ હોળી ને
 દીવાળી ગામડામાં વીવા હોય ત્યારે શેરમાં ખારે માસ
 વીવા હોય પણ કોઈ એમાં માલ નથી ભગવાન
 ભજવામાં સુખ છે જેને થાય છે તે સંસ્કારથી થાય છે
 શીવલાલને ડોઢ પોળ પોળ ધ્યાનમાં બેસાય અને
 અભેસક બે પોર ચાર્ય કાંમ આવે પણ બેશે એવું ત્યારે
 એ બધું સંસ્કારથીને કોઈ સાધુની દ્રષ્ટી એમ પ્રમમમાં પેતાનું
 સામર્થ્ય કહ્યું ગોપાળાનંદ સ્વામીની વાતમા છે કે મુમુક્ષુ વીના
 સાધુ ન ઓરખાય એમ અમદાવાદના સાધુ આગળ કહ્યું તે
 પછી બોલ્યા કે સંસ્કાર વીના જીવોને આપણેભેળા થયા
 છોએ મે એક કવી વાડીમાં હતો તેને કહ્યું ભગવાનભ જશે
 ત્યારે તે કહે હા ત્યારે તેને કહ્યું ચાલો અહીં નદીયે
 અમારા મોટા સાધુ કીપાનંદ સ્વામી આવ્યા છે પણ
 વૃત્તમાન ધરાવ્યાં તે સાધુ મણીજેવા થયાછે એમ સંસ્કાર
 વાત થાય છે એમ કહીને કીરતન બોલ્યા સંત સમાજમંત્રી

જે એ બોલ્યા ત્યાં અને સતસગ જીવનમાં સાર મહારાજે
 શ્રીવાસુદેવવિમલા વૃત્તવામવાસ્યમ્ એ અષ્ટક કાઢ્યો છે અને તે
 નુ સહ છેલ્લા ૪ લોકમા છે ધર્મસ્ત્યાજ્યોનકાશ્વિત એ છે તે પ્રમાણે
 રહે તો બહુ સાફ થાય આશરો દ્રઢ રાખવો વલીચારણી
 ભકતી કરતી નહીં નીસ્કામી ભકત થાવું ને ઉત્તમ પ્રતીવૃત્તાનાં
 લક્ષણ તો કેને કહીયે કે કોઈ દેવદેવી કે અવતારાદીક્રમે
 લગારક ભાર આવે નહીં એવા ભક્ત મહારાજ કે અમને
 બહુ ગમે છે આને આ દેહ ભગવાન ભજી લેવાને દેહ
 તો હમણાં પડશે માટે ચાતો વીજળીના ઝમકારામાં મોતી
 પેરાવી લેવું છે થોડા મા કામ કાઢી લેવું કોઈ વાતનો
 મમન કે પક્ષ ન રાખવો ઠાં જે એમાં બહુ ભુક
 થાય છે ને દેશ કંઈ કોઈના બાપનો નથી એતો
 મહારાજનાંયનગતસંપત્તાઃ જેણે લેખ કરી આપ્યા છે તેમાં
 જોઈને તે પ્રમાણે વર્તવું તેથી અધીક સાફ કરીને અરજીયુ
 પડે તો વધુ વધે અને ભાજ ભય તીજનુ ક્ષણે માટે ધર્મ
 વેગે નામ વેરો લાવીને ભજન કરવું પણ હજાર રૂપીયા
 ખરબ ન મેળવતા કવલીને દોઈને કુતરીને પાવું એમાં
 શોમાલ એમ કરતાં જો રેવાય નહીં તો પચાતીયા કરવા
 તે લેખ જોઈને તે પ્રમાણે કરે ત્યારે કોકે પુણ્યું કે
 વધુ ઘટ્ટ કરે તેને પાપ લાગે ત્યારે સ્વામી કે હાજો

આણીકેરે વધુ કરે ત્યોય પાપ લાગે અને ઓલી
કેરે વધુ કરે તોય પાપ લાગે તે કર્મવી પાકના અંતમાં
કહ્યું છે જે પચ કરેને તે જો અવળી પંચાત કરે તો તેને
રાગ થાય માટે એમ વીચારવું ને કાંઈ ગાંમ જામ
રહ્યું કે આમ રહ્યું તો સુ' જાઝા રૂપીયા હશે તો જો કાંઈ
રે એવા છે કાંઈકાંઈ કાંઈ એ જનારા એતો ચપળ માયા
તે રહે નહીં જાઝા લેળા કરે સુખ રે નહીં ને આ લોકજ
કળ્યાણપજ છેતે યથા વગર રહે કેમ કોઈકને ઘરમાં બાપ
દીકરાને માદીકરીને સ્ત્રી પુરૂષને તેમ આપણા વેનાર છેને તે
થાય વેવારવાળાને પણ જાણવું જે સ્ત્રી સાથે વેવાર નકરવો
નીકર ઝેર દેશે ને કોઈ રાજા કે બીજા સાથે વીવાદ નકરવો
અને શીક્ષાપત્રીમા જે જે નવિવાદ સ્ત્રી યાકાયા એ લખ્યું
છે માટે એ પણ જાણ્યું જાણ્યે નીકર પછે દુઃખ આવે
તેમ નકરવું એ આદીક ઘણી વાતો ઓલીકેરના સાધુ
આગળ કરી સચીત કીયા માન ને પારખ્યું એપણ જાણવાં
તે નીયમ ધર્મ તે દીર્ઘ સચીત જે પુર્વે કર્યા પાપ બળી
જાય ને કીયમાન કરવું નહીં ને પારખ્યું ભોગવ્યું તેમાં
મુઝાવું નહીં ને તે જો પારખ્યું ન ભોગવાવે તો દેહ છુટી
જાય કેમ જે પારખ્યું કરીને તો દેહ ણંધાણું છે માટે
ભગવાન તે શુભીવું કોંટે ઉગારે પછે સાધુ સર્વે તથા

હરીજને કહ્યું જે અહોહો બહુ વાતો થાય છે આ પ્રમાણે
 રહે તો કાંઈજ દુઃખજ આવે નહીં પણ સ્વામી કહે હું
 એકે ધારતો નથી આ કરી માંહેથી કેવાય છે ત્યારે સાક્ષે કે
 ભગવાન પ્રવેશ કરી બોલાવે છે તો કહે હા એમજ તેજુઓને
 એમ થાય છે તેમાંથી મોટા હરીજનને મોટા
 સાધુને આ ચાર જનોને મહારાજનો પશુ અવગુણ
 આવે તેમાંથી મોટાવેલો મરવા ટાણે સુખી પણ વીમુખ થઈ
 જાય માટે નજ કરવું ને આત્મનિષ્ઠ થાવું તે માર્ગમાં
 દુઃખજ ન મળે તે ઉપર ગુજરાતમાં પાંચાનું કહ્યું માટે
 એ માર્ગજ નીરવીદ્ય છે તે પાર પડે છે ભગવાન ભજવામાં
 વીદ્ય કરનારા તેની વીગતી એક તો લોક બીજાં સગાં
 બાયડી છોકરાં માળાપ રૂપીયા ને દેહ એ સર્વ છે તેતો
 બળીયો મુમુક્ષ હોય તે નગણે પણ આ ઈંદ્રીય અંતઃકરણ
 રૂપી માયા છે તેતો બહુજ કઠણ છે તેતો અનંત ભાતે
 કરીને ફેરવી નાંખે માટે તેને નમ્મનવી ને તેનો નીશેધ
 કરીને આત્મનિષ્ઠ થાવું ત્યારે સુખે ભજન કરવા દે છે નીકર
 તો વાસના રહી જાયતે શો વરશે હજાર વરશે બાયડી જોઈયે
 તે ઉપરથી સૌભરી આદીનાં દ્રષ્ટાંત દીધાં વાસના હોય તો
 ભગવાન તેડી જાય પણ એલાવત ખંડમાં મુકે છે તે ઉપર
 લવાણાનું કહ્યું કે મહારાજ તેડવા આવ્યા ત્યારે કહ્યું કહે

હમણું તો મોકરકુકરૂ છે તે નહીં આણું એમ થાય છે એ જાતજ એવી છે તેનો કાંઈ પ્રકારે વીસવાસ કર્યો નહીં એ તો એ સ્થાનજ એવાં રહો તો રાજા રથોઈ કરૂ જમતા જાઓ જોગીરાજી ખીર નીપળવું ક્ષણું એકમાં જોણું એમ વીચારું જે આવી ખીર ખવરાવું જે હજારો 'બાઈડીયો' હેયામાં ભરાઈ જાય એનો એવો ઠરાવ તે 'ઓલ્યાને' એમ જે આર કારણ ઉભો રહેજ એવો માટે એનું કાંઈ નમાંનવું એ વાતનો હતો હર પ્રકૃતિ સૂધી છે બદ્રીકાઆશ્રમમાંને સ્વેતત્રીપમાં એ જે વાંનાં નહીં બાકી વૈકુઠ ગોલોકમાં પણ કામ કોષ છે એમ પણ કહેવાયને ન પણ કહેવાય અને કોષે રાધીકાજી પડી ગયાં આપણા અંતર સામુ જુઓ તો પંચ વીષયનો સકલ્પ હશે તેતો જ્યારે મુકતાનંદ સ્વામી ગોપાળાનંદ સ્વામી કીપાનંદ સ્વામી સ્વરૂપાનંદ સ્વામી એ ચાર સાધુ ભેળા રાત્રો પલ્લ મુધી રહીયે ત્યારે સતસંગી થવાય અને જ્ઞાનના શબ્દ પાડવા શબ્દે કરીને તો દેહ અંધાય છે કાટખી એમ કહે એટલે 'ઓલ્યું' બકરૂ જોલે એમ થાય ને ગાયનો વાધ કરી દે એવાં માણસો હેાય ચાર ચાર શણગારેલી ગાયડી તે લઈ લેવી તે ઓલ્યા બ્રાહ્મણને કહે મે વાધ દીઠો ત્યારે તે કહે ગાય છે પછી આગળ ચાલતાં બીજાએ તેમજ વાધ દીઠો એમ કહ્યું પછી ત્રીજાએ પછી ચોથે પછી તે બ્રાહ્મણ સૌ વાધ કહે છે એમ

જાંણી સુકી હીધી એમ આપણામાં ઠોક કહેશે જે તમારૂં
આમ વાંકુ બોલે છે તે જ્યાં મહીનો એમ કહે ત્યાં ખરૂં
મનાય માટે શબ્દ તો આકાશનો ભાગ છે તે આકાશમાં હીન
થઈ જાય છે એમ જાણવું ને આત્મનિષ્ઠ થાવું પછી તેને લાગેજ
નહી એમ ઠાહ્યા માણસને વીવેક જોઈએ આપણને ઠોક
શનકાદીક જેવા કહે તો શું શનકાદીક જેવા થઈ ગયાને તે
ઠોક લ'બકરણ જેવા કહે તે શું થઈ ગયા એમાં શુ જીવનો
સ્વભાવ તે ગમેતેમ કહે ત્યારે એજ મનાશે ત્યારે જોગીના
લી'મનો ભાગ કેમ કહેવાશે માટે આ વ્રણ દેહથી નેજી
વર્તવું ને જીવમાં ભજન કરવું તેથી કારણ દેહ ગળે છે
આતો કારખાંનાં પણ ઉભાં છે વેપાર ખીજાં તીજાં ગધાં
પણ ઉભાં છે તે જોણપણે રાખવાં ને મુખ્યપણે તો જાન
રાખવું ને ભગવાન રાખવા બળે દુઃખ ખાવા નમજે ને
માર પડે તેતો અમારા વારામાં હતુ ને હવે તો અવીઘા
હતી તેતો નાશ થઈ ગઈ છે જે મારતા તે પગે લાગે છે
ને કેટલાક કુળે સહીત નાશ થઈ ગયા હવે તો કઈ
જગ્યા નથી એટલે સતસંગમાં અવીઘા આવી છે તે માંહી
માંહી વેર કરે તેપણ ગરાશીયાની પેઠે કાઠારીને ભંડારી
બે સાંથે વેર એ સાધુનો માર્ગ નહી સાધુનો માર્ગ તો
ક્ષમા સીલાધેય સત્તીન બોધન નીપુણા એ સર્વે છે આહુતી

ચીતીયા પદ્ય રહીતા નીસપરી ગ્રહા એ છે માટે મોક્ષને
 મારગે આલ્યા છીએ તે શ્રેયાસી બહુ વિદ્વાની તે શો
 વાતુ સાચવીને લગવાન લજવા શીરાપુરી ખાય બનીરે
 વઠીયે આ વશ આ મતછી કેલહા લડીયે એમ નકરવું મોટા
 સાધુનેા એ શીધાંત છે કે એક રેણી એમ રહેવું ધર્મ
 જ્ઞાન વૈરાગ્ય પણ ક્ષણરૂપા ક્ષણનુષ્ટા તુષ્ટારૂપાક્ષણક્ષણે
 એમ ન કરવું જેઓ ક્રોધનુ પુર થયું છે સૌને ચેલા
 બરાબર નથી આ લુગડાં બરાબર નયયાં ધાબગી ખાવું
 હવેલી ગાડી ઘોડુ એ ક્રોધએ પુર નથયું ત્રણ લોકમાં
 ક્રોધને સવારના પોરમાં લગવ ન લજવા કે કથા કરવી એ
 નમળે બીજુ સર્વે કરે રૂપીયા હવેલી ખાવુ મજુરી એમાં
 સવારમાં મડે છે અને આના જેમ ફીરગી કવાયત કરે છે
 એમ કરીયે છીએ કેટલાક કામ મરડીને આ કરીયે છીએ
 નીકર થાય એવુ કયા છે. જે ઘડી થઈ રહે તે ઘડી માણસ
 મડી પડે છે આતો વત્તી રોકીને કરીયે છીયે કરવાતુ તો
 એજ છે ને કરી કરીનેજ જીવ વૃદ્ધી પામતો જાય છે
 નીરમળ અંતઃસકરણે કરીને એજ કરવું જે જે વાત થાય
 છે તે સાધુથી આ સત્સંગ આરખાણે લગવાન સાધુ
 આરખાણુ એજ મોક્ષનો દ્વાર ઠહયો છે પ્રસંગમજરેપાસ
 એ સ્લોક બોલીને કહ્યુ દ્વારવીના બીતમાં માથુ ભરાવું

જોઇયે જવાય નહી એવા સાધુ સાથે જીવ જોડવો
 જોમવીના ભેગાં નથવાય અને જોગ વાળો જગવાનને
 અખડધારે પણ જો આવો જોગ હોય તો ઠીક ન હોય
 ત્યારે સાંખ્યનુ કામ પડે છે પ્રકૃતી પુરૂષ સુધી તેના
 રૂપને ભણી રાખે ત્યારે નીરવીધન દેવાય તે ઉપર સાંખ્ય
 જોમનુ વચનામૃત વંચાવ્યું એ શીખી રાખવું ત્યારે કૈકે
 પુછ્યું એ શબ્દ પડે છે પણ રેતુ કેમ નથી પછે સ્વામી
 કે જન તકાળ થયાં જોટા કર્યા કર્યા છે નાના હમણાં પણ
 ઘણામરૂં પણ એજ થાય છે અને આતો એક આનો
 પા આનો કહ્યું કર્યું છે ધીરે ધીરે બહુ શબ્દ થાયે સ્લોક
 સર્વજંતામ્યસનાવિગત્યા : સર્વે જોવું કે કૌંઈકને દાંણા નથી
 મળતા ને જગદર જલદર કઠોદર એવા અનંત રોગ
 થાય છે વણથડીના બળદનું મારવાડના ઉંટનું પીથોરીના
 ગધાડાનું એ સર્વે દુઃખ જોવાં ને ઠોરને ચાર મહીના
 ચ દ્વાયણ ઉનાળામાં થાય છે એવાં એવાં જન્મ મરણ
 ગર્ભવાસ ચોરાશી જમપુરી હજારો દુઃખ છે તે જન્મ
 મૃત્યુ જરા વ્યાધી દુઃખ દાસાનું દરશને એમ જોઇને
 વીચારો હમણાં સાડ દેહ છે માટે થોડામાં કામ કાઢી લેવું
 સાંખ્યવાળા રાંમદાસજી પોતે સુખીયા રહેતા ને આગલાને
 સુખીયા વાતે કરીને રાખતા ને બીજા તો દોડમાં જેમ

માંડોમાંડી વટે છે એમ આંડી માંડોમાંડી કળયેા કરે છે
 તે પોતે લગ્નશ્રંગ જેવા જેમ કુતરાને હાઠ
 કરીને કાઢી મુકીએ એમજ ગામમાંથી કાઢી
 મુકીએ એવા હોય પણ એમ કરે તે માટે એમ ન
 કરવું નીકર ભુકુ થઈ જાશે વળી કથામાં શભા ટાંચે રેતા
 નથી અને બધે આશન રાખે છે તે શું જાણુ? હશે
 આવા કેતારા નહી રહે તે ગોપાળાનંદ સ્વામી હાતા
 ત્યારે પણ એની મંડળીમાં સાધુ પણ કે.ઈ ન રહેતા ને
 બીજા બેઠા હોય એમ છે તે જ્યાં સુધી ત્રણ પેડી હોય
 ત્યાં સુધી ખરેખરે રહે થઈ રહ્યું હવે ત્રણ થઈ ત્યાં તો
 માણસ મડી પડ્યું છે પણ સાધુના રાખના એમ ન કરવું
 મોટા સાધુ છે ત્યાંસુધી તો ઠીક છે ને પછે તો ગ્રહસ્થને
 ખાયડી છોકરાં રાખે ને ત્યાગી ખાવું દેહ ચેત્તા એ ત્રણને
 બેની તો અરજજ નથી એમાં શું તુલશી ચો નર ચતુર
 રહે રામ ચરણ લેલીન પરધન પરમ નહુરનકુ વેશ્યાનો
 દી પ્રવીન હવે ભગવાનની મુરતી આજ્ઞાને એકાંતીક
 સાધુ એમાં છે સંસારમાં સરશે રહે મન મેરે પાસ સંસારને
 લોપે નહી જાણુ મારો હાસ એ ખોટું છે. એ તો બેજલ
 એક ઘોડે નબેસાય ચીતકી વતીએ કહે ભાવે ત્યાં લગાવે
 ચાયતો હરીકી ભકતી કરો ચાય તો વીવય કમાઓ એ બે
 વાત ન અને જે લોટ ખાવો ને ભસવું એમ છે એવા

કાઠી વાળુ નકરવું જે આશે તાલો બગડતો ને ઉશે તાલો
 બગડતો એમ નહીં ઓલ્યું તો બગડેલું છે મંદીરમાં
 મોટા સાધુ પાસે શાંતી રહે ને ધરે પણ એમ સૌને છે
 પણ ઉનાળામાં ટાઢ હોય કે ચોમાસામાં હોય હવે આપણ
 સૌ ભેળા થયા છીએ તે મનમાં એમ છેને કસળ ટાળીને
 લગવાનના ચર્ણાર્વીદમાં જાવું છે તે જેવો વેપારમાં
 વાટીમાં ખેતીમાં આગ્રહ છે તેવો કરશુ તારે જવાશે અને
 ખેતીવાડીમાં તો બંધન ધાય એમાં તો કાંઈ માલ નથી
 માટે શું ન કરવું કરવું પણ દેહનો વેવાર બાલે એટલું
 કરવું પોર શતે ડોઢ પોરે અડધી પાછલી ઉઠીને જ્યારે
 વીચાર શુને લગવાન લજશું ત્યારે સાધુ થવાશે પછી
 લગવાન આશે જવાશે વાળા વાળે ભણવા વાળે ને રાગ
 વાળે જેમ જાગે છે તેમ જાગવું નિફયે છે પણ જો રૂપભ
 દેવ નરકમાં પડયા રહ્યા એવાં એવાં ચરીત્ર
 કરે તે સંસય નથાય ઉધવની પેઠે ત્યારે ઠીક તે તો
 કામાદિવૌનાય સાત્ત્વતાક્ષાણવાસનાં: તે માટે સાત્ત્વક શેવવા
 જેજે વાત જ્ઞાને કરીને થાય તે ઠીક ગીતામાં જ્ઞાનીનેજ
 આત્મા કહ્યો છે. મોટાનો વાદ લઇને કોઈ કાંઈ કરશેમાં
 હું તેમ કરજો જેમ અગ્ની જળે ઓલવાય વીજળીનો
 અગ્ની વડવાનળનો અગ્ની જળમાં રહ્યો થકો નાઓલવાય

ને કીપાનંદ સ્વામીયે વાત કરી જે જળકુકડી પાંણીમાં
 રહે પણ પાંખ ન બીજાય ને બીજા જનાવરને પાંણી
 પાખમાં બરાઈ જાય પણ ઉડીયદે નહી ને જળકા તરણી
 માંછણુ જળમાં આવે નહી શાંમુ બીજાને જળ કાપી
 કાઢતું જાય એમ કીપાનંદ સ્વામી જેવાને થાય અહો
 એક સમરથ થકી જરણા કરવી એ બહુ મોટી વાત છે
 કેમ જે કાંઈ નહોયને કે તે ઠીક પણ સર્વે વાત હોય ને
 કે સત મને કાંઈ આવડતું નથી એતો ભગવાનને એના
 સાધુથી જ જરણા થાય બીજે નથાય માટે આપણને કંઈ
 નથી આવડતું એમ કહે પણ શું ને સર્વે વાત તમમાંજ
 છે એમ એમ કહે તોપણ શું એમ કહે જાતું નહી
 રહે ને એમ કહે આવી નહી જાય મરને થોડું કરવું પણ
 હુસાહુસા નકરવી ઝાઝું કરને જ્ઞાનપણુ જ્યારે આવવા માટે
 ત્યારે ત્રણ ટાંણાંનો મહીનો ધારણાં પારણાં કરે એ
 વાતમાં માત્ર નહી બારેમાસ એમને એમ એકજ ટંક
 જમવું બીકર એક ઠેળાંયો એછો જમવો એતો . સત્વગુણી
 તપ છે એક મહીનો એવ્યું કર્યું ને પછી તો ધરધ રદ્યા
 પછી આઠ ઠેળાંયા વધુ ભરવા એ તમોગુણી તપ છે માટે
 આતિસર્વજ્ઞ વર્જિતમ્; અતી ઉંધણું નહી અતી ખાવું નહી
 અતી ભકતી કરવી નહી સર્વે સાધારણ જ્ઞાને કરીને કરવું

તો ઝાઝુ માને છે એક જણ દોહી કાઢતોતો તેને પથ્થકહેતા
 જે ઘાઝ સાડ કાઢે છે એમ મહારાજ વઢતા માટે હુકાટો
 મહારાજને નથી ગમતો એ એકને બીજી એ જે સારા
 સાથે જીવ બાંધવો કેમકે કેનારા કંઈ નમળે ત્યારે સુખીયુ
 રવાય પોતાની જોટ જેને મુઝતી હોય તેને કેવું જે હુમાં
 જેજે વાતની જોટ હોય તે મુને દયા કરીને કેળે એક
 રોજ કેવું કાં આઠદીયે પંદર દીયે કાં એક મહીને જરૂર
 કામ લોગ થાય તે ઉપરનાં માતું વચનામૃત કહ્યું જે
 મહીને મહીને નચુકવે તો લેળુ થઇ જાય આ લગવાનને
 ગમે છે તે ગમતું તમને કહ્યું.

શ્રીજી મહારાજની ઉત્પત્તિ વિષે

રાગ ગરબી.

પુવે દેશમાંરે હરીયે પ્રગટ ધર્યોં અવતાર
 છપેયા ગામમાંરે બ્રાહ્મ સરવરીયાની જાત

સકલી ધર્મનેરે પુર્વે આપ્યું હતું વરદાન
 અજનવા આવીયારે તેમના પુત્ર થઈ નિદાન
 ધન્ય એ નક્ષત્રનેરે ધન્ય એ નિર્મળ ચૈત્ર માસ
 ધન્ય સુદ તુમનેરે જગમાં વરતાવ્યો હુદ્દાસ
 પીતાએ પાડીયુરે મોટું હરીકૃષ્ણ નામ
 વરસ પંચનારે થયા ત્યાં સુદર શ્રીધનશ્યામ
 મહુરત જનોઈનુંરે કીધો ઉપરિતને આચર
 ત્યાંથી ચાલીયારે તેનો કાઈ ન પામે પાર
 તિર્થ બહુ કર્યારે કીધો બ્રહ્મચારીનો વેષ
 શ્રીનિલકંઠીરે આપે નિજજનને ઉપદેશ
 પ્રભુજી ચાલીયારે કીધો પશ્ચિમ ધરા વિશ્રામ
 રામાનંદજીએ ધરાવ્યું સહજનંદજી નામ
 માનંત થાપીઆરે કરવા સેવકનાં કલ્યાણ
 ધર્મ ચક્ષાવિયોરે સ્વામી નારાયણ નિરવાણ
 સંત દયાનિધીરે સિદ્ધ યોગ સમાધી ધીર
 ત્રોયા ધનનારે ત્યાગી નિરમાની ગભીર

ધામ બનાવીયાંરે જેની કીમત કોટી અપાર
 જગન આરંભીયારે કરતા સહેજે વારવાર
 પરચો જાણીઓરે એતો અતિનાશતું કામ
 ખીજે ના બનેરે જુડી કેમ કરી પહોંચે માંમ
 ઉદ્ધવિ સંપ્રદારે કીધા જીવ દયાને કાજ
 આપે લાવીયારે સાથે અક્ષર મુકત સમાજ
 અવધ પ્રસાદનેરે સોપ્યું ઓત્ર દેશનું રાજ
 અડમદપુરનીરે ગાદી સુખી શ્રી મહારાજ
 જનપુર ગામમારે પોંડે બેસાડયા રઘુવીર
 દક્ષીણ દેશનારે રાજા ધર્મધુરધર ધીર
 તમારો આશરોરે મારે ધર્મ કુળની આશ
 લજ્જા રાખજોરે નિરંતર રહેજો મારી પાસ
 હુતો તમો ત્રિનારે ખીજા કાંઈ નજાણું દેવ
 રણછોડ દાસનેરે આપો ચરણ કમળની સેવ
 શ્રીજી શરણથીરે મારાં સર્વે સરીયાં કાજ
 ધારણા નાથનીરે શીશર રાજવકા મહારાજ

માણુકી ઘોરી વીષે ગીત.

મહા મણુકી અઝોકીક માતી ત્રીઝોકી બ્રહ્માંડ તોળે બગેશાં
ત્રિઝોકી લાળે તીઝોકી ખંભીર
જતી નાથ પતીનીકો પ્રમુ કીરકિત જાણે ગતી મનવેગી
અતિ અધુધુ અંભીર
માપથી આકાશ કેના જમી કુ ન પાવ માંડે ધબ્બામધી
એહ દેતી મચાડે ધુરૂણ

ફરરકે શણાટ નાક અસુરકાં રદય ફાટે
ખાંડા જ ગી બોર માહી ભજાડે બખાણુ
ભૂમા કાં નમાંડે કાંધ વભાડે શનરૂ આંભેડા
અખાડે પવાડ હાકાં બળેડે અરૂર
ઠીક બાજી છદ સહેજનનંદરી બેડાંગ ઠાવી
ગરંદા કું તપે એંધીના પુગે ગરૂડ રણુભેડ કેના થકી

સહજનનંદ પ્રાર્થના

રાગ ગરબી.

મારા સાચા સ્નેહારે સહજનનંદ બાપદીયા
મારે બારે ભરસારે જપુ તારા જાપદીયા
અંત વેળે તો અગગારે સગાં સહુ સ્વારથીયાં

આજ હરીજન વાલારે પુરા પરમારથીયાં	૨
આવી અંત સમામારે ઉમારો તો ઉગરીયે	
નાથ મારી તો લજ્યારે જનારી નથી જરીયે	૩
મારા ધર્મધુર'ધરરે અનાથના નાથ અરે	
પ્રભુ પતિત પાવનરે નોધારા ઓધાર હરે	૪
ગુરૂ ગરીબ નિવળરે પ્રભુ મારા પ્રાણપતી	
અરે અંતરજામીરે સુધારી દોષ વામતી	૫

રૂપિરાજનાં પદો.

મુક્તના આનંદ વિષે

રાગ ગરબી

લલે શુકન થાઓ સારા આનંદ છેરે	
મળેા લાકડાનાભારા આનંદ છેરે લોલ	: ૧
લલે નવગૃહ રૂઠો આનંદ લલે દુધ મેહિતુઠો આનંદ	૨
હાલ મરણથી નખીડુવું આનંદ લલે કોડય જીવું આનંદ	૩
લલે પુષ્પ લેઈ પુજે આનંદ લલે ધુર નાખી ધુણો આનંદ	૪
ગણો ગુહત મલકે ગાંડો આનંદ લલેલાવે એમ ભાડો આનંદ	૫
ગણે રાપુવો કે રેડી આનંદ લલે પરખો પાખંડી આનંદ	૬
રૂપિરાજના રૂઢ્યે આનંદ આપી રૂહ્યેછે સદાયે આનંદ	૭

કાઇનો ખુટવો ન ખુટે આનંદ છેરે લોલ	
ચાર હાકમ નવ લુટે	આનંદ ૧
ભલે મજો હાથ હોઢો	આનંદ
ભલે બદીખાને બાંધો	આનંદ ૨
ભલે રહુ સદા ભોગી	આનંદ
ભલે રાજ રહુ રોગી	આનંદ ૩
ભલે મજો લુખી ભાજી	આનંદ
ભલે રસોયો તાજી	આનંદ ૪
ભલે થીર મન થાપો	આનંદ
ભલે અપમાન આપો	આનંદ ૫
વેમ બળી થયાં વાની	આનંદ
ધ્રમ કાળજી છેદયાતી	આનંદ ૬
ફૂંધીરાજ રામ રીઝે	આનંદ
હવે કામ બેજ કીજે આનંદ છેરે લોલ	૭

આતે સાચુ કે સ્વપન આશુ થયુરે લોલ	
જગત ભલે છખેલુ તે કયાં ગયુરે લોલ	૧
માયા મરેલીશી ભાળુ આતે શુ થયુરે લોલ	
કામ કળજીગતુ કાળુ તે કયા ગયુરે લોલ	૨

આપુ જગત લાગે અવલુ આશુ થયુરે લોલ	
સગા કામ કરે અવળુ તે કયાં ગયુ	૩
સુખકુંખ થયુ સરખુ આશુ થયુરે લોલ	
નેણાં લોક નિરખુ તે કયાં ગયુરે લોલ	૪
હાહયુ લાગે છે દિવાનુ આ શુ થયુરે લોલ	
પાપ પૂન્ય તણ પાતુ તે કયાં ગયુરેલોલ	૫
જમણુ લાગે છે વેઠ જેવુ આશુ થયુરેલોલ	
નરક ચોરાશીનુ દેવુ તે કયાં ગયુરે તોલ	૬
રૂપિરાજ રામ રાજી આશુ થયુરે લોલ	
મન મેવા શીયાજી તે કયાં ગયુરે લોલ	૭

પદ ૪

હવે કૃષ્ણ જાય કાશી ચીતા ટળીરે લોલે	
મળ્યા વૈકુંઠવાશી વેળા વળીરે લોલ	૧
શીદ વાત રાખુ છાની ચિંતા ટળીરે લોલ	
મને વાત લીધી માની વેળા વળીરે લોલ	૨
કેરુ કારમી ચઢી છે ચીંતા ટળીરે લોલ	
ગાઠ આ પ્રેમની પડી છે વેળા વળીરે લોલ	૩
અસલે વાન ઝોળખાણી ચીતા ટળીરે લોલ	
કીયા જન્મની કમાણી વેળા વળીરે લોલ	૪
ખલક સરજનાર ખોળ્યા ચીંતા ટળીરે લોલ	

હરખને સમુદ્ર ઓળયો વેળા વળીરે લોલ	૫
જગત તરણાશું જાંણું ચીંતા ટળીરે લોલ	
મોક્ષ જીવતાં હુ માણુ વેળા વળીરે લોલ	૬
ફિરાજ રામ રાજી ચીંતા ટળીરે લોલ	
ફરીજન બળે દાઝી વેળા વળીરે લોલ	૭

રાગ ગીત.

અશાઠ માશ ખાવીયો હલ્લી બાઠ્યાં અતી
 પ્રસંત બુંદ ચોમણી નદી નવાણુ છલાતી
 ઝબકે બીજલી ધનંબ ધન એ ઇન્દ્ર બાધરે
 બપૈયા મોર દાદુવ ગ કોકીલા નાદ ઉચરે
 મધુ જંગોર ઠોરઠોર મુખમુખ હી કરે
 રતેહી સહજનંદ અમો ગરીન એક બીસરે
 એણી રતે પધારીએ દયાળુ ધર્મનંદન
 રુછાની હુશ પુરવા કૃપાળુ ભુકત વંદનંમ

મધુભા છંદ.

શ્રાવણુ માસ આવીયો સાર
 જરમરે મેઘ ધરતી મોજાર
 ધમકત આલ સારગ ધોર
 મહંકત બાગ ટહુકત મોર
 ગાજનંત મેઘ ધ્રુજનંત ગેયુ
 જમકન્ત બીજ ખરસ્યણુ ઝેયુ
 ધર્મનંદ રત એણી સધાર
 રણુછાડ હુંસ પુરણુ કૃતાર

ત્રોટક છંદ

આળ્યો માગ લાહ ચઢયા હુધ અનંગ
 લીલીવાડ લીડો હુવા રંગ વનંગ
 વહે વાદળાં રંગ પચરગ વળાં
 પીળાં ઉજળાં રંગ રાતાં રૂપાળાં
 જગે દામિની ખુણુ ઈસાણુ જો રગ
 બજે કાટકા ઇન્દ્રકા બજ ગોરંગ
 જુગતે જમે મેઘ લાહુ જગત
 રમા કથ વળ જયો તુડી એજ રત્ત
 હવે દાસ રણુછાડ રીપુ રહો સગ
 દયાળુ સહજાનદ ટાળોની દોષગ

વરતાલના મંદીરની રચના વિષે લાવણી

સહજનદ્રુ ધામ બનાયે શ્રીવડતાલમાં સુખકારી
 અખીલ લોકકે અતરભી શોભા બીનાઈ અતીલારી
 રૂપચોકી ઉપર ઘુમટ મિરાળે અરમાની હીખખર છાળે
 આસપાસ હે બોન લગવા નીરખી બીસકર્મા લાળે
 ચાવન શિર્ગલા કલસ મિરાળે જરકપી ધજ ફરકે
 નિકેસરન ગાહેર દુનિયા નીરખી ધાવત અનંત તે પ્રભુપરદે
 ખુબ બની શિખખરકી શોભા ગગન ખિરાજત સુખદાસ
 ઘુમટમાં સખ રંગ બિનાયા શુરમુની રહે સખ લલચાક
 તીન સી ગાસણ જડિત નગમણી

અલકત અતિ કાંતી લારી

વકિત લયે રવી મંડલ નીરખી કોટી સુયને બઢીહારી
 એશો ધામ કીયો પ્રભુ પોતે શુરજર ધરમે શ્રીસ્વામી
 અનંત જીવ ઉદાર કરનકુ પ્રગટ લયે અતરભી
 દાસ જાની મોય દોય નિવારો કરો કરૂણા અતીમદમાતી
 હરજોવનપર મહેર કરીદો વાંન્છીત સુખ સારંગપ્રાણી

સ્તુતિ પાઠ રાગ છંદ

નમો ધર્મ કે નંદ આનંદ ધામ
 હરે નીલ કંઠ તુહી ધનશામ
 તુહી હે દયાળ તુહી હે કૃપાળ
 મહા કાળ કાળ તુહી હે કરાળ
 તુહી ઇશ્વર વીશ્વર હે અપાર
 તુહી નીરગુન શીર ગુનંદે અકાર
 તુહી નાથ શાકાર આકાર સ્વામી
 તુહી કૃમકો મૃચકો અત્ર જામી
 તુહી ખુદી કે દાયકો જન ત્રાતા
 તુહી ભકત સાધન આધીન જહાના
 તુહી દોષવા આશુરો ગૃહ દડ
 તુહી હે બ્રહ્મડં તુહી હે અખડ
 તુહી પચભુતે તુહી અખધુનં
 તોરો પારશે તેના પાંમે અનલ
 માહા વીરુ વૈરાટકો તુ વીધાતા
 તુહી જપકો તપકો કૃળ દાતા
 તુહી જોગકો લોગા દાતા મોરારી
 તુહી અકધારી ગદા કેા ગુજરી

તુહી સ્વામી નારાયણ દ્રીજરાજ'
 તોરો રૂપ દેખી કોટી કામ લાજે
 સદાકાશ માહાકાસ કે જગને ચીંતા
 તુહી કે વલ મૃમકા હે નીચંતા
 શુના કે નીવાળ પ્રભુ શાહ્ય કીજે
 મીજકુન જગશ્રી સળે સુખ દીજે
 સભારૂ રૂદેમાં ઘણીવાર જગહી
 સદા સાહાય કીજે ધણી આવી તાંહી
 કરત હે રણછિડ દોત્ર હાથ ભેડી
 મીલત હનત તાપ સતાપ મોડી

ગઢડાનું પ્રથમ વચનામૃતો

સવત ૧૮૭૬ ના માગસર સુદી ૪ ચતુર્થીને દીવસે
 શીજીમહારાજ શ્રી ગઢડા મધે દાદાખાચરના દરબારમાં
 સાધુની જાયગાને વીશે રાત્રીને સમે પધાર્યા હતા અને
 સર્વ સ્વેત વસ્ત્ર ધારણ કર્યાં હતાં ને પોતાના મુખારવિંદની
 આગળ સાધુ તથા દેશદેશના હરીભકતની સભા ભરાઈને
 બેઠી હતી પછે શ્રીજીમહારાજે પ્રશ્ન પુછ્યું કે સર્વે સાધન
 માં કીયુ સાધન કઠણ છે ત્યારે સર્વે બ્રહ્મારી સાધુ તથા
 ગૃહસ્થ તેમજ પોતાની સમજણ પ્રમાણે ઉત્તર કર્યો પણ

થયો નહીં પછે શ્રીભદ્રરાજ યોદ્યા જે દ્યો અમે ઉત્તર
 કરીયે જે ભગવાનના સ્વરૂપમાં મનની અખડ પ્રતી રાખવી
 તેથી કોઈ સાધન કઠણ નથી અને જે મનુષ્યના મનની
 પ્રતી ભગવાનના સ્વરૂપમાં અખડ રહેછે તેને તેથી બીજી
 અધીક પ્રાપ્તી શાસ્ત્રમાં કહી નથી કાંજે ભગવાનની મુર્તિ
 છે તેતો ચિમણી તુલ્ય છે જેમ ચિતામણી કોઈક પુરૂષના
 હાથમાં હોય તે પુરૂષ જેજે પદારથને ચિતવે તેતે પ્રાપ્ત
 થાય છે તેમ ભગવાનની મુર્તિને વીશે જેના મનની
 અખડ પ્રતિ રહેછે તેતો જીવ ઇશ્વર માયાને શ્રદ્ધા એમના
 સ્વરૂપને જે જોવાને ઇછે તે તતકાલ દેખે છે તથા વૈકુંઠ
 ગોલોક બ્રહ્મ મોહોલ એ આદીક જેજે ભગવાનનાં ધામ છે
 તેને પણ દેખે છે માટે ભગવાનના સ્વરૂપમાં અખડ પ્રતિ
 રાખવી તેથી કોઈ કઠણ સાધન પણ નથી ને તેથી કોઈ
 મોટી પ્રાપ્તી પણ નથી તાર પછે હરીભક્ત શેઠ ગોવરધન
 ભાઈયે શ્રીભદ્રરાજ પ્રત્યે પ્રશ્ન પુછ્યું જે જેને ભગવાનની
 માયા કે છે તેનું રૂપ શું છે પછે શ્રીભદ્રરાજ યોદ્યા જે
 ભગવાનનો ભક્ત હોય તેને ભગવાનની મુર્તિનું ધ્યાન
 કરતે જે પદાર્થ આડું આવીને આર્વાણુ કરે તેને માયા
 કહીયે પછે મુકતાનંદ સ્વામીયે પ્રશ્ન પૂછ્યું જે ભગવાનનો
 ભક્ત બ્યારે પચ્છતના દેહને મુકીને ભગવાનના ધામમાં

જાન્ય છે ત્યારે તે કેવા દેહને પામે છે ત્યારે શ્રીજીમહારાજ
 બોલ્યા જે ધર્મકુલ ને અસ્થિત એવો જે ભગવાનનો ભક્ત
 છે તે ભગવાનની ઈછાયે કરીને બ્રહ્મભય દેહને પામે છે અને
 જ્યારે દેહને મુક્તિને ભગવાનના ધામ પ્રતે જાન્ય છે ત્યારે કોઈક તો
 ગરૂડ ઉપર બેસીને જાન્ય છે તે કોઈક તો રથ ઉપર બેસીને
 જાન્ય છે ને કોઈક તો વીમાન ઉપર બેસીને જાન્ય છે એવી રીતે
 ભગવાનના ભક્ત ભગવાનના ધામમાં જાન્ય છે તેને યોગસમાધી
 વાલા છે તે પ્રત્યક્ષ દેખે છે પછે હરીભક્ત ઠકર હરજીયે શ્રીજી
 મહારાજને પુછ્યું જે કે ટલાક તો ઘણા દીવસથી સતસંગ કરે છે
 તો પણ તેને જેવી પોતાના દેહને દેહના સખધીને વીશે
 ગાઠ પ્રીતી છે તેવી સતસંગમાં ગાઠ પ્રીતી નથી
 થાતી તેનું શું કારણ છે પછે શ્રીજીમહારાજ બોલ્યા જે
 અને ભગવાનનું મહાત્મ્ય સપુરણ જાણ્યામાં આવ્યું નથી
 અને જે સાધુને સંગે કરીને ભગવાનનું મહાત્મ્ય પરીપુર્ણ
 જાણ્યામાં આવે છે તે સાધુ જ્યારે પોતાના સ્વભાવ ઉપર
 વાત કરે છે ત્યારે તે સ્વભાવને મુક્તિ શાંતો નથી ને તે
 વાતના કરનારા જે સાધુ તેનો અવગુણુ દે છે તે પાપે
 કરીને સતસંગમાં ગાઠ પ્રીતી થાતી નથી કાંજે અન્ય
 સ્થાને વીશે જે પાપ કર્યા હોય તે સતને સંગે કરીને
 જાન્ય અને સતને વીશે જે પાપ કરે છે તે પાપ તો એક

સંતના અનુગ્રહ વીના બીજ કોઈ સાધને કરીને ટલતાં નથી તે શાસ્ત્રમાં કહ્યું છે જે અન્યક્ષેત્રકૃત પાપ તીર્થ ક્ષેત્રે વિનસ્યતિ તીર્થક્ષેત્ર કૃતં પાપં વજ્રલેપો ભવીસતી તે માટે સતનો અવગુણ જો નલેતો એને સતસગમાં દ્રઢ પ્રીતી થાય ઇતી વચનામૃતમ.

સંવત ૧૮૭૬ ના માગસર સુદી પંચમીને દીવસે શ્રીજીમહારાજ શ્રીગઢડા મધે દાદાખાચરના દરબારમાં રાત્રીને સમે વીરાજમાન હતા અને સર્વે સ્વેત વસ્ત્ર પેર્યાં હતાં ને પોતાના સુખારવીદની આગળ સાધુ તથા દેશદેશના હરે ભક્તની સભા ભરાઇને બેઠી હતી પછે મયારામ ભટે શ્રીજી મહારાજ પ્રત્યે પ્રશ્ન પુછ્યો જે હે મહારાજ ઉત્તમ મધ્મને કનીષ્ઠાએ ત્રણ પ્રકારનો જે વૈરાગ્ય તેનાં શાં લક્ષણ છે તે કહો ત્યારે શ્રીજીમહારાજ બોલ્યા જે ઉત્તમ વૈરાગ્ય જેને હોય તે પરમેશ્વરની આજ્ઞાએ કરીને અથવા પોતાના પ્રારબ્ધ કર્મ વ્રશે કરીને વ્યવહારમાં રહે પણ તોય વ્યવહારમાં જનક રાજની પેઠે લોપાય નહીં અને શબ્દ સ્પર્શ રૂપરસ ને ગંધએ પથપ્રકારનાજે ઉત્તમ વીષય તે પોતાના પ્રારબ્ધ અનુસારે પ્રાપ્ત થાય તેને લોગવે પણ પ્રીતીએ રહીત ઉદાસ થકો લોગવે અને તે વીષયને વીશે નીરતર દોષને દેખતો રહે અને વીષયને શત્રુ જેવા જાણે અને સંત સત શાસ્ત્રને

ભગવાનની શેવા તેનો નીરંતર સંગરાખે અને દેશકાલ સંગ આદીક જો કઠણ આવીપડે તોપણ એની જે એવી સમજણ તે મોઢી પડે નહી તેને ઉત્તમ વૈરાગ્યવાળો કહીયે અને જેને મધ્યમ વૈરાગ્ય હોય તે પણ ઉત્તમ એવા જે પચ પ્રકારના વીષય તેને લોગવે પણ તેમાં આશક્ત ન થાય ને જો દેશકાલ સંગ કઠણ પ્રાપ્ત થાય તો વીષયને વીશે બધાઈ જાય ને વૈરાગ્ય મંદ પડી જાય તેને મધ્યમ વૈરાગ્યવાળો કહીયે અને જે કનીષ્ઠ વૈરાગ્યવાળો હોય તેને સામાન્યને દોશે બુદ્ધત એવા જે પચ વીષય જો પ્રાપ્ત થાય ને તેને લોગવે તો તેમાં ન બધાયને જો સારા પચવીષય પ્રાપ્ત થાય ને તેને લોગવે તો તેમાં બધાઈ જાય તેને મદ વૈરાગ્યવાળો કહીયે ઇતી વચનામૃતઃ

સંવત ૧૮૭૬ ના માગસર સુદી ૬ છઠ્યને દીવસ શ્રીજીમહારાજ શ્રીગઢડા મધે દાદાખાચરના દરબારમાં રાત્રીને સમે ણીરાજમાન હતાઅને સર્વે સ્વેનવસ્ર ધારણુ કર્યા હતાં અને પોતાના મુખારવીઠની આગલ્ય મુની તથા દેશદેશના હરીભક્તની સભા ભરાઇને બેઠી હતી પછે શ્રીજીમહારાજ બોલ્યા જે જેને ભગવાનની મુર્તિ અંતરમાં અખડ દે માતી હોય તેને પણ ભગવાને જેજે અવતારે કરીને જેજે સ્થાનકને વીશે જેજે લીલા કરી હોય તે સભારી રાખવી

ને પ્રહારી તથા સાધુ તથા સતસંગી તેને સાથે હેત રાખવું ને એ સર્વેને સાંભરી રાખવા તે શાસાડ જે કદાપી દેહ મુકયા સમે ભગવાનની મુર્તિ ને બુદ્ધી જવાય તેપણુ ભગવાને જેજે સ્થાનકને પીશે લીલા કરી હોય તેજે સાંભરી આવેઅથવા સતસંગી સાંભરીઆવે અથવા પ્રહારીને સાધુ સાંભરી આવેતો તેને જોગ કરીને ભગવાનની મુર્તિ પણ સાંભરી આવે ને તે જીવ મોટી પદવીને પામે ને તેનુ ઘણુ રૂકુ થાય તે માટે અમે મોટા મોટા વિષ્ણુયાગ કરીયે છીયે તથા જનમાષ્ટમીને એકાદશી આદીક વ્રતના વરસો વર્ષ ઉછવ કરીયે છીયે ને જો કોઇક પાપી જીવ હોયને તેને પણ જો એમની અંતકાળે સ્મૃતી થઇ આવે તો તેને ભગવાનના ધામની પ્રાપ્તિ થાય હતી વચનામૃતમ.

સંવત ૧૮૭૬ ના માગશર સુદી ૭ સતમીને દીવસ શ્રીજીમહારાજ શ્રીગઢડા મધે દાદાખારના દરગાહમાં વીરાજ માન હતા અને સર્વે સ્વેત વસ્ત્ર ધારણ કર્યાં હતાં અને પોતાના મુરખારવી દની આગળ સાધુ તથા દેશદેશના હુરી ભકતની સલા ભરાઈને બેઠી હતી પછે શ્રીજી મહારાજ બોલ્યા જે ભગવાનના ભકતને પરસ્પર ઈર્ષા ન કરવી ત્યારે આનંદાનંદ સ્વામી બોલ્યા જે હેમહારાજ ઈર્ષા તો રહે છે ત્યારેશ્રીજી મહારાજ બોલ્યા જે ઈર્ષા કરવી તો નારહજીના

જેવી કરવી જેમ એક સમયને વીશે નારદજીને તુમરૂ એ
 જે વૈકુઠને વીશે લક્ષ્મીનારાયણનાં દરશન કરવા ગયા તે
 લક્ષ્મીનારાયણ આગલ તુમરૂએ ગાન કર્યું તેણે કરીને
 લક્ષ્મીજી તથા નારાયણ એએ પ્રસન્ન થઈને તુમરૂને પોતાનાં
 આલુષણ આખ્યાં તારે નારદજીને તુમરૂ ઉપર ઈર્ષા
 આવી જે હુ તુમરૂના જેવી ગાંન વીધા શીખુને ભગવાંનને
 પ્રસન્ન કરૂ પછે નારદજી ગાંન વીધા શીખતા હવા ને
 ભગવાન આગલ ગાતા હવા તારે ભગવાને કહ્યું જે તમને
 તુમરૂના જેવું ગાતાં નથી આવડતુ પછે વગ્રી શીવ ઉપર
 તપ કરીને શીવ થકી વર પામીને ગાન વીધા શીખીને
 ભગવાન આગળ ગાવતા હવા તોપણ ભગવાંન એની ગાંન
 વીધા ઉપર પ્રશ્ન નથયા એવી રીતે સાત મન્વંતર સૂધી
 ગાંન વીધા શીખ્યા ને ભગવાન આગલ ગાયાં તો પછી
 ભગવાન પ્રશ્ન નથયા પછે તુમરૂ પાસે ગાંનવીધા શીખ્યા
 ને શ્રીકૃષ્ણ ભગવાંન આગલ્ય દ્વારીકાંમાં ગાવતા હવા ત્યારે
 શ્રીકૃષ્ણ ભગવાન પ્રશ્ન થયાને પોતાનાં વસ્ત્ર અલંકાર
 નારદજીને આખ્યાં તારે નારદજીએ તુમરૂ સાથે ઈર્ષા મેલી
 માટે ઈરશા કરવી તો એવો કરી જે જેની ઉપર ઈરશા
 હોય તેના જેવા ગુણવું ગ્રહણ કરવા અને પોતાના અવગુણને
 ત્યાગ કરવાને તેવું નથવાયને જો ઈરશા કરીને ભગવાનના

લકતને દ્રોહ થાય તેવી ઇચ્છાને તો ભગવાનના લકતને
સર્વ પ્રકારે ત્યાગ કરવો ઇતી વચનામૃત

સંવત ૧૮૭૬ ના માગસર સુદી ૮ અષ્ટમીને દીવસ
શ્રીજી મહારાજ શ્રી ગઢડા મધે દાદાખાચરના દરબારમાં
બિરાજમાન હતા અને સર્વે સ્વેત વસ્ત્ર ધારણ કર્યા હતાં
અને પોતાના મુખારવીદની આગલ પરચ્છંશતથા દેશદેશના
હરીલકતની સભા ભરાઇને બેઠી હતી પછે શ્રીજીમહારાજ
બોલ્યા જે રાખીકાએ સહીત એવા જે શ્રીકૃષ્ણ ભગવાન
તેનું ધ્યાન કરવું ને તે ધ્યાન કરતે મુરતીરહ્યનેવાંશે નદેખાય
તોપણ ધ્યાન કરવું પશુ કાયર થઇને તે ધ્યાન ને મુકી
દેવું નહી એવી રીતના જે આગ્રહવાલા છે તેની ઉપર
ભગવાનની મોટી કૃપા થાય છે અને એનીલકતીયે કરીને
ભગવાન એને વશ થઇ જાય છે ઇતી વચનામૃત

સ વત ૧૮૭૬ માગસર સુદી ૯ નવમી દીવસ શ્રીજી
મહારાજ શ્રી ગઢડા મધે દાદાખાચરના દરબારમાં વીરાજમાન
હતા અને સર્વ સ્વેત વસ્ત્ર ધારણ કર્યા હતા અને પોતાના
મુખારવીદની આગળ મુની તથા દેશદેશના હરીલકતની
સભા ભરાઇને બેઠી હતી પછે શ્રીજી મહારાજ બોલ્યા જે
આ સતશંગમાં જે વીવેકી છે તેતો દીવશે દીવશે પોતાને
વીશે અવગુણને દેખે છે ને ભગવાનને ભગવાનના લકતને

વીશે ગુણને દેખે છે ને લગવાનને સાધુ પોતાના હોતને
 અર્થે કઠણ વચન કહે છે તેને પોતાનાં હોતકારી માને છે
 ને હુખ નથી લગાડતો તે તો દીવશેદીવશે સતસંગને
 વીશે મોટપને પામે છે અનેજે અવીવેકી છે તેતો જેમજેમ
 સતસંગ કરે છે ને સતસંગની વાત સાંભલે છે તેમ તેમ
 પોતાને વીશે ગુણને પરહે છે અને લગવાનને સંત એનો
 દોશ દેખાડીને એની આગદ્ય વાત કરે છે તે વાતને માને
 કરીને અવળી તે છે ગતે વાતના કરનારાનો અવગુણ લેછે
 તેને દીવશેદીવશે ઘટતો જાય છે ને સતસંગમાં પ્રીતીપ્ત્યા
 હીન થઈ જાય છે માટે પોતાને વીશે જે ગુણનું માન તેનો
 ત્યાગ કરીને શુરવીર થઈને લગવાનને લગવાનના સતને
 વીશે વીસવાસ રાખે તો એનો અવીવેક ટલી જાય છે ને
 સતસંગમાં મોટપને પામે છે ઇતી વચનામૃત

સંવત્ ૧૮૭૬ ના નાગશર સુદી ૧૦ દશમીને દીવસ
 શ્રીજી મહારાજ શ્રીગઢડા મધે દાદાખાચરના દરબારમાં
 બોરાજમાન હતા અને સર્વે રવેન વસ્ત્ર ધારણ કર્યાં હતા
 અને પોતાના મુખારવોદની આગળ સાધુ તથા દેશદેશના
 હરીભક્તની સલા લરાઇને બેઠી હતી પછે શ્રીજીમહારાજ
 બોલ્યા જે શાસ્ત્રમાં જ્યાંજ્યાં અધ્યાત્મ વાર્તા આવે છે તે
 ફાઇને સમજાતી નથી ને જમી જવાય છે માટે એ અધ્યા

ત્મ વાર્તા જેમ છે તેમ અર્થ પછે એમ કહીએ છીએ તે સર્વે સાંભળો જે સ્થુલ સુક્ષ્મને કારણ એ ત્રણ દેહને વીશે એમ્મત્મપણે જે વર્તવું તે એ જીવનું અન્વયપણુ છે ને એ ત્રણ દેહથી પૃથકપણે સત્તા માત્રે કેવો તે જીવનું વ્યતિરેકપણુ છે તથા વૈરાટ સુત્રાત્માને અવ્યાકૃત એ ત્રણ શરીરે સહીત જે ઇશ્વરને કેવા તે ઇશ્વરનું વ્યતિરેકપણુ છે ને એ ત્રણ દેહથી પૃથકપણે સત્તા માત્ર જે કેવો તે જીવનું વ્યતિરેકપણુ છે તથા વૈરાટ સુત્રાત્માને અવ્યાકૃત એ ત્રણે શરીરે સહીત જે ઇશ્વર જે કેવા તે ઇશ્વર અન્વયપણુ છે એને એ ત્રણ શરીરથી પ્રથકને સત્તા માત્ર પછે કેવા તે ઇશ્વરનું વ્યતિરેકપણુ છે તથામાયાને માયાનાં કાર્ય જે અનતકોટી પ્રહ્લાંડ તેને વીશે વ્યાપક પછે જે અક્ષરપ્રહ્લાંડને કેવા તે એનું અન્વયપણુ છે એને સર્વથી વ્યતિરેક સચ્ચીદાનંદ પછે અક્ષરપ્રહ્લાંડને કેવા તે એનું વ્યતિરેકપણુ છે તથા અક્ષરપ્રહ્લાંડને ઇશ્વરને જીવને માયાને માયાનાં કાર્ક જે પ્રહ્લાંડ એમને વીશે જે શ્રીકૃષ્ણ ભગવાનને અંતર્યામી પછે કેવાને નિયંતાપણુ કેવા તે એ ભગવાનનું અન્વયપણુ છે એને એ સર્વથી પૃથકપણુ કરીને પોતાના ગોલોક ધામને વીશે જે પ્રહ્લાંડ જીતી તેને વીશે રહ્યા છે એમ જે કેવું તે એ ભગવાનનું

વૌતરેકપણુ છે અને એ પુરુષોત્તમ ભગવાનને અક્ષરબ્રહ્મને
માયાને ઇશ્વરને જીવ એ જે પાંચ ભેદ તે અનાદી છે
ઈતી વચનામૃત

સવત ૧૮૭૬ ના માગસર ૨ દી ૧૧ એકાદશીને
દીવસ શ્રીજીમહારાજ શ્રી ગઢડા મધ્યે દાદાખાચરના દખારમાં
વીરાજમાન હતા અને સર્વે સ્વેત વસ્ત્ર ધારણુ કર્યા હતાં
અને પોતાના મુખારવીદની આગળ સાંકે તથા દેશદેશના
હરીભક્તની સભા ભરાઈને બેઠા હતાં ૫૬ શ્રીજી મહારાજ
ખોટ્યા જે ઇંદ્રીયોની જે ક્રીયા છે તેને જો કશું ભગવાન
ને તેના ભક્તની શેવાને વીશે રાખે તો અતઃકર્ણુ શુદ્ધ
થાય છે ને અનંતકાલનાં જે પાપ જીવને વલગ્યાં છે
તેનો નાશ થઈ જાય છે અને જો ઇંદ્રીયોની વૃત્તીયોને સ્ત્રી
આદીકના વીષયમાં પ્રવર્તાવે છે તો અતઃકર્ણુ બ્રહ્મ થાય છે
અને કૃષ્ણાંણુના માર્ગ થકી પરી જાય છે માટે સાસ્રમાં
જેવી રીતે વીસય ભોગવવાનું કહ્યું છે તેવી રીતે ન્યમમા
રહીને વીસયને ભોગવવા પણુ શાસ્રની મરજદાને ઉલ્લંઘન
કરીને ભોગવવા નહીં અને સાધુનો સંગ રાખવોને કુસંગનો
ત્યાગ કરવો અને જ્યારે એ કુસંગનો ત્યાગ કરીને સાધુનો
સંગ કરે છે ત્યારે એને દેહને વીશે જે અહુબુદ્ધી છે તે
નિવૃત્તિ પામેછે અને દેહના સંબંધીને વીશે જે મમત્વબુદ્ધી

છે તેની વૃત્તિ પામે છેને ભગવાનને વીશે અસાધારણ પ્રીતી
થાય છે ને ભગવાન વીના અન્ય વિશે વૈરાગ્ય થાય છે
ઇતીવચનામૃત

સવત ૧૮૭૬ ના માગશર સુદ ૧૨ દ્વાદશીને દીવસ
શ્રીભુમહુરાજ શ્રી ગઢડા મધ્યે દાદાખાચરના દરબારમાં
બીરાજમાન હતા અને સર્વ સ્વેત વસ્ત્ર ધારણ કર્યા હતાં
અને પોતાના સુખારવિદની આગદ્ય મુની તથા રૂશદેશના
હરીભક્તની પ્રણા ભરાઇને બેઠી હતી પછે શ્રીભુમહુરાજ
જોત્યા જે શ્રીકૃષ્ણ ભગવાનનો પ્રતક્ષપણે નીરવે કર્યો હોય
ને તેની ભક્તિ કરતો હોય ને તેનાં દરશન કરતો હોય
તોપણ જે પોતાને પુણ્ય કામ નમાને ને અતંકરણમાં
નુનતા વસ્તે જે જોતોક વૈદુષાદીક ધામને વીશે જે આને
આ ભગવાનનું તેદ્વિમય રૂપ છે તે મુને જ્યાંમુધી દેખાંણુ
નથી ત્ય સુધી મારપરીપુણ્ય કલ્યાણ થયું નથી એવું જેને
અજ્ઞાન હોય તેના સુખથીભગવાનની વાતપણ નસાભળવી
અને જેને પ્રતક્ષ ભગવાનને વિશે દ્રઢ નીણા રાખે છે ને તેને
દરસને કરીનેજ પોતાને પરીપુણ્ય માંને છે ને બીજી કાઈ
નથી દૃષ્ટો તેનેતો ભગવાન પોતે જલાતકારે પોતાના
ધામને વીશેજે પોતાના ઐશ્વર્ય છે ને પોતાની મુતિયો છે
તેને દેખાડે છે માટે જેને ભગવાનને વીશે અન્ય નિણા

હોય તેને પ્રતક્ષ ભગયાનવીના બીજી કાંધ ધંધલુ નહીં ઇતી
વચનામૃત

સંવત ૧૮૭૬ ના માગશર સુદી ૧૩ તેરસને દીવસ
શ્રીજી મહારાજ શ્રી ગઠડા મધે દાદાખાચરના દરબારમાં
વિરાજમાંન હતા અને સર્વ સ્વેત વસ્ત્ર ધારણ કર્યા હતાં
ને પોતાના મુખારવિન્ની આગલ્ય પરમહંશતથા દેશદેશના
હુરીભક્તની સગા લારાઇને બેઠી હતી પછે શ્રીજીમહારાજ
બોલ્યા જે અમે વેકટાદ્રીથીસ્વેતુળધ રામેશ્વર જાતાહ્યા
ત્યાં એક સેવકરામ નામે સાધુ હતો તે શ્રીમદ્ભગવતક્રિક
પુરાણને જણ્યો હતો તે માર્ગમાં ચાલતાં માદો પડ્યો
તેની પાસે ડૂબીયા હજારની સોના મોર હતી પણ ચાકરીને
કરનામે કોઇ નહીં માટે રોવા લાગ્યો પછે તેને અમે કપડુ
જે કાંધ ચીંતા રાખ્યોતમા તમારી ચાકરી અમે કરશુ પછે
ગાંમને બાહેર એક કેલાની કુલવાટી હતી તેમા એક વડનો
વૃક્ષ હતો ને વડના વૃક્ષ નિશે હજાર ભુત રહ્યાં પણ તે
સાધુ તો આલીશકે એવો રહ્યો નહીં ને અતીશે માદો
થયો તે ઉપર અમને અતીશે દયા આવી પછે તે ઠેગણે
અમે તે સાધુને કેલ્યનાં પત્ર લાવીને હાથ એક ઉચી
પથારી કરીઆપી અનેતે સાધુને લોઇખંડ પેટબેસણુ હતુ તેને
અમે ધોતાને ચાકરી કરતા ને તે સાધુ પોતાને જેટલું

જેઘંથે તેટલુ અમારે પાસે ખાંડ શાકર ઘી અન્ય તે
 પે ત ના રૂપીયા આપીને મંજાવેા તે અમે લાવીને રાંધી
 ખવરાવતાને અમેા વસ્તીમાં જઈને જમીઆવતા ને કોઈક
 દીવસતો અમને વસ્તીમાં અન્ન મલતુ નહી તારે અમારે
 ઉપવાસ થાતો તોપણ કોઈ દીવસ તે સાધુએ અમને એમ
 કહ્યું નહી જે અમપાસે દ્રવ્ય છે તે આપણે બેને કાજે
 રશોઈ કરો ને તમે પણ અમ લેલા જમો પછે એમ
 સેવા કરતેથકે તે સાધુ બેમાશે કાંઈક સાજો થયોપછે સેતુબં
 ધરામેશ્વરને મારગે આલ્યા ત્યારે તેને ભાર મણુ એક હતો
 તે અમારે પાસે ઉપડાવ્યો ને પોતેતો એક માલા લઈને
 ચાલતો ને દેહે પણ સાજો ને એક શેર ઘી જમીને પચાવે
 એવો સમર્થ થયો તોપણ ભાર અમારે પાસે ઉપડાવે ને
 પોતે અમથા ચાલેને અમારી પ્રકૃતિ તો એવી હતી જે
 ભાર નામે તો એક રૂમાલપણુ રાખતા નહી માટે તેને
 સાધુ જાંણીને અમે એનો મણુ એકનો ભાર ઉપાડી ચાલતા
 એવી રીતે તે સાધુની અમે ચાકરી કરી ને સાજો કર્યો પણ તે
 સાધુએ અમને પૈસાભાર અન્ન આપ્યું નહી પછે અમે તેને
 કૃતઘ્ની જાંણીને તેના સંગનો ત્યાગ કર્યો એવી રીત્યે જે મનુ
 પ્ય કર્યા કૃત્યને નજાણે તેને કૃતઘ્ની જાંણુવો અમે કોઈક મનુષ્ય
 કાંઈકપાપ કયું નેતેણે તે પાપનુ યથાશાસ્ત્ર પ્રાશ્વિત કરયું ને

બધી તેને તે પાપે જુકત જે કહે તેને પણ તે કૃતદ્વી
જેવો પાપી જાણવો ઇતી વચનામૃત

સ વત ૧૮૭૬ના માગસરસુદી ૧૪ ચૌદસને દીવસ શ્રીજીમહ
રાજશ્રીગઢડામધે દાદાચરના દરબારમાં વિરાજમાનહતાઅને
સર્વ સ્વેત વસ્ત્ર ધારણ કર્યા હતાં ને પોતાના મુખારવિંદગી
આગવ્ય દેશદેશના હરીજકતની સભાં ભરાઇને બેઠી હતી
પછે બ્રહ્માનંદ સ્વામીયે પુછ્યું જે હે મહારાજ વાસનાનુ
સુર પછે ત્યારે શ્રીજી મહારાજ બોલ્યા જે પુરે જે વીશય
ભોગવ્યા હોય ને દીડા હોય ને સાંભલ્યા હોય તેની જે
અંતઃકરણને વીશે ઇછા વરતે તેને વાસના કહીયે અને
વક્રી જે વીશય ભોગવ્યામાં ના આવ્યા હોય ને તેની જે
અંતઃકરણને વીશે ઇછા વરતે તેને પણ વાસના કહીયે
ત્યારે મુક્તાનંદ સ્વામીયે પુછ્યું જે હે મહારાજ ભગવાનનો
એકાંતીક ભક્ત કેને કહીયે ત્યારે શ્રીજીમહારાજ બોલ્યા જે
જેને ભગવાન વીના બીજી કોઇ વાસના નહોયને પોતાને
બ્રહ્મરૂપ માંનીને ભગવાનની ભક્તી કરતો હેય તે એકાંતીક
ભક્ત કેવાય ઇતી વચનામૃત

લીલા પદ રાગ ગરબી.

પ્રથમ હરીનેરે ચરણે શીશ નમાવું	
નૌતમ લીલારે નારાયણનીજ ગાવું	૧
મોટા મુળીવરરે એકાગ્રે કરી મનને	
જેને કળેરે શેવે જઈ વનને	૨
આશન સાધીરે ધ્યાન ધરીને ધાતે	
જેની એધારે રનેહ કરી સંભારે	૩
સહજ સ્વભાવિકરે પ્રૃથિ પુરુષોત્તમની	
મુખતાં સજનીરે ખીડ મગાડે જગની	૪
ગતુ હોરે હરિના ચરીત્ર સભારી	
પાવન ડરજો પ્રભુજી પુદ્ધિ મારી	૫
સહજ સ્વભાવેરે ઘેઠા હોય હરિ જ્યારે	
તુળસીની માળારે કરલઈ દેરવે ત્યારે	૬
રમુજ કરનરે રાજવનેણુ રૂપાળાં	
કોઈ હરિ જનનિં મગી લઈને માળા	૭
એવડી રાખીરે ગયે મણકા જોડે	
દેરવે તાણિરે કોઈક માળા તોડે	૮
વાતુ કરેરે રમુજ કરીને હમતા	
લેળી કરિરે માળા કરમાં ઘસતાં	૯
ક્યારેક મિથિરે નેજ કમળને સ્નામી	
પ્રેમાનંદ કરે ધ્યાન ધરે બહુ નામી	૧૦

સાંભળ સહીયરે સિલા નટ નાગરની	
સુણતાં સુખકુરે આપે સુખ સાગરની	૧
નેત્ર કમળનેરે રાખી ઉઘાડા ક્યારે	
ધ્યાન ધરીનેરે યેસે જીવન બારે	૨
ક્યારેક ચમકીરે ધ્યાન કરતા જાગે	
જોતા જીવનનેરે જનમ મરણ દુઃખ ભાગે	૩
પોતા આગળરે સભા ભરાઇ યેસે	
સંત હરિજનરે સામુ જોઇ રહે છે	૪
ધ્યાન ધરીનેરે યેત હેય પોતે	
સંત હરિજનરે ત્રપત નાપાએ જોતે	૫
સાવુ કિરતનરે ગાય વળડી વાજાં	
તેમને જોઇરે મગ્ન થાય માહરાજ	૬
તેમની ભેગારે ચપડી વળડી ગાય	
સત હરિજનરે નિરખી રાજ થાય	૭
ક્યારેક સાધુરે ગાય વળડી તાળી	
લેજા ગાયરે તાળી દેઇ વનમાળી	૮
આગળ સાધુરે કીરતન ગાય જ્યારે	
પોતા આગળરે કથા વાંચાયે ત્યારે	૯
પોતે વારતારે કરતા હોય બહુનામી	
ખસતા આવેરે પ્રેમાનંદ સ્વામી	૧૦

મનુષ્ય લીલાં કરતા મંગળકારી	
લકત સભામાં જેઠા હોય ભવભય હારી	૧
જેને જોતાં જાયે જગ આશકિત	
જ્ઞાન વૈરાગને ધર્મ સહિત જે ભકિત	૨
તે સખાધીરે વાર્તા કરતા ભારી	
હરી સમજાવેરે નીજજનને સુખકારી	૩
જોગને સાંજેરે પચરાત્ર વેદાંત	
એ શાસ્ત્રનોરે રહસ્ય કહે ખાંત	૪
ક્યારેક હરીજનરે દેશદેશના આવે	
ઉછવ ઉપરરે પુનઃ બહુ વીધી લાવે	૫
બાણી પોતાનારે શેવક જન અવીનાશી	
તેમની પુનઃરે ગ્રહન કરે સુખરાશી	૬
લકત પોતાનેરે તેને શામસુખજી	
ધ્યાન કરાવીરે એ ચે નાત્રી પ્રાણુ	૭
ધ્યાનમાર્થીરે ઉઠાડે નીજજનને	
દેહમા લાવેરે પ્રાણુ ધંદ્રી મનને	૮
સતસભામાં જેઠા હોય અવીનાશ	
કોઈ હરીજનનેરે તેડવો હોયે પાસ	૯
પેહેલી આંગળી રે નેત્ર તણી કરી શાન	
પ્રેમાનંદ કહેરે સાદ કરે ભગવાન	૧૦

પદ ૪

મોહનજીનીરે લીલા અતિ સુખકારી	
આનંદ આપેરે સુણતાં ન્યારી ન્યારી	૧
ક્યારેક વાતુરે કરે મુનીવર સાથે	
શુભ કુલનારે ચોળે છે બે હાથે	૨
શીતળ જાણીરે લીબુહાર ગુલાબી	
તેને રાખેરે આખરુ ઉપર દાબી	૩
ક્યારેક પોતેરે રાજપામાં હોય	
વાતુ કરેરે કથા વંચાય તોય	૪
સાંભળે કીરતનરે પોતે કાંઈક વિચારે	
પુછવા આવેરે જમવાનું કોઈ ત્યારે	૫
હાર ચડાવેરે પુજા કરવા આવે	
તેના ઉપરે બહુ ખીજ રીસાવે	૬
કથા સાલગતારે હરે હરે કહી બોલે	
મર્મ કથાનોરે સુણી મગન થઇ ડોલે	૭
જાન કથામાંરે ખીજ ક્રીયા માંચ	
ક્યારેક અચાનકરે જમતાં હરે બોલાય	૮
થાય સ્મૃતીરે પોતાને જ્યારે તેની	
ચોડુક હસેરે ભક્ત સામુ જોઇ બેની	૯
એમ હરી નીતનીતરે આનંદ રસ વરશાવે	
એ લીલા રસરે જોઇ પ્રેમાનંદ ગાવે	૧૦

રૂઝ

૫૬ ૫

સાલગ સજનીરે દિવ્ય સ્વરૂપ મોરારી	
કરે ચરીત્રરે મનુષ્ય વિચ્છેધ ધારી	૧
થયા મનોહરેરે મોહન મનુષ્ય જેવા	
રૂપ અનોપમરે નિજજનને સુખ દેવા	૨
કયારેક ઢોલીયેરે બેસે શ્રીધનશ્યામ	
કયારેક બેશેરે આકળે પુરણકામ	૩
કયારેક ગોદડુરે આછા છે સહિતે	
પાથરથું હોયેરે તેપર બેસે પ્રિયે	૪
કયા ક ઢોલીયરે ઉપર તકીયો લાગી	
તેપર બેશેરે સ્યામ પલાઠી વાળી	૫
ઘણક બેસેરે તકીયે ઉઠીગણુ હમને	
કયારેક ગોઠાડુરે બાધે બેસા લઇને	૬
કયારેક રાત્રુરે થાય અતીથે આત્રી	
સત હરીજનરે ભેટે બાથમા ઘાલી	૭
કયારેક માથેરે મેલે લઇ બે હાથ	
છાતી માહીરે ચરણકમળ ઢે નાથ	૮
કયારેક આપેરે હાર તોરા ગીરધારી	
કયારેક આપેરે અગના વસ્ત્ર ઉતારી	૯
કયારેક આપેરે પ્રસાદીના થાળ	
પ્રેમાનંદ કહેરે ભક્ત તણા પ્રતીપાળ	૧૦

એવાં ઠરેરે ચરીત્ર પાવનકારી	
શુકલ સરખારે ગાવે નિત્ય સભારી	૧
ક્યારેક જીભનેરે દાંત તળે દબાવે	
હાથે જમણેરે પડળે સેજ સ્વભાવે	૨
છોક જ્યારે આવેરે તારે રૂમાલ લેઇને	
છોક ખાચેરે મુખપર આડો દઇને	૩
રસુજ આણીરે હરો અતી ઘનશ્યામ	
મુખપર આડેરે રૂમાલ દેઇ મુખધામ	૪
ક્યારેક વાતુંરે કરતા થ । દેવ	
છેડે રૂમાલનેરે વળ દેવા ની ટેવ	૫
અતિ દયાળુરે સ્વભાવ છે સ્વામીનો	
પરદુખ હારીરે વારી બહુ નામીનો	૬
કેઇને દુખીમેરે દેખી ન ખમાય	
દયા આણીરે અતી આકળા ધાય	૭
અન ઘન વસ્ત્રેરે આપીને દુઃખ ટાળે	
કરૂણા દ્રષ્ટીરે દેખી વહુલ વધારે	૮
હાલે ખસે ખેસ આડસોડે નાંખી	
આસે જમણેરે કરમાં રૂમાલ રાખી	૯
ક્યારેક હાલેરે ઠર કેડે ઉપર મેલી	
આલે વાલેરે પ્રેમાન દનો હેલી	૧૦

પદ ૭

નીત નીત નૈતમરે લીલા કરે હરીરાએ	
ગાતાં સુણતાંરે હરીજન રાજી થાએ	૧
સહજ સ્વભાવેરે ઉતાવળા બહુ ચાલે	
હેત કનીનેરે જોલાવે જહુ વાલે	૨
કયાકેક ઘોડેરે ચડવું હોય ત્યારે	
કયારેક સંતનેરે પીરસવા પધારે	૩
તારે હલેરે ખલે ખેસને આણી	
ખેસને બાધેરે કેક સઘાતે તાણી	૪
પીરશે લાડુરે જલેખી ઘનશ્યામ	
જણુસ જગ્યાનીરે લેઇ લેઇ તેનાં નામ	૫
ફરે પગતમારે વારંવાર મહુનાજ	
સંત હરીજનનેરે પીરસવાને કાજ	૬
શ્રદ્ધા ભક્તિરે અતી ઘણી પીરસનાં	
કેઇના મુખમાંરે આપે લાડુ હસતાં	૭
પાછલી રાત્રીરે ચાર ઘડી રહે જ્યારે	
દાતણુ કરવારે ઉઠે હરી તેવારે	૮
નાહવા ખેશેરે નાથ પલાઠી વાળી	
કર લેઇ કળસ્યેરે જળ ઢાળે વનમાળી	૯
કારે વસ્ત્રેરે કરી શરીરને લોવે	
પ્રેમાનંદ કહેરે હરીજન સર્વે જોવે	૧૦

રૂડા શોભેર નાહીને ઉભા હોયે	
વસ પહેરેહુરે સાથળ વચ્ચે નીચેવે	૧
પગ સાથળનેરે હુધને સારંગપ્રાણી	
કેરા ખેસનેરે પહેરે સારી પેઠે તાણી	૨
ઘોઢી ઉપરનીરે રેશમી કોરની વાલે	
આવે જમવારે ચાખડીયે ચઘી ચાને	૩
માથે ઉપરણીરે ઘોઢી બેશે જમવા	
કાન ઉઘાડારે રાખે સુજને જમવા	૪
જમતાં ડાબારે પગની પલ્લાઢી વાળી	
તેપર ડાબારે કર મેલે વનમાળી	૫
જમણા પગનેરે રાખી ઉભો શામ	
તેપર જમણારે કર મેલે સુખધામ	૬
રૂડી રીતેરે જમે દેવના દેવ	
વારવારેરે પાણી પીધાની ટવ	૭
જણુસ સ્વાદુરે જણાય જમતાં જમતાં	
પાસે હરીજનરે બેડા હોય મનગમતા	૮
તેને આપીરે પછે પાતે જમે	
જમતાં જીવનરે હરીજનને મન ગમે	૯
ફેરવે જમતાંરે પેટ ઉપર હરી હાથ	
ઘોડકર ખાઝેરે પ્રેમાનંદનો નાથ	૧૦

પદ ૯

અગ્ર કરેરે મોહન ત્રપત થઇને	
દાતને ખોતરેરે સળી રૂપાની લઇને	૧
સુમવાસ લઇનેરે ઢાલીએ ળીગજે	
પુન કરેરે હરીજન હોતે ઝળે	૨
પાપણ્ય ઉપરે આટો લઇ અલખેટો	
ફેટો બાધે છે શ્રુ મેલી છેડો	૩
વસ્ત્ર રૂતુરે શરદ રૂતુને બાણી	
ધંત્રા નમનારે નીરમળ નીર વખાણી	૪
સંત હરીજનનેરે સાથે લઇને શ્યામ	
નાના પદારેરે ઘેગે પુરજી કામ	૫
બાહુ જગ કીડારે કમ્તા જળમાં નાથ	
જળમાં તાળો દઇને કીરનન ગાય	૬
ભાઈને બારેરે નીશગે વસ્ત્ર પેરી	
ઘોટે બેસીરે વેગ આવે રગત્રેગી	૭
પાવન જશનેરે હરીજન ગાતા આવે	
ભવન ભેડનેરે આનંદ ઉર ન સમાવે	૮
ગઢપુર વાણીરે ભેડન જગઆધાર	
સુદ્ધ કરે છેર નેણા વારવાર	૯
આવી બીરાજ્યારે બોશરીયે બહુનામી	
ઢાલીયા ઉપરે પ્રેમાનંદનો સ્વામી	૧૦

પદ. ૧૦

નીજ સેવકનેરે સુખ દેવાને કાજ	
પોતે પ્રગટયારે પુરૂષોત્તમ મહત્તમ	૧
ફળીયા માંહીરે સભા કરી બીરાજે	
પુરણ શશીર ઉડગણમાં જેમ છાજે	૨
બ્રહ્મ રસ વરસેરે તૃપ્ત કરી હરીજનને	
પોઠે રાતેરે જમી શામ શુદ્ધ અન્નને	૩
બે આંગળીયુંરે તીલક કરયાની પેરે	
ભાલ વચ્ચેરે ઉભો રાખી ફેરે	૪
સુતાં સુતારે માળા માગી લઇને	
જમણે હાથેરે ગીત ફેરવે ચીત દઇને	૫
ભુલ ન પડેરે ફેદી એવુ નેમ	
ધર્મ કુવરનીરે સહજ પ્રકૃતિ એમ	૬
ભર નીદ્રામારે પોઠયા હોય મુનીરાય	
કોઇ અબળેરે લગાર અડીભય	૭
ત્યારે ફૂડકીરે જાગે સુંદર શ્યામ	
કુણ છે પુછેરે સેવકને સુખ ધામ	૮
એવી લીલારે હીની અનંત અપાર	
મેતો ગાઈરે કાંઈક મવી અનુસાર	૯
જે કોઈ પ્રીતેરે શીખે સુણે ગાશે	
પ્રેમાનંદનોરે સ્વામી રાજ થાશે	૧૦

રાગ ગરબી.

ચોરા અવો શ્યામ સ્નેહી સુદરવર જોઉં વાલા
 જતન કરીને જીવન મારા જીવ માંહે પ્રોઉ વાલા ૧
 ચીન્હુ અનોપમ અગોઅઝનાં સુરતે સંભારૂ વાલા
 નખશીખ નીરખી નૌતમ મારા ઉરમાં ઉતારૂ વાલા ૨
 ચરણુ કમળસમ જુગલ ચરણુની શોભા અતી સારીવાલા
 ચીતવન કરવા આતુર અતી મન વરતી મારીવાલા ૩
 પ્રથમ તે ચીતવન કરૂ રુદર સોળે ચીન્હુવાલા
 ઉર્ધ્વ રેખા આપી રહી અતીશે નવીન વાલા ૪
 અશુદ્ધ આંગળી વચેથી નીસરીને આવી વાલા
 પાનીની યે કોરે જોતાં લકતને મન ભાવીવાલા ૫
 જુગલ ચરણુમાં કહુ મનોહર ચિન્હુ તેનાં નામવાલા
 શુદ્ધ મને કરી સભારતાં નાશ પામે કામવાલા ૬
 અષ્ટકોણ ને ઉર્ધ્વ રેખા સ્વરતી જાંજુને જવવાલા
 વજ્જર અકુશ ફેતુને પદ્મ જમણે પગે નવવાલા ૭
 ત્રીકુણ કળસને ગોપદ સુદર ધનુષને મીન વાલા
 અર્ધઅદ્રને વ્યોમ સાત છે ડાળે પગે ચિન્હુ વાલા ૮
 જમણા પગના અશુદ્ધાના નખ માંહી ચિન્હુવાલા
 નેતો નિરખે જે કોઈ લકન પ્રીતીયે પ્રવીણવાલા ૯
 એજ અશુદ્ધાની પાસે તીલ એક નૌતમ ધારૂવાલા
 પ્રેમાનંદ કહે નીરખી પ્રીતે પ્રાણુ લઈ વારૂ વાલા ૧૦

રાગ ગરબી.

હવે મારા વાલાને નહીરે વીસાડરે	
શ્વાસોશ્વાસ તે નીત સભાડરે	૧
પડયું મારે સહજનદણશુ પાતુરે	
હવે હુતો કેમ કરી રાખીશ છાતુરે	૨
આવ્યું મારે હરીવગ વરવાતું ટાણુરે	
એ વર ન મળે ખરચે નાણુરે	૩
એ વર ભાગ્ય વીના નવ ભાવેરે	
એ સ્નેહ લગન વીના નવ આવેરે	૪
હરીજન મનમાં આવે તેમ કહેજોરે	
સ્વામી મારા રૂઢિયાની બીતર રહેજોરે	૫
હવે હુતો પુરણ પદવીને પામીરે	
ગળગ મુને નીધુજાનદના સ્વામીરે	૬

રાગ ગરબી

હવે મારા વાલાના દરશન સારૂ	
હરીજન આવે હજારે હજારૂ	૧
ઢાલીએ ખીરાજે સહજનદ સ્વામી	
પુરણ પુરૂશોત્તમ અતરજામી	૨

સભા મધે બેઠા મુનીના વૃદ્ધ	
તેમાં શોભે તારે વીટયો જેમ ચંદ્ર	૩
દુરમપુર ખેલ રચ્યો અતી ભારી	
લેળા રમે સાધુને બ્રહ્મચારી	૪
તાળી પાડે ઉપડતી અતી સારી	
ધુન્ય થાય શૈલ લોક થકી ન્યારી	૫
પાઘડલીમાં છોગલીયુ અતી શોભે	
જોઈજોઈ હરીજનના મન લોભે	૬
પધાર્યા વાલો સરવે તે સુખના રાશી	
સહજનદ અક્ષર ધામના વાશી	૭
ભાગી મારી જનમો જનમની ખામી	
મળ્યા મુને નિષ્કુળાનંદનો સ્વામી	૮

રાગ ગરબી.

સજની શ્રીજી મુજને સાંભરીયારે	
હમ્મડે હરખ રહ્યો ઉભર.ઈ	સજ.
નેણે આંસુની ધારા વહેરે	
વીરહે મનડુ વ્યાકુળ થાય	સજ. ૧
મુદર મુરતી શ્રી માહરાજનીરે	
મુદર અશ્રુત સરખા વેણુ	સજ. ૨

શી કહું શોભા અંગોઅંગ તણીરે નીરખી લાજે કોટીક કામ	સજ. ૩
હસતા હસતા હેત વધારતારે એવા સૂખનીધી શ્રી ધનશામ.	સજ. ૪
સદા રવેતાંબર શ્રીજીધારતારે અંબર જરકશીયા કોઈ વાર	સજ. ૫
શુભ કલંગી તોરા ખોસતારે ગજરા બાજુ શુભાળી હાર	સજ. ૬
એ છળી જોવા તલજો આંખડીરે મધુરાં વચન સાંભળવા કાન	સજ. ૭
એ હરી મળવાને હૈકું તપેરે પ્રેમાનંદના જીવન પ્રાણ	સજ. ૮

પં. ૨

મનકું મુરતીમાં વળગી રહુંરે ચીતવન કરવા ચીત આતુર	મન.
તરૂણ મનોહર મુરતી નાથનીરે રાજીવ લોચન જોખન પુર	મન. ૧
સોળે ચિન્હ સહીત અતિ શોભતારે જીહર ચરણ કમળની જોડ	મન. ૨

હળવી રહીને હેતે ચાપતીરે	
ક્યારે હવે પુરશે મનના કોડ	મન. ૩
પીડી બાનુ નોત્યે નીરખતીરે	
રૂડા સાથળ ચીન સહીત	મન. ૪
શામકટી જોઈ બદાવરાયનીરે	
નીત નીત નૌતમ ઉપજે પ્રીત	મન. ૬
ઉડી નાભી કમળ સરીખડીરે	
ત્રીવળી નીરખી ઉદરમાંય	મન. ૬
છાતી ઉપડતી અતિઓપતીરે	
હવે ક્યારે ભુજ ઝહી બાથ ભરાય	મન. ૭
મુખની શોભા જોઈ માહારાજનીરે	
લાજે પંકજ પુરણ અંદ	મન. ૮
ન.શા નેળ બૂક જોઈ ભાલનેરે	
જાય બલકારી પ્રેમાનંદ	મન. ૯

પદ ૩

સજની નીમખ ન વીસરે નાથહરે	
નીત નવા તરૂણપણના ખેન,	સજ.
આ એ.સરિયે આવી ખેસતારે	
આ ઢોલીડે નટવર છેલ	સજ. ૧

આતક્રિયો તે વાંસે મેલતારે	
આ માળા ફેરવતા શાથ	સજ. ૨
ગાતા ગોથડીના સાથમાંરે	
ઘેરે સાહે પુરણ કામ	સજ. ૩
આ મોજડીયુ વાલો પેરતારે	
આ છડી લેતા કર વરમાંય	સજ. ૪
આ પાંદુકા પેરી આવનારે	
મારે મદારે મુનીના રાય	સજ. ૫
આ ફળિયામાં ઘોડી ફેરવતારે	
માણુકી મતવાલી મહારાજે	સજ. ૬
સતની સભા કરી આંહી બેસતારે	
શ્રી હરી સુરનર મુની શીરતાજ	સજ. ૭
પ્રીરતન મુનીવરને ગવરાવતારે	
લેજા ગાતા શ્રી વ્રજચંદ	સજ. ૮
એવા ધરમકુવર હરી ઉપરેરે	
તન મન વારી પ્રેમાનંદ	સજ. ૯
૫૬ ૪	
લટકાં લટકાળા ઘનશામનાંરે	
ખટકે ઉડા અંતરમાંય	લટકા.
પ્રીત કરી મુજને બોલાવતારે	
તે સભાળી ગહુ દુખ થાય	લટકા ૧

આ સજ્યા તે શ્રી મહારાજનીરે	
આ બાબેઠે બેસતા લાલ	લટકા. ૨
આ ઠેકાણે નાતા નટવરજીરે	
હોતા અંગ કર લૈ રૂમાલ	લટકા ૩
આ ઠેકાણે જમવા બેસતારે	
જમતા વીધ વીધના પકવાન	લટકા. ૪
સુદર શાક કરી વંતાકનાંરે	
જમીને હેતા પ્રસાદી કાન	લટકા. ૫
આ ખળખળીએ નાતા નાથજીરે	
નાહીને હરીજન મુની લૈ સાથ	લટકા. ૬
આવતા માણેકચોકમાં મલપતારે	
પુરજન થાતા જોઈ સનાથ	લટકા. ૭
વાલો બેસતા જઈ કુલબાગમાંરે	
પહેરતા ગજરા ગુલાબી હાર	લટકા. ૮
જેમજેમ સાબરે લેમ થાય વેદનારે	
પ્રેમાનંદના પ્રાણુ આધાર	લટકા. ૯

ધરમકુવર હરીકૃષ્ણનરે સુર્તિ મારે મન માની જીવન
જોયા લાગ્યછેરે

તરૂણ મનોહર સુરતીરે રાખા ઉઠે નાંની જીવન. ૧
 કેસર તીલક લલાટમાંરે જોઈ જોઈ વાઘે ખ્યાર જીવન. ૨
 ઉરમાં અનોપમ ઉતરીરે કંચન કેરી અનુપ જીવન. ૩
 રતને જડીત બાળુ બાંધીયારે સુરનર શુરનર મુનીને ભુપ જીવન. ૪
 વેદ વીંટી કડાં સાંકળારે શોભે છે કરવરમાંય જીવન ૫
 પ્રેમાનંદ છબી ઉપરેરે તનમન ધન વલ જાય જીવન. ૬

૫૬ ૨

મઠન મનોહર સુરતીરે રાજ હશગતી ચાલ્ય
 નીરખી નેણા ઠરેરે

જરકશી જામો પેરીયોરે શાનેરી સુરવાળ નીરખી. ૧
 કનક રેટો કમરે કસોરે કરમાં રેશમી રૂમાલ નીરખી. ૨
 કનક હીંડોળે હીચતારે શોભે છે ધરમનો લાલ નીરખી. ૩
 પુરૂષોત્તમ પરીબ્રહ્મનેરે જોવા મલ્યુ સરવે જગત નીરખી. ૪
 નારીનરના પાર નહીરે લાખો મુની હરીલકત નીરખી ૫
 વરતપુરીના ચોકમાંરે .જાદવરાય જોવાય નીરખી. ૬
 ઘોડલાની ધુમરમાં જોઈનેરે પ્રેમાનંદ વારી જાય નીરખી. ૭

૫૬ ૩

નવીન આંખાનુ' જોડલુરે તે વચે અતી અલીરામ હીંડોળો
 હીમનોરે

ધાંધ્યે બેઠ આંબા ડાળમાંરે સુંદર શોભા ધામ હીંડોળે. ૧
 રમણીક હીંડોળા તણીરે સોભા કહી નવ જાય હીંડોળા. ૨
 શોભા ત્રીલોચન રાયનીરે ઉગી ઉઠી હરખાય હીંડોળા. ૩
 હીંડોળામાં શ્રીહરીરે શોભે છે સુય સમાન હીંડોળા. ૪
 કરે લીલા ભાતભાતનીરે પુરચોતમ ભગવાન હીંડોળા. ૫
 જોઇ મુરતી મહારાજનીરે લોચન ત્રણ નથાય હીંડોળા. ૬
 પ્રેમાનંદ હરી ઉપરેરે તનમન પ્રાણ વારી જાય હીંડોળા. ૭

પદ ૪

કનક છડી લઇ કરમાંરે ઉભા હીંડોળે નાથ ધર્મમુતલાડીદોરે
 સુનીવર હરીજન ઉભારે ચારે પાસે જોડી હાથ ધર્મ. ૧
 દેસર ચંદન કુમકુમ લહીરે સરસ કુસુમના હાર ધર્મ. ૨
 અગર ધુપદીપ આરતીરે ઉતારે કરી પ્યાર ધર્મ. ૩
 હાર પેરાવે હેતમારે હરીજન ઉભા અપાર ધર્મ. ૪
 કર ચરણે કરી કેટલાંરે લેછે ધર્મકુમાર ધર્મ. ૫
 કેટલાક લઇ છડીયે કરીરે હાર હરી ઘનશામ ધર્મ. ૬
 પ્રેમાનંદ ગાય નીરખીરે નીરગુણના ગુણ આમ ધર્મ. ૭

પદ ૧

વહુ દુરગપુર ધામ સુદર સોભે ઘનશામનુજો ૧
 પરમપાવન અભીરામ કુશ્વ પુરણ કામનુજો ૨
 પ્રગટ પુરશોતમરાય રાજે ગઢપુરમાં શ્રીહરીજો ૩

જેને નીગમ નીતી ગાય નીજ ઇછાયે દેહધરીજો	૪
અક્ષરપતી અવીનાશ આવ્યા કરૂણા કરી અતીજો	૫
કીધો ગઢપુર નીવાસ વરણી વેસે નીસ્ટીક જતીજો	૬
ધન્ય ઉતમ નરદેવ ઘેર રાખ્યા ઘનશામનેજો	૭
પરીપુરણ કરી શેવ થમ કીધા સુખ ધામનેજો	૮
ઉતમ બાણી નીજ ભકત વશે થયા નીજદાસનેજો	૯
વરણી અતીશે વીરકત રયા અખંડ કરી વાસનેજો	૧૦
કીધુ અધીક ગઢપુર સાત પુરી ચાર ધામથીજો	૧૧
પ્રેમાનંદ કે જમકુંઠ ભાગે ગોપીનાથ નામથીજો	૧૨

૫૬૨

ધન્ય ઉતમ દરબાર ધન્ય ઔરડાની ઔશરીજો	૧
થયો સુકતી દાતાર અખંડ રાજે ત્યાં શ્રીહરીજો	૨
ધન્ય ઔરડી અનુપ પ્રીતે પોઠે ભગવાન ત્યાજો	૩
થઈ અક્ષર સરૂપ સંત ધારે નીત્ય ધ્યાન ત્યાજો	૪
ધન્ય લીળ પ્રક્ષ છાંય ઘોડા ફેરે હરી ફરતાજો	૫
જન ત્રપત નથાય ધન્ય દરશન કરતાજો	૬
ધન્ય ધરણીના ભાગ્ય ધન્ય ગઢપુર ધામનેજો	
ધન્ય હરીજન ગ્રહ ત્યાગ કરી નીરખે ઘનશામનેજો	૮
ધન્ય ગઢપૂરનાં લોક ધન્ય હરીજન નરનારીનેજો	૯
થયા સરવે અવીશેક પ્રગટ નીરખ્યા ગીરધારીનેજો	૧૦

ધન્ય પુબ્યા કરી પ્યાર ધર્મકુવર સુખ ક'દનેજો	૧૧
પ્રીત્યે પેશાવ્યા હાર ધન્યધન્ય પ્રેમાનદનેજો	૧૨

૫૬ ૩

ધન્ય દુરંગપુર ધાંમ ધન્ય દિતમ નરેસજો	૧
મહીમા અધીક અભીરામ શુણ્ણ ગાય જેના શેષજો	૨
ધન્ય ગઢપુરની શેરી ધન્ય ગઢપુરના વાસને જો	૩
હરી આખડીયુ પેરી આલી જાય ધરે દાસનેજો	૪
ધન્ય ગગા ઉત્તમત નીત્ય નાય હરી બીશમાજો	૫
સગે સુનીવર સમરથ લઈ રમે હરી નીરમાજો	૬
કરે લીલા બહુ ભાત બેશી ગંગા મધ્ય પુરમાજો	૭
ગાય કીરતન કરી ખાત પાડે તાળી બહુ શુદ્ધમાજો	૮
ધન્ય ગગાનો ઘાટ ધન્ય બળગળીયા નામનેજો	૯
ધન્ય નારાણ રહની વાટ રથ હાકવો ધનશામજો	૧૦
નાઇને સુનીવર લઈસાથ હરી આવેનીજ મહીરમાજો	૧૧
શોભે પ્રેમાનદનો નાથ જેમ તારા મધ્ય ચંદ્રમાજો	૧૨

૫૬ ૪

ધન્ય પુરનો બનર ધન્ય લક્ષ્મીનો ખાગછેજો	૧
થઈ તે અશ્વિ અસ્વાર જાય જીવન જોયા લાગ્યછેજો	૨
ધન્ય આંખાની છાંય ધન્ય બેઠક બેશે હરીજો	૩
સત કીરતન ત્યાં ગાય નીરખે નાથને નેણાં ભરીજો	૪

ગુથી ગુલાબના હાર સંત પેહરાવે પ્રીત્યશુભે	૫
બાધે બાબુ કરી ખ્યાર ઘાલે ગજરા રસ રીતશુભે	૬
સંત ગાય કીરતન વાજે દોકડ સારંગીઉભે	૭
મેવા જમે જીવન ટેળા દ્રાક્ષ નારંગીઉભે	૮
ધન્ય રાધાની વાવ્ય ધન્ય બાગ રાધા તણુભે	૯
હરી જાય કરી ભાવ અતી મહીમા તેનો ઘણુભે	૧૦
પુરણ પુરશોતમ દેવ એમ વીચરે ગઢપુરજે	૧૧
મોટા મુનીવર કરી શેવ પ્રેમાનંદ તો હજુરમાંજે	૧૨

૫૬ ૫

રાજે ગઢપુર માહરાજ પુરણુશ્રદ્ધ પરમાતમાજે	૧
આવ્યા ગરીબ નીવાજ એતો અક્ષરના આતમાજે	૨
છાયો પ્રબળ પ્રતાપ કર્યાનવ જાય રસનીજે	૩
કીધો અધર્મ ઉથાપ વાગ્યા ડંકા અતી જશનાજે	૪
મારયા અશુર અપાર કામકૌંધાદીક વાંકડાજે	૫
સુર અશુર નરનાર જેને આગે સઉ રાંકડાજે	૬
મત પથને માથે મેળ મારી લીધા જન છોડવીજે	૭
મુકયા કેક ગુરૂ ભેળ પાડયા મડતને ગોડવીજે	૮
આપી વરલા અનુપ માઈક મતને ઉખાડીયાજે	૯
જીવ માયા પ્રદ્ધરૂપ જથારથ તે દેખાડીયાજે	૧૦
સમાધીમાં સઉ ધામ દેખાડયા નરનાર જે	૧૧
એવા સહજનંદ શામ પ્રમદયા પ્રેમાનંદ કારણુજે	૧૨

૫૬ રાગ માલીગાડો.

માણકીએ ચડયારે મોહન વનમાળી	
શેલે રૂપી કરમાં લગામ રૂપાળી	માણ.
માણીગર સૌને કહે છે થાઓ તૈયાર	
મુનીવરણી પદાતી અને સવાર	
વ્રતપુરી જાવા કર્યો નીરધાર	માણ ૧
કેસર બેની બોદલીને પુલ માળ	
તાજણુ તીળી વાગરીનો ઘણો તાર	
શેલે ઘણા વાલા લાગે છે માર	માણ ૨
ગેરી લકત વીનતી કરે દોડી દોડી	
દોહચનક વ્રતિ મુરતીમા બેડી	
નથી જાતી દરબારમાંથી ઘોડી	માણ ૩
આજ્ઞા આપો અમે જાએ વ્રતપુરી	
જાએ પ્રભુ રામનામી નથી દુરી	
સેવક દાસ પ્રેમાનંદ હજુરી	માણ. ૪

૫૬ ૨

વાલમણ વેલા વરજો ગઢપુરે	
વ્રતપુરી નથી દેશાંતર દુરે	વાલ.
માણકીનો વેગ દેખ્યો શુણ્યો કોઇ	
આકાશેથી તારો ખર્યો જાણ્યુ જોઇ	

૨૫૫

ગફડ લાજ લોપી માણુકીએ સોઇ	વાલા. ૧
મનવેગે ગાંફ જઈ રહ્યા રાત	
શીજીવાડે સ્વામી ગયા પ્રભાત	
હાં હાં કરતાં વડતાલમાં ગઈ વાત	વાલ. ૨
મનપુરી હાલકી લોલ આનંદ	
સમાઈયે ચાલો આંખ્યા જગન્નંદ	
ભલેભલે સ્વામિ તમે સહજાનંદ	વાલ. ૩
વાજાં વાગે આંખ્યા નારાયણ સ્વામી	
સભા મધ્યે શોભે હેલી બહુનાગી	
પ્રેમાનંદકે અક્ષર ધામના ધામી	વાલ. ૪

પદ ૩

ટોટરીયો જમવા ઉડ્યા રંગરેલ	
માણુગર અળવ ભર્યો અલખેલ	ડોલ.
જમ્યા વાલો સંતને પીરસના આંખ્યા	
મોતીચુર બાસન ભરીને મંગાંખ્યા	
પાંચવાર ફરયા સંતને હરાંખ્યાં	ડોલ. ૧
પોઠયા વાલો બંગલે જઈ સુખકારી	
લગ્યા સાંજે સભા કરીઓ સારી	
ધન્ય ધન્ય બે આંખા અધહારી	ડોલ. ૨
જીગત કુંડ રંગના કરાવેલ તાલ	

ત્યાં તો શોભે ઉર્વિ ઘણી વીશાળ
 આળ્યા સગ ઘણા ઘણા સાયંકાલ. ડાલ. ૩
 દરશન બહુ આપ્યાં તમ મુખધામ
 ઘોડે ચઢી સંઘમાં ક્યાં ધનશ્યામ
 પ્રેમાનંદ કહે બગલે ગીયા ભગવાન ડાલ. ૪

૫૬ ૪

સહવારે ગોમતી ગયા ભગવાન
 રોટ્રે ત્રણ લોક નારાયણ નામ સવારે
 આજ રામનગી જનનો હીલોલ
 સત્સંગી સરવે કરે છે કલોલ
 ગાન તાન ઉછવ ઝાઝ ઝંકાળ સવારે. ૧
 આળ્યા હેલી મદીરમાં મતવાલો
 સત સભા મધ્યે શોભે ધર્મલાલો
 સત્સંગી પુજા કરવાને ચાલો સવારે. ૨
 પુજા કરી આરતી ભકત ઉતારે
 સત સભા મુરતિને અંતરમાં ધારે
 રહીયાળો લટકા કરીને રીઝાવે સવારે. ૩
 દસ દીવસ જમી જમાડયા સ્ત્રીધાળ્યા
 પ્રતપુરી વાશી ગઢપુરે આળ્યા
 પ્રેમાનંદ કહે મોઘે મોતીડે વધાળ્યા સવારે. ૪

